

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande av fördraget om Kroatiens anslutning till Europeiska unionen och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget som hör till området för lagstiftningen samt om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och republiken Kroatien, å andra sidan

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner fördraget mellan Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige, Förenade kungariket (Europeiska unionens medlemsstater) och Kroatien om Kroatiens anslutning till Europeiska unionen. Fördraget undertecknades i Bryssel i december 2011. En viktig del av fördraget utgör anslutningsakten jämte bilagor med villkor för anslutningen och anpassningar i de fördrag som ligger till grund för unionen samt ett protokoll i en särfråga. Dessutom ingår de avtalsslutande parternas förklaringar i slutakten från signatärstaternas konferens.

Genom anslutningsfördraget blir Kroatien part i fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, sådana dessa fördrag lyder efter ändringar och tillägg. Kroatien omfattas därmed av rättigheterna och

skyldigheterna för medlemsstaterna i unionen i enlighet med dessa fördrag samt i enlighet med villkoren i anslutningsfördraget och anslutningsakten.

Anslutningsfördraget träder i kraft den 1 juli 2013, förutsatt att alla parter i anslutningsfördraget har deponerat sina ratifikationsinstrument hos Italiens regering senast den 30 juni 2013. De nuvarande medlemsstaternas och Kroatiens ratificeringar är följaktligen en ovillkorlig förutsättning för att anslutningsfördraget ska träda i kraft.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget om Kroatiens anslutning till Europeiska unionen som hör till området för lagstiftningen. I propositionen ingår dessutom ett förslag om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i stabiliserings- och associeringsavtalet med Kroatien som hör till området för lagstiftningen.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den dag som anslutningsfördraget träder i kraft. Tidpunkten bestäms genom förordning av statsrådet.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
ALLMÅN MOTIVERING	5
1 INLEDNING	5
2 NULÄGE	6
2.1 Finlands relationer till Kroatien	7
3 ANSLUTNINGSFÖRDRAGETS CENTRALA INNEHÅLL OCH BETYDELSE	7
3.1 Fri rörlighet för varor	7
3.2 Fri rörlighet för personer	8
3.3 Etableringsrätt och frihet att tillhandahålla tjänster	10
3.4 Fri rörlighet för kapital	12
3.5 Offentlig upphandling	12
3.6 Bolagsrätt	13
3.7 Immateriella rättigheter	14
3.8 Konkurrenspolitik	15
3.9 Finansiella tjänster	15
3.10 Informationssamhälle och medier	16
3.11 Jordbruk och landsbygdsutveckling	17
3.12 Livsmedelssäkerhet, veterinära och fytosanitära frågor	18
3.13 Fiskeri	19
3.14 Transportpolitik	19
3.15 Energi	20
3.16 Beskattning	21
3.16.1 Indirekt beskattning	21
3.16.2 Direkt beskattning	22
3.17 Ekonomisk och monetär politik	23
3.18 Statistik	24
3.19 Socialpolitik och sysselsättning	24
3.20 Företags- och industripolitik	27
3.21 Transeuropeiska nät	28
3.22 Regionalpolitik och samordning av strukturinstrument	29
3.23 Rättsväsende och grundläggande rättigheter	30
3.24 Frihet, säkerhet och rättvisa	33
3.25 Vetenskap och forskning	35
3.26 Utbildning och kultur	36
3.27 Miljö	36
3.28 Konsumentskydd och hälsoskydd	38
3.29 Tullunionen	41
3.30 Yttre förbindelser	41
3.31 Utrikes- och säkerhetspolitik och försvarspolitik	42
3.32 Finansiell kontroll	43
3.33 Bestämmelser om ekonomisk förvaltning och budgetbestämmelser	43
3.34 Institutioner	44
3.35 Övriga	46
3.35.1 Kol- och stålforskningsfonden	46
3.35.2 Europeiska centralbanken	46
3.35.3 Europeiska investeringsbanken	46

	3.35.4 Åtaganden och skyddsklausuler som Kroatien gjort vid anslutningsförhandlingarna	46
	3.35.5 Utfasning av de finansiella föranslutningsinstrumenten och övergångstidens finansiella instrument.	47
	3.35.6 Informations- och samrådsförfarande.....	48
4	PROPOSITIONENS VERKNINGAR	48
4.1	Ekonomiska verkningar	48
	4.1.1 Helhetsekonomiska konsekvenser	48
	4.1.2 Budgetkonsekvenser.....	49
4.2	Miljökonsekvenser	50
4.3	Konsekvenser för organisation och personal.....	50
4.4	Konsekvenser för medborgarna.....	50
5	BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN.....	51
5.1	Bakgrund till anslutningsförhandlingarna	51
5.2	Anslutningsförberedande stöd.....	52
5.3	Anslutningsförhandlingarnas förlopp.....	52
5.4	Anslutningsförhandlingarnas resultat	54
5.5	Finlands förhandlingsmål och hur de har utfallit	55
6	BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN.....	57
	DETALJMOTIVERING	58
1	Anslutningsfördragets innehåll.....	58
	1.1 Fördragets struktur och förhållande till de fördrag som ligger till grund för unionen	58
	1.2 Anslutningsfördraget	59
	1.3 Anslutningsakten	60
	Del ett: Principer	60
	Del två: Anpassning av fördragen.....	65
	Avdelning I: Institutionella bestämmelser.....	65
	Avdelning II: Andra anpassningar.....	66
	Del tre: Permanenta bestämmelser.....	66
	Del fyra: Tillfälliga bestämmelser.....	75
	Avdelning I: Övergångsbestämmelser	75
	Avdelning II: Institutionella bestämmelser	84
	Avdelning III: Finansiella bestämmelser.....	85
	Del fem: Genomförandebestämmelser för denna akt	91
	Avdelning I: Anpassning till institutionernas arbetsordningar och kommittéernas regler och arbetsordningar.....	91
	Avdelning II: Tillämpning av institutionernas akter	91
	Avdelning III: Slutbestämmelser.....	92
	Bilagor	93
	1.4 Slutakt	93

I Slutaktens text	93
II Förklaringar	93
A. Gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna	93
Gemensam förklaring om fullständig tillämpning av bestämmelserna i Schengenregelverket	93
B. Gemensam förklaring av olika nuvarande medlemsstater	93
Gemensam förklaring av Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Österrike om fri rörlighet för arbetstagare: Kroatien	93
C. Gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna och Republiken Kroatien	94
Gemensam förklaring om Europeiska utvecklingsfonden	94
D. Förklaring av Republiken Kroatien	94
Förklaring av Republiken Kroatien om övergångsordningen för liberaliseringen av marknaden för jordbruksmark i Kroatien	94
III Skriftväxling mellan Europeiska unionen och Republiken Kroatien om ett informations- och samrådsförfarande angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder som ska antas under tiden fram till anslutningen	94
1 Lagförslag	95
2 Ikraftträdande	95
3 Behovet av riksdagens samtycke	96
4 Behandlingsordning	98
LAGFÖRSLAG	101
om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget om Kroatiens anslutning till Europeiska unionen som hör till området för lagstiftningen samt om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och republiken Kroatien, å andra sidan	101
FÖRDRAGSTEXT	103

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

I regeringens proposition redogörs det för innehållet i och konsekvenserna av fördraget om Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen (EU eller unionen).

I fördraget mellan Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storbritannien och Nordirland (Europeiska unionens medlemsstater) och Republiken Kroatien om Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen (anslutningsfördraget) ingår fyra artiklar med bestämmelser om Kroatians anslutning till unionen och till de fördrag som ligger till grund för unionen. Vidare föreskrivs det i artiklarna om ratificering och ikraftträdande av fördraget. Efter undertecknandet av anslutningsfördraget ska både de nuvarande medlemsstaterna och Kroatien ratificera fördraget i enlighet med sina nationella förfaranden. Anslutningsfördraget träder i kraft den 1 juli 2013 förutsatt att alla ratifikationsinstrument har deponerats före den dagen och förutsättningarna för fördragets ikraftträdande har uppfyllts.

Akten om villkoren för Republiken Kroatiens anslutning och om anpassning av fördragen som Europeiska unionen grundar sig på (anslutningsakten) omfattar 55 artiklar. Akten utgör en integrerad del av anslutningsfördraget. I den ingår också nio bilagor som innehåller vissa anpassningar och övergångsbestämmelser avseende sekundärlagstiftning samt ett protokoll i en särfråga.

I slutakten konstateras att anslutningsfördraget och dess ovan beskrivna olika delar har utarbetats och antagits vid konferensen

mellan medlemsstaterna och ansökarländerna. Som bilaga till akten ingår fyra förklaringar som lämnades vid konferensen, de är en gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna, en gemensam förklaring av olika nuvarande medlemsstater, en gemensam förklaring och en ensidig förklaring av Kroatien.

Som bilaga till akten ingår dessutom en skriftväxling om ett informations- och samrådsförfarande angående vissa beslut som ska fattas och andra åtgärder som ska antas i EU under tiden fram till anslutningen. Enligt skriftväxlingen får Republiken Kroatien redan före anslutningen försöka påverka beslut och åtgärder i EU som är viktiga för landet i framtiden.

Regeringens proposition är uppdelad i två delar, där den del som behandlar de allmänna motiveringarna ger en allmän beskrivning av innehållet i anslutningsfördraget och anslutningsakten, av förhandlingsresultatet sektorsvis och av konsekvenserna för Finland. I propositionens detaljmotiveringar redogörs anpassningarna och tilläggen till unionslagstiftningen i anknytning till respektive fördragsartikel, liksom även artikelns förhållande till den nationella lagstiftningen. Innehållet i bilagorna till anslutningsakten redogörs i samband med respektive artikel.

I propositionen är strävan att följa grundfördragets terminologi. Grundfördragen förkortas enligt följande: Fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratomfördraget). Fördraget om Republiken Kroatiens anslutning har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning (EUT L 112, 24.4.2012).

Finlands enskilda mål i de kroatiska medlemskapsförhandlingarna gällde huvudsakligen förhandlingskapiteln om inrikesfrågor och rättsväsen samt konkurrenspolitik.

När regeringens proposition lämnas till riksdagen har av medlemsstaterna Bulgarien, Cypern, Italien, Lettland, Litauen, Malta, Rumänien, Slovakien, Tjeckien, Ungern och

Österrike ratificerat anslutningsfördraget. Kroatien ratificerade anslutningsfördraget den 4 april 2012.

2 Nuläge

Det grundläggande målet med Europeiska unionen har ända sedan upprättandet varit att nå demokratisk integration i Europa. Den ursprungliga gemenskapen med sex grundande stater har vuxit till en union bestående av 27 länder. Varje europeisk stat som respekterar frihet, demokrati, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt följer rättstatsprincipen kan bli medlem i Europeiska unionen. Utvidgningen har varit ett centralt verktyg för större stabilitet, välfärd och demokrati i Europa. EU:s femte utvidgningsomgång slutfördes den 1 januari 2007, då Rumänien och Bulgarien anslöt sig till unionen.

Under den senare hälften av 1990-talet ställde EU en hållbar stabilisering och en successiv integrering i unionen som mål för västra Balkan som lidit av krigen som följde på upplösningen av Jugoslavien. EU:s avsikt har varit att stärka de demokratiska institutionerna i länderna på västra Balkan (Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kosovo, Kroatien, Makedonien, Montenegro, Serbien, Slovenien), att säkerställa rättsstatens beständighet och skapa kapacitet för en öppet och blomstrande marknadsekonomi. Tanken har varit strävan att upprepa en motsvarande övergångsperiod som de central- och östeuropeiska staterna gick igenom innan de inledde sina anslutningsförhandlingar. Från 1999 framåt började man upprätta stabiliserings- och associeringsavtal med länderna på västra Balkan. Det är övergripande blandavtal av typen Europaavtal som ingicks med de central- och östeuropeiska länderna och som förutom frihandel även omfattar politiska dialoger och bland annat innehåller bestämmelser om ökat regionalt samarbete, rörlighet för arbetstagare, bildande av företag, handel med tjänster, avgifter och kapital samt om samarbete i rättsliga och inrikes frågor. Avtalen tillämpas fullt ut tills ansökarlandet har blivit medlem i EU.

Stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Kroatien och EU trädde i kraft den 1 februari 2005 (FördrS 4 och 5/2005). Avtalet ut-

gör grunden för det rättsliga, ekonomiska och politiska samarbetet mellan unionen och Kroatien. När landet tillträder unionen ersätts stabilitets- och associeringsavtalet med anslutningsavtalet.

Kroatien lämnade in sin ansökan om medlemskap i unionen 2003. EU inledde anslutningsförhandlingarna med Kroatien i oktober 2005 och de slutfördes vid anslutningskonferensen den 30 juni 2011. Anslutningsavtalet undertecknades i samband med Europeiska rådets möte den 9 december 2011 och meningen är att Kroatien ska tillträda unionen den 1 juli 2013. Kroatien är efter Slovenien det andra av de länder som blivit självständiga från upplösta Socialistiska federativa republiken Jugoslavien som tillträder unionen. Kroatiens anslutning till unionen inleder en ny fas i EU:s utvidgningsprocess på västra Balkan.

I samband med att anslutningsförhandlingarna med Kroatien slutfördes kom man överens om att Europeiska kommissionen (kommissionen) noga ska övervaka förberedelserna inför EU-medlemskapet. Syftet är att säkerställa att de reformer som är centrala ur EU:s synvinkel fortgår ända fram till tillträdet. Enligt uppföljningsrapporten om hur Kroatiens kriterier för EU-medlemskapet har verkställts (kommissionens uppföljningsrapport våren 2012) som kommissionen publicerade den 24 april 2012 har Kroatien överlag förberett sig väl inför medlemskapet. Det finns emellertid fortfarande brister, särskilt i konkurrenspolitiken, rättsväsendets effektivitet, förebyggandet av korruption och uppfyllandet av Schengenkriterierna. Utifrån uppföljningsrapporten ska Kroatien utarbeta egna åtgärdsprogram för olika förvaltningssektorer. Den kroatiska regeringen har bedyrat sitt åtagande att verkställa de reformer som ytterligare behövs. Den kroatiska regeringen har offentliggjort en åtgärdsförteckning i 51 punkter i syfte att verkställa rekommendationerna. Kommissionen övervakar verkställandet av reformerna fram till tillträdet. Följande uppföljningsrapporter publiceras i oktober 2012 och våren 2013.

Efter att Kroatien har anslutit sig till unionen förflyttas EU:s yttre gräns till den kroatiska gränsen mot Bosnien och Hercegovina, Serbien och Montenegro. Medlemskapsförhandlingarna med Montenegro inleddes i juni

2012, Serbien är kandidatland till EU och kommissionen bedömer att Bosnien och Hercegovina kommer att lämna in sin ansökan strax efter att stabiliserings- och associeringsavtalet mellan EU och Bosnien och Hercegovina har trätt i kraft. Det är följaktligen möjligt att Kroatien beträffande sina landgränser i framtiden blir en inregränsstat i unionen.

2.1 Finlands relationer till Kroatien

Finland erkände Kroatien den 17 januari 1992 och diplomatiska förbindelser slöts den 19 februari 1992. De bilaterala relationerna mellan Finland och Kroatien är goda och problemfria. Det förekommer ett flitigt besöksutbyte på hög nivå mellan länderna. Finlandsbilden i Kroatien är positiv. De handelsekonomiska förbindelserna ger emellertid utrymme för utveckling. Det uppskattas att ungefär 30 finska företag är företrädade i Kroatien. Finlands export till Kroatien 2011 uppgick till ca 75 miljoner euro och importen från Kroatien till Finland till nästan 24 miljoner euro. Till Finlands viktigaste exportartiklar till Kroatien hör telekommunikationsanläggningar, papper samt maskiner och anläggningar. De finska företagens direktinvesteringar i Kroatien är i dagsläget rätt obetydliga. Genom Kroatiens tillträde till EU kommer de finska företagen att kunna få beställningar i anknytning till de energi- och infrastrukturprojekt som unionen, Europeiska investeringsbanken och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling de närmaste åren kommer att finansiera.

Finland har understött Kroatiens tillnärmning till EU och beredskap inför medlemskapet med hjälp av myndighetssamarbete i twinningprojekt som finansieras av kommissionen. För Finland är Kroatien ett viktigt twinningpartnerland där samarbetet fungerar smidigt. Finland har redan haft inalles 14 twinningprojekt i Kroatien, särskilt inom områdena statistik, sjöfart och miljö. Ett 15:e projekt om viseringsfrågor startas upp som bäst. Kroatiens medlemskap öppnar möjligheter för Kroatien att fungera som ett strategiskt partnerland för Finland i twinningprojekt som riktar sig till de andra länderna i västra Balkan.

Den 19 februari 1992 ingick Finland och Kroatien en överenskommelse om visumfrihet mellan länderna som trädde i kraft den 1 mars 1992 (FördrS 23/1992). Överenskommelsen garanterar både finska och kroatiska medborgare hinderfri inresa i det andra landet via valfritt gränsövergångsställe och rätt att visumfritt vistas i landet i högst tre månader.

Överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Republiken Kroatiens regering om ömsesidigt främjande av och skydd för investeringar upprättades den 1 juni 1999 och trädde i kraft den 1 november 2002 (FördrS 92/2002).

Finland och Kroatien har också en gällande överenskommelse om internationell landsvägstrafik (FördS 16 och 17/2005) och ett avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 59/1987). Överenskommelserna förblir i kraft också efter att det kroatiska anslutningsfördraget har trätt i kraft.

3 Anslutningsfördragets centrala innehåll och betydelse

Anslutningsakten är den viktigaste akten i Kroatiens anslutningsfördrag. I det följande redogörs det för bestämmelserna i anslutningsakten och dess bilagor förhandlingskapitel för förhandlingskapitel. I varje avsnitt ingår också en kort bedömning av konsekvenserna för Finland inom respektive område.

3.1 Fri rörlighet för varor

Förhandlingarna om fri rörlighet för varor fokuserade på genomförandet av handlingsplanen om iakttagande av artikel 34–36 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Genom den har Kroatien strukit bestämmelser i sin nationella lagstiftning som inskränkte den fria rörligheten för varor och infört en klausul om ömsesidigt erkännande.

Kroatien har anpassat sin lagstiftning till området för unionens harmoniserade produktlagstiftning. Dessutom har Kroatien anpassat sin lagstiftning till unionens horisontala lagstiftning bland annat beträffande stan-

dardisering, överensstämmelser, ackreditering, metrologi och marknadsövervakning samt andra administrativa förfaranden.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien i huvudsak anpassat sin reglering gällande fri rörlighet för varor till de krav som avtalades i förhandlingarna. Beträffande fri rörlighet för varor ska Kroatien dock slutföra vissa horisontala åtgärder för att harmonisera lagstiftningen och förnya produktlagstiftningen. Kommissionen kräver att Kroatien måste ägna särskild uppmärksamhet åt ökad mellanlagring av importerade petroleumprodukter.

Unionen har ställt stränga krav på läkemedel som säljs på EU-marknaden. Genom unionsbestämmelser har bestämmelserna i de stater som hör till unionen eller till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) om godkännande av läkemedel för försäljning (förhandskontroll av läkemedelspreparat), om säkerhetsövervakning av läkemedel (efterkontroll) och om läkemedelsförfälskning harmoniserats. De viktigaste bestämmelserna om humanläkemedel är Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (läkemedelsdirektivet) samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) Nr 726/2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet.

Kroatien har införlivat läkemedelsdirektivet i sin nationella lagstiftning. EU har uppmanat Kroatien att säkerställa att ändringarna i systemet för prissättning och ersättningar är förenliga med rådets direktiv 89/105/EEG om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (transparensdirektivet) och har meddelat att unionen till denna del följer läget.

I anknytning till läkemedelsdirektivet innehåller anslutningsfördraget ett övergångsarrangemang som gäller giltighetstiden för försäljningstillstånd och ömsesidigt erkännande av försäljningstillstånden avseende vissa läkemedel.

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna som gäller fri rörlighet för varor bedöms inte ha några konsekvenser för Finland.

3.2 Fri rörlighet för personer

Bestämmelser om fri rörlighet för personer i begreppets vida bemärkelse finns i artikel 3.2 i avdelning I i EU-fördraget och i artikel 20.2 a, 21 och 45–48 i EUF-fördraget. Kroatien åtar sig att ansluta sig till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet). Den fria rörligheten enligt EG-fördraget har utvidgats till att även omfatta medborgare i Island, Liechtenstein och Norge. När det gäller tillämpningsområdet för bestämmelserna om fri rörlighet finns det inte några skillnader mellan medborgare i Europeiska unionens medlemsstater och medborgare i staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Avtalet mellan EU och Schweiz om fri rörlighet för personer trädde i kraft den 1 juni 2002 och den senaste utvidgningen av avtalet som gällde Bulgarien och Rumänien trädde i kraft den 1 juni 2009. Motsvarande utvidgning torde vidtas också för Kroatiens del. I avtalen mellan EU och Schweiz ingår det en del restriktioner bland annat avseende arbetstagares fria rörlighet.

Den fria rörligheten för arbetstagare och också andra inom medlemsstaternas territorium regleras närmare i

- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (förordningen om arbetskraftens fria rörlighet),

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (direktivet om fri rörlighet), samt

- Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (direktivet om utstationering av arbetstagare).

Fri rörlighet för arbetstagare

När det gäller arbetskraftens fria rörlighet nådde anslutningsförhandlingarna för Kroati-

en en lösning som har dokumenterats i punkt 2 i bilaga V till anslutningsakten. Enligt lösningen får de nuvarande medlemsstaterna i två års tid efter anslutningsdagen tillämpa sina nationella eller bilaterala bestämmelser om tillträde till arbetsmarknaden på kroatiska medborgare. Tillämpningen av övergångsåtgärderna kan förlängas med tre år. Också därefter kan tillämpningen av övergångsåtgärderna förlängas med ytterligare två år, förutsatt att arbetskraftens fria rörlighet medför eller förutses medföra allvarliga störningar på arbetsmarknaden i medlemsstaten. Även de länder som redan har öppnat sin arbetsmarknad får på vissa villkor fram till utgången av det sjunde året efter anslutningen besluta att på nytt tillämpa sin nationella lagstiftning om tillträde till arbetsmarknaden, om deras arbetsmarknad har drabbats eller hotar att drabbas av allvarliga störningar. Kroatien får ömsesidigt tillämpa övergångsåtgärderna på medborgare i de nuvarande medlemsstaterna.

I anslutningsförhandlingarna för Kroatien var det endast Österrike och Tyskland som krävde och fick en möjlighet att tillämpa övergångsåtgärder för vissa uppgifter också på arbetskraftens rörlighet i anslutning till tillhandahållande av tjänster.

Konsekvenser för Finland

Finland hade inga särskilda förhandlingsmål beträffande fri rörlighet för personer.

Beaktande erfarenheterna från tidigare anslutningar och det faktum att Kroatien befolkningsmässigt är ett relativt litet land och att Finland är avlägset beläget anser regeringen det inte vara nödvändigt att föreslå att det införs övergångstider för arbetskraftens fria rörlighet med avseende på Kroatien.

Finland beslöt tillämpa övergångsåtgärder i två års tid efter anslutningsdagen i fråga om arbetskraftens fria rörlighet beträffande de nya medlemsstaterna som tillträdde unionen den 1 maj 2004, fränsett Cypern och Malta. Arrangemanget genomfördes med en lag om övergångstid (309/2004). När Bulgarien och Rumänien tillträdde unionen införde Finland inte några övergångsarrangemang. Statsrådet lämnade då en redogörelse till riksdagen om verkningarna av lagen om övergångstid samt verkningarna av arbetskraftens och tjänster-

nas fria rörlighet på arbetsmarknadssituationen i olika branscher (SRR 1/2006 rd). Statsrådet ansåg att det inte var nödvändigt att inskränka bulgariska och rumänska medborgares tillträde till den finska arbetsmarknaden. Statsrådet konstaterade vidare att det inte var nödvändigt att förlänga giltighetstiden för lagen om övergångstid från den 1 maj 2006.

I början av 2012 tillämpade nio medlemsstater i EU övergångsarrangemang för Bulgarien och Rumänien. Endast Österrike och Tyskland tillämpar övergångsåtgärder för vissa uppgifter på arbetskraftens rörlighet i anslutning till tillhandahållande av tjänster.

I anslutningsförhandlingarna för Kroatien har Finland inte heller krävt någon möjlighet att tillämpa övergångsåtgärder för arbetskraftens rörlighet i samband med tillhandahållandet av tjänster. Följaktligen kan övergångsarrangemangen i fråga om fri rörlighet för arbetstagare i regel inte gälla personer som tillfälligt arbetar i Finland som utsända arbetstagare inom ramen för tillhandahållande av tjänster. Visserligen ansåg EU-domstolen i de förenade målen *Vicopulus SC PUH* (C-307/09), *BAM Vermeer Contracting sp. zoo* (C-308/09) och *Olbek Industrial Services* avseende anslutningsakten från 2003 att artiklarna 56 och 57 i EUF-fördraget inte var ett hinder för att också Nederländerna kunde kräva arbetstillstånd av polska medborgare under den övergångstid som avsågs i anslutningsfördraget när arbetstagare sändes till den berörda staten på det sätt som avses i artikel 1.3 led c i direktivet om utstationering av arbetstagare, dvs. som hyrda arbetstagare. Det faktum att Nederländerna inte har förbehållit sig möjligheten att tillämpa övergångsbestämmelser avseende arbetskraftens rörlighet inom ramen för tillhandahållande av tjänster hindrade således inte att övergångsarrangemangen tillämpades på hyrd arbetskraft under övergångstiden för fri rörlighet för arbetskraft.

Eftersom Finland inte har beslutat införa några övergångsarrangemang innebär det kroatiska EU-medlemskapet att tillträdet till den kroatiska arbetsmarknaden öppnar sig också för finska medborgare.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien gjort framsteg i genomförandet av åtgärderna för fri rörlighet

för personer så att det i praktiken inte längre finns något att åtgärda.

Erkännande av examina

Systemet för erkännande av examina kompletteras genom att den kroatiska regeringen om yrkeskompetenser fogas till gemenskapslagstiftningen. Kompletteringarna i fråga anges inte separat i anslutningsakten eller dess bilagor. Ändringarna genomförs således med stöd av den allmänna bemyndigandeklausulen i artikel 50 i anslutningsprotokollet.

Konsekvenser för Finland

Examina som avlagts av medborgare i Kroatien erkänns i Finland i enlighet med gemenskapslagstiftningen och på motsvarande sätt erkänns finländares examina i Kroatien.

Social trygghet

Enligt artikel 48 i EUF-fördraget ska gemenskapen tillförsäkra social trygghet och utbetalning av sociala trygghetsförmåner till migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar oavsett i vilken stat de är bosatta. Bestämmelser om social trygghet finns i följande förordningar:

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen,

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 988/2009 om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen,

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (genomförandeförordning), samt

- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredje-landsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar. Förordningarna gäller både arbetstagare, självständiga yrkesutövare och icke-aktiva personer, varmed avses personer som

inte är i förvärvslivet. Det väsentliga är att medborgare i medlemsstaterna behandlas lika.

Från det att anslutningsfördraget träder i kraft är de som utnyttjar sin rätt till fria rörlighet berättigade till social trygghet enligt gemenskapslagstiftningen.

Konsekvenser för Finland

Systemet för samordning av den sociala tryggheten utvidgas till att gälla personer som rör sig mellan Finland och Kroatien. Systemet garanterar likabehandling och gör det bland annat möjligt att betala pensioner och andra sociala trygghetsförmåner från en medlemsstat till en annan. Arrangemangen har inte några betydande konsekvenser för Finland.

3.3 Etableringsrätt och frihet att tillhandahålla tjänster

I förhandlingskapitlet om fri rörlighet för tjänster behandlades etableringsrätt, frågor i anslutning till tjänstedirektivet och till sektorsinriktade direktiv beträffande tjänster, såsom posttjänster samt frågor i anslutning till utövandet av fria yrken och dataskydd. I artikel 49 i EUF-fördraget finns den grundläggande bestämmelsen om etableringsrätt. Bestämmelser om fri rörlighet för tjänster finns för sin del i artikel 56 i EUF-fördraget. För att befästa rättigheterna enligt artiklarna 49 och 56 i EUF-fördraget utfärdades i december 2006 Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden (tjänstedirektivet).

Bland annat avskaffandet av tillståndskraven, kraven på språkkunskaper och medborgarskap samt kravet på inrättande av en filial när det gäller näringsidkare som etablerar sig på EU:s territorium togs upp i förhandlingarna om etableringsrätt och fri rörlighet för tjänster.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien till största delen i tid gjort framsteg i genomförandet av åtgärderna för etableringsrätt och tillhandahållande av tjänster, men genomförandet av tjänstedirektivet har ännu inte slutförts.

Posttjänster

Inom området för posttjänster strävar Europeiska unionen med stöd av artikel 114 i EUF-fördraget efter att upprätta en inre marknad samt att tillnärma bestämmelserna i lagar och andra författningar i medlemsstaterna. Unionsregleringen om posttjänster utgår från

- Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna (postdirektivet),

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/39/EG om ändring av direktiv 97/67/EG för att ytterligare öka konkurrensen inom postsektorn i gemenskapen (andra postdirektivet) och

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/6/EF om ändring av direktiv 97/67/EG beträffande fullständigt genomförande av gemenskapens inre marknad för posttjänster (tredje postdirektivet).

Direktiverna syftar till att successivt öppna för konkurrens inom postsektorn. Det huvudsakliga syftet med det tredje postdirektivet har varit att öppna postsektorn för konkurrens fullt ut. Kroatien har genomfört första och andra postdirektivet genom en ändring av postlagen som trädde i kraft vid ingången av 2010. Kroatien har meddelat att det tredje postdirektivet sätts i kraft nationellt till slutet av 2012. Kroatien har följaktligen åtagit sig att följa målen i EU:s postlagstiftning.

Erkännande av yrkeskvalifikationer

Etableringsfriheten (artiklarna 49–55 i EUF-fördraget) och friheten att tillhandahålla tjänster (artiklarna 56–62 i EUF-fördraget) hör till de centrala principerna i den inre marknaden för tjänster. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer (yrkeskvalifikationsdirektivet) har utfärdats med stöd av artikel 53 i EUF-fördraget. Direktivet reglerar ömsesidigt erkännande av examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis och samordning av medlemsstaternas bestämmelser i lagar och andra författningar om upptagande och utövande av förvärvsverksamhet som egenföretagare.

Enligt direktivet ska personer som har erhållit sina yrkeskvalifikationer i en medlemsstat få tillträde till samma yrke i en annan medlemsstat med samma rättigheter som dess medborgare. När tillhandahållandet av tjänster underlättas bör folkhälsan och den allmänna säkerheten samt konsumentskyddet nogsamt beaktas. Av den orsaken finns det särskilda bestämmelser i direktivet när det gäller de reglerade yrken som har konsekvenser för folkhälsan eller säkerheten och där tjänsteleverantören tillfälligt eller sporadiskt tillhandahåller gränsöverskridande tjänster.

Kroatien har i oktober 2009 godkänt rättsakten om utövande av reglerade yrken. EU anser att den kroatiska lagstiftningen därmed uppfyller kravet i yrkeskvalifikationsdirektivet.

I anknytning till friheten att tillhandahålla tjänster innehåller anslutningsfördraget undantag som hänför sig till yrkeskvalifikationsdirektivet. Det har gjorts undantag som gäller Kroatien i direktivets krav avseende tillträde till yrkesverksamhet som läkare, specialistläkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, provisor eller arkitekt.

Enligt det första undantaget ska varje medlemsstat erkänna de bevis på formella kvalifikationer som har utfärdats av f.d. Jugoslavien till medborgare i medlemsländerna som ger tillträde till de yrken som anges i undantaget. Medlemsstaterna ska med vissa förbehåll som anges i undantagsbestämmelsen erkänna dessa bevis på formella kvalifikationer också när den aktuella utbildningen för Sloveniens del har inletts före den 25 juni 1991 och för Kroatiens del före den 8 oktober 1991.

På personer som har slutfört en utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård tillämpas de bestämmelser om förvärvade rättigheter som regleras i artiklarna 23.1 och 33.1 i yrkeskvalifikationsdirektivet. Utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård är sedan 2010 fullständigt förenlig med direktivet. Kroatien har dessutom för avsikt att reglera om en ny yrkesbeteckning för att hålla i sär de sjukskötare som har fått utbildning på mellanstadiet i enlighet med det nya direkti-

vet och de sjukskötare som har fått utbildning på mellanstadiet i enlighet med det tidigare systemet.

Enligt det andra undantaget ska förvärvade rättigheter för barnmorskor inte tillämpas med avseende på vissa yrkesbeteckningar som räknas upp i undantagsakten.

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna som gäller etableringsrätt och frihet att tillhandahålla tjänster bedöms inte ha några konsekvenser för Finland. EU:s utvidgning till västra Balkan garanterar finska företag och självständiga yrkesutövare en mera förutsägbart omvärld.

3.4 Fri rörlighet för kapital

Unionens reglering om fri rörlighet för kapital utgår från artiklarna 63–66 i EUF-fördraget. Nya medlemsstater ska med vissa undantag avveckla alla restriktioner för kapitalrörelser både mellan EU-länderna och i förhållande till tredje länder. I förhandlingskapitlet om kapitalrörelser behandlades också bestämmelserna om gränsöverskridande avgifter och överföring av värdepapper samt bestämmelserna om penningtvätt och förebyggande av finansiering av terrorism.

Kroatien har åtagit sig att före anslutningen anpassa sin lagstiftning om fri rörlighet för kapital till unionslagstiftningen. Reformprocessen i anslutning till utvidgningsförhandlingarna har utvecklat affärsmiljön i Kroatien i en gynnsam riktning och på så sätt bidragit till direkta investeringar i landet.

I förhandlingarna om fri rörlighet för kapital aktualiserades Kroatiens begäran om övergångstider i fråga om godkännande av vissa restriktioner för förvärv av jordbruksmark och ett förslag om kvarhållande av restriktionen för förvärv av fastigheter. I fråga om förvärv av jordbruksmark och naturskyddsområden gäller en övergångstid på sju år från anslutningen, dvs. densamma som för Rumänien och Bulgarien. Övergångstiden kan förlängas med tre år. Kroatien kan också hålla kvar den restriktion i fråga om förvärv av fastigheter i förhållande till tredje länder som var i kraft den 31 december 2002. Undantaget i fråga om tredje länder grundar sig på artikel 64.1 i EUF-fördraget, enligt vilken

medlemsländerna gentemot tredje länder får tillämpa restriktioner som var i kraft den 31 december 1993. För Bulgarien, Estland och Ungern var dagen i fråga den 31 december 1999. För Kroatien var datumet i fråga den 31 december 2002.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) bör det med avseende på förhandlingskapitlet om fri rörlighet för kapital fästas ytterligare uppmärksamhet vid lagändringarna som gäller privatiseringen av oljebolaget INA och av det kroatiska telebolaget. Ytterligare bör arbetet för att genomföra handlingsplanen för bekämpning av penningtvätt fortgå.

Konsekvenser för Finland

Undanröjandet av restriktioner ökar de finska företagens möjligheter att investera i Kroatien. År 2011 uppgick värdet av Finlands investeringar i Kroatien till knappa 40 miljoner euro. Ur finländsk synpunkt har övergångstiderna för förvärv av jordbruksmark eller fastigheter inte någon större betydelse.

3.5 Offentlig upphandling

I Europeiska unionen regleras den offentliga upphandlingen i artikel 53.1, 62 och 114 i EUF-fördraget. Dessutom regleras det om upphandling i följande direktiv:

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtjänster, varor och tjänster (upphandlingsdirektiv inom den klassiska sektorn),

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet),

- rådets direktiv 89/665/EEG om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (s.k. prövningsdirektivet),

- rådets direktiv 92/13/EEG om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikations-

sektorerna (s.k. andra prövningsdirektivet) och

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling.

Huvudsyftet med direktiven är att garantera öppna och icke-diskriminerande förfaranden som säkerställer att marknadsaktörerna på den inre marknaden fullt ut kan dra nytta av de grundläggande friheterna vid konkurrens om offentliga upphandlingskontrakt. I grunden handlar det om fri rörlighet för tjänster och varor. Direktiven ålägger myndigheterna och andra som i direktiven definieras som upphandlande enheter att konkurrensutsätta sin upphandling öppet och icke-diskriminerande. Här ingår bland annat en skyldighet att inom hela EU meddela om upphandlingar som överskrider ett visst eurobelopp. Direktiven innehåller detaljerade bestämmelser om förfaranden för offentlig upphandling och om möjligheter till rättslig prövning.

Offentlig upphandling utgör en betydande del av den inre marknaden och har stor ekonomisk betydelse. Enligt Europeiska unionens statistiska källor uppgick den offentliga upphandlingen i Finland till 34,9 miljarder euro 2010. Siffran baserar sig på uppgifter från nationalräkenskaperna av medlemsländernas statistikmyndigheter och där ingår all upphandling inom den offentliga sektorn oavsett om den bör konkurrensutsättas i enlighet med upphandlingslagstiftningen som bottnar i direktiven eller inte. Uppskattningen är att knappa hälften av det totala värdet omfattas av upphandlingslagstiftningen.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien allmänt taget gjort goda framsteg i genomförandet av lagstiftningsåtgärderna för offentlig upphandling, men i sammanlänkningsen av den sekundära lagstiftningen finns det alltså sådant som behöver åtgärdas, särskilt i fråga om försvarsmateriel. Dessutom bör Kroatien fästa uppmärksamhet vid den nya lagstiftningen om upphandling och att den genomförs effektivt. I det sammanhanget bör bland annat den kommande strukturfondsförvaltningen beaktas.

Konsekvenser för Finland

Med avseende på offentlig upphandling har Kroatiens anslutning inte någon större betydelse för Finland. Både finska och kroatiska företag får som leverantörer tillträde till varandras marknad för offentlig upphandling.

3.6 Bolagsrätt

Bolagsrätten regleras i artiklarna 49 och 63 i EUF-fördraget. Förhandlingskapitlet om bolagsrätt omfattar rättsakter från tre rättsområden: egentlig bolagsrätt, som reglerar olika bolagsformer, bokslutsbestämmelser samt immateriella rättigheter.

Bolagsrätt och redovisningsregler.

Utvidgningen medför ett behov av att ändra flera gemenskapsrättsliga direktiv som syftar till att närma medlemsstaternas bolags- och redovisningslagstiftning till varandra. För att precisera det nationella tillämpningsområdet för direktiven fastställs de bolagsformer på vilka direktiven tillämpas. Bolagsformerna räknas upp i direktiven på varje medlemsstats officiella språk.

På grund av strukturen i de bolagsrättsliga direktiven ska en definition av de tillämpliga bolagsformerna i Kroatien fogas till dem då unionen utvidgas. Ändringsbehovet gäller följande direktiv och följande förordning:

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 48 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen,

– rådets första direktiv 68/151/EEG om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (insynsdirektivet),

– rådets andra direktiv 77/91/EEG om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att be-

vara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga (kapitaldirektivet),

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/35/EG om fusioner av aktiebolag,

- rådets tredje direktiv 78/855/EEG grundat på artikel 54.3 g i fördraget om fusioner av aktiebolag (fusionsdirektivet),

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/102/EG på bolagsrättens område om enmansbolag med begränsat ansvar,

- rådets tolfte direktiv 89/667/EEG på bolagsrättens område om enmansbolag med begränsat ansvar,

- rådets fjärde direktiv 78/660/EEG grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag och

- rådets sjunde direktiv 83/349/EEG grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (direktivet om sammanställd redovisning)

- rådets förordning (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag (förordningen om europabolag).

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna som gäller bolagsrätt bedöms inte ha några konsekvenser för Finland. Kroatien har inte beviljats övergångstider för bolagsrätt.

3.7 Immateriella rättigheter

Tillnärmningen av lagstiftningen om immateriella rättigheter syftar bland annat till att få den inre marknaden att fungera bättre, vilket grundar sig på artikel 114 i EUF-fördraget. I syfte att skapa ett skydd för europeiska immateriella rättigheter infördes en ny rättsgrund genom Lissabonfördraget, artikel 118 i EUF-fördraget. De enhetliga europeiska skyddsformerna som anges nedan reglerades emellertid i tiderna med stöd av artikel 308 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG) (numera artikel 352 i EUF-fördraget). Artikeln kan användas som rättsgrund när det är nödvändigt att agera utanför de befogenheter som fördragsartiklarna ger instanserna för att fullfölja ett mål som där ställs på unionen.

Kroatien har under anslutningsförhandlingarna harmoniserat sin lagstiftning så som

unionslagstiftningen kräver och nationellt genomfört unionens gällande rättsakter om upphovsrätt och närstående rättigheter, industriell äganderätt samt tillsyn över att de immateriella rättigheterna följs. Gemenskapslagstiftningen om industriell äganderätt gäller gemenskapsvarumärken, tilläggsskydd för läkemedel och växtskyddsmedel samt gemenskapsformgivning.

Rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken och rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning har anpassats så att gemenskapsvarumärken eller gemenskapsformgivning som har registrerats eller ansöpts före dagen för anslutningen ska utsträckas till att gälla Kroatien. Förordningarna om tilläggsskydd för läkemedel och växtskyddsmedel har anpassats så att även Kroatien förutsätts bevilja tilläggsskydd när ansökan om tilläggsskyddet har gjorts inom den utsatta tiden, dvs. inom sex månader från anslutningsdagen.

Under anslutningsförhandlingarna enades man om specialarrangemang gällande fri rörlighet för läkemedel. Enligt specialarrangemanget kan innehavaren av produkter med patent eller tilläggsskydd i en nuvarande medlemsstat på vissa villkor förhindra att sådana produkter förs in eller lanseras på marknaden i den nuvarande medlemsstat där produkterna har skyddats med patent eller tilläggsskydd. Arrangemanget tillämpas även om produkterna första gången lanserats på marknaden i Kroatien av innehavaren eller med innehavarens samtycke.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien framskridit i genomförandet av unionsbestämmelserna som avser immateriella rättigheter så att det i praktiken inte längre finns något att åtgärda.

Konsekvenser för Finland

Utvidgningen av unionens rättsakter till att också gälla Kroatien förbättrar rättighetshavarnas ställning på det utvidgade marknadsområdet. Kostnaderna för förfarandet vid ansökan om gemenskapsvarumärken och gemenskapsformgivning sjunker när det inte längre behövs en separat ansökan för Kroatien. Även patenthavarnas möjligheter att ansöka om tilläggsskydd för läkemedel och växtskyddsmedel i Kroatien är av betydelse.

3.8 Konkurrenspolitik

Unionens konkurrensregler grundar sig på artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget. Anslutningsakten innehåller inte övergångstider om konkurrensregler.

Principerna för EU:s regler om statligt stöd definieras i artiklarna 107 och 109 i EUF-fördraget. Anslutningsakten innehåller inte heller med avseende på dessa några övergångsbestämmelser.

Kroatien har anpassat en betydande del av sin nationella lagstiftning till EU:s regler för statligt stöd. Det här innebär att många stöd och stödprogram som gällt redan före anslutningsdagen kan betraktas som gällande stöd som från och med anslutningsdagen lämpar sig för den gemensamma marknaden. Detta gäller också stöd som före anslutningen har utvärderats av Kroatiens myndighet för övervakning av statligt stöd och som har konstaterats vara förenliga med EU:s regler för statligt stöd.

Kommissionen övervakar fortlöpande Kroatiens anslutningsförberedelser för att säkerställa att unionslagstiftningen införlivas i den nationella lagstiftningen och att det finns tillräcklig beredskap för genomförandet. En viktig del av dessa anslutningsförberedelser är genomförandet av omstruktureringsprogrammen för den kroatiska skeppsbyggnadsindustrin och stålindustrin. Vid Kroatiens anslutning ska kommissionen kräva att Kroatien återbetalar allt undsättnings- eller omstruktureringsstöd som beviljats i strid med denna bestämmelse.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien gjort goda framsteg i lagstiftningen som avser karteller, fusioner och statligt stöd. Den kroatiska konkurrensmyndigheten har också konstaterats vara funktionsduglig och förenlig med EU-lagstiftningen. I uppföljningsrapporten uppmanar kommissionen Kroatien att påskynda strukturanpassningen för varvsindustrin genom att slutföra åtgärderna enligt avtalet om privatisering av Brodosplitvarvet samt att leta fram en ny placerare för reorganiseringen av varven 3. Maj och Brodotrogir.

Konsekvenser för Finland

Eftersom konkurrenspolitiken inte är förenad med övergångstider, uppskattas det kroatiska anslutningsfördraget med avseende på konkurrenspolitiken inte ha några verkningar för de finska företagens konkurrenssituation.

3.9 Finansiella tjänster

I förhandlingskapitlet om finansiella tjänster behandlades bank-, försäkrings- och värdepappersmarknadsdirektiven i anknytning till den finansiella marknaden. Unionens reglering om finansiella tjänster utgår från artiklarna 56-62 om tjänster i EUF-fördraget. En välfungerande gemensam finansiell marknad fri från störningar utgör en grundläggande förutsättning för den inre marknadens funktion och för ekonomisk tillväxt. Den finansiella marknaden i Kroatien har redan i hög grad integrerats med EU:s finansiella marknad. Banksystemet är så gott som helt i utländsk ägo och ägs huvudsakligen av banker i EU-staterna. Ungefär 90,5 procent av bankerna i Kroatien är i utländsk ägo. Utländskt ägande och engagemang stärker bankerna och banksystemen och leder till ökad finansieringsteknisk kompetens, bättre riskhantering och informationstekniska satsningar. Värdepappersmarknaden i Kroatien är fortfarande begränsad.

På EU:s finansiella marknad som snabbt håller på att harmoniseras kan störningar på marknaden eller i de finansiella institutionerna i en enskild medlemsstat lättare och snabbare återspeglas även på de övriga medlemsstaternas finansiella marknader. Utgångspunkten för anslutningsförhandlingarna var att regleringen av den finansiella marknaden i det anslutande landet och genomförandet av denna reglering bör ske effektivt och att tillsynen bör vara tillräcklig före anslutningsdagen. Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) kommer Kroatien att klara av att uppfylla kraven före anslutningen. Eventuella störningar kan åtgärdas med stöd av skyddsklausulen för den inre marknaden som relateras närmare i samband med artikel 38 i detaljmotiveringarna.

Försäkringstjänster, utövande av fria yrken och dataskydd

I Kroatien har lagstiftningen om försäkringsverksamhet redan i hög grad harmoniserats i analogi med gemenskapslagstiftningen. För de kroatiska försäkringsbolagen öppnar utvidgningen en möjlighet att bedriva försäkringsverksamhet på samma villkor i alla medlemsstater i EU.

Konsekvenser för Finland

Avseende finansiella tjänster är det inte sannolikt att banker i Kroatien eller bankernas moderbolag via Kroatien kommer att börja tillhandahålla sina tjänster på den finländska marknaden i någon större utsträckning. Det är inte heller sannolikt att finländarna i någon större utsträckning kommer att anlita banktjänster i Kroatien.

Med hänsyn till den rådande situationen är förändringen med avseende på försäkringstjänster inte betydande för Finland. Enligt vår gällande nationella lagstiftning är det i hög grad möjligt att tillhandahålla försäkringstjänster även för försäkringsföretag som har sitt säte i ett land utanför EU.

3.10 Informationssamhälle och medier

Unionens regelverk innehåller särskilda bestämmelser i anknytning till elektronisk kommunikation, informationssamhällstjänster, särskilt e-handelstjänster och tjänster som bygger på villkorad tillgång, samt audiovisuella tjänster. Inom området för elektronisk kommunikation och informationssamhällstjänster samt den audiovisuella politiken strävar EU med stöd av artikel 114 i EUF-fördraget efter att upprätta en inre marknad samt att tillnärma bestämmelserna i lagar och andra författningar i medlemsstaterna.

I kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) konstateras att det har gjorts goda framsteg avseende kraven för medlemskap inom området för informationssamhället och medier. Kroatien bör dock ytterligare avskaffa skatten på mobiltjänster som infördes i januari 2012, som även ur Finlands synpunkt fördröjer utvecklingen av elektroniska tjänster och försvårar företagens verksamhet på området.

Elektronisk kommunikation och informationssamhällstjänster

Syftet med unionens regelverk för elektronisk kommunikation är att säkerställa att tjänsterna för elektronisk kommunikation är tekniskt avancerade, säkra, lätta att använda och tillgängliga till ett rimligt pris. Strävan är därtill att genom lagstiftning trygga tillgången till dessa tjänster över hela linjen. En viktig målsättning är att stärka konkurrensen och främja den inre marknaden genom att göra det enklare för nya aktörer att ta sig in på marknaden samt att liva upp investeringarna på denna sektor.

EU:s regelverk för elektronisk kommunikation utgörs av ett paket av rättsakter på området för elektronisk kommunikation som antogs i februari 2002. Paketet består av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektivet) samt fyra särdirektiv. Dessa direktiv om elektronisk kommunikation har sedermera uppdaterats och ändrats genom följande två separata direktiv:

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, och

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen.

Kroatien godkänner unionens regelverk på området för elektronisk kommunikation i sin helhet från och med anslutningen.

EU:s politik på området för informationssamhället syftar till att stärka den sociala,

ekonomiska och regionala sammanhållningen och delaktigheten i unionen, och att därigenom främja tillväxten och sysselsättningen i linje med en hållbar utveckling. Den viktigaste strategin som ska styra informations-samhällsutvecklingen i unionen är en omfattande digital agenda för Europa som Europeiska kommissionen publicerade den 19 maj 2010. Med den digitala agendan avses riktlinjerna för politiken på området kommunikation och informationssamhälle, lagstiftningsåtgärder och programmen som antagits inom ramen för Europa 2020-strategin i syfte att inom unionen säkerställa förutsättningarna för ekonomisk tillväxt grundad på informations- och kommunikationsteknologier.

Kroatien åtar sig att tillämpa den gemensamma informations-samhällspolitik och dess mål i sin nationella kommunikationspolitik och säkerställer sin förmåga att delta i unionens program på detta område.

Rundradioverksamhet

De nationella regleringsmyndigheterna har i det stora hela getts full frihet att reglera den allmännyttiga rundradioverksamheten. Regleringen av radio och tv i allmänhetens tjänst stödjer på reglerna om konkurrens och statligt stöd i EUF-fördraget, där de viktigaste är särskilt artiklarna 107–109 om statligt stöd, samt på protokoll nr 29 om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna, som fogats till grundfördragen.

Den audiovisuella politiken

Målet för den audiovisuella politiken i EU är att främja utvecklingen på området särskilt genom att underlätta för den inre marknaden och bidra till uppkomsten av europeisk produktion. Unionens audiovisuella politik syftar till att stödja samhälleliga mål av största vikt, såsom den kulturella och språkliga mångfalden, skyddet av minderåriga och av människovärdet samt konsumentskyddet.

För att uppnå målen använder EU för verksamheten på området karaktäristiska regleringsåtgärder som kompletterar och har samband med varandra. De viktigaste rättsakterna inom den audiovisuella politiken i EU är direktiv 2010/13/EU om audiovisuella

medietjänster samt Mediaprogrammet. Direktivet om audiovisuella tjänster reglerar de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser om tillhandahållande och distribution av audiovisuella medietjänster som syftar till att skapa ramar för gränsöverskridande audiovisuella medietjänster för att stärka en gemensam marknad för programproduktion och distribution och för att skapa förutsättningar för en sund konkurrens. Mediaprogrammet stödjer produktionen och främjar distributionen i och utanför Europa av högklassiga europeiska filmer och televisionsprogram samt främjar de lokala aktörernas internationella konkurrenskraft. Det nuvarande Mediaprogrammet omfattar åren 2007–2013.

Kroatien harmoniserar sin nationella lagstiftning på det audiovisuella området i sin helhet till unionslagstiftningen före anslutningsdagen och förbereder sig för att delta fullt ut i stödprogrammen på området.

Konsekvenser för Finland

Anslutningsavtalets bestämmelser inom området för kommunikationspolitiken bedöms inte ha några konsekvenser för Finland. Kroatiens anslutning till unionen har inte några direkta konsekvenser för hur den allmännyttiga radio- och tv-verksamheten ordnas i Finland. EU:s utvidgning och främjandet av konkurrensen på den inre marknaden erbjuder allmänt också Finland kommersiella fördelar på området för informationssamhällsutveckling, elektronisk kommunikation och audiovisuell politik. Samarbete och umgänge med Kroatien förbättrar möjligheterna för finska företag och professionella att sprida sina tjänster och produktioner i vidare kretsar utanför den begränsade inhemska marknaden.

3.11 Jordbruk och landsbygdsutveckling

Regleringen av den gemensamma jordbrukspolitik grundar sig på artikel 43 i EUF-fördraget om genomförande av målen för den gemensamma politiken för jordbruk och fiskeri. Kroatiens anslutning till unionen har inte några direkta konsekvenser för den gemensamma jordbrukspolitik. Genom Kroatiens anslutning ökar unionens jord-

bruksmark med ca 1,2 miljoner hektar, vilket är ca 0,8 procent av jordbruksarealen inom EU27-området. En speciell utmaning för Kroatien är att återställa minerad mark i produktion. I anslutningsfördraget fastställs inrättandet av en särskild minröjningsreserv för ändamålet.

Den gemensamma jordbrukspolitiken förutsätter att länderna direkt tillämpar en stor mängd bindande bestämmelser. För att reglerna ska kunna följas och övervakningen vara effektiv krävs det en fungerande förvaltning. Jordbrukets övervägande småbruksdominerade struktur och de små åkerskiftena utgör också en utmaning för förvaltningen i Kroatien.

Kroatien fick några övergångstider och möjlighet att betala kompenserande nationella stöd samt produktionsbundna stöd. För jordbruksprodukter har det fastställts referensmängder och reserver. Även till landsbygdsutvecklingen har det riktats temporära tilläggsåtgärder.

I kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) påminns Kroatien om fortsatt anpassning av lagstiftningen på området jordbruk och landsbygdsutveckling. Likaså påminns landet om uppbyggnad av den administrativa kapaciteten på områdena direktstöd och landsbygdsutveckling.

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna som gäller landsbygdsutveckling i Kroatiens anslutningsfördrag bedöms inte ha några konsekvenser för Finland. I anslutningsfördraget konstateras det att rådet, på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, enhälligt får besluta om de anpassningar av bestämmelserna i anslutningsfördraget om den gemensamma jordbrukspolitiken som ändringar i gemenskapslagstiftningen kan motivera. Reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken från 2014 framåt kan föranleda ändringar också för Kroatiens del i det som överenskommit i anslutningsfördraget.

Den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter gäller från anslutningsdagen. De direkta konsekvenserna av denna utvidgning av den gemensamma marknaden blir ringa för Finland. Eftersom unionens gemensamma jordbrukspolitik i huvuddrag förblir

oförändrad trots Kroatiens anslutning, blir de direkta konsekvenserna av utvidgningen ringa för jordbruket i Finland. Det har större betydelse huruvida jordbruksutgifterna som Kroatiens anslutning medför kommer att inkluderas i ramen för den nuvarande övre gränsen för jordbruksutgifter eller om anslagen för jordbruk och landsbygdsutveckling höjs med en summa som motsvarar den kroatiska anslutningen, vilket är det vanliga förfarandet. Om utgifterna inkluderas i ramen för den nuvarande övre gränsen, minskar anslagen som står till förfogande för de övriga länderna och har således konsekvenser också för Finland. Beslut i frågan fattas när finansramarna för åren 2014–2020 slås fast.

3.12 Livsmedelssäkerhet, veterinära och fytosanitära frågor

Lagstiftningen om livsmedelssäkerhet, veterinärlagstiftningen och den fytosanitära lagstiftningen grundar sig antingen på artikel 43.2 om jordbruk i EUF-fördraget eller, om syftet med åtgärderna är att skydda folkhälsan, på artikel 168.4 b om folkhälsa i EUF-fördraget.

Genomförandet av EU:s lagstiftning om livsmedelssäkerhet, veterinärlagstiftning och fytosanitära lagstiftning har framskridit med stormsteg och är redan till många delar genomförd. Genomförandet har dock ännu inte slutförts när det gäller de strukturella kraven och övervakningen av anläggningar som behandlar livsmedel, uppförandet av gränskontrollstationer och övervakningen av animaliska biprodukter. Dessutom krävs det åtgärder för att säkerställa den administrativa kapaciteten och övervakningen.

Livsmedelssäkerhet, veterinärmedicin och växtskydd omfattar bland annat rättsakterna som gäller livsmedel och livsmedelshygien, djurs hälsa och välbefinnande, veterinära gränskontroller, handel med djur och animaliska produkter på den inre marknaden samt import av dessa, växtskydd, gödselmedel, foder, frön och förökningsmaterial samt bekämpningsmedel.

Kroatien beviljades en del övergångstider för livsmedelssäkerhet, veterinärmedicin och växtskydd. De strikta villkoren för övergångsarrangemangen säkerställer att den höga nivån på livsmedelssäkerheten, veteri-

närmedicinen och växtskyddet vidmakthålls på den inre marknaden. Kommissionen gavs också en möjlighet att vid behov för högst tre år efter anslutningen godkänna också andra övergångsåtgärder för livsmedelssäkerhet, veterinärmedicin och växtskydd.

I kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) uppmanas Kroatien se till att gränskontrollstationer byggs och utrustas i tid och att anläggningar som hanterar och bearbetar mjölk, kött, fisk och animaliska biprodukter uppgraderas. Också den administrativa kapaciteten ska fortsatt byggas upp.

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna som gäller livsmedelssäkerhet, veterinärmedicin och växtskydd i anslutningsfördraget har inga konsekvenser för Finland.

3.13 Fiskeri

Regleringen av den gemensamma fiskeripolitiken grundar sig på artikel 3 i EUF-fördraget och på artikel 43 i EUF-fördraget om genomförande av målen för den gemensamma politiken för jordbruk och fiskeri. Det kroatiska medlemskapet är inte av större betydelse för unionens gemensamma fiskeripolitik. Kroatien bedriver kommersiellt fiske på Medelhavet, främst vid Adriatiska havet.

Bilaga 1 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 om den gemensamma fiskeripolitiken anpassas med ett tillägg där ömsesidigt tillträde till fiskevattnen och fiskeresurserna vid kusten mellan Republiken Kroatien och Republiken Slovenien fastställs (bilaga III till anslutningsfördraget).

Det totalbelopp som ska ställas till Kroatiens förfogande från Europeiska fiskerifonden 2013 ska uppgå till 8,7 miljoner EUR (löpande priser) i åtagandebemyndiganden. Artikeln innehåller en bestämmelse om förskottsbetalningens storlek samt om åtagandebemyndigandena för den period som omfattas av nästa budgetram.

Till rådets förordning (EG) nr 1198/2006 om Europeiska fiskerifonden görs ett tillägg till artikel 27 som ska möjliggöra bidrag till fiskare för uppgörelsen om tillträde till vattenområdena under perioden 2014–2015 eller fram till datumet för det fullständiga genomförandet av skiljedomen till följd av det skiljeavtal mellan Republiken Sloveniens regering

och Republiken Kroatiens regering som undertecknades den 4 november 2009, om detta datum infaller tidigare (bilaga III till anslutningsfördraget).

Bestämmelserna i förordningen om fiskerifonden ändras så att alla småskaliga kustfiskeföretag på vissa avsides belägna randområden omfattas av bidragen och taket för bidragen ökas med upp till 10 procentenheter för de regioner som är berättigade till stöd enligt konvergensmålet och upp till 35 procentenheter för de regioner som inte är berättigade till stöd enligt konvergensmålet (bilaga III till anslutningsfördraget).

Konkurrensreglerna i EUF-fördraget (del III, avdelning VII, kapitel 1) tillämpas inte på fiskeriprodukter och produkter som framställts av dessa (bilaga IV till anslutningsfördraget).

I rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet beviljas Kroatien regionalt undantag till den 30 juni 2014 från bestämmelserna om bottentrål och till den 31 december 2014 från bestämmelsen om sammanlagd längd garn när ett fartyg omfattas av den särskilda typen av icke yrkesmässigt fiske "småskaligt fiske för personligt behov" (bilaga V i anslutningsfördraget). Till övriga delar tillämpar Kroatien den gemensamma fiskeripolitiken.

I kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) uppmanas Kroatien ägna uppmärksamhet åt anpassning av lagstiftningen och genomförande av regelverket på flera delområden i den gemensamma fiskeripolitiken. Fortsatt bör uppmärksamhet också ägnas åt uppbyggnad av den administrativa kapaciteten, särskilt i fråga om rekrytering och utbildning av fiskeriinspektörer.

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna i anslutningsfördraget som gäller fiskeri bedöms inte ha några konsekvenser för Finland.

3.14 Transportpolitik

Medlemsstaternas gemensamma transportpolitik regleras i artiklarna 90–100 i EUF-fördraget och det transeuropeiska transportnätet TEN i artiklarna 170–172. TEN-

transportnäten behandlas närmare i propositionens avsnitt 3.21 Transeuropeiska nät.

De centrala målen för unionens transportpolitik är att upprätta en konkurrenskraftig och effektiv inre transportmarknad. Samtidigt är strävan hållbara transporter med sikte på att minska växthusgasutsläppen med 60 procent från 1990 års nivå till år 2050. De långsiktiga målen för unionens transportpolitik har fastställts i kommissionens transportpolitiska vitbok från mars 2011 "Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem". Kroatien godkänner från och med anslutningen unionens samtliga bestämmelser inom transportområdet, bortsett från vissa övergångsarrangemang.

Övergångsarrangemangen inom transportsområdet gäller cabotage inom sjö- och landtransport. I punkt 7 i bilaga V till anslutningsakten finns närmare bestämmelser om övergångsarrangemangen som har beviljats Kroatien. Övergångsarrangemanget för cabotage inom sjötransport gäller avtal om allmän trafik som ingåtts före dagen för Kroatiens anslutning samt kryssningsfartyg som är mindre än 650 bruttoton. Övergångsarrangemanget för interna godstransporter på väg i Kroatien, dvs. för cabotagetrafik, gäller i högst fyra år. Övergångsarrangemangen behandlas närmare i de allmänna motiveringarna på sida 79-80.

I anslutningsförhandlingarna konstaterades också att ansträngningar bör riktas på att bygga upp den administrativa kapaciteten och effektiviteten. Inom transportområdet innebär det här bl.a. att transportbestämmelserna genomförs och övervakas effektivt samt att förvaltningspersonalen får utbildning. I kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) konstateras om transportpolitiken att uppmärksamhet måste ägnas åt fortsatt anpassning av lagstiftningen på området kombinerad transport och åt att bygga upp den administrativa kapaciteten, särskilt vid den myndighet som har ansvar för järnvägstrafiksäkerheten.

Konsekvenser för Finland

Övergångsarrangemangen som har beviljats Kroatien inom transportpolitiken bedöms inte ha några konsekvenser för Finland.

Skillnaderna i beskattning samt löneskillnader och övriga sociala skillnader kan i synnerhet på kort sikt orsaka störningar på transportmarknaden i grannländerna. De överenskomna övergångsarrangemangen i fråga om cabotagetrafik minskar däremot dessa risker. Kroatiens anslutning har ingen större betydelse för den finska transportsektorn.

Utvidgningen innebär att trafiknätet i Kroatien ansluts till unionens TEN-transportnät. Integreringen av transportmarknaden och transportnäten i medlemsstaterna skapar förutsättningar för hållbara och effektiva logistiska helhetslösningar. Den öppnar nya trafikkorridorer till de central- och sydeuropeiska marknaderna för finska företag. Den största utmaningen för en satsning på det kroatiska vägnätet är bristen på finansiering. Också den administrativa kapaciteten behöver stärkas. Inom unionen har det under de senaste åren utfärdats ett avsevärt antal rättsakter i anknytning till trafiksäkerhet, uppbyggnad av den inre trafikmarknaden och miljömässigare trafik. Den kroatiska anslutningen underlättar för en allt större och miljövänligare inre trafikmarknad.

3.15 Energi

Grundprinciperna för EU:s energipolitik är hållbarhet, konkurrenskraft och leveranssäkerhet. Artikel 194 i EUF-fördraget som gäller unionens energilagstiftning innehåller särskilt regler och åtgärder i anknytning till en fungerande energimarknad, energiförsörjning, nya och förnybara energikällor, sammankopplade energinät samt kärnenergi, kärnsäkerhet och strålningsskydd. Enligt anslutningsfördraget ska Kroatien tillämpa unionslagstiftningen om energi från och med dagen för anslutningen.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien gjort i huvudsak goda framsteg i genomförandet av unionsbestämmelserna inom energipolitiken, men i genomförandet av den inre marknaden för energi krävs det fortsatt arbete och fortsatt liberalisering av el- och gasmarknaderna.

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna som gäller energifrågor bedöms inte ha några konsekvenser för Finland.

3.16 Beskattning

Kroatien genomför och börjar tillämpa unionslagstiftningen om beskattning från och med dagen för anslutningen. I förhandlingarna lade Kroatien fram några önskemål om övergångstider och undantag angående regelverket för beskattning. De övergångstider och undantag som Kroatien beviljades motsvarar i det stora hela de förfaranden som enligt unionslagstiftningen tillämpas i de nuvarande medlemsstaterna och de övergångstider som beviljades dem. Undantagen bedöms därför i praktiken ha obetydliga konsekvenser.

3.16.1 Indirekt beskattning

Med indirekta skatter avses mervärdesskatt och punktskatt. I unionen regleras den indirekta beskattningen i artikel 113 i EUF-fördraget. Enligt artikeln ska rådet enhälligt i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén anta bestämmelser om harmonisering av lagstiftningen om omsättningsskatter, punktskatter och andra indirekta skatter eller avgifter, i den mån en sådan harmonisering är nödvändig för att säkerställa att den inre marknaden upprättas och fungerar och för att undvika snedvridning av konkurrensen.

Mervärdesbeskattning

Kroatien har beviljats ett mycket begränsat antal undantag från rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (momsdirektivet). Kroatien får befria internationell persontrafik samt fram till utgången av 2014 leverans av mark för bebyggelse från mervärdesskatt. Gränsen för befrielse från skatt som i Kroatien tillämpas för småföretag är en omsättning på 35 000 euro.

Befrielse från skatt får inte ha skadliga följder för EU:s egna medel som härrör från

mervärdesskatt, vilkas bestämningsgrund ska bekräftas i enlighet med rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 om den slutliga enhetliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdesskatt. Befrielser från skatt ska följaktligen kompenseras när grunden för unionens momsmedel beräknas.

Punktbeskattning

Principen för punktbeskattning är att produkterna beskattas i den medlemsstat där de lämnas ut för konsumtion. Enligt principen för den inre marknaden får privatpersoner under vissa förutsättningar i obegränsad mängd för eget bruk köpa produkter som har beskattats i en annan medlemsstat utan att betala skatt för dem i införselmedlemsstaten. Bestämmelser om detta ingår i rådets direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (punktskattedirektivet).

Den för medlemsstaterna förpliktande miniminivån för punktskatt på cigaretter stiger vid ingången av 2014. Kroatien beviljas en övergångstid, inom vilken landet kan uppnå miniminivån för cigaretter som träder i kraft 2014 i enlighet med rådets direktiv (92/79/EEG) om tillnärmning av skatt på cigaretter. Övergångstiden upphör vid utgången av 2017, vilket ungefär motsvarar övergångstiden som beviljades vissa andra medlemsstater. I Kroatien ska punktskatten dock från ingången av 2014 vara minst 77 euro per tusen cigaretter. I eurobeloppet har Kroatiens nuvarande skattenivå för cigaretter beaktats. För att undvika störningar på den inre marknaden har de andra medlemsstaterna i unionen möjlighet att för cigaretter som importeras från medlemsstater som tillämpar en övergångstid bestämma om en kvantitativ skattefri importgränsning på 300 cigaretter, medan passagerare från andra medlemsstater i unionen obegränsat ska tillåtas föra in cigaretter för eget bruk. Medlemsstater som vill tillämpa kvantitativ importbegränsning ska meddela kommissionen om detta. Medlemsstater som tillämpar importbegränsningar får göra nödvändiga kontroller förutsatt att de inte inverkar på hur väl den inre marknaden fungerar.

Konsekvenser för Finland

Den högre tröskeln för momsskyldighet som tillämpas i Kroatien har inte någon betydande inverkan på Finland eller de andra nuvarande medlemsstaterna. Finland och också flera andra nuvarande medlemsstater befriar internationell persontrafik och mark för bebyggelse från mervärdesskatt. Efter sin anslutning till EU börjar Kroatien tillämpa mervärdesskattesystemet för den inre marknaden för handeln med varor så som de andra medlemsstaterna. För Finland innebär detta att införsel av varor från Kroatien till Finland inte längre beskattas av tullväsendet vid gränsen, utan i samband med den inhemska beskattningen. På motsvarande sätt ska export av varor från Finland till Kroatien inte längre exportförtullas, utan anmälningarna görs vid den inhemska beskattningen. Efter som importen från Kroatien till Finland är relativt liten, blir anslutningsårets extraordinära fördröjning av momsutfallet som ändringen föranleder inte nämnvärd. I systemet med inre marknadshandel beskattas i regel privatpersoners inköp inte i importlandet, utan den medlemsstatens skatt där varan har inhandlats är redan inkluderad.

Kroatien har åtagit sig att anpassa sitt punktskattesystem i enlighet med unionens regelverk, med undantag av den nämnda övergångstiden för punktskatten på cigaretter. Konsekvenserna av övergångstiden är obetydliga för Finland. Vid behov kan Finland ytterligare minska konsekvenserna genom att ta in en bestämmelse i punktskattelagen om att införa en importbegränsning på skattefria cigaretter för passagerare från Kroatien. Det bedöms dock inte finnas behov av ändringar i lagstiftningen i det här stadiet.

3.16.2 Direkt beskattning

I EU-fördraget finns det inte någon motsvarande reglering för den direkta beskattningen som för den indirekta beskattningen. Följaktligen hör den direkta beskattningen till medlemsstaternas exklusiva behörighet. Unionens regelverk innehåller inte i någon betydande mån lagstiftning om direkt beskattning. I regelverket ingår det bestämmelser om beskattningen av fysiska personers inkomster från sparande samt om vissa del-

områden i företagsbeskattningen. Dessutom kan rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG nämnas. Det direktivet ska genomföras i medlemsstaterna med verkan från och med den 1 januari 2013. Genom administrativt samarbete och handräckning mellan medlemsstaterna vill man säkerställa en fungerande inre marknad inom beskattningen samt erbjuda verktyg för att förhindra kringgående av skatt inom unionen. Kroatien har åtagit sig att genomföra unionens regelverk om direkt beskattning med verkan från och med dagen för sin anslutning den 1 juli 2013.

År 1997 antog rådet i sina slutsatser en uppförandekod för företagsbeskattning. Uppförandekoden anses höra till unionens regelverk även om den inte är egentlig unionslagstiftning. Uppförandekoden som tillämpas på företagsbeskattningen är ett viktigt instrument som syftar till att undanröja nationella åtgärder som snedvrider verksamheten på den gemensamma marknaden och försvårar möjligheterna att etablera verksamhet. Kroatien har åtagit sig att godkänna och tillämpa principerna i uppförandekoden för företagsbeskattning. Detta innebär att Kroatien har åtagit sig att avskaffa åtgärder från sitt skattesystem som det har ansetts att eventuellt hör till området för skadlig skattekonkurrens. Vidare åtar sig Kroatien att inte införa nya, eventuellt skadliga åtgärder. Det här bidrar till ökad konvergens mellan Kroatiens skattesystem och systemen i de nuvarande medlemsstaterna och minskar skattekonkurrensen.

Konsekvenser för Finland

Kroatien har inte beviljats övergångstider med avseende på unionens regelverk inom området för den direkta beskattningen. Följaktligen bedöms Kroatiens anslutningsfördrag inte ha några konsekvenser för Finland i detta avseende.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien i huvudsak gjort goda framsteg i genomförandet av unionens regelverk. Med avseende på beskattningen måste Kroatien se till att alla relevanta it-system finns på plats vid anslutningsdagen och att de är i stånd att utbyta information

med de andra medlemsstaterna och med EU-institutionerna.

3.17 Ekonomisk och monetär politik

Bestämmelser om den ekonomiska och monetära politiken finns i artiklarna 119–144 i EUF-fördraget. Kroatien går med i den ekonomiska och monetära unionen vid anslutningen, men inför inte genast euron. Förutsättningen för att Kroatien ska kunna införa euron är att det fullgör sina förpliktelser när det gäller att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen i enlighet med artikel 140 i EUF-fördraget och protokoll nr 13 om konvergenskriterier som har fogats till fördragen och uppnår en hög nivå av hållbar konvergens.

Den ekonomiska konvergensnivån bedöms med konvergenskriterierna som anknyter till inflation, underskott och skulder inom den offentliga sektorn, räntenivå och valutakursstabilitet. Medlemsstaten ska också i gemensamt intresse ha omsorg om sin valutakurs. Bestämmelser om bedömningskriterierna för den ekonomiska politiken finns i artikel 140 i EUF-fördraget. En medlemsstat ska delta i valutakursmekanismen (ERM II) i minst två års tid före medlemskap i den monetära unionen. Kommissionen och Europeiska centralbanken bedömer i sin konvergensrapport huruvida villkoren för övergången till gemensam valuta uppfylls. Beslut om ett lands övergång till den tredje etappen i den ekonomiska och monetära unionen fattas i sista hand av rådet efter samråd i Europarådet.

Kroatien ska i sin lagstiftning trygga centralbankens självständighet, förbjuda centralbanksfinansiering av den offentliga sektorn samt en särställning för den offentliga sektorn inom finansinstituten. Medlemsstaterna förväntas samordna sin ekonomiska politik och underlyda EU:s övervakning av finanspolitiken och i vidare bemärkelse den ekonomiska och monetära politiken.

Kroatien godkänner och genomför regelverket från och med anslutningsdagen. Ända till början av sitt medlemskap deltar Kroatien i den ekonomiska och monetära unionen i enlighet med undantaget i artikel 139 i EUF-fördraget.

Kroatien hade inga större problem med förhandlingskapitlet om den ekonomiska och monetära politiken och enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) framskrider Kroatien enligt plan i fullföljandet av kraven i kapitlet. Kroatien anhöll inte om några undantag eller övergångstider i fråga om den nuvarande lagstiftningen i unionen.

De medlemsstater som hör till euroområdet ingick den 2 februari 2012 ett fördrag om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM). ESM ska med iakttagande av stränga villkor ge stabilitetsstöd till de ESM-medlemmar som har eller riskerar få allvarliga finansieringsproblem och, om det blir nödvändigt med stöd, värna om finansieringsstabiliteten i hela euroområdet och i dess medlemsstater. Enligt fördraget ska en medlemsstat som ansluter sig till euroområdet bli medlem av ESM med fulla rättigheter och skyldigheter. Kroatien förväntas följaktligen ansöka om medlemskap i ESM när landet som medlemsstat i unionen ansluter sig till euroområdet.

Den 2 mars 2012 undertecknade alla medlemsstater i EU utom Storbritannien och Tjeckien ett fördrag om budgetdisciplin (ett fördrag om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen). Anslutning till fördraget är frivilligt för gamla och nya medlemsstater i EU. Ratificering av fördraget är dock en förutsättning för nytt finansiellt stöd från ESM från och med den 1 mars 2013.

Enligt kommissionens prognos våren 2012 antas den ekonomiska tillväxten i Kroatien bli negativ 2012 (-1,2 procent) för att vända till ett litet uppsving 2013 (0,8 procent). Arbetslöshetsgraden hålls på en relativt hög nivå (13,4 procent). Inflationen bedöms hålla sig på en låg nivå och den yttre balansen stabil. Den offentliga ekonomin visar ett underskott på ca 5 procent och den offentliga skulden är ca 50 procent av bruttonationalprodukten (BNP), även om trenden har varit oroväckande. På några år har skuldförhållandet stigit från 30 till 50 procent. Det ekonomiska läget inbegriper risker beträffande hushållens och företagens skuldsättning och en instabilitet som riktar sig mot banksektorn. Utvecklingen av det ekonomiska läget i euroområdet inverkar naturligtvis också på Kroatien.

Konsekvenser för Finland

De totala ekonomiska konsekvenserna av utvidgningen behandlas nedan i stycke 4.1.1.

3.18 Statistik

Statistikregleringen i unionen utgår från artikel 338 i EUF-fördraget. För att säkerställa att principerna i EU:s statistikförordning fullföljs antog kommissionen och Europaparlamentet 2005 den europeiska uppförandekoden. Den baserar på 15 principer, där principerna för statistikväsendet och för utveckling, framställning och distribution av statistik fastställs. Med jämna mellanrum görs det utvärderingar av hur uppförandekoden tillämpas i medlemsstaternas statistikväsen.

I uppförandekoden fastställs principer för statistikmyndigheternas institutionella ställning, arbetssätt och resultat kvalitet. Faktorer som i koden fastställs som centrala för statistikmyndigheternas institutionella ställning är professionellt oberoende, fullmakt att samla in information, tillräckliga resurser, åtagande om kvalitet, säkerställande av statistiksekretessen samt neutralitet och objektivitet. Processerna för officiell statistik ska grunda sig på tillbörliga statistiska förfaranden, klassificeringar och kompetenta metoder för insamling av information i all sektorsvis statistik. Dimensioner som fastställs för statistikprodukter är relevans, noggrannhet och tillförlitlighet, aktualitet och rättidighet, enhetlighet och jämförbarhet samt uppgifternas tillgänglighet och tydlighet.

Med avseende på unionens regelverk och de ovan nämnda principerna i Europeiska statistikförordningen har Kroatien inte beviljats undantag eller övergångstider.

Kroatien framskrider väl i utvecklandet av den grundläggande strukturen för statistikväsendet. Som ett led i utvecklandet av den grundläggande strukturen för statistikväsendet har Kroatiens statistikcentral (The Central Bureau of Statistics, CBS) i organisatoriskt hänseende placerats direkt under premiärministern, vilket stärker statistikcentralens samordnande roll i förnyandet av statistikväsendet och också i förhållande till övriga statistikmyndigheter eller regionala enheter.

Kroatiens statistikcentral har också tilldelats avsevärt med tilläggsresurser.

Det har gjorts framsteg i utvecklingsarbetet med statistikklassificeringar och register, även om arbetet särskilt i begynnelsekedet led svårt av bristen på it-personal. Som bäst satsas det i utvecklingsarbetet på bättre kvalitet i företagsregistret.

Statistiken sektorsvis framskrider väl. En folkräkning i enlighet med internationell standard gjordes 2011. Inom området för socialstatistik har det gjorts en undersökning om inkomster och levnadsförhållanden. Arbetet med att utveckla företagsstatistiken fortsätter i enlighet med EU-kraven. Problemen i anknytning till jordbruksstatistiken har lindrats och det har gjorts klara framsteg i jordbruksstatistiken, särskilt i fråga om register över gårdsbruksenheter, fiskeristatistik och bokföringen inom jordbruket. Även i vetenskaps- och teknologistatistiken har det gjorts framsteg i linje med EU-kraven.

Kroatien har gjort avsevärda framsteg i utvecklingen av sitt statistikväsende i linje med EU-kraven. Kroatien måste emellertid fortsätta med utvecklingsåtgärderna och harmoniseringen inom statistikväsendets alla sektorer i enlighet med EU-kraven. Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) är förberedelserna för statistikväsendets del så gott som klara.

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna som gäller statistik bedöms inte ha några konsekvenser för Finland.

3.19 Socialpolitik och sysselsättning

Hälsa och säkerhet på arbetsplatsen

Regleringen i unionen av säkerhet och hälsa i arbetet grundar sig nuförtiden på artiklarna 153 och 155 i EUF-fördraget. EU, och gemenskaperna därefter, har antagit över 30 direktiv om minimikrav inom arbetarskyddet sedan 1970-talet. Till exempel antog rådet 1989 direktiv 89/391/EEG om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (ramdirektivet om arbetsmiljö) där de allmänna förfarandena och åtgärderna som gäller arbetarskyddet på arbetsplatserna fastslås. Särskilda arbetar-

skyddsdirektiv har antagits bland annat om säkerhet i arbetet, säker användning av arbetsredskap, bildskärmsarbete, skydd av unga arbetstagare, hantering av tunga bördor, användning av personlig skyddsutrustning, cancerogena ämnen, säkerheten på byggen samt skyddsutrustning mot biologiska, kemikaliska och fysikaliska faktorer.

Utöver lagstiftningsarbetet strävar medlemsstaterna efter att främja sina mål inom arbetarskyddet inom ramen för EU:s arbetarskyddsorganisationer och -kommittéer. Med avseende på hur målen för arbetarskyddspolitik och -lagstiftningen fullföljs är det av central betydelse att medlemsstaternas organisationer för övervakning av arbetarskyddet fungerar väl och är tillräckligt effektiva och att förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare på arbetsplatserna fungerar.

Under medlemskapsförhandlingarnas gång har Kroatien ändrat sin lag om säkerhet och hälsa i arbetet och utfärdat flera nya bestämmelser om arbetshälsa och arbetarskydd. Kommissionen har betonat behovet av att reservera tillräckliga anslag för att genomföra de planerade åtgärderna också framöver. I december 2008 antog Kroatien ett nationellt program för säkerhet och hälsa i arbetet för åren 2009–2013. Kroatien har också upprättat ett nytt institut för säkerhet och hälsa i arbetet som fungerar som förebyggande och rådgivande sakkunnigorgan samt stärkt den nationella sjukförsäkringsanstalten kapacitet. På denna grund anser kommissionen att Kroatien har gjort nöjaktiga framsteg i uppbyggandet av tillräckliga administrativa strukturer och tillräcklig administrativ kapacitet inom området för säkerhet och hälsa i arbetet.

Social integration

Den sociala integrationen regleras i unionen i artikel 148 i EUF-fördraget om riktlinjerna för sysselsättningen och därmed sammanhängande frågor kring social integration samt i artikel 156 i EUF-fördraget om samarbetet mellan medlemsstaterna på det socialpolitiska området.

Bekämpningen av social utslagning framskrider i Kroatien, liksom i de andra medlemsstaterna. I Kroatien ligger enpersonshushåll och äldre mest illa till. På lands-

bygden är fattigdomstalen tre gånger högre än i städerna. Den låga sysselsättningsgraden, bland annat när det gäller kvinnor, gör att den inofficiella ekonomin alltjämt är rätt stor. På landsbygden bor också en yngre befolkning med låg utbildningsnivå.

Kroatien har under medlemskapsförhandlingarna förnyat sitt system för sociala förmåner och antagit en nationell handlingsplan för social integration. Kommissionen anser att Kroatien har gjort framsteg med att minska institutionsvården för vissa målgrupper, såsom för äldre. Läget för den äldre befolkningen försvagas emellertid av brister såväl när det gäller hälsovård som utkomstskydd. Däremot har det inte skett tillräckligt rask utveckling när det gäller institutionsvården för barn och unga. Kommissionen beklagar de obetydliga framstegen när det gäller institutionsvården för barn och barn med funktionshinder samt att så gott som inga framsteg har gjorts i decentraliseringen av administrationen och offentliga medel inom området för sociala tjänster.

Kroatien har antagit en nationell handikappolitisk strategi för åren 2007–2015, inrättat en tjänst som ombudsman för handikappfrågor samt den 15 augusti 2007 ratificerat Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Kommissionen erinrar Kroatien om behovet att fortsatt snabba upp genomförandet av handikappolitiken samt att reservera tillräckligt med anslag för att genomföra de planerade åtgärderna.

Siffrorna som beskriver fattigdom är avsevärt högre bland den romska befolkningen än i samhället i övrigt. Under de kroatiska medlemskapsförhandlingarna har ett tillräckligt skydd för minoriteternas rättigheter varit en förutsättning för att förhandlingskapitlet om rättsordningen och de grundläggande rättigheterna ska kunna stängas. I det kapitlet i Kroatiens anslutningsfördrag ingår en uppföljningsmekanism beträffande medlemskapsskyldigheterna som fram till anslutningen även möjliggör övervakning av skyldigheterna som gäller romernas rättigheter.

För att främja icke-diskriminering, likvärdighet och inkludering av den romska befolkningen har Kroatien färdigställt en nationell strategi för romer i enlighet med kommissio-

nens meddelande och rådets därmed sammanhängande slutsatser.

Kommissionen uppmanar i sin uppföljningsrapport (våren 2012) Kroatien att fortsätta effektivisera åtgärderna som syftar till att skydda minoriteter, särskilt serber och romer. Kommissionen har särskilt uppmärksammat den romska befolkningens besvärliga levnadsförhållanden och ansett att ramför allt faktorer i anknytning till romernas utbildning, sociala trygghet, hälsovård, sysselsättning och tillgång till personliga dokument är problematiska. Kommissionen anser dock att Kroatien hittills enligt förväntan och tidtabell har lyckats uppfylla sina förpliktelser som föranleds av medlemskapet med avseende på social integration av minoriteter. Kommissionen uppmanar Kroatien att utvärdera hur lyckade åtgärderna i anknytning till det nationella programmet för romer är. Kroatien kommer hösten 2012 att anta en ny nationell strategi för romer.

Social trygghet

Även unionens reglering av den sociala tryggheten grundar sig på artiklarna 148 och 156 i EUF-fördraget.

Socialutgifternas andel av Kroatians bruttonationalprodukt är högre än i unionen i genomsnitt. Kroatien har förnyat sina hälsovårds- och pensionssystem. Av den orsaken har hälsovårdens hållbarhet och tjänsternas kvalitet förbättrats. Tilläggförsäkringen har utvidgats och skuldsättningen hos dem som tillhandahåller hälsovård har minskat. Under medlemskapsförhandlingarna har antalet pensionsövergångar minskat, den faktiska tiden i arbetslivet förlängts och pensionsavgifternas andel av bruttonationalprodukten minskat. Kommissionen betonar behovet av att säkerställa att pensionerna som ingår i det obligatoriska pensionssystemet är allmänt övergripande och att pensionsanslagen är tillräckliga samt av att följa fattigdomen hos äldre människor och särskilt hos äldre kvinnor i syfte att säkerställa ett tillräckligt pensionsskydd.

Åtgärder för att motverka diskriminering och lika möjligheter

Jämställdhet mellan kvinnor och män är en av de grundläggande principerna i EU:s socialpolitik. Både EUF-fördraget och EU-fördraget innehåller flera artiklar om jämställdhet mellan könen. Jämställdhet är bland annat ett av de fem värden som ligger till grund för unionen och respekt för dessa värden har ställts som villkor för tillträde till unionen. I grundfördragen finns det bestämmelser om bekämpning av diskriminering och främjande av jämställdhet mellan könen och unionen strävar i alla sina åtgärder efter att eliminera bristande jämlikhet och främja jämställdheten mellan kvinnor och män. Även EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna innehåller bestämmelser om jämställdhet. Grundfördragen har ända från början innehållit en likalönsartikel, nu artikel 157 i EUF-fördraget. EU har godkänt flera jämställdhetsdirektiv särskilt med avseende på arbetslivet.

Kroatien godkände en ny lag mot diskriminering i juli 2008. Enligt lagen fungerar justieombudsmannen som det jämställdhetsorgan som förutsätts i unionens regelverk. Dessutom har Kroatien under medlemskapsförhandlingarnas gång godkänt ett nationellt program om skydd och främjande av de mänskliga rättigheterna samt en plan mot diskriminering. Kommissionen erinrar Kroatien om behovet att reservera tillräckliga anslag för att genomföra de planerade åtgärderna.

För att främja lika möjligheter har Kroatien under medlemskapsförhandlingarna för åren 2006–2010 godkänt en nationell politik i syfte att främja jämställdheten mellan könen. Jämställdhetsombudsmannen fungerar i Kroatien som det jämställdhetsorgan som unionens regelverk förutsätter. Dessutom har Kroatien godkänt en handlingsplan för harmonisering av lagstiftningen och för att utveckla de behövliga resurserna för genomförande av unionens regelverk och för övervakning av tillämpningen.

Arbetsrätt

När det gäller arbetsrätt har Kroatien åtagit sig att följa unionens regelverk från och med anslutningen.

Sysselsättning

Kroatien deltar genast från anslutningen till alla delar i samarbetet enligt avdelning IX i EUF-fördraget om EU:s sysselsättningsstrategi. I sysselsättningspolitiken ska Kroatien följa riktlinjerna för sysselsättningen som har fastställts för alla medlemsstater och sysselsättningsrekommendationerna som fastställts per land och sträva efter att uppfylla de i samband med strategin Europa 2020 gemensamt uppställda målen för sysselsättningsgraden.

Social dialog

Den sociala dialogen inom EU omfattar bland annat samråd mellan arbetsmarknadens parter på unionsnivå om lagstiftning som är under beredning, vilket är inskrivet i artikel 154 och 155 i EG-fördraget, och om arbetsmarknadsorganisationernas arbete för att utveckla EU:s arbets- och sociallagstiftning genom att ingå avtal på europeisk nivå. Utvidgningen innebär att också Kroatiens arbetsmarknadsorganisationer kan delta i beredningen av de avtal som avses i fördraget.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien huvudsakligen gjort goda framsteg i genomförandet av sysselsättningsåtgärderna och de socialpolitiska åtgärderna. Det krävs fortsatta lagstiftningsåtgärder för att införliva lagstiftningen om bekämpning av diskriminering och om jämställdhet mellan könen. Fortsatta åtgärder krävs även för de strukturella svagheter på arbetsmarknaden, för att stärka arbetsmarknadsorganisationerna och överlag för att främja den administrativa funktionsförmågan inom området för sysselsättning och socialpolitik.

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna i anslutningsfördraget som gäller socialpolitik och sysselsättning har inga synbara konsekvenser för Finland.

Deltagandet i sysselsättningsstrategin innebär att en aktiv sysselsättningspolitik ska tillämpas även i Kroatien, vilket för sin del minskar risken för allvarliga störningar på arbetsmarknaden inom EU och därigenom stabiliserar arbetsmarknaden inom hela unionen.

Att Kroatien från anslutningen tillämpar EU:s arbetslagstiftning jämnar ut skillnaderna i arbetskraftskostnader mellan EU och Kroatien. Anslutningsfördraget föranleder inte några ändringar i lagstiftningen i Finland inom området för arbetsrätt.

Kroatiens anslutning har också ekonomiska konsekvenser för Finland med avseende på möjligheten att ta i anspråk instrument utöver budgetramen. Det gäller till exempel stöd som utbetalas från Europeiska globaliseringsfonden.

3.20 Företags- och industripolitik

Bestämmelser om EU:s företags- och industripolitik finns i artikel 173 i EUF-fördraget. EU:s industripolitik är av horisontell karaktär och syftar till att utveckla industrins konkurrenskraft genom att garantera industrin en så gynnsam verksamhetsmiljö som möjligt. Verktygspaletten för industripolitiken är i huvudsak företagspolitisk. Genom företagspolitiken vill man skapa och utveckla en miljö där företag och näringsliv kan fungera initiativrikt, dra nytta av sina egna idéer och produktivt utnyttja sina möjligheter. Olika industriområden har olika möjligheter och särbehov som också särskilt beaktas i industripolitiken. Industripolitiken är således dels horisontal, men dels också branschvis differentierad.

Små och medelstora företag.

Kroatien godkänner unionens regelverk om små och medelstora företag och genomför det från och med anslutningen.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien i huvudsak gjort goda framsteg i genomförandet av åtgärderna som gäller företags- och industripolitik, men det krävs fortsatta åtgärder för att reformera näringslivsmiljön.

Konsekvenser för Finland

Kroatiska industriprodukter har till stora delar redan länge haft fritt tillträde till EU-marknaden. Bestämmelserna på området för företags- och industripolitik i anslutningsfördraget bedöms inte ha några konsekvenser för Finland.

3.21 Transeuropeiska nät

Strävan med att utveckla de transeuropeiska näten och främja driftskompatibiliteten mellan de nationella näten är att i full utsträckning utnyttja den inre marknaden och att därigenom öka den ekonomiska tillväxten och sysselsättningen inom unionen. Till de transeuropeiska näten räknas näten inom transportsektorn (TEN-T), energisektorn (TEN-E) och telekommunikationssektorn. Bestämmelser om upprättande och utveckling av dessa nät finns i artiklarna 170-172 i EUF-fördraget.

Kommissionen förbereder omfattande ändringar som kommer att gälla alla former av transeuropeiska nät. Ändringarna kommer att gälla såväl riktlinjer som finansiella instrument. Målet är att reformerna ska genomföras efter 2013.

Transeuropeiska transportnätet (TEN-T)

Europaparlamentet och rådet godkände 1996 de första riktlinjerna för TEN-T-politiken. Riktlinjerna reviderades 2004 i samband med EU:s utvidgning. I enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 661/2010/EU föreskrivs om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet. TEN-T-nätet har finansierats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 680/2007 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området transeuropeiska nät på transportområdet och energiområdet (TEN-finansieringsförordningen) och bland annat från kohesionsfonden och Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF).

Syftet med de transeuropeiska transportnäten och politiken i samband med det är att främja hållbar och multimodal trafik samt att få bort flaskhalsar i trafiken. Syftet med de transeuropeiska trafiknäten är att värna en

hållbar trafik, konkurrenskraften och medborgarnas välfärd i Europa samt säkra rörligheten för varor och passagerare. Det transeuropeiska trafiknätet TEN-T ska främja målen om hållbar trafik och en minskning av utsläppen med 60 procent till 2050 i vitboken om transporter 2011.

Enligt anslutningsfördraget ska Kroatien tillämpa lagstiftningen om de transeuropeiska näten fullt ut från och med anslutningsdagen.

Transeuropeiska energinätet (TEN-T)

I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1364/2006/EG om riktlinjer för transeuropeiska energinät och om upphävande av beslut nr 96/391/EG och beslut nr 1229/2003/EG förtecknas och rangordnas, enligt fastställda mål och prioriteringar, de projekt som är berättigade till unionsfinansiering. Sammankoppling, driftskompatibilitet och utveckling av transeuropeiska transportnät för el och gas utgör oumbärliga instrument för en väl fungerande inre energimarknad och för den inre marknaden i dess helhet. Genom energikällornas diversifiering kan användarna erbjudas ett bredare utbud av tjänster som dessutom är av bättre kvalitet, och detta till mer konkurrenskraftiga priser. Tätare band måste alltså knytas mellan de nationella marknaderna i alla medlemsländer. De transeuropeiska energinäten spelar även en viktig roll när det gäller att trygga en säker och diversifierad energiförsörjning. Den inre energimarknaden utvecklas allt mera i och med att sammankopplingarna förbättras och flaskhalsarna i nätet undanröjs. Leveranssäkerheten blir därigenom större och gör det möjligt att kostnadseffektivt överföra förnybar energi inom EU.

Enligt anslutningsfördraget ska Kroatien tillämpa unionslagstiftningen om energi från och med anslutningsdagen.

Transeuropeiska telekommunikationsnätet (eTEN)

Stödprogrammet som gäller transeuropeiska telekommunikationsnätet (eTEN) har vid sidan om andra mindre program som ska främja ökad produktivitet, innovationskapacitet och hållbar tillväxt kombinerats med Ramprogrammet för konkurrenskraft och

innovation (CIP). CIP-programmet godkändes genom Europaparlamentets och rådets beslut (EG) nr 1639/2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013).

Ramprogrammet består av tre särskilda program, av vilka en är IKT-stödprogrammet (ICT Policy Support Programme). Målet för detta specialprogram är att stärka den inre marknaden för kunskapsprodukter och -tjänster, främja innovation genom vidgad användning av informations- och kommunikationsteknik och ekonomiska satsningar, genom att utveckla ett inkluderingsfrämjande informationssamhälle och göra tjänsterna effektivare och slagkraftigare. Genom programmet stöds genomförandeprojekt och experimentella projekt samt projekt om lanseering på marknaden, åtgärder kring bästa praxis och temabaserade nät.

Enligt anslutningsfördraget ska Kroatien tillämpa lagstiftningen om CIP-programmet från och med anslutningsdagen.

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna i anslutningsfördraget som gäller transeuropeiska nät bedöms inte ha några konsekvenser för Finland.

Integreringen av transportmarknaden och transportnäten i medlemsstaterna skapar förutsättningar för hållbara och effektiva logistiska helhetslösningar. Kroatiens anslutning öppnar nya trafikkorridorer till de central- och sydeuropeiska marknaderna för finska företag.

Det kroatiska energinätet har redan goda sammankopplingar med grannländerna och Kroatien har redan tidigare hört till de länder där utvecklade nätförbindelser för sin del anses förbättra elnätets driftskomponabilitet, tillförlitlighet, säkerhet och Europeiska unionens tillgång till elektricitet.

Genom att främja informationssamhällsutvecklingen i Kroatien och den europeiska inre marknaden skapar man sannolikt också kommersiella intressen för finska företag inom informations- och kommunikationsbranschen samt förbättrar hela unionens konkurrenskraft.

3.22 Regionalpolitik och samordning av strukturinstrument

EU:s sammanhållningspolitik grundar sig på artikel 177 i EUF-fördraget. Kroatien får 2013 i åtagandebemyndiganden för strukturpolitiska åtgärder 449,4 miljoner euro i löpande priser, av detta ska en tredjedel reserveras för sammanhållningsfonden. Åtagandebemyndigandena höjs årligen till den del det enligt unionens regelverk är möjligt. Medlen som anvisas Kroatien 2014 ökar 2,33-falt jämfört med beloppet för 2013 och 2015 tredubbelt jämfört med beloppet för 2013.

Sedan 2007 har Kroatien fått EU-bidrag via instrumentet för stöd inför anslutningen. Stödet fördelas till Kroatien via fem decentraliserat administrerade IPA-komponenter som anknyter till övergångsstöd och institutionsuppbyggnad (IPA I), gränsöverskridande samarbete (IPA II), regional utveckling (IPA III), utveckling av mänskliga resurser (IPA IV) och landsbygdsutveckling (IPA V). Tiden för att genomföra åtgärdsprogrammen enligt respektive komponent 2007–2009 har förlängts till utgången av 2011. Kroatien har ansökt om ytterligare förlängning av genomförandetiden till slutet av juni 2013. Den totala allokeringen av finansiering för dessa program uppgår till 1 071 150 euro, av vilket uppskattningsvis 15 procent är Kroatiens nationella finansieringsandel. Finansieringen får användas till utgången av 2016.

I förberedelserna inför anslutningen har Kroatien har tidigare, före 2007, dragit nytta av utvecklingsinstrumentet för jordbruk och landsbygd (Sapard), unionens stödprogram till länderna i sydöstra Europa (Cards) och finansieringsinstrumentet för stöd till länderna i Central- och Östeuropa som är kandidatländer för anslutning (Phare).

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien i huvudsak gjort goda framsteg i genomförandet av åtgärderna inom regional- och strukturpolitiken, men måste inrikta sina ansträngningar på att bygga upp den administrativa kapaciteten för det framtida genomförandet av sammanhållningspolitiken och för att ta fram en fullt utvecklad projekthantering.

Konsekvenser för Finland

Anslutningen inverkar på hur sammanhållningspolitiken genomförs på unionsnivå, eftersom antalet medlemsstater växer. Kroatiens anslutning inverkar dock inte i större mån på Finlands ställning i de kommande förhandlingarna om fördelningen av sammanhållningspolitikens finansiering. Anslutningen bedöms inte ha några konsekvenser för Finland på detta område.

3.23 Rättsväsende och grundläggande rättigheter

De för medlemsstaterna gemensamma värden som unionen bygger på räknas upp i artikel 2 i EU-fördraget. Dessa värden är respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter. Dessa värden förverkligas i ett samhälle som kännetecknas av mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män.

Enligt artikel 49 i EU-fördraget är respekt för dessa värden och ett åtagande om att främja dem en förutsättning för att få ansöka om att bli medlem av unionen. Utifrån erfarenheterna av EU:s tidigare utvidgningsomgångar har i de kroatiska anslutningsförhandlingarna för första gången i ett separat förhandlingskapitel följts hur denna förutsättning förverkligas. I anslutningsförhandlingarna ställdes det i enlighet med de nya förhandlingsförfarandena upp flera öppnings- och stängningsvillkor, dvs. krav på genomförande av tillräckligt konkreta åtgärder i bestämda frågor.

Finlands ståndpunkt i anslutningsförhandlingarna var inledningsvis att Kroatien bör ägna särskild uppmärksamhet åt återvändande flyktingar, minoriteternas ställning, reformen av rättsväsendet, samarbetet med den internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (ICTY) och det regionala samarbetet.

Förhandlingskapitlet om rättsväsendet och de grundläggande rättigheterna visade sig bli ett av de mest krävande kapitlen i förhandlingarna. Förhandlingskapitlet öppnades den 30 juni 2010 och det ställdes tio stängnings-

villkor för kapitlet inom fyra sektorer. 1) Rättsväsen. 2) Bekämpning av korruption och organiserad brottslighet. 3) Grundläggande rättigheter. 4) Kroatiens samarbete med internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (ICTY). Det krävdes att Kroatien utöver ändringar i lagstiftningen ska ge prov på att reformerna inom den rättsliga sektorn har genomförts och att institutionerna fungerar bättre inom kapitlets alla delområden. Förhandlingskapitlet är nära förbundet med ett europeiskt område med frihet, säkerhet och rättvisa, men innehåller rätt litet direkt förpliktande EU-lagstiftning.

Kommissionen har med ett halvt års mellanrum intensivbevakat Kroatiens framsteg med avseende på hur stängningsvillkoren inom förhandlingskapitlet rättsväsende och grundläggande rättigheter uppfylls.

Kommissionen bedömde i sin framstegsrapport från juni 2011 att Kroatien kommer att uppfylla fem stängningsvillkor fullt ut och fem stängningsvillkor i tillräcklig mån, men ansåg att Kroatien kunde uppfylla också dessa villkor fullt ut fram till anslutningen. Kommissionen konstaterade att bedömningen om att stängningsvillkoren har uppfyllts fullt ut grundar sig på att lagstiftningen och dess verkställighet, institutionerna och provet på genomförda reformer sitter som de ska. Däremot innebär i tillräcklig mån att lagstiftningen och institutionerna sitter som de ska, men att provet på att reformerna har genomförts än så länge inte är tillräckligt och att det krävs fortsatta ansträngningar fram till anslutningen. De fem stängningsvillkoren som Kroatien enligt kommissionens bedömning endast har uppfyllt i tillräcklig mån är rättsväsendets oavhängighet och oberoende, rättsväsendets effektivitet, hanteringen av krigsförbrytelsefrågor, återvändande flyktingar och förhindrande av korruption. Kommissionen förutsatte att Kroatien ska fortsätta sina ansträngningar fram till anslutningen. Rådet anslöt sig till kommissionens bedömning om hur villkoren uppfylls fram till anslutningen och förhandlingskapitlet stängdes den 30 juni 2011.

Enligt artikel 36 i anslutningsfördraget ska kommissionen noga övervaka alla åtaganden Kroatien har ingått under anslutningsförhandlingarna. Kommissionens övervakning ska särskilt inriktas på Kroatiens åtaganden

på området rättsväsen och grundläggande rättigheter. Övervakningen av åtagandena behandlas närmare i avsnitt 3.35.4 (Åtaganden som Kroatien gjort vid anslutningsförhandlingarna och skyddsklausuler).

Kommissionen bedömer i sin uppföljningsrapport (våren 2012) att Kroatien har gjort framsteg i uppfyllandet av villkor och åtaganden inom området för rättsväsen och grundläggande rättigheter, men måste fortsätta genomföra de avtalade reformerna. Rådet anslöt sig till denna bedömning av kommissionen och betonade vikten av att kommissionen fortsätter sin övervakning i enlighet med artikel 36 i anslutningsfördraget.

Rättsväsende

Utifrån artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och artikel 47 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna är en oavhängig och opartisk domstol en central förutsättning för en rättsstat. Till de viktigaste frågorna i anslutningsförhandlingarna inom detta delområde ingick förbättring av rättsväsendets suveränitet, neutralitet, ansvarsfullhet och yrkesskicklighet, särskilt genom att förnya utbildningen av domare och åklagare, utnämningsspraxis, karriärplanering och disciplinära förfaranden. Central ställning intar även frågor kring större effektivitet hos rättsväsendet, särskilt kortare behandlingstider och att få ned det stora antalet gamla mål. Andra viktiga frågor som togs upp i förhandlingarna var reformen av domstolsväsendets organisation, däribland gallring i antalet domstolar.

Kroatien är det andra av de länder som deltog i de jugoslaviska upplösningsskrigen som har fört anslutningsförhandlingar. Bland frågorna inom förhandlingskapitlet rättsväsen och grundläggande rättigheter som skulle övervakas hörde därmed även undersökningen av krigsförbrytelser under de jugoslaviska upplösningsskrigen, huruvida dessa frågor behandlas opartiskt i de nationella domstolarna samt samarbetet med internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (ICTY). Specialfrågor som kom upp i förhandlingarna gällde bland annat ändring av kulturen med strafflöshet för krigsförbrytelser, bättre utnyttjande av de fyra specialiserade domstolarna för krigsförbrytelser samt

omförhandling av domar som utfärdats på 1990-talet med frånvarande svarande (in absentia-fall där kroatiska domstolar meddelade domar utan att svaranden hade möjlighet att delta i förhandlingen).

Under anslutningsförhandlingarna gjorde Kroatien framsteg i genomförandet av reformen av rättsväsendet och förnyandet av lagstiftningen. I enlighet med bestämmelsen i anslutningsfördraget åtog sig Kroatien att fortsätta det faktiska genomförandet av strategin och handlingsplanen för reformering av rättsväsendet, stärka rättsväsendets suveränitet, effektivitet, ansvarstagande, opartiskhet och professionalitet samt samarbetet med internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (ICTY) fram till anslutningen.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien gjort goda framsteg med reformen av rättsväsendet. Kroatien måste dock fortsatt avancera särskilt i reformen av verkställighetssystemet, förbättra personalplaneringen inom domstolsväsendet och de verkställande myndigheterna samt förbättra effektiviteten i behandlingen av domstolsärenden. Kommissionen konstaterade också att Kroatien ska fortsätta förbättra hanteringen av inhemska krigsförbrytelsemål och samarbeta med internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (ICTY).

Bekämpning av korruption

Enligt artikel 3 i EU-fördraget ska unionen erbjuda sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser, där den fria rörligheten för personer garanteras samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas avseende kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring samt förebyggande och bekämpande av brottslighet. Förhindrande av korruption inverkar väsentligen på hur ett område med frihet, säkerhet och rättvisa kan förverkligas. I förhandlingarna behandlades särskilt den kroatiska politiken och de institutionella ramarna mot inhemsk korruption och organiserad brottslighet samt bekämpningen av korruption och intressekonflikter i praktiken. Det har förutsatts att Kroatien ska göra ett starkt politiskt åtagande för att bekämpa korruption, uppdatera lagstiftningen, förbättra undersökningsförfarandet, öka personresurserna i arbetet mot korruptionen, uppnå

konkreta resultat också i bekämpningen av korruption på hög nivå samt för att delta i de internationella mekanismerna mot korruption.

Kroatien har nått goda resultat särskilt med avseende på åtgärder mot korruption hos de brottsbekämpande myndigheterna. I anslutningsfördraget ingår ett åtagande av Kroatien om mera resultat i ordnandet av en effektiv bekämpning av organiserad brottslighet och korruption, särskilt när det gäller bekämpning av korruptionen på hög nivå, på lokal nivå och i anknytning till de judiciella myndigheterna samt i ett effektivt verkställande av den nya lagstiftningen mot korruption. Kroatien har åtagit sig att fortsatt förbättra resultaten när det gäller stärkta förebyggande åtgärder i kampen mot korruption och intressekonflikter.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien byggt upp en adekvat rättslig och institutionell ram för bekämpning av korruption och organiserad brottslighet i landet. Kroatien måste dock fortsatt ägna särskild uppmärksamhet åt den dolda korruptionen på hög nivå, korruptionen på lokal nivå, särskilt i upphandlingsärenden och hos brottsbekämpande myndigheter samt åt systemet för kontroll av åklagares avskrivning av brottsanmälningar. Dessutom ska Kroatien utveckla verkställigheten av lagstiftningen om frysning och konfiskering av tillgångar. Kommissionen konstaterade också att Kroatien måste göra framsteg i genomförandet av lagstiftningen om intressekonflikter samt utveckla det allmänna konceptet om nolltolerans och förebyggandet av korruption i statsägda företag.

Grundläggande och mänskliga rättigheter

Enligt artikel 6 i EU-fördraget ska unionen erkänna de rättigheter, friheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. I artikeln konstateras att de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, ska ingå som allmänna principer i unionsrätten.

Bland de grundläggande rättigheterna accentuerades i de kroatiska anslutningsförhandlingarna särskilt rätten till liv, förbudet mot tortyr och omänsklig behandling, religions-, yttrande- och församlingsfriheten samt skyddet av minoriteter. Centrala mål gällde även hur jämställdheten och förbudet mot diskriminering fullföljs.

I anslutningsförhandlingarna behandlades särskilt de grundläggande och mänskliga rättigheterna i straffrättsliga processer och verkställigheten av domstolsbeslut samt genomförandet av lagstiftningen som rör diskriminerings- och hatbrott. Som en specialfråga behandlades vidare frågor i anknytning till återvändande flyktingar, särskilt med avseende på hur målen för bostadsprogrammet som avser innehavare av boenderätter från den jugoslaviska tiden fullföljs. I anslutningsfördraget ingår åtaganden om utveckling av minoritetspolitiken särskilt när det gäller sysselsättningsfrågor inom den offentliga sektorn, samt effektivt genomförande av lagen om rättshjälp.

Kroatien har ökat insynen i myndigheternas verksamhet, i synnerhet tillsynsmyndigheternas och de judiciella myndigheternas öppenhet, och förbättrat skyddet av de mänskliga rättigheterna. Enligt kommissionens bedömning måste Kroatien fortsätta att utveckla och åstadkomma faktiska resultat i arbetet mot diskriminering, särskilt när det gäller sysselsättningen i minoritetsgrupper. I anslutningsfördraget ingår i själva verket åtaganden av Kroatien att fortsätta förbättra skyddet av de mänskliga rättigheterna, hanteringen av frågor kring återvändande flyktingar samt effektivare skydd för minoriteter. Åtgärderna syftar bland annat till att förbättra tillgången till rättsskydd samt att utveckla skyddet av kvinnornas och barnens rättigheter.

I sin uppföljningsrapport från våren 2012 fäste kommissionen uppmärksamhet vid att Kroatien måste förbättra skyddet av minoriteter, dock samtidigt vid behovet att fortsatt utveckla skyddet. Kroatien måste fortsatt förbättra sysselsättningsmöjligheterna för minoritetsgrupper och det allmänna arbetet mot diskriminering framför allt i fråga om den serbiska minoriteten.

Unionsmedborgarnas rättigheter

Till detta delområde hör unionsmedborgarnas rösträtt och rätt att kandidera i lokalval och i valet till Europaparlamentet, rätten att flytta och bosätta sig fritt inom unionen samt konsulär konsulär hjälp. Kroatien har fått goda resultat i genomförandet av de medborgerliga och politiska rättigheterna. Till denna del ingår det inga åtaganden i anslutningsfördraget. Kommissionen fäste dock våren 2012 uppmärksamhet vid att Kroatien måste vidta lämpliga åtgärder för att effektivt genomföra lagstiftningen mot diskriminering och hatbrott, bland annat i samband med ärenden som rör sexuella minoriteter.

Konsekvenser för Finland

Efter anslutningen tillämpar Kroatien unionens regelverk fullt ut på området för rättsväsende och grundläggande rättigheter. Anslutningsfördraget föranleder inte några ändringar i den nationella lagstiftningen i Finland inom det aktuella området. Reformerna som vidtas inom det kroatiska rättsväsendet och de grundläggande rättigheterna med anledning av unionsanslutningen befäster för sin del fullföljandet av de för alla medlemsstater gemensamma värdena inom unionen.

3.24 Frihet, säkerhet och rättvisa

Bestämmelser om området frihet, säkerhet och rättvisa finns i artiklarna 67–89 i EUF-fördraget. Området består av politiken för viseringar, asyl och migration samt fri rörlighet, rättsligt samarbete inom civilrätt och straffrätt samt polissamarbete.

Inom området frihet, säkerhet och rättvisa avtalades om en övergångsbestämmelse endast när det gäller de delade gränsövergångarna vid gränsen mellan Kroatien och Bosnien-Hercegovina. Kroatien ska följaktligen genomföra bestämmelserna inom området frihet, säkerhet och rättvisa från och med anslutningsdagen, bortsett från vissa delar i Schengenregelverket. Kroatien åtar sig också att tillträda de konventioner och protokoll om inbördes rättshjälp i brottmål som har upprättats mellan medlemsstaterna utifrån artiklarna K.3 och 34 i fördraget om Europeiska unionen. Konventionerna och protokollen i

fråga finns förtecknade i bilaga I till anslutningsakten.

Bestämmelserna i Schengenregelverket som har införlivats i unionslagstiftningen och bestämmelser som utgår från eller annars anknyter till Schengenregelverket samt andra sådana bestämmelser som har utfärdats före anslutningsdagen är bindande för Kroatien från och med anslutningsdagen. I bilaga II som anknyter till artikel 4 i anslutningsakten ingår en förteckning över de delar i Schengenregelverket som ska tillämpas från och med anslutningen. Det här betyder dock inte Kroatien automatiskt blir en del av Schengenområdet (området utan kontroll vid de inre gränserna). Schengensystemet börjar alltid tillämpas i två steg så att tillträdet föregås av en flerårig berednings- och utvärderingsfas och därefter beslutar rådet att regelverket ska tillämpas fullt ut på Kroatien och att kontrollerna vid de inre gränserna ska avskaffas. I anslutningsförhandlingarna avtalades inte om någon tidtabell för rådets beslut om avskaffande av kontrollerna vid de inre gränserna.

En viktig förutsättning för avskaffandet av kontrollerna vid de inre gränserna är att de s.k. ersättande åtgärderna i anslutning till Schengenregelverket vidtas effektivt, i synnerhet övervakningen vid de yttre gränserna, polissamarbetet, det rättsliga samarbetet och Schengens informationssystem. En ändring i jämförelse med de tidigare anslutningsfördragen, till exempel med Bulgarien och Rumänien, är att kommissionen ger rådet en rapport där det bekräftas att Kroatien uppfyller sina för Schengenregelverket relevanta åtaganden från anslutningsförhandlingarna. Detta avser särskilt genomförandet av Kroatiens för Schengenmedlemskap relevanta åtaganden (bland annat angående bekämpningen av korruption och reformen av rättsväsendet) som förtecknas i artikel 36 i anslutningsakten och i bilaga VII. Rådet ska beakta kommissionens rapport i sitt beslut. Genom artikel 31 i anslutningsakten inrättas ett temporärt finansiellt instrument genom vilket Kroatien från anslutningen till utgången av 2014 stöds i utvecklingen av övervakningen vid de yttre gränserna och i förberedelserna inför en fullödlig tillämpning av Schengenregelverket.

Det internationella rättsliga samarbetet i civila frågor blir effektivare när det genom

medlemskapet blir möjligt att ömsesidigt erkänna och verkställa medlemsstaternas domstolsbeslut, liksom även att delge dokument och motta bevis i civila och handelsrättsliga ärenden. Även de rättsliga instrument inom området straffrätt som enligt avtal ska införas i unionen kan nu införas fullt ut i också i Kroatien.

Europeiska polisbyrån (Europol) och Kroatien utbyter för sin del redan nu information om allvarlig brottslighet. Kroatien deltar dessutom i annan Europolverksamhet. I anslutningsförhandlingarna krävdes att Kroatien ska utveckla sitt samarbete med EU:s enhet för rättsligt samarbete (Eurojust). Kroatien ingick följaktligen ett avtal med Eurojust den 9 november 2007. Från och med anslutningen deltar Kroatien också i samarbetet som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av yttre gränser (Frontex). Kroatien kommer att ha EU:s tills vidare längsta yttre landgräns att bevaka, 1377 kilometer, och därtill 875 kilometer yttre havsgräns som gränsar till internationellt vatten. Vid den kommande yttre gränsen finns nästan ett hundra gränsövergångsställen, av vilka ca två tredjedelar är internationella och en tredjedel gränsövergångsställen för lokal gränstrafik. I och med det kroatiska EU-medlemskapet bekräftas samverkan med de europeiska myndigheterna allt mera, vilket kan anses ha positiva effekter på unionens inre säkerhet.

När Kroatien börjar tillämpa Schengenregelverket fullt ut, effektivteras tillämpningen av de ersättande åtgärderna som hänför sig till Schengen. Till förfogande står då Schengens informationssystem samt övriga Schengensamarbetsformer som kompenserar det eventuella säkerhetsunderskott som följer av att kontrollerna vid de inre gränserna avskaffas. Tills kontrollerna vid de inre gränserna har avskaffats är visum som utfärdats av Kroatien nationella visum som inte gäller inom Schengenområdet.

När medlemskapet blir verklighet är det inte längre möjligt att utfärda inreseförbud enligt artikel 96 i Schengenkonventionen för medborgare i Kroatien. Det här leder till att de efterlysningar enligt artikel 96 som redan nu finns i Schengens informationssystem och som gäller medborgare i Kroatien raderas i det gemensamma registret och överförs till nationella register. Med stöd av rådets för-

ordning (EG) nr 2725/2000 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen (Eurodacförordningen) sparas unionsmedborgares fingeravtryck inte i Eurodac. Förordningen förpliktar medlemsstaterna till att radera uppgifter i systemet om personer som har erhållit medborgarskap i ett medlemsland. De måste följaktligen avföra alla uppgifter de har sparat om kroatiska medborgare från den centrala databasen i Eurodac.

Eftersom godstrafiken frigörs och tullkontrollerna vid de inre gränserna avskaffas genast efter anslutningen, är det viktigt att Kroatien snabbt tillträder de konventioner som gäller tullsamarbete. Det här gör det möjligt för Kroatien att fullödigt delta i de samarbetsmetoder som ersätter kontrollerna vid de inre gränserna, såsom i utnyttjandet av gemensamma register (konventionen om ett tullinformationssystem) och det operativa samarbetet (Neapel II-konventionen).

Artikel 39 i anslutningsakten innehåller en skyddsklausul som gäller området frihet, säkerhet och rättvisa som ska tillämpas i Kroatien. Skyddsklausulen kan tillämpas, om det finns allvarliga brister eller överhängande risk för sådana brister i genomförandet, verkställandet eller tillämpningen av bestämmelser eller åtaganden som har utfärdats på dessa områden. Skyddsklausulen och dess betydelse relateras närmare i avsnitt 3.35.4 (Åtaganden som Kroatien gjort vid anslutningsförhandlingarna och skyddsklausuler) och i detaljmotiveringen till artikel 39.

Kommissionen bedömer i sin uppföljningsrapport (våren 2012) att Kroatien måste fortsätta utveckla lagstiftningen och institutionerna med avseende på det internationella rättsliga samarbetet samt utveckla samverkan mellan myndigheterna som deltar i det rättsliga samarbetet. Kommissionen konstaterar ytterligare att Kroatien allmänt taget har gjort goda framsteg när det gäller åtgärder kring migration, internationellt skydd, viseringsärenden, rättsligt samarbete, narkotikahandel och tullsamarbete. Enligt kommissionen ingick det emellertid också i dessa frågor punkter som måste åtgärdas och konstaterade separat att Kroatien ytterligare måste intensifiera genomförandet av handlingsplanen för integrerad gränsförvaltning. Dessutom ska Kroatien fortsätta arbetet med att harmonise-

ra sin lagstiftning med unionslagstiftningen, däribland med avseende på bestämmelser som ingår i bilaterala överenskommelser med grannländerna, samt fortsätta sina åtgärder i bekämpningen av den organiserade brottsligheten. Utöver tekniska övervakningstabeller har kommissionen också publicerat en separat bedömning av hur medlemskapskriterierna uppfylls på områdena rättvisa, frihet och säkerhet.

Konsekvenser för Finland

Efter anslutningen tillämpar Kroatien unionens regelverk på områdena rättvisa, frihet och säkerhet, bortsett från vissa delar av Schengenregelverket. Kroatiens anslutning till unionen föranleder inga behov av att ändra den nationella lagstiftningen i Finland på området rättvisa, frihet och säkerhet. Unionsmedborgare som reser till ett annat EU-land kan i stället för pass använda identitetsbevis som resehandling. Från och med Kroatiens anslutning godkänns identitetsbevis som landet har utfärdat till sina medborgare som resehandling vid inresa i Finland och dessutom kan finska medborgare resa till Kroatien med identitetsbevis i stället för pass som resehandling. Detta kräver en ändring i statsrådets förordning om styrkande av rätten att resa i vissa fall (1244/2006).

Från och med sin anslutning deltar Kroatien i det europeiska polis- och tullbrottsarbetet och det rättsliga samarbetets alla delområden, vilket leder till att informationsutbytet mellan de övriga medlemsstaterna i unionen och Kroatien blir effektivare. I synnerhet på längre sikt kan det förväntas att Kroatiens medlemskap kommer att ha positiva konsekvenser för brottsbekämpningen och för det rättsliga samarbetet.

Det finns direkt flygförbindelse mellan Finland och Kroatien främst sommartid mellan Helsingfors-Vanda flygplats och flygplatserna vid turistorterna längs den kroatiska kusten. Även efter tillträdet till unionen utgör dessa flygningar enligt Schengenregelverket trafik vid de yttre gränserna, då passagerarna vid inresa och utresa kontrolleras vid gränsen. När Kroatien börjar tillämpa Schengenregelverket fullt ut omvandlas flygningarna till trafik vid de inre gränserna. Antalet flygningar och passagerare på flygningarna är

ringa i relation till den totala trafiken vid de yttre gränserna vid Helsingfors-Vanda flygplats.

3.25 Vetenskap och forskning

Enligt artikel 179 i EUF-fördraget ska unionen ha som mål att stärka unionens vetenskapliga och tekniska grund genom att åstadkomma ett europeiskt forskningsområde och att underlätta alla forskningsinsatser som anses nödvändiga enligt andra kapitel i fördragen. Unionsåtgärderna ska komplettera verksamheten i medlemsstaterna. I och med Lisabonfördraget fick unionen behörighet också inom området för rymden utifrån artikel 189 i EUF-fördraget. Enligt fördragen ska unionen utarbeta en europeisk rymdpolitik för att främja vetenskapliga och tekniska framsteg, industriell konkurrenskraft och genomförandet av unionens politik.

Genomförandet av forskningspolitiken ska styras genom rättsakter om ramprogram för forskning och teknisk utveckling. Ramprogrammet består av två separata program: Ramprogrammet på grundval av EUF-fördraget och ramprogrammet inom området forskning och utbildning på grundval av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom). Utöver dessa får unionen upprätta samarbete inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med tredje länder eller internationella organisationer. Genomförandet av ramprogrammet kan också kompletteras med andra fördragsenliga arrangemang.

Kroatien har godkänt unionens regelverk med avseende på vetenskap och forskning och förbundit sig vid de principer som där skrivits in. Kroatien har associerat sig till EU:s ramprogram för forskning redan från och med det sjätte ramprogrammet (2002–2006) och till Euratoms ramprogram från och med det sjunde ramprogrammet (2007–2013). Kroatien deltar i ramprogrammet på samma villkor som de övriga medlemsstaterna.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien gjort framsteg i genomförandet av åtgärderna som avser vetenskap och forskning så att det i praktiken inte längre finns något att åtgärda.

Konsekvenser för Finland

Anslutningsfördraget bedöms inte ha några konsekvenser för Finland på detta område.

3.26 Utbildning och kultur

Unionens åtgärder inom utbildning och kultur regleras i artiklarna 165–167 i EUF-fördraget och de ska stödja och komplettera medlemsstaternas insatser. Inom området utbildning och kultur kan i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet beslutas om stimulansåtgärder som dock inte får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar. Medlemsstaterna har ansvaret för de nationella utbildningssystemens organisation och innehållet i undervisningen.

Kroatien har godkänt unionens regelverk med avseende på utbildning och yrkesutbildning och förbundit sig vid de principer som där skrivits in. Genomförandet av utbildnings- och kulturpolitiken styrs genom unionens program. Kroatien har under den pågående programperioden deltagit fullt ut i verkställandet av unionens viktigaste utbildnings- och kulturprogram. Kroatiens anslutning till unionen har inte några konsekvenser för programmets genomförande.

Konsekvenser för Finland

Kroatiens anslutning till unionen har inte några direkta konsekvenser för utbildnings- och kulturpolitiken i Finland. Möjligheterna att främja internationellt samarbete och rörlighet inom området utbildning och kultur förbättras.

3.27 Miljö

Miljöregleringen i unionen utgår från artikel 191 i EUF-fördraget om mål och principer för miljöpolitiken. Genomförandet av EU:s miljölagstiftning förutsätter att Kroatien gör betydande satsningar i infrastruktur och teknologi. Inom området miljöskydd har Kroatien beviljats en del övergångstider för tillämpningen av unionens regler om övergripande lagstiftning, klimatförändring, luft- och vattenkvalitet, avfallshantering, före-

nings- och riskhantering inom industrin samt om kemikalier.

När övergångstiderna beviljades bedömdes det att dessa områden inte har sådana konsekvenser som innebär att miljöns tillstånd försämrats inom området för unionens nuvarande medlemsstater eller som snedvrider konkurrensen på den inre marknaden. Tillämpningsområdet för övergångstiderna har i mån av möjlighet preciserats på listorna över de enskilda anläggningarna. I övergångstiderna ingår rättsligt bindande mellanetapper i syfte att säkerställa en gradvis och konsekvent övergång till fullödlig tillämpning av reglerna. Mellanetapperna har skrivits in i anslutningsfördraget. Kommissionen övervakar utvecklingen och kan ingripa om det uppstår problem. Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) måste Kroatien ägna uppmärksamhet åt anpassning av lagstiftningen och genomförande av unionens regelverk på områdena övergripande åtgärder och klimatförändringar. Kroatien måste ägna särskild uppmärksamhet åt allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor och åt att säkerställa genomförandet av lagstiftningen för EU:s utsläppshandelssystem.

Under de kroatiska medlemskapsförhandlingarna var Finlands ståndpunkt att övergångstiderna som beviljades landet inom området miljöskydd konsekvent skulle stå i proportion till de övergångstider som hade beviljats de nya medlemsstaterna i samband med den föregående unionsutvidgningen, beaktande utgångspunkterna i Kroatien. Det kan anses att denna målsättning har uppnåtts väl i medlemskapsförhandlingarna.

I tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (utsläppshandelsdirektivet) har Kroatien haft en kort övergångstid. Utsläppshandeln inom flygtrafiken inleds i Kroatien den 1 januari 2014, dvs. två år senare än i de nuvarande medlemsstaterna. Alla internflyg i Kroatien, flyg mellan EES och Kroatien samt alla flygningar mellan flygplatser på kroatiskt territorium och en flygplats utanför EES-området kommer att omfattas av utsläppshandeln.

Kroatien har beviljats en rätt kort övergångstid för Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG om luftkvalitet och renare luft i Europa (direktivet om luftkvalitet). Kroatien måste ställa upp nationella minskningsmål samt en indikator för genomsnittlig exponering för PM_{2,5}-partiklar. Som referensår vid beräkningen av minskningsmålen används det andra året som följer på Kroatiens anslutningsår, alltså 2015.

I tillämpningen av direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall (direktivet om deponering av avfall) har Kroatien en övergångstid som sträcker sig till utgången av 2018 för att anpassa sina deponeringsanläggningar till direktivets krav. Kroatien ska sörja för en successiv minskning av avfallet i befintliga deponier som inte uppfyller kraven. Kroatien har också en övergångstid för vissa tidsfrister som regleras i direktivet om mängden biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall som går till deponier som ska minskas. Kroatien ska säkerställa att mängden biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall som går till deponier successivt fram till utgången av 2020 minskar till 35 procent av den totala mängden för 1997. De nuvarande medlemsstaterna ska nå motsvarande minskningsmål fram till 2016. För bägge undantag gäller mellanetapper som Kroatien måste uppnå i enlighet med de årliga maximimängderna som fastställs i övergångsbestämmelsen.

I tillämpningen av direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse) har Kroatien en övergångstid som sträcker sig till utgången av 2023. Inom ramen för övergångstiden måste Kroatien med iakttagande av mellanetapperna anpassa sitt system för insamling av avloppsvatten från tätbebyggelse till direktivets krav. I mellanetapperna som ingår i övergångstiderna har uppmärksamheten primärt fokuserats på genomförande av direktivet i större tätorter.

Kroatien har också beviljats en andra övergångstid för unionslagstiftningen angående rådets direktiv 98/83/EG om kvaliteten på dricksvatten (direktiv om kvaliteten på dricksvatten). Inom givna vattenförsörjningsområden tillämpas gränsvärdena för vissa substanshalter och vattenegenskaper i Kroatien från början av 2019.

När det gäller unionslagstiftningen som rör samordnade åtgärder för att förebygga och kontrollera föroreningar (IPPC) har Kroatien en övergångstid för rådets direktiv 1999/13/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningar i vissa verksamheter och anläggningar (VOC-direktivet). Kroatien måste minska utsläppet av flyktiga organiska föreningar avseende bestämda anläggningar som förtecknas i övergångsbestämmelsen fram till år 2016 så att det motsvarar gränsvärdena som fastställts i direktivet. Skyldigheten för verksamhetsutövaren att påvisa att bästa tillgängliga teknik används för beläggningsprocesser vid fartygsbyggande träder i Kroatien i kraft från början av 2016.

För det andra har Kroatien en övergångstid för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar (LCP-direktivet). Inalles tio anläggningar gavs tid till början av 2018 för att minska sina utsläpp till den nivå som fastställs i direktivet.

För det tredje har Kroatien en övergångstid som sträcker sig till ingången av 2018 för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet) som gäller allt som allt 67 anläggningar. Övergångstiden innehåller mellanetapper och gäller kraven i koncessionerna för befintliga anläggningar på att använda bästa tillgängliga teknik för att förhindra och begränsa utsläpp.

Med stöd av artikel 114 i EUF-fördraget har Kroatien införlivat Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (biociddirektivet) i sin nationella lagstiftning. Dessutom är Kroatien part till Rotterdamkonventionen om förfarandet för ett förhandsgodkännande av vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel internationell handel. Med stöd av artikel 114 i EUF-fördraget träder Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) i kraft i Kroatien vid anslutningen.

Under medlemskapsförhandlingarna har Kroatien antagit en nationell kemikaliestrategi och en nationell strategi för kemikaliesäkerhet. När förhandlingskapitlet om miljö stängdes fäste EU uppmärksamhet vid behovet att ytterligare befästa särskilt den administrativa kapaciteten hos Kroatiens toxikologiska institut och hälsoinspektionsmyndigheter.

Anslutningsfördraget innehåller en mängd övergångsbestämmelser som gäller Reachförordningen. Arrangemangen syftar till att reservera tillräckligt med tid för beredningen av registreringsdokument och ansökningar om godkännande i Kroatien.

Tillverkare, importörer och producenter av varor som är etablerade i Kroatien beviljas en anpassningstid på sex månader för registrerings- och anmälningsförfarandena enligt Reachförordningen.

För varje ämne i bilaga XIV till Reachförordningen ska sökande som är etablerade i Kroatien beviljas en anpassningstid på sex månader från anslutningsdagen. Ansökningar för godkännande ska lämnas till kommissionen före utgången av anpassningstiden, om det senaste ansökningsdatumet infaller före anslutningsdagen eller mindre än sex månader efter anslutningsdagen.

På Kroatiens EU-anslutning följer vissa anpassningar i unionens miljölagstiftning. Utsläppshandelsdirektivet anpassas så att den sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter för unionen till följd av Kroatiens anslutning ökas. Vidare fastställs en sådan förhöjning av procentandelen för utauktionerade utsläppsrätter för Kroatien som ska främja solidaritet och tillväxt i unionen med minskning av utsläppen och anpassning till klimatförändringen som mål. Kroatiens procentandel är 26.

Också Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (beslutet om insatsfördelning) ska anpassas genom att fastställa ett procenttal som Kroatien åtminstone ska begränsa sina växthusgasutsläpp med till 2020 i förhållande till utsläppen 2005. Kroatiens procenttal är 11.

Till det kroatiska anslutningsfördraget har det fogats ett protokoll om vissa överens-

kommelser rörande en eventuell engångsöverföring av utsläppsenheter som Republiken Kroatien tilldelats enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (FördrS 13/2005) och därmed förbunden kompensation. Alla signatärstater till Kyotoprotokollet har beviljats en viss mängd tillåtna utsläppsenheter. EU har på vissa villkor lovat en engångsöverföring till Kroatien av en viss mängd tilldelade utsläppsenheter. Ingen överföring får ske, om inte Kroatien har vidtagit alla åtgärder som kan anses rimliga för att följa sina åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet. Ingen överföring får överstiga totalt 7 000 000 tilldelade utsläppsenheter och alla tilldelade utsläppsenheter som förs över till Kroatien ska kompenseras av detta land genom en anpassning enligt EU:s beslut om insatsfördelning av dess åtaganden. Kroatien har uppfyllt alla villkor som har ställts på landet.

Konsekvenser för Finland

På anpassningarna som görs i EU:s miljölagstiftning på grund av Kroatiens anslutning följer inget behov av ändringar i Finlands lagstiftning och de har inte heller några konsekvenser för Finland. I princip kan den kroatiska anslutningen inverka på utsläppsrätternas pris när balansen i efterfrågan och utbud ändras, men Kroatiens andel av utsläppen för EU-28 är endast 0,6 procent (utsläppen 2009), varvid en sådan verkan med all sannolikhet är försvinnande liten. Enligt protokollet som fogats till anslutningsfördraget gör EU en engångsöverföring av utsläppsenheter. Denna överföring ändrar inte antalet utsläppsenheter för Finland, och har följaktligen inga konsekvenser för Finland.

Övergångstiderna som har beviljats Kroatien inom miljöområdet har inte heller några betydande konsekvenser för Finland. På anpassningarna som görs i EU:s miljölagstiftning på grund av utvidgningen följer inget behov av ändringar i Finlands lagstiftning.

3.28 Konsumentskydd och hälsoskydd

Som ny medlemsstat ska Kroatien tillämpa unionens regelverk gällande detta kapitel från anslutningsdagen.

Konsumentskydd

I anslutningsfördraget ingår inga övergångstider som gäller EU:s regler om konsumentskydd utifrån artikel 169 i EUF-fördraget.

Konsekvenser för Finland

Anslutningsfördraget har inte några konsekvenser för lagstiftningen om konsumentskydd i Finland.

Hälsoskydd

Tobak

Tobaksregleringen i unionen utgår i huvudsak från artikel 114 i EUF-fördraget. Unionens reglering av tobak består av två direktiv: Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/37/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror (tobaksproduktsdirektivet) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/33/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om reklam för och sponsring till förmån för tobaksvaror (tobaksreklamdirektivet). En reform av tobaksproduktsdirektivet är på gång. Det nya direktivförslaget torde ges under 2012.

Kroatien har ändrat sin lagstiftning så att den är förenlig med tobaksprodukts- och tobaksreklamdirektiven bland annat genom att stifta en lag om begränsning av användningen av tobaksprodukter. Kroatien har ratificerat Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll i mars 2008.

Kommissionen uppmanar i sin uppföljningsrapport (våren 2012) Kroatien att vidta ytterligare åtgärder för att skydda människor mot tobaksrök på arbetsplatser och i offentliga utrymmen.

Smittsamma sjukdomar

Hälsovården hör inom EU i huvudsak till medlemsstaternas exklusiva behörighet. I Lissabonfördraget utvidgades EU:s behörighet till att omfatta bekämpningen av gränsöverskridande smittsamma sjukdomar. I uni-

onen regleras smittsamma sjukdomar i artikel 168 i EUF-fördraget. Kommissionen deltog i förhandlingarna som föregick förnyandet av WHO:s internationella hälsoreglemente (2005) och har också för egen del ratificerat den. Därmed utgör reglementet basen för EU:s arbete med smittsamma sjukdomar.

Europaparlamentets och rådets beslut nr 2119/98/EG om att bilda ett nätverk för epidemiologisk övervakning och kontroll av smittsamma sjukdomar i gemenskapen utgör grunden för rapporter om smittsamma sjukdomar. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 851/2004 om inrättande av ett europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar förutsätter att medlemsstaterna samarbetar med kommissionen och de övriga medlemsstaterna i bekämpningen av smittsamma sjukdomar. Centret gör riskanalyser och kan erbjuda sakkunnigbedömningar om bästa praxis och ge staterna stöd när de ska tillägna sig detta. Medlemsstaterna beslutar dock själva om sina åtgärder.

Under medlemskapsförhandlingarna har Kroatien förbättrat sitt system för övervakning av smittsamma sjukdomar och EU anser därför att den kroatiska lagstiftningen är förenlig med unionslagstiftningen.

Mänskligt blod, mänskliga vävnader, celler och organ

Hälsovården hör inom EU i huvudsak till medlemsstaternas exklusiva behörighet. Enligt artikel 168.4 i Lissabonfördraget kan EU besluta om åtgärder för att fastställa höga kvalitets- och säkerhetsstandarder i fråga om organ och ämnen av mänskligt ursprung, blod och blodderivat. Rättsakterna på EU-nivå om blod, vävnader och celler är följande:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/98/EG om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för insamling, kontroll, framställning, förvaring och distribution av humanblod och blodkomponenter och om ändring av direktiv 2001/83/EG (bloddirektivet),

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för donation, tillvaratagande, kontroll, bearbetning, konservering,

förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler (vävnadsdirektivet), och

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/53/EU om kvalitets- och säkerhetsnormer för mänskliga organ avsedda för transplantation (organdirektivet).

Kommissionen anser att Kroatien har anpassat sin nationella lagstiftning om blod och blodkomponenter samt mänskliga vävnader och celler till unionslagstiftningen. Kroatien har utfärdat tre författningar som gäller tekniska krav, spårbarhet och kvalitetssäkring av blod och blodkomponenter. Kroatien har också godkänt en lag om medicinskt assisterad befruktning samt ändrat en lag om användningen av människokroppens organ och transplantation av vävnader för medicinska syften.

Kommissionen anser att Kroatien har påvisat vederbörlig administrativ kapacitet för korrekt genomförande av lagstiftningen inom området blod, vävnader och celler och för övervakningen av att den följs. Kommissionen uppmanar dock Kroatien att fortsatt ägna uppmärksamhet åt att förbättra och omorganisera behandlingsanläggningarna för blod, blodkomponenter, vävnader och celler för att anläggningarna ska uppfylla EU:s tekniska krav.

Mental hälsa

Medlemsstaterna har det huvudsakliga ansvaret för åtgärderna inom området för mental hälsa. I artikel 168 i EUF-fördraget som handlar om folkhälsa konstateras att unionens insatser, som ska komplettera den nationella politiken, ska inriktas på att förbättra folkhälsan, förebygga ohälsa och sjukdomar hos människor och undanröja faror för den fysiska och mentala hälsan.

Unionspolitiken ska bidra till att skydda och främja den mentala hälsan. Den förbättrar medvetenheten om frågor som rör mental hälsa och skapar en sameuropeisk ram för samarbete och utbyte av goda rutiner mellan myndigheter och aktörer i mentalvårdsbranschen. EU strävar efter att förena politiken med praktisk verksamhet och forskning.

Under medlemskapsförhandlingarna har EU bett Kroatien ägna tillbörlig uppmärksamhet åt att anvisa mentalvårdstjänsterna tillräckliga ekonomiska resurser och inrätta

tjänster som utgår från gruppgemenskap som alternativ till institutionsvård.

Kommissionen uppmanar i sin uppföljningsrapport (våren 2012) Kroatien att vidta ytterligare åtgärder för att främja mental hälsa hos barn och ungdom samt för att öka det tväradministrativa samarbetet på området. Kroatien bör därigenom bättre kunna ingripa vid problem med den mentala hälsan hos personer i sårbar ställning och förebygga uppkomsten av mentala problem i samband med fattigdom. De som drabbats av mentala problem bör beviljas samhällsliga förmåner på samma grunder som andra som ansöker om förmåner.

Förebyggande av drogmissbruk, nutrition, alkohol, ojämlikhet i anknytning till hälsa, cancerscreening

Nutrition regleras bland annat i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna (konsumentinformationsförordningen) som bland annat gäller näringsdeklarationer, hälsopåståenden och toleranser. Konsumentinformationsförordningen förutsätter dessutom nationella databanker bland annat om uppföljning av befolkningens hälsa och näringstillstånd.

EU:s narkotikapolitik utgår från den av rådet godkända narkotikastrategin för åren 2005–2012. Unionens viktigaste bestämmelser gäller övervakningen av narkotikaprekursorer. Unionen har inte utfärdat bestämmelser om alkoholpolitik.

Kroatien har genomfört ett flertal åtgärder inom området förebyggande av drogmissbruk, näring, alkohol, ojämlikhet avseende hälsa och cancerscreeningar för att harmonisera den nationella lagstiftningen med unionens regelverk.

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna i anslutningsfördraget som gäller hälsoskydd har inga synbara konsekvenser för Finland.

3.29 Tullunionen

Inom EU grundar sig utrikeshandeln med varor och den inre marknaden på en tullunion där en gemensam tulltaxa tillämpas på handel med tredje land. Rådet fastställer tullsatserna i den gemensamma tulltaxan i enlighet med artikel 31 i EUF-fördraget. Vid handel mellan medlemsstaterna som hör till tullunionen rör sig varor fritt på den inre marknaden inom unionen, vilket innebär att tullar på import och export samt avgifter med motsvarande verkningar och andra restriktioner i enlighet med artikel 30 i EUF-fördraget är förbjudna inom tullunionen. När Kroatien blir medlem i EU börjar landet tillämpa unionens tullagstiftning för att genomföra den gemensamma handelspolitiken. De viktigaste rättsakterna på området är rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan samt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen och kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

Tekniska övergångsarrangemang om sammanläggningen av Kroatens tullterritorium med unionens tullterritorium har skrivits in i anslutningsakten. De gäller bland annat tullbehandlingen av varor i fall där varor med ursprung i tredje land blir gemenskapsvaror på grund av utvidgningen av tullterritoriet, bestämmelser som ska tillämpas vid avslutande av tullförfaranden och vid tidpunkten för fastställandet av tullskulden samt giltigheten för sådana tillstånd gällande tullförfaranden som beviljats före medlemskapet. Andra övergångstider för tillämpningen av unionens tullagstiftning beviljades Kroatien inte.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien gjort goda framsteg i medlemskapsförberedelserna avseende tullunionen och även avseende de förberedelser som ännu inte har slutförts har Kroatien framskridit enligt tidtabell. Före medlemskapet ska ytterligare nödvändiga informationssystem byggas upp och samordnas med EU:s informationssystem.

Konsekvenser för Finland

De tekniska övergångsarrangemang som har avtalats med Kroatien gäller främst tullförfaranden och därtill ingår bestämmelser om tullskuld, tullrestitution och tulleftergift i anslutningsakten.

Inverkan av den kroatiska anslutningen på tullunionen och därigenom på den inre marknadens funktionsduglighet beror i hög grad på nivån och förmågan hos tullkontrollen i Kroatien att tillämpa gemenskapens tullagstiftning. Kroatien ska genast från början av medlemskapet tillämpa unionens tullagstiftning på import och export i anknytning till handeln med varor med tredje land. Varor som förs in från tredje land ska tulldeklarerar i den medlemsstat dit de importeras eller skickas vidare till en annan medlemsstat. Om tullkontrollen i Kroatien är bristfällig eller om Kroatien inte till alla delar kan tillämpa unionens tullagstiftning klanderfritt, kan det uppkomma störningar på den inre marknaden när obeskattade varor får tillträde till unionens tullterritorium.

3.30 Yttre förbindelser

Bestämmelser om EU:s yttre förbindelser finns i artiklarna 21–22 i EUF-fördraget. EU är en betydande internationell aktör. Unionen och dess medlemsstater är aktiva i internationella organisationer där EU i princip företräds av Europeiska utrikestjänsten.

Unionens yttre förbindelser består av olika politikområden, såsom handelspolitik, utvecklingssamarbete och humanitärt biståndssamarbete samt gemensam utrikes- och säkerhetspolitik. Unionen har betydande utåtriktad verksamhet också inom många andra sektorer, såsom inom området rättvisa, frihet och säkerhet samt i miljöpolitiken. Unionen har omfattande och mångsidiga relationer och ett täckande nätverk av avtal med tredje länder och grupper av tredje länder. Unionen har ingått flera bi- och multilaterala handels- och samarbetsavtal med tredje länder och beviljat ensidiga preferenser. Unionens regelverk som baserar på handelsavtal och preferenssystem förutsätter inte några ändringar i Kroatiens nationella lagstiftning, för avtalsbestämmelserna mellan EU och tredje länder är direkt bindande för Kroatien. Kroatien ska

anpassa sig till unionens regelverk om utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd och ska ha tillräckliga resurser för att delta i unionens politik inom dessa sektorer. Kroatien förväntas successivt och så snabbt som möjligt samordna sin politik om tredje länder och internationella organisationer med unionens politik på området.

Vid anslutningen till EU godkänner Kroatien unionens regelverk om yttre förbindelser som sådan och börjar tillämpa den fullt ut senast vid tidpunkten för anslutningen. Genom förfarandet som anges i artikel 6 i anslutningsakten ansluter sig Kroatien till de avtal som har ingåtts eller undertecknats av de nuvarande medlemsstaterna och unionen med ett eller flera tredjeländer eller med en internationell organisation. Genom anslutningen blir Kroatien en del av EU:s tullunion med gemensamma tulltariffer och yttre gränser. Kroatiens tyngdpunkter i unionens utåtriktade verksamhet ligger i stärkande av unionens inflytande i sydöstra Europa och i stärkande av de transatlantiska förbindelserna. Kroatien har mindre erfarenhet av vissa globala frågor, t.ex. utvecklingssamarbete.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) uppfyller Kroatien i stora drag kraven med avseende på unionens politik för yttre förbindelser, men bör ännu harmonisera också de sista bilaterala handelsavtalen med unionens regelverk och öka den administrativa kapaciteten för att fullt ut kunna delta i unionens gemensamma handelspolitik och utvecklingssamarbete.

Konsekvenser för Finland

Ur finländsk synpunkt innebär Kroatiens anslutning till avtalen med tredjeländer som de nuvarande medlemsstaterna och unionen har ingått att Kroatien som en del av unionen är skyldig att genomföra bestämmelserna i avtalen i fråga i bredd med de övriga medlemsstaterna. I internationella organisationer och avtalsförhandlingar företräds Kroatien med EU och de andra medlemsstaterna på det sätt som det i den berörda organisationen eller de berörda förhandlingarna inom unionen har avtalats om företräddande. Den utvidgade unionen kommer att få starkt inflytande som aktör i den internationella politiken och

globala ekonomin, vilket också stärker Finlands ställning och möjligheter att påverka.

3.31 Utrikes- och säkerhetspolitik och försvarspolitik

Bestämmelser om EU:s gemensamma utrikes- och försvarspolitik finns i artiklarna 23-46 i EU-fördraget. Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) är en central del av unionens yttre åtgärder som syftar till att trygga unionens gemensamma värden, bevara freden, stärka demokratin och de mänskliga rättigheterna samt stärka unionens inre och yttre säkerhet. Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) är en del av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Målet med Lisabonfördraget var att stärka unionens internationella ställning och fördraget har skapat posten Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och inrättat Europeiska utrikestjänsten som inledde sin verksamhet i januari 2011. Medlemsstaterna ska vara beredda att delta aktivt och fullt ut i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och säkerställa att de administrativa strukturerna är på den nivå som medlemskapet förutsätter.

I förhandlingarna godkände Kroatien unionens regelverk om den gemensamma utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik som sådan och åtog sig att tillämpa det fullt ut senast vid tidpunkten för anslutningen. När Kroatien har anslutit sig till unionen öppnar sig samma möjligheter för landet som för de nuvarande medlemsstaterna till deltagande i utvecklandet och verkställandet av GSFP och i Europeiska försvarsbyråns arbete. Alla hугade medlemsstater får delta i försvarsbyråns arbete. Byrån har ansvaret för utveckling, forskning och upphandling av försvarskapaciteten samt för försvarsmaterielen.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) har Kroatien i huvudsak gjort goda framsteg i anpassningen av sin utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik till unionens regelverk. Kroatien för en aktiv politisk dialog med sina grannländer som syftar till att nå en lösning i de öppna bilaterala frågorna, främst gränsfrågan. Dessutom har Kroatien enligt kommissionens bedömning visat att landet strävar efter att främja europeiska vär-

den i sydöstra Europa. Kroatien har också åtagit sig att samarbeta med internationella brottmålsdomstolen (International Criminal Court, ICC).

Redan nu deltar Kroatien i konfliktförebyggande projekt i två civila krishanteringsoperationer och en militär operation. Kroatiens medverkan för med sig ett specialkunnande framför allt inom minröjning i EU:s krishanteringsarbete.

Kroatien har harmoniserat sina nationella regler om handel med vapen och produkter med dubbelt användningsområde med unionens regelverk. Kroatiens inrikesministerium fortsätter alltså arbetet med att samla in och förstöra alla olagliga eldvapen i landet.

Konsekvenser för Finland

Genom Kroatiens medlemskap utvidgas unionen till västra Balkan. Finlands utgångspunkt är att en utvidgning av EU stärker stabiliteten i Europa. Genom det kroatiska medlemskapet får utvecklingen på västra Balkan i vidare bemärkelse allt större direkt inverkan på unionen och unionens intressen.

3.32 Finansiell kontroll

Enligt artikel 322 i EUF-fördraget ska Europaparlamentet och rådet genom förordningar, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört revisionsrätten, anta finansiella regler som särskilt ska ange närmare bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande och om redovisning och revision samt regler om ordningen för kontrollen av finansiella aktörers, särskilt utanordnares och räkenskapsförare, ansvar. Enligt artikel 317 ska kommissionen genomföra budgeten under eget ansvar. Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen för att säkerställa att anslagen används i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning. Budgetförordningen anger medlemsstaternas kontroll- och revisionsskyldigheter vid genomförandet av budgeten samt deras ansvar i samband med detta. Den anger också det ansvar och de närmare särskilda bestämmelser som ska gälla för hur varje institution ska medverka när dess egna utgifter effektueras. I praktiken effektueras ca 80 procent av

anslagen i EU-budgeten av medlemsstaternas myndigheter och privaträttsliga aktörer.

Kroatien beviljades inte några övergångstider eller undantag i fråga om unionens regelverk om finansiell kontroll, utan ska vara beredd att uppfylla villkoren i regelverket fullt ut från anslutningsdagen. För det första förutsätter den finansiella kontrollen att ansökarlandet måste bygga upp ramar för kontrollen som är förenliga med unionens regelverk (principer, standarder och metoder) och som täcker hela den offentliga sektorns internkontrollsystem. Syftet med regelverket i fråga är att säkra en sund ekonomisk förvaltning av EU:s medel och en tillbörlig finansiell kontroll samt att skydda unionens ekonomiska intressen. I dessa ingår också bedrägeribekämpningen beträffande EU-medel och åtgärder mot euroförfalskningar. Ett ansökarland måste följaktligen bygga upp ramar för lagstiftningen som motsvarar unionens regler och säkerställer en effektiv och transparent ekonomisk förvaltning, och kontrollsystem. En oavhängig intern och extern kontroll bör också säkerställas.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) krävs det fortsatta ansträngningar för att få den offentliga interna finansiella kontrollen och den externa revisionen på central och lokal nivå att fungera bättre. Kroatien har dock i sin helhet gjort goda framsteg i förbättrandet av den finansiella kontrollen. De största utvecklingsbehoven anknyter för närvarande till uppföljningen av det nationella revisionsverkets rapporter.

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna om finansiell kontroll i anslutningsfördraget bedöms inte ha några direkta konsekvenser för Finland.

3.33 Bestämmelser om ekonomisk förvaltning och budgetbestämmelser

Unionens finansiella bestämmelser grundar sig på artikel 310 i EUF-fördraget, artikel 311 om unionens egna medel, artikel 312 om den fleråriga budgetramen, artiklarna 313–316 om unionens årliga budget och artiklarna 320–324 om gemensamma bestämmelser. Kroatien har godkänt unionens regler om finansieringen och budgeten, vilket innebär

fullödigt deltagande i finansieringen av EU-budgeten genast från anslutningen. Med Kroatien avtalades om följande särskilda arrangemang:

Från anslutningsdagen ska Kroatien betala in ett belopp som motsvarar dess andel av det inbetalade kapitalet för Europeiska investeringsbankens kapital (42,7 miljoner euro). Kroatien ska ytterligare betala 494 000 euro för kol- och stålforskningsfonden.

När det gäller systemet för egna medel, vilket definierar inkomsterna i EU-budgeten, har det tagits in sådana tekniska förutsättningar i anslutningsfördraget som innebär att Kroatiens betalningar till EU:s budget under det första medlemskapsåret anpassas så att de motsvarar anslutningsdagen.

Under det första året efter anslutningen ska unionen lämna tillfälligt finansiellt stöd till Kroatien, så att det kan utveckla och stärka sin administrativa och rättsliga kapacitet för åtgärder som inte kan finansieras genom strukturfonderna eller landsbygdsutvecklingsfonderna. En likviditetsfacilitet inrättas som ett temporärt instrument för att mellan anslutningsdagen och utgången av 2014 bistå Kroatien med att förbättra likviditetsflödet i den nationella budgeten. Ytterligare finansierar unionen en Schengenfacilitet som temporärt instrument för att finansiera genomförandet av Schengenregelverket och kontrollen vid de yttre gränserna. Åren 2013–2014 utbetalas följande belopp:

	2013	2014
(miljoner euro, löpande priser)		
Övergångsmekanismen	29	
Schengenfaciliteten	40	80
Likviditetsfaciliteten	75	28,6
Totalt	144	108,6

Ett belopp på 449,4 miljoner euro (löpande priser) i åtagandebemyndiganden kommer 2013 att avsättas för Kroatien från struktur- och sammanhållningsfonderna. En tredjedel av det beloppet ska avsättas för sammanhållningsfonden. Ett belopp på 8,7 miljoner euro (löpande priser) i åtagandebemyndiganden kommer 2013 att ställas till Kroatiens förfogande inom ramen för Europeiska fiskerifonden. Stödet för landsbygdsutveckling från

Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling ska inte tillämpas på Kroatien under hela programperioden 2007–2013.

För den period som omfattas av nästa budgetram, som inleds 2014, ska de belopp som ska ställas till Kroatiens förfogande beräknas på grundval unionens regelverk som var tillämpligt vid den tidpunkten. Dessa belopp ska justeras så att Kroatien uppnår en andel på 100 procent 2016. Ytterligare ska en justering göras inom gränserna för det tillämpliga regelverket för att säkerställa en ökning av medlen för Kroatien 2014 med 2,33 gånger beloppet för 2013 och 2015 med 3 gånger beloppet för 2013.

Enligt kommissionens uppföljningsrapport (våren 2012) angående de finansiella bestämmelserna måste kapaciteten fortsatt byggas upp särskilt när det gäller effektivt genomförande av förvaltningen av egna medel. Vidare måste moderniseringen av strategin för tullkontroller påskyndas för större tonvikt vid kontroller efter klarering.

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna i anslutningsfördraget på detta område bedöms inte ha några direkta konsekvenser för Finland. Budgetkonsekvenserna behandlas närmare i kapitel 4.1.2

3.34 Institutioner

Institutionella bestämmelser finns i avdelning III i EU-fördraget och i sjätte delen, avdelning I i EUF-fördraget. Bestämmelser om Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, dvs. de så kallade rådgivande organen, finns i artikel 13.4 i EU-fördraget samt i sjätte delen, avdelning I i EUF-fördraget. I Lissabonfördraget gjordes flera ändringar beträffande institutionerna i syfte att uppdatera systemet och utveckla funktionsförmågan, öppenheten och demokratin. De institutionella bestämmelserna är emellertid förenade med ett flertal övergångsbestämmelser som syftar till att säkerställa att de nya arrangemangen kan införas så smidigt som möjligt. Övergångsbestämmelserna ingår i EU-fördraget, EUF-fördraget och i protokollet med övergångsbestämmelser till Euratomfördraget. Bestämmelserna i anslutningsakten avviker tillfälligt

från de nuvarande bestämmelserna om institutionerna, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén som ingår i EU-fördraget och EUF-fördraget och i bestämmelserna i protokollet om övergångsbestämmelser. Förhandlingarna om institutionerna löpte problemfritt.

Europaparlamentet

För perioden 2009–2014 valdes det in 754 parlamentariker till Europaparlamentet, av vilka 13 representerar Finland. Om Kroatien enligt plan blir medlem i EU från och med den 1 juli 2013, ökas antalet ledamöter i Europaparlamentet med 12 medlemmar från Kroatien fram till utgången av den pågående valperioden. Antalet platser i Europaparlamentet stiger till 766 och därmed påverkar Kroatiens anslutning under denna valperiod inte antalet platser för de nuvarande medlemsstaterna.

Kroatien ska före anslutningen anordna särskilda val till Europaparlamentet, om anslutningen infaller mer än sex månader före nästa ordinarie val till Europaparlamentet. I annat fall får Kroatiens parlament bland sig utse medlemmarna till Europaparlamentet.

Kvalificerad majoritet i Europeiska rådet och i rådet

I protokollet om övergångsbestämmelser finns bestämmelser om hur kvalificerad majoritet ska definieras i Europeiska rådet och i rådet. De bestämmelserna ska gälla till den 31 oktober 2014, varefter bestämmelserna i artikel 16.4 i EU-fördraget och artikel 238.2 i EUF-fördraget börjar tillämpas. Bestämmelserna i protokollet om övergångsbestämmelser ändras så att Kroatiens viktades röstetal blir sju när den kvalificerade majoriteten ska fastställas. Protokollet om övergångsbestämmelser ändras ytterligare så att antalet röster som krävs för kvalificerad majoritet höjs från 255 till 260.

Kommissionen

I artikel 17.4 i EU-fördraget föreskrivs att kommissionen till den 31 oktober 2014 ska bestå av en medborgare från varje medlemsstat, varefter antalet ledamöter i kommissio-

nen reduceras så att det motsvarar 2/3 av antalet medlemsstater, medan 1/3 av medlemsstaterna står utanför. Med kvalificerad majoritet och i samförstånd med kommissionens ordförande utser rådet en ledamot från Kroatien till kommissionen efter det att Europaparlamentet har hörts. Mandattiden för den nya medlemmen ska gå ut vid samma tidpunkt som mandattiden för de ledamöter som kommissionen har vid anslutningen.

Domstolen

Nya domare från Kroatien utses till domstolen och till tribunalen, en till bägge. Antalet domare i båda domstolarna motsvarar då antalet medlemsstater även efter anslutningen. Ämbetstiden för den domare i domstolen som utses från Kroatien ska gå ut den 6 oktober 2015. Ämbetstiden för den domare i tribunalen som utses från Kroatien ska gå ut den 31 augusti 2013.

Övriga organ

I protokollet om övergångsbestämmelser bestäms om sammansättningen av Ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén som ska gälla tills rådet på förslag av kommissionen enhälligt har fastställt sammansättningen för dessa rådgivande organ, varvid det högsta antalet medlemmar i bägge organ blir 350. I anslutningsakten bestäms om ändringar som ska göras i protokollet om övergångsbestämmelser som fastställer att, om rådet inte har fattat beslut beträffande de rådgivande organens sammansättning före anslutningen, antalet ledamöter från Kroatien ska vara nio i bägge organ och att det högsta antalet ledamöter i organen i fråga därför höjs till 353. Om besluten om sammansättningen av de rådgivande organen har antagits vid anslutningsdagen, ska det högsta antalet ledamöter i organen tillfälligt ökas från 350 med ett lämpligt antal ledamöter som tilldelas Kroatien till och med utgången av den pågående mandatperioden.

Vidare bestäms det i anslutningsakten om hur de kommittéer, arbetsgrupper, byråer eller andra organ som har inrättats genom de grundläggande fördragen eller genom en av institutionernas akter ska organisera sig. Be-

fintliga regler tillämpas på Kroatians representation.

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna om institutionerna i anslutningsfördraget förändrar inte i väsentliga delar Finlands ställning inom beslutsfattandet i unionen. I sig minskar Kroatians anslutning naturligtvis de nuvarande medlemsstaternas relativa andel representanter i unionens institutioner och organ, liksom även rösträtten i rådet.

3.35 Övriga

3.35.1 Kol- och stålforskningsfonden

Kroatien går med i kol- och stålforskningsfonden som inrättades 2002 i samband med Niceavtalet och med att Europeiska kol- och stålgemenskapen avvecklades. Fondmedlen används för forskning på områden i anknytning till kol- och stålindustrin. Staterna står för medfinansiering av fondens kapital utgående från hur stor produktionen i respektive stat är. Kroatien ska betala ett bidrag till kol- och stålforskningsfonden på 494 000 euro i fyra poster, med början 2015. Kroatians finansieringsandel behandlas närmare i detaljmotiveringarna i samband med artikel 28.

3.35.2 Europeiska centralbanken

I enlighet med artikel 48.3 i det protokoll (nr 4) om stadgan för Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och Europeiska centralbanken som avses i artikel 129.2 i EUF-fördraget ska ECB:s tecknade kapital och högsta belopp för reservtillgångar som får föras över till ECB automatiskt ökas när en ny medlemsstat och dess centralbank tillträder Europeiska centralbankssystemet. Ökningen av kapitalet och det högsta beloppet för reservtillgångar ska beräknas genom att respektive då gällande belopp multipliceras med kvoten, inom fördelningsnyckeln för det utvidgade kapitalet, mellan viktningen för den inträdande nationella centralbanken och viktningen för de centralbanker som redan är medlemmar av ECBS. Den kroatiska centralbankens viktning i fördelningsnyckeln ska

beräknas analogt med artikel 29 i stadgan för ECBS och ECB.

3.35.3 Europeiska investeringsbanken

Utvidgningen förutsätter också anpassningar i stadgan för Europeiska investeringsbanken (EIB) som avses i artikel 308 i EUF-fördraget. Anpassningarna ingår i anslutningsakten. Kroatien blir medlem i banken och betalar sin andel till bankens kapital, vilken i regel bestäms utifrån medlemsstatens BNP. I fallet Kroatien finns det inget större behov av att anpassa EIB:s beslutfattningssystem eller ägarförhållanden.

Konsekvenser för Finland

Bestämmelserna i detta avsnitt bedöms inte ha några konsekvenser för Finland.

3.35.4 Åtaganden och skyddsklausuler som Kroatien gjort vid anslutningsförhandlingarna

Vid anslutningen måste Kroatien uppfylla alla medlemskapskriterier och anslutningsförberedelserna bör fortsätta efter att förhandlingarna har avslutats. Enligt artikel 36 i anslutningsfördraget ska kommissionen noga övervaka alla åtaganden Kroatien har ingått under anslutningsförhandlingarna, däribland sådana som ska förverkligas före eller senast vid anslutningsdagen. Övervakningen ska säkerställa att unionslagstiftningen fullt ut införlivas i den nationella lagstiftningen och att Kroatien har tillräckliga förutsättningar att genomföra lagstiftningen. Övervakningen ansågs befogad främst på grund av att det i förhandlingarna inte avtalades om någon sådan skyddsklausul som skjuter upp medlemskapet, liksom i Bulgariens och Rumäniens anslutningsfördrag. Det har inte heller avtalats om någon fortsatt övervakning av reformerna efter anslutningen, såsom för Bulgarien och Rumänien inom ramen för samarbets- och kontrollmekanismen (CVM). Däremot innehåller anslutningsfördraget en bestämmelse enligt vilken rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen får vidta alla lämpliga åtgärder, om problem upptäcks under övervakningsprocessen. Åtgärderna ska inte kvarstå längre än vad som

är absolut nödvändigt. I vart fall ska åtgärderna upphävas av rådet enligt samma förfarande, när de berörda problemen har åtgärdats på ett ändamålsenligt sätt.

Som instrument för bevakning av framstegen används kommissionens regelbundna uppföljningsrapporter, dialog enligt stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Kroatien och EU, inbördes granskningar, det ekonomiska programmet inför anslutningen, meddelanden om de offentliga finanserna och vid behov skriftliga tidiga varningar till de kroatiska myndigheterna. Kommissionen har gett ut två uppföljningsrapporter, hösten 2011 och våren 2012. Hösten 2011 kommer kommissionen här till att utarbeta en uppföljningsrapport som omfattar alla förhandlingskapitel. De observationer som kommissionen för fram i sina uppföljningsrapporter har behandlats närmare ovan i den allmänna motiveringen i samband med respektive förhandlingskapitel. Kommissionen ska också under hela övervakningsprocessen använda sig av information från medlemsstaterna och i förekommande fall ta information från det civila samhället i beaktande.

Kroatien har gjort åtaganden inom området för rättsväsen och grundläggande rättigheter samt omstruktureringen av varvsindustrin och stålsektorn. Åtagandena inom området för rättsväsen och grundläggande rättigheter är närmare förtecknade i bilaga VII till anslutningsfördraget. Övervakningen av anslutningsfördraget ska mera omfattande inriktas på hur de skyldigheter uppfylls som ingår i området frihet, säkerhet och rättvisa. Här ingår hur kraven som gäller kontrollen av de yttre gränserna genomförs och följs, samarbetet mellan myndigheterna som övervakar lagstiftningen, bekämpningen av organiserad brottslighet samt rättsligt samarbete i civila mål och brottmål. Inom området konkurrenspolitik riktas övervakningen in på åtagandena som gäller omstruktureringen av varvsindustrin, som räknas upp i bilaga VIII, och åtagandena som gäller omstruktureringen av stålsektorn, som räknas upp i bilaga IX.

Kroatiens anslutningsfördrag innehåller utöver de övriga anslutningsvillkoren också tre skyddsklausuler. Dessa är den allmänna ekonomiska skyddsklausulen (artikel 37), skyddsklausulen för den inre marknaden (ar-

tikel 38) och skyddsklausulen som gäller området frihet, säkerhet och rättvisa (artikel 39).

Syftet med den ekonomiska skyddsklausulen är att göra det möjligt att ingripa vid oväntade ekonomiska konsekvenser som föranleds unionen av utvidgningen. Skyddsklausulen för den inre marknaden kan tillämpas, om Kroatien inte kan uppfylla sina medlemskapsförpliktelser inom området den inre marknaden och detta orsakar eller riskerar orsaka allvarliga störningar i den inre marknadens funktion. Skyddsklausulen som gäller området frihet, säkerhet och rättvisa kan tillämpas, om det finns allvarliga brister eller överhängande risk för allvarliga brister i införlivandet eller genomförandet av bestämmelserna på området. Kommissionen får i enlighet med skyddsklausulerna vidta lämpliga åtgärder i syfte att ingripa i störningstillståndet redan före Kroatiens anslutning och tre år efter anslutningen. Initiativet att ta till skyddsklausulen ska komma från en medlemsstat eller också från Kroatien, om det gäller den ekonomiska skyddsklausulen. Skyddsklausulerna redogörs närmare i detaljmotiveringen till respektive artikel.

För Kroatien har kommissionen inte föreslagit någon skyddsklausul som gör det möjligt att skjuta upp medlemskapet såsom i Bulgariens och Rumäniens anslutningsfördrag. Utöver skyddsklausulerna i artiklarna 37–39 kan rådet emellertid med stöd av artikel 36.2 i anslutningsfördraget vidta åtgärder för att lösa problem som föranleder oro under övervakningsprocessen.

3.35.5 Utfasning av de finansiella föranslutningsinstrumenten och övergångstidens finansiella instrument.

EU:s stöd för de kroatiska anslutningsförberedelserna fasas ut när medlemskapet börjar. Under det första året efter anslutningen ska unionen lämna tillfälligt finansiellt stöd till Kroatien, så att det kan stärka den offentliga förvaltningens och rättsväsendets kapacitet att tillägna sig och verkställa unionslagstiftningen och ge tjänstemännen incitament till goda rutiner och inbördes samarbete. Förutsättningarna för ekonomiskt stöd och dess upphörande redovisas närmare i detaljmotiveringen för artikel 30.

3.35.6 Informations- och samrådsförfarande

Som bilaga till akten ingår skriftväxlingen om ett informations- och samrådsförfarande angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder som ska antas under tiden fram till anslutningen. Genom förfarandet säkerställs att Kroatien blir informerad om alla förslag, meddelanden, rekommendationer och initiativ som kan leda till beslut hos unionens institutioner eller organ. Syftet med mekanismen är att göra det möjligt för Kroatien att påverka unionslagstiftningen som blir bindande för landet som medlemsstat. Förslagen ges Kroatien för kännedom efter att de har lämnats till rådet eller Europeiska rådet. På grundad begäran av Kroatien kan sedan förhandlingar inledas, om en fråga anses beröra dess intressen som kommande medlemsstat.

4 Propositionens verkningar

4.1 Ekonomiska verkningar

4.1.1 Helhetsekonomiska konsekvenser

Den ökade trygghet och politiska stabilitet som följer av utvidgningen är också grunden för den ekonomiska välfärden i Europa. På längre sikt inverkar utvidgningen positivt på unionens utrikeshandel, investeringar och tillväxtförutsättningar. Det har bedömts att utvidgningen har positiva totalekonomiska verkningar både för Kroatien och för de nuvarande medlemsstaterna.

Kroatiens ekonomiska tyngd i den utvidgade unionen är liten, och några betydande direkta konsekvenser på samhällsekonomisk nivå är inte att vänta i de nuvarande medlemsstaterna. Verkningarna är klart större för Kroatien. Erfarenheterna från EU:s tidigare utvidgningar till länder som är fattigare än genomsnittet visar att anslutningen i de berörda länderna leder till att utrikeshandeln och investeringarna samt välfärden ökar och den tekniska utvecklingen försnabbas. När den inre marknaden breddas får företagen nya marknader, och i de nya medlemsstaterna förbättras köpkraften i snabb takt.

Bedömningen är att effekterna i Kroatien av anslutningen är betydande, eftersom ca två tredjedelar av utrikeshandeln riktar sig till

de nuvarande medlemsstaterna. Samarbetet mellan Kroatien och de nuvarande medlemsstaterna är redan långt utvecklat på grund av stabiliserings- och associeringsavtalet. Den kroatiska handeln med EU är redan i hög grad liberaliserad. Handeln i Kroatien kan även i fortsättningen öka snabbt till följd av den ekonomiska utvecklingen, även om själva EU-medlemskapet inte längre har några betydande verkningar i fråga om tillväxten.

Utvidgningen kommer eventuellt att öka de utländska investeringarna i Kroatien när riskfaktorerna, t.ex. osäkerhet i fråga om den administrativa kapaciteten, ytterligare minskar. Så har skett i samband med de tidigare utvidgningarna. Privatiseringen i Kroatien har redan lockat direkta utländska investeringar. Det är nu en utmaning för de nya medlemsstaterna att sträva efter utländska satsningar i nyinvesteringar. Utländska investeringar kan få betydande effekter för Kroatiens ekonomi, medan de för de nuvarande medlemsstaterna uppskattas bli obetydliga.

De tidigare utvidgningarna har inte lett till omfattande flyttningsrörelser eller medfört allvarigare störningar på arbetsmarknaden i medlemsstaterna. Bedömningen är att arbetskraften kommer att röra sig relativt litet även i samband med denna utvidgning. Enligt kommissionen inföll den största flyttningsrörelsen till unionen från de medlemsstater som anslöt sig 2004 och 2007 under en tid av stark ekonomisk tillväxt, men trenden svängde skarpt i och med den ekonomiska och finansiella krisen som började 2008. På grund av det relativt långa avståndet mellan Kroatien och Finland är det knappast sannolikt att det skulle komma större mängder arbetstagare till den finska arbetsmarknaden från Kroatien.

En ökande köpkraft i Kroatien inverkar med tiden positivt på handelsutbytet mellan Finland och Kroatien. För närvarande uppgår exporten till Kroatien till anspråkslösa 0,1 procent av Finlands hela export. Importen från Kroatien är mindre än så.

Ekonomisk politik

I och med anslutningen åtar sig Kroatien att följa unionens gemensamma spelregler, och anslutningen blir en drivfjäder för nödvändiga strukturella reformer. Samarbetet inom

den ekonomiska politiken medför stabilitet för den ekonomiska utvecklingen i Kroatien. En gynnsam integrationsutveckling förutsätter en hållbar ekonomisk utveckling i Kroatien som är klart snabbare än i de nuvarande medlemsstaterna. Ju snabbare konvergensen sker, desto lägre blir kostnaderna för utvidgningen. De viktigaste strukturpolitiska utmaningarna för Kroatien har fortfarande i hög grad att göra med att landet befinner sig i en övergångsekonomi.

Kroatien går vid anslutningen också med i den ekonomiska och monetära unionen, men inför inte genast euron. Varje ny medlemsstat har till en början en ställning i den ekonomiska och monetära unionen som kan karaktäriseras som "medlemsstat med undantag". Ställningen som medlemsstat med undantag innebär i praktiken att landet följer alla regler för den ekonomiska politiken, men ännu inte inför den gemensamma valutan, euron. För att kunna införa euron måste Kroatien fullgöra sina förpliktelser när det gäller att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen i enlighet med EU-fördraget och uppnå konvergenskriterierna enligt artikel 140 i EUF-fördraget och protokoll nr 13 som har fogats till fördragen.

En hållbar och trovärdig monetär stabilitet uppnås bara som ett resultat av en långvarig, god realekonomisk utveckling och en ekonomisk politik som eftersträvar balans. Det väsentliga är att konvergensen är hållbar. Ett alltför tidigt försök att under bristfälliga förutsättningar bli medlem i den monetära unionen och att ansluta valutan till valutakursmekanismen ERM II kan leda till låg tillväxt inom produktionen och dålig sysselsättning. Ett alltför tidigt medlemskap i den monetära unionen kan vara problematiskt även med tanke på ränte- och valutakursstabiliteten inom euroområdet, eftersom konvergensen också är förenad med förstärkning av den reella valutakursen. Efter det att euron har införts kan den reella valutakursen i förhållande till andra länder inom euroområdet förstärkas bara genom snabbare inflation än i de andra länderna.

En central utmaning för Kroatiens ekonomiska politik och strukturpolitik består i att upprätta förvaltningsstrukturer som stöder marknadens funktion och en balanserad utveckling av den privata sektorn, i synnerhet

finansmarknaden. Lämplig reglering och effektiv övervakning av finansmarknaden och de finansiella instituten står i detta hänseende i nyckelposition.

4.1.2 Budgetkonsekvenser

Den kroatiska anslutningen har direkta konsekvenser för statsfinanserna. Från anslutningen får Kroatien allokerad finansiering av EU och därtill betalar Kroatien sin egen betalningsandel till EU-budgeten. Utvidgningens direkta konsekvenser för statsfinanserna för 2013 är kända utifrån de beslut som redan har fattats. Det förhandlas fortfarande om budgetramen för perioden 2014–2010 och de slutliga budgetkonsekvenserna som föranleds av den kroatiska anslutningen kan ännu inte fastställas. Konsekvenserna är väsentligen förbundna med de allmänna beslut som fattas i samband med förhandlingarna om budgetramen. I kommissionens uppdaterade förslag till budgetram av den 6 juli 2012 beaktades också kostnaderna som föranleds av Kroatiens anslutning. Kommissionens förslag till helhetsfinansiering för Kroatien för perioden 2014–2020 är 13,74 miljarder euro i åtagandebemyndiganden och 9,96 miljarder euro i betalningsbemyndiganden (2011 års prisnivå). De slutgiltiga budgetkonsekvenserna blir klara när förhandlingarna om budgetramarna har avslutats.

Beträffande budgetkonsekvenserna utgörs de direkta kostnaderna som föranleds Finland av Kroatiens anslutning av de finansiella referensbeloppen som anvisas Kroatien från EU-budgeten, vilka för perioden 1.7.2013–31.12.2013 uppgår till åtagandebemyndiganden på 687,5 miljoner euro. Ökningen i betalningsbemyndiganden blir 396,3 miljoner euro. Finlands betalningsandel till EU-budgeten är ungefär 1,6 procent. Beaktande Kroatiens egna betalningar ökar Finlands betalningar enligt förslaget omedelbart med anledning av anslutningen med ca 5 miljoner euro under det första halvåret. Under följande budgetramsperiod stiger Kroatiens finansieringsandel av EU-budgeten stegvis i och med att stöden stegvis ökar.

4.2 Miljökonsekvenser

Den kroatiska anslutningen har i princip positiva konsekvenser för miljöns tillstånd inom unionens nuvarande territorium. I Finland har anslutningen avsevärt mindre betydelse för miljöns tillstånd än de tidigare utvidgningarna den 1 januari 2007 och den 1 maj 2004 hade.

Kroatien måste genomföra EU:s miljölagstiftning före anslutningen, bortsett från de bestämmelser som har beviljats en övergångstid. Genomförandet av EU:s miljölagstiftning förbättrar successivt miljöns tillstånd i Kroatien och därigenom i hela Europa. Det innebär i många bemärkelser en avsevärd förbättring i nivån på miljöskyddet i Kroatien jämfört med tiden före medlemskapsförhandlingarna. Övergångstiderna som har beviljats Kroatien på grund av de stora investeringar som krävs för att genomföra unionens miljöregelverk förhindrar inte en positiv utveckling ur miljöskyddssynpunkt. Genomförandet av unionens luftvårdsakter kommer att förbättra luftkvaliteten i Kroatien betydligt och samtidigt människornas hälsa. När de gränsöverskridande utsläppen från Kroatien minskar förbättras luftkvaliteten, och olägenheterna av luftföroreningar kommer att minska också i många av de nuvarande medlemsstaterna. Allt som allt kan miljökonsekvenserna för Finland anses vara mycket obetydliga.

4.3 Konsekvenser för organisation och personal

Som medlemsstat i unionen godkänner Kroatien de rättigheter och skyldigheter som medlemskapet medför i enlighet med anslutningsfördraget. Detta föranleder vissa konsekvenser för organisation och personal i unionens institutioner, för vilka det redogörs närmare i avsnitt 3.34.

Den kroatiska anslutningen till unionen bedöms inte ha några direkta konsekvenser för Finland i fråga om organisation och personal.

4.4 Konsekvenser för medborgarna

EU-medborgare och deras familjemedlemmar har rätt att röra sig och vistas fritt inom medlemsstaterna. Rätten att röra sig

fritt gäller från anslutningsdagen förutom arbetskraft också ekonomiskt icke-aktiva, såsom studerande och pensionärer.

Arbetskraftens fria rörlighet kan genomföras via övergångsarrangemang. Medlemsstaterna får tillämpa övergångsarrangemang, om de anser att flyttströmmarna av arbetstagare kan leda till obalans mellan Kroatien och de nuvarande medlemsstaterna, till exempel på grund av rådande skillnader i lönenivå. Utvidgningen innebär att även finska medborgare får tillträde till den kroatiska arbetsmarknaden. Ömsesidigt erkännande av examina underlättar medborgarnas rörlighet i yrket mellan Finland och Kroatien. När Kroatien deltar fullt ut i EU:s utbildnings-, ungdoms- och forskningsarbete ökar möjligheterna till internationalisering för studerande, anställda inom utbildningssektorn, forskare och unga och samarbetsförutsättningarna förbättras. Den sociala tryggheten för medborgarna i Europa blir mera övergripande. Systemet för samordning av den sociala tryggheten utvidgas till att gälla unionsmedborgare som rör sig mellan Finland och Kroatien och gör det bland annat möjligt att betala pensioner och andra sociala trygghetsförmåner från en medlemsstat till en annan.

Bedömningen är att flytt rörelsen från Kroatien inom EU i sin helhet blir relativt obetydlig. Arbetstagare som flyttat till ett land samt deras familjer omfattas av det sociala trygghetssystemet i det land där de arbetar. En kroat som arbetar i Finland omfattas av systemet för social trygghet i Finland, oavsett om det anses att personen i fråga bor i Finland eller inte. I det fallet står Finland för arbetstagarens och dennes icke-arbetande familjemedlemmars sjukvårdskostnader och för familjeförmåner, såsom barnbidrag.

Gränsövervakningen och gränskontrollerna vid de inre gränserna kvarstår tills vidare mellan Kroatien och de nuvarande Schengenstaterna. När rådet i sinom tid i enlighet med Schengenregelverket beslutar att avskaffa kontrollerna vid de inre gränserna kan medborgarna i EU:s medlemsstater resa fritt inom 28 stater. Efter att Kroatien har anslutit sig till unionen förflyttas EU:s yttre gräns till den kroatiska gränsen mot Bosnien och Hercegovina, Serbien och Montenegro. Förhandlingar om medlemskap med Montenegro öppnades i juni 2012. Serbien är kandidat-

land till EU och kommissionen bedömer att Bosnien och Hercegovina kommer att lämna in sin ansökan strax efter att stabiliserings- och associeringsavtalet mellan EU och Bosnien och Hercegovina har trätt i kraft. Det är följaktligen möjligt att Kroatien beträffande sina landgränser i framtiden blir en inregränsstat i unionen.

Den breddade inre marknaden medför fördelar för konsumenterna i Finland. När handelshindren avskaffas och den kroatiska ekonomin och produktionen av konsumtionsvaror utvecklas växer produktutbudet och pris-konkurrensen. Handeln mellan de nuvarande medlemsstaterna och Kroatien breddas och ökar den allmänna välfärden. Det ligger i de finska och de övriga EU-medborgarnas intresse att det gemensamma konsumentskyddet inom EU omfattar hela det utvidgade inre marknadsområdet.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Bakgrund till anslutningsförhandlingarna

Enligt artikel 1 och 2 i EU-fördraget bygger unionen på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna. En central utgångspunkt för utvecklingen av unionen har varit att unionen är öppen för nya medlemsländer som förbinder sig till unionens värden och praxis. Enligt artikel 49 i EU-fördraget får varje europeisk stat som respekterar dessa värden och som förbinder sig att främja dem ansöka om att bli medlem av unionen.

Omvandlingarna i Central- och Östeuropa efter det kalla krigets slut skedde till största delen fredligt. Den politiska omvälvning som började med Berlinmurens fall 1989 banade väg för en utvidgning av Europeiska unionen och dess värdegemenskap till Central- och Östeuropa. På västra Balkan ledde systemupplösningen till den mest våldsamma konflikten i Europa sedan andra världskriget. Fredsavtalet i Dayton som slöts 1995 utgjorde ett avslut på det tre och ett halvt år långa bosniska kriget. Så sent som 1999 tillspetsade sig läget i Kosovo till öppet krig.

I de jugoslaviska upplösningsskrigen dog enligt uppskattning 200 000 människor. Konflikten i Europa fungerade som en impuls för

en intensivare utrikes- och säkerhetspolitik och ett intensivare samarbete inom krishantering i unionen. I och med konflikten befäste sig en uppfattning inom EU att det enda sättet att hållbart stabilisera västra Balkan i sydöstra Europa var att föra länderna i regionen närmare EU.

Europeiska rådet i Köpenhamn 1993 ansåg att nya länder kan tillträda unionen så snart de kan ta ansvar för de förpliktelser som medlemskapet för med sig och uppfylla vissa ekonomiska och politiska villkor för medlemskapet. De fick sedermera namnet Köpenhamnskriterierna.

I Köpenhamnskriterierna finns EU:s grundläggande värden i ett nötskal. Ett land som ansöker om medlemskap i unionen ska ha institutionell stabilitet som garanterar demokrati, rättssäkerhet, mänskliga rättigheter samt respekt för och skydd av minoriteter. Före medlemskapet ska ansökarlandet dessutom ha en fungerande marknadsekonomi och förmåga att hantera konkurrens och marknadskrafter inom unionen samt kunna ta på sig de skyldigheter som följer av ett medlemskap, däribland målen för den politiska och den monetära unionen. Köpenhamnskriterierna sporrar de länder som eftersträvar medlemskap till att stärka rättsstaten och förbättra de mänskliga rättigheterna. Å andra sidan säkerställer de att enhetligheten inom unionen och en fungerande inre marknad inte rubbas av att nya länder ansluter sig.

Europeiska rådet hänvisade vid sitt möte i Madrid i december 1995 till behovet att ”skapa förutsättningar för en gradvis och harmonisk integrering av kandidatländerna, särskilt genom att utveckla marknadsekonomin, anpassa de administrativa strukturerna och skapa stabila ekonomiska och monetära förhållanden”.

År 1996 antog EU en regional strategi för att utveckla förbindelserna till västra Balkan i syfte att öka det inbördes samröret mellan länderna och binda dem till en europeisk integrationsutveckling. År 1997 beslutade rådet om de politiska och ekonomiska villkoren för bistånd till länderna i regionen. Denna villkorlighetsstrategi säger att verkställandet av de viktigaste europeiska grundläggande värdena ska uppvisa en positiv trend för att förbindelserna mellan länderna i regionen och

EU ska utvecklas och bistånd från EU bli tillgängligt.

Utifrån den regionala strategin och villkorlighetsstrategin utarbetades 1999 en stabiliserings- och associationsprocess som Europeiska rådet i Lissabon år 2000 fastställde som grund för EU-politiken i västra Balkan och som syftar till att stärka de demokratiska institutionerna, säkerställa rättsstatens beständighet och skapa kapacitet för ett fungerande näringsliv i dessa länder.

Europeiska rådet som hölls under det finska EU-ordförandeskapet 2006 fastställde principerna för en vidare utvidgning. De centrala elementen i denna så kallade konsensus om utvidgningen är följande: EU ska hålla fast vid de åtaganden som gäller pågående anslutningsförhandlingar, strikt villkorlighet i alla skeden av förhandlingarna och utvärdering av varje land efter egna meriter. Ytterligare ska unionens förmåga att ta emot nya medlemmar beaktas i utvidgningen. Europeiska rådet uppmärksammade också stödet från den allmänna opinionen för processen, vilket betonar informationens betydelse.

5.2 Anslutningsförberedande stöd

Ända sedan 2001 har Kroatien beviljats finansiering från flera av EU:s stödprogram för utveckling av den offentliga förvaltningen, lagstiftningen och infrastrukturen. Fram till 2005 finansierades utvecklingsarbetet främst från Cardsprogrammet som syftar till återuppbyggnad och stabilisering av förhållandena på Balkan med i snitt 65 miljoner euro per år. Efter att Kroatien hade uppnått status som kandidatland lämnades det åren 2005–2007 inalles ca 130 miljoner om året i anslutningsförberedande stöd via finansieringsinstrumentet för stöd till länderna i Central- och Östeuropa som är kandidatländer för anslutning (Phare), det kompletterande utvecklingsinstrumentet för jordbruk och landsbygd (Sapard) samt utvecklingsinstrumentet på området för miljö och transport (ISPA). Dessa stödinstrument slogs 1997 samman till ett instrument för stöd för anslutning (IPA), från vilket ca 150 miljoner euro om året har använts för Kroatien för medlemskapsförberedelser.

EU:s föranslutningsstöd har avsevärt påskyndat den rättsstatliga utvecklingen i Kroatien och stärkt landets förvaltningsstrukturer

och den offentliga förvaltningens kapacitet. På det sättet har stödet på ett väsentligt sätt intensifierat de kroatiska medlemskapsförberedelserna och förberett förvaltningen på det ansvar medlemskapet medför, däribland administreringen av EU-stöden. Det sakkunnigstöd och den goda praxis som Kroatien erhållit från medlemsstaternas förvaltningar genom Twinningprojekt och Taixutbyte har spelat en central roll för framgången med stödet i genomförandet av unionslagstiftningen och omorganiseringen av förvaltningen i enlighet med de krav som ett effektivt medlemskap ställer.

Som samarbetspartner i dessa Twinningprojekt mellan förvaltningarna har Kroatien oftast valt just Finland. Kroatien har förlitat sig på Finlands sakkunskap bland annat i arbetet med att utveckla rättsväsendet, sjösäkerheten, bekämpningen av korruption, övervakningsmekanismerna för luftkvaliteten, livsmedelsövervakning och hälsovård. Till dags dato har redan 14 gemensamma projekt slutförts. Ungefär 30 procent av IPA-stödet till Kroatien har använts för att stärka den offentliga förvaltningen och ungefär 40 procent för den regionala utvecklingen. Resten av stödet har riktats till landsbygdsutveckling, gränsområdessamarbete och utveckling av den mänskliga potentialen. På grund av brister i mottagningsförmågan har resultaten av IPA-stödet inom området för landsbygdsutveckling blivit sämre än för andra stöd. Genom åren har Kroatien haft svårigheter med att administrera stöden och kommissionen har därför ansett det nödvändigt med fortsatt så kallat övergångsperiodsstöd under det första medlemskapsåret för att säkerställa en smidig övergång till medlemskapet.

5.3 Anslutningsförhandlingarnas förlopp

En förutsättning för att förhandlingar skulle inledas var att de politiska Köpenhamnskriterierna som redogörs i avsnitt 5.1 var uppfyllda och att landet hade gjort tillräckliga framsteg i fråga om uppfyllandet av de ekonomiska villkoren. Tilläggskrav som ställdes på länderna i västra Balkan var kriterierna i stabiliserings- och associeringsprocessen om regionalt samarbete samt fullödigt samarbete

med internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (ICTY).

Europeiska rådet i Nice fastställde år 2000 en princip om att förhandlingarna skulle framskrida enligt varje ansökarlands egna meriter och oberoende av andra. En annan viktig princip var att bedömningarna av ansökarländernas framsteg baserade sig på tydliga, objektiva kriterier. En allmän förhandlingsprincip var att inga överenskommelser fick betraktas som slutgiltiga förrän en övergripande överenskommelse hade fastställts.

Kroatien lämnade in sin ansökan om medlemskap i unionen i februari 2003. Europeiska rådet konstaterade i juni 2004 att Kroatien uppfyller de politiska Köpenhamnskriterierna och de villkor för anslutningsprocessen som rådet 1997 hade bestämt för länderna i västra Balkan. Europeiska rådet beslutade i december 2004 att anslutningsförhandlingarna kan inledas den 17 mars 2005 förutsatt att Kroatien förbehållslöst samarbetar med internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (ICTY). Rådet bekräftade i mars sitt åtagande att stödja Kroatiens anslutning till unionen, men sköt upp förhandlingarna tills Kroatien uppfyller kravet på fullt samarbete som nämns ovan.

Europeiska rådet beslutade att anslutningsprocessen ska inledas och kallade samman en regeringskonferens med Kroatien i början av 2005. Europeiska rådet betonade att Kroatien måste fortsätta samarbeta fullt ut med internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (ICTY) och vidta nödvändiga åtgärder för att också den sista åtalade personen ska bli funnen och levererad till Haag. En central fråga gällde hur man kunde finna den av tribunalen efterlyste kroatiska generalen Ante Gotovina.

Huvudåklagaren för internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (ICTY) bekräftade i oktober 2005 att Kroatien samarbetar fullt ut med tribunalen. Rådet konstaterade följaktligen att Kroatien därmed uppfyller också det sista villkoret för att anslutningsförhandlingarna skulle kunna inledas. Rådet konstaterade också att ett fullödigt samarbete med krigsförbrytartribunalen under hela anslutningsprocessen kvarstår som en förutsättning för att förhandlingarna ska framskrida. Anslutningsförhandlingarna med Kroatien inleddes den 3 oktober 2005, då

även förhandlingarna med Turkiet öppnades. Rådets beslut bekräftades i december 2005 av Europeiska rådet. General Gotovina anhölls i december 2005 på spanska Kanarieöarna och överfördes till Haag för att invänta domstolsbehandling.

Beredningen av anslutningsfördraget inleddes under den brittiska ordförandeperioden i mars 2005 i en arbetsgrupp med företrädare för medlemsstaterna, kommissionen och rådets sekretariat. I arbetet tillämpades den reviderade förhandlingsmekanismen som var mera krävande än den som följts vid tidigare förhandlingsomgångar. Den utgick från utvidgningsdiskussionen inom unionen 2006 och därpå följande konsensus om utvidgningen.

Den första etappen i anslutningsförhandlingarna gällde en genomgång av unionens regelverk med kommissionen. Kommissionen gjorde en jämförelse mellan lagstiftningen i EU och i Kroatien där motsvarigheter och skillnader i lagstiftningen utreddes. Samtidigt specificerades de delområden som medförde svårigheter för Kroatien. Utifrån jämförelsen gav kommissionen medlemsstaterna kapitelvis rapporter med åtgärdsrekommendationer för behandling.

Anslutningsförhandlingarna fördes mellan medlemsstaterna och Kroatien så att rådet antog unionens gemensamma förhandlingsståndpunkter på basis av kommissionens förslag. I förhandlingarna avtalades om de villkor på vilka Kroatien tillträder unionen. När ett sakområde, dvs. ett förhandlingskapitel, hade behandlats stängdes det provisoriskt. Anslutningsförhandlingarna fördes i form av en regeringskonferens, dvs. som förhandlingar mellan medlemsstaternas och Kroatiens ministrar eller ministrarnas ställföreträdare. Kommissionen skötte i praktiken de tekniska förhandlingarna, utarbetade behövligt bakgrundsmaterial samt beredde EU:s gemensamma utkast till ståndpunkter för rådet. Rådet definierade unionens ståndpunkt till förhandlingskapiteln. Europaparlamentet hölls informerat om hur förhandlingarna framskred.

De kroatiska förhandlingarna hade delats upp på 35 tematiska kapitel. När anslutningsförhandlingarna för Kroatien och Turkiet inleddes införde man ett nytt förfarande, enligt vilket medlemsstaterna kan ställa så kallade

anslutningskriterier för respektive kapitel. Anslutningskriterierna är villkor som medlemsstaterna ställer på kandidatländer. Anslutningskriterierna kan ha att göra med uppfyllandet av kandidatlandets befintliga åtaganden eller med tillräckligt genomförande av lagstiftningen. I öppningsskedet av förhandlingarna säkerställs att kandidatlandet är redo för förhandlingar. I stängningsskedet säkerställs att unionslagstiftningen och andra åtaganden har genomförts.

I förhandlingarna åtog sig Kroatien att omfatta unionens regelverk, genomföra det och övervaka tillämpningen från och med anslutningen. Eftersom regelverket ständigt utvecklas, beaktades i förhandlingsprocessen även de senaste ändringarna i regelverket. Anslutningsförhandlingarna gällde sådana delområden i unionens regelverk som Kroatien inte ansåg sig kunna tillämpa fullt ut från anslutningen och för vilka övergångsarrangemang behövdes. EU anhöll om övergångsarrangemang i sådana frågor där det ansågs nödvändigt att trygga en fungerande inre marknad tills Kroatien förmår agera på en nivå som motsvarar bestämmelser och praxis inom unionen. En central utgångspunkt för förhandlingarna var att Kroatien utan undantag skulle anta och följa unionens regelverk från anslutningen. I välmotiverade undantagsfall kunde samtycke ges till övergångsarrangemang, dock av begränsad varaktighet och omfattning.

Det första kroatiska förhandlingskapitlet (vetenskap och forskning) öppnades i juni 2006. Under 2007 slutfördes lagstiftningsjämförelsen och tyngdpunkten i förhandlingarna flyttades över till uppfyllandet av anslutningskriterierna. Europeiska rådet bekräftade 2007 de kroatiska framstegen i anslutningsförhandlingarna och konstaterade att Kroatien måste satsa ytterligare på områdena minoritetsrättigheter, återvändande flyktingar, reform av rättsväsendet, regionalt samarbete och bekämpning av korruptionen.

Rådet konstaterade 2009 att de kroatiska förhandlingarna hade framskridit så långt att förberedelserna för anslutningsfördraget kunde inledas. I juni 2010 togs de sista kvarstående förhandlingskapitlen till behandling, däribland rättsväsendet och de grundläggande rättigheterna samt konkurrenspolitiken,

vilka hörde till de svåraste förhandlingskapitlen.

I slutskedet av förhandlingarna kom man överens om att Kroatien utan förhandlingar antar det nya regelverket som ska godkännas mellan den 1 juli 2011 och den 1 juli 2013. Vid behov kan ett kandidatland under tiden före anslutningen via ett särskilt informations- och förhandlingsförfarande enligt anslutningsfördraget be om förhandlingar i syfte att fatta vissa beslut och godkänna andra åtgärder som ska genomföras.

Förhandlingstiden påverkades av den förnyade förhandlingsmekanismen som var mera krävande än vid de tidigare utvidgningsrundorna. Anslutningsförhandlingarnas gång påverkades också av tvisten mellan Kroatien och Slovenien om sjögränsen mellan länderna, vilken på teknisk nivå återspeglade sig i hur förhandlingarna framskred. I september 2009 kom länderna överens om att hänskjuta tvisten till en skiljedomstol. Kapitlet om rättsväsendet och de grundläggande rättigheterna öppnades sent också på grund av Kroatiens problem med dokument i anknytning till fallet general Gotovina.

Arbetet kunde slutföras vid anslutningskonferensen på ministernivå den 30 juni 2011. Anslutningsfördraget undertecknades under det polska ordförandeskapet den 9 december 2011 i samband med Europeiska rådets möte. Finland representerades vid mötet av statsminister Jyrki Katainen.

De kroatiska anslutningsförhandlingarna startade alltså vid en tidpunkt då det ännu var osäkert hurvida EU:s konstitutionsfördrag skulle träda i kraft och avslutades i ett läge där Lissabonfördraget hade varit i kraft i två år.

5.4 Anslutningsförhandlingarnas resultat

I juni 2011 tackade Europeiska rådet Kroatien för dess ansträngningar som gjorde det möjligt att slutföra förhandlingarna. Europeiska rådet konstaterade att Kroatien energiskt måste fortsätta med sina reformåtgärder, i synnerhet när det gäller rättsväsendet och de grundläggande rättigheterna, för att till alla delar kunna uppfylla sina medlemskapskriterier från anslutningen

I anslutningsfördraget ingår en bestämmelse, enligt vilket kommissionen noga ska övervaka alla åtaganden Kroatien har ingått under anslutningsförhandlingarna, däribland sådana som ska förverkligas före eller senast vid anslutningen. Övervakningen ska säkerställa att unionslagstiftningen fullt ut införlivas i den nationella lagstiftningen och att Kroatien har tillräckliga förutsättningar att genomföra lagstiftningen. Övervakningen ansågs befogad främst på grund av att det i förhandlingarna inte avtalades om någon sådan skyddsklausul som skjuter upp medlemskapet som i Bulgariens och Rumäniens anslutningsfördrag. Det har inte heller avtalats om någon fortsatt övervakning av reformerna efter anslutningen, såsom för Bulgarien och Rumänien inom ramen för samarbets- och kontrollmekanismen (CVM).

Instrument för övervakningen är kommissionens regelbundna uppföljningstabeller, dialogen enligt stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Kroatien och EU, inbördes granskningar, det ekonomiska programmet inför anslutningen, meddelanden om de offentliga finanserna och vid behov skriftliga tidiga varningar till de kroatiska myndigheterna. Hösten 2011 och våren 2012 lade kommissionen fram en övervakningsrapport om de kroatiska framstegen för Europaparlamentet och rådet.

Hösten 2011 kommer kommissionen härtil att utarbeta en uppföljningsrapport som omfattar alla förhandlingskapitel. Kommissionen ska också under hela övervakningsprocessen använda sig av information från medlemsstaterna och i förekommande fall ta information från det civila samhället i beaktande.

Anslutningsfördraget innehåller en bestämmelse enligt vilken rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen får vidta alla lämpliga åtgärder, om det upptäcks problem under övervakningsprocessen. Åtgärderna ska inte kvarstå längre än vad som är absolut nödvändigt och ska i vart fall upphävas av rådet enligt samma förfarande, när de berörda problemen har åtgärdats på ett ändamålsenligt sätt.

I förhandlingarna kom man överens om att kommissionen vid övervakningen särskilt uppmärksammar de åtaganden som Kroatien har gjort inom området för rättsväsen och

grundläggande rättigheter, däribland reformen av rättsväsendet och dess effektivitet, opartisk behandling av krigsförbrytelser och bekämpning av korruption. Åtagandena räknas upp i bilaga VII till anslutningsfördraget. Övervakningen ska fokusera på området frihet, säkerhet och rättvisa, däribland hur kraven som gäller kontrollen av de yttre gränserna genomförs och följs, polissamarbetet, bekämpningen av den organiserade brottsligheten och rättsligt samarbete i civilrättsliga och straffrättsliga ärenden. Dessutom riktas övervakningen inom området konkurrenspolitik in på åtagandena som gäller omstruktureringen av varvsindustrin, som räknas upp i bilaga VIII, och åtagandena som gäller omstruktureringen av stålsektorn, som räknas upp i bilaga IX. Kommissionen ska halvårsvis ge separata utvärderingar om åtagandena inom dessa områden fram till Kroatiens anslutning.

Kroatien beviljades övergångstider och undantag beträffande förhandlingskapitlen om fri rörlighet för varor, tjänster och kapital, konkurrenspolitik, jordbruk, fiske, transportpolitik, beskattning, socialpolitik och sysselsättning, energi, telekommunikation och informationsteknik, miljö samt tullunionen. EU förhandlade om specialarrangemang i fråga om förhandlingskapitlen om fri rörlighet och transportpolitik.

5.5 Finlands förhandlingsmål och hur de har utfallit

Finland har konsekvent gett sitt bifall till utvidgningen och arbetat för att främja utvidgningsförhandlingarna utgående från de principer som fastställts av Europeiska rådet. Den fördjupade ekonomiska integrationen i Europa ligger i det finska näringslivets och i medborgarnas intresse.

Möjligheterna att avvärja gränsöverskridande problem och hot underlättas av att klyftan i levnadsstandarden utjämnas och att Kroatien binder sig vid gemensamma spelregler och övervakning. De handelshinder som finns kvar undanröjs. Utvidgningen innebär att EU:s internationella dignitet ytterligare ökar. Detsamma gäller kontinentens förutsättningar för ekonomisk tillväxt och sysselsättning.

Främjandet av fred och stabilitet i Europa är en grundläggande värdering som får stöd av den aktuella utvidgningen. Syftet med unionens utvidgning till västra Balkan är att bredda zonen av fred, stabilitet och demokrati till den del av Europa som drabbades våldsamast av följderna av att det kalla kriget tog slut och socialismen rämnade.

Finland har i utvidgningspolitiken utgått från att den ska vara så omfattande som möjligt och att dörrarna ska stå öppna för alla europeiska stater som uppfyller villkoren för medlemskap. Det är både i unionens och i ansökarlandets intresse att man håller fast vid medlemskapets kriterier. I anslutningsförhandlingarna har Finland aktivt verkat för att gemensamt avtalade förhandlingsprinciper ska respekteras och att kandidatländerna ska behandlas jämlikt.

Under de kroatiska medlemskapsförhandlingarna var det Finlands mål att förhandlingarna så långt som möjligt ska följa samma principer som vid de tidigare utvidgningsomgångarna och avgörandena ge utrymme för så få övergångsarrangemang eller andra undantag som möjligt. Finland betonade konsekvent principen att Kroatien ska kunna framskrida i medlemskapsförhandlingarna efter egna meriter. Finlands insats bidrog till att de frågor som aktualiserades i förhandlingarna så som avtalat hölls inom ramen för utvidgningsprocessen och inte började behandlas i samband med andra aktuella reformer inom EU.

Finlands enskilda mål i de kroatiska medlemskapsförhandlingarna gällde huvudsakligen förhandlingskapitlen om inrikesfrågor och rättsväsen samt konkurrenspolitik. Förhandlingskapitlet rättsväsen och grundläggande rättigheter togs för första gången i unionens utvidgningshistoria till behandling. Finland bevakade noggrant Kroatiens utveckling med avseende på just de teman som ingår i detta förhandlingskapitel. Finlands mål i medlemskapsförhandlingarna gällde bland annat reformering av rättsväsendet i Kroatien, utrensning av korruptionen, förbättring av minoriteternas ställning, särskilt den romska och den serbiska minoritetens, tryggnad av flyktingarnas återflyttning samt att uppmuntra Kroatien att lösa krigsförbrytelsefrågorna och inleda ett regionalt samarbete. Finland följde dessutom noggrant frågor i anknytning

till kontroll av de yttre gränserna och till Kroatiens Schengenkriterier. På området konkurrenspolitik gällde Finlands mål att konkurrensläget på EU:s inre marknad ska vara jämlikt, särskilt vad gäller varvsindustrin.

Förhandlingsfrågorna som gällde inrikesfrågor och rättsväsen samt konkurrenspolitik kunde i förhandlingarna till största delen lösas nöjaktigt. Vid slutförandet av medlemskapsförhandlingarna understödde Finland starkt att det i det kroatiska anslutningsfördraget ännu skulle införas ett omnämnande om de förpliktelser som Kroatien ska genomföra före anslutningen, samt en skyddsklausul om genomförandet av förpliktelserna och ett omnämnande om arrangemangen för uppföljning av reformerna. Arrangemangen för uppföljning består av kommissionens regelbundna övervakningsrapporter, övervakningstabeller och medlemsstaternas granskningsresor.

Enligt kommissionens uppföljningsrapporter från hösten 2011 och våren 2012 har Kroatien i det stora hela avseende förpliktelserna i anslutningsfördraget uppdaterat sin lagstiftning till EU-nivå, men genomförandet av reformerna är till vissa delar fortfarande inte slutförda. Det har förts en regelbunden dialog mellan EU och Kroatien om genomförandet av reformerna, senast i stabiliserings- och associeringsrådet mellan EU och Kroatien den 6 juni 2012.

Ansvarig minister för utvidgning under de kroatiska anslutningsförhandlingarna var utrikesministern. Vid förhandlingarna svarade utrikesministeriet för samordningen av Finlands ståndpunkter i samarbete med statsrådets kansli och andra ministerier. Varje ministerium beredde det egna verksamhetsområdets ärenden vid behov samarbete med övriga ministerier.

Utvidgningsfrågor behandlas i sektionen för yttre förbindelser som inrättades den 25 februari 2004 för att förbättra systemet för samordning av beredningen av yttre förbindelser inom statsförvaltningen. De viktigaste riktlinjerna fastställs alltså i EU-ministerutskottet, som också i sista hand är samordningsorgan, om Finlands ståndpunkt inte har kunnat utformas på lägre nivå.

När anslutningsförhandlingarna inleddes fick riksdagens utrikesutskott en utredning

om Kroatien. Under förhandlingarnas gång informerades riksdagen om aktuella förhandlingsfrågor och olika utskott fick redogörelser om hur förhandlingarna framskred (E 57/2004 rd, E 105/2004 rd, E 118/2005 rd, E 117/2007 rd, E 13/2010 rd, E 108/2010 rd, E 191/2010 rd och E 73/2011 rd jämte kompletterande skrivelse den 15 maj 2012).

6 Beredningen av propositionen

Propositionen har under ledning av utrikesministeriet beretts i en arbetsgrupp som

bestod av företrädare för statsrådets kansli, utrikesministeriet, justitieministeriet, inrikesministeriet, försvarsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, arbets- och näringsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och miljöministeriet. Under beredningsfasen har sektionen för rättsliga frågor och sektionen för yttre förbindelser hörts skriftligen, bägge i stor sammansättning. I Finland ratificeras anslutningsfördraget av republikens president efter det att riksdagen har godkänt fördraget.

DETALJMOTIVERING

1 Anslutningsfördragets innehåll

1.1 Fördragets struktur och förhållande till de fördrag som ligger till grund för unionen

Varje europeisk stat som respekterar och förbinder sig att främja människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet och de mänskliga rättigheterna samt att följa rättsstatsprincipen kan ansluta sig till EU. Detta framgår ur artikel 49 i EU-fördraget. Anslutningen till unionen innebär för Kroatien del att landet tillträder EU-fördraget och EUF-fördraget samt fördraget om Europeiska atomenergigemenskapen (Euratomfördraget). Kroatien blir medlem i unionen, vilket i dessamma inkluderar medlemskap i Europeiska atomenergigemenskapen (Euroatom).

Anslutningen sker genom ett fördrag som förhandlas fram mellan unionens medlemsstater och den ansökande staten. Detta statsfördrag, dvs. anslutningsfördraget, innehåller de till följd av utvidgningen nödvändiga anpassningarna av de fördrag som ligger till grund för unionen eller i princip EU-fördraget, EUF-fördraget och Euratomfördraget, de nödvändiga anpassningarna till unionsrätten samt andra villkor för Kroatien anslutning och övergångsarrangemang. Anslutningsfördraget är ett fördrag som ändrar och kompletterar de fördrag som ligger till grund för unionen och utgör således en del av den s.k. primärrätten.

För att anslutningsfördraget ska träda i kraft krävs att alla signatärstater, dvs. parterna till fördraget, ratificerar det i enlighet med sina nationella konstitutionella bestämmelser.

Det egentliga anslutningsfördraget innehåller sex artiklar, i vilka det konstateras att Kroatien blir medlem i Europeiska unionen och part i de fördrag som ligger till grund för unionen. Dessutom föreskrivs i fördraget att de villkor för anslutningen och andra anpassningar som anslutningen medför anges i den akt som är fogad till fördraget som är en integrerad del av fördraget. Slutligen behandlas ratificering och ikraftträdande av fördraget

samt de officiella språken för unionens primärrätt.

Närmare villkor för anslutningen ingår i akten om villkoren för Republiken Kroatien anslutning. Anslutningsakten består av 55 artiklar. Artiklarna är indelade i fem delar, som i sin tur är indelade i avdelningar. Del ett innehåller de principer som ska tillämpas vid anslutningen och del två anpassningar av de nuvarande grundfördragen som anslutningen medför. Del tre innehåller permanenta bestämmelser om anpassningar och tillämpningsbestämmelser av institutionernas akter. Del fyra innehåller tillfälliga bestämmelser som ska tillämpas på Kroatien. Del fem innehåller genomförandebestämmelser för anslutningsakten. De nio bilagorna jämte tillägg samt protokollet om vissa överenskommelser rörande en eventuell engångsöverföring av utsläppsenheter som Republiken Kroatien tilldelats enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar och därmed förbunden kompensation är en integrerad del av anslutningsakten.

Till anslutningsfördragspaketet hör också en slutakt som undertecknades i Bryssel den 9 december 2011. I slutakten konstateras att de olika delarna av anslutningsfördraget har utarbetats och antagits i konferensen mellan medlemsstaterna och Republiken Kroatien. Bifogade till akten finns fyra förklaringar, av vilka en gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna, en gemensam förklaring av Tyskland och Österrike, en gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna och Kroatien och en ensidig förklaring av Kroatien. Slutakten utgör inte en del av anslutningsfördraget som är juridiskt bindande, utan är ett separat politiskt dokument som till sin natur påminner om ett protokoll. Som bilaga till akten ingår dessutom en juridiskt bindande skriftväxling om ett informations- och samrådsförfarande angående vissa beslut som ska fattas och andra åtgärder som ska antas under tiden fram till anslutningen.

När anslutningsfördraget träder i kraft blir fördraget och akten som utgör en integrerad del av fördraget en del av unionens

primärrätt. Eftersom hela anslutningsfördragspaketet (anslutningsfördraget och anslutningsakten med bilagor) är en del av unionens primärrätt iakttas vid tillämpning, eventuell ändring eller upphävande av bestämmelserna samma primärrättsliga förfaranden som vid tillämpning, ändring eller upphävande av grundfördragen.

1.2 Anslutningsfördraget

Artikel 1. I punkt 1 bestäms att Kroatien blir medlem i EU och i Europeiska atomenergigemenskapen.

I punkt 2 bestäms att Kroatien blir part i EU-fördraget, i EUF-fördraget och i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen. Kroatien blir part i fördragen enligt den lydelse de har efter ändringar och tillägg.

Enligt punkt 3 anges villkoren och övriga arrangemang för Kroatiens anslutning i den akt som är fogad till anslutningsfördraget. Bestämmelserna i akten är en integrerad del av anslutningsfördraget.

Artikel 2. I artikeln hänvisas till EU:s grundfördrag i vilka Kroatien blir part. Enligt artikeln ska de bestämmelser i fördragen som gäller rättigheter och skyldigheter för medlemsstaterna samt uppgifter och befogenheter för unionens institutioner tillämpas också på detta anslutningsfördrag. Av bestämmelsen följer bl.a. att bestämmelserna i grundfördragen om kommissionens och domstolens befogenheter när det gäller övervakning och tolkning av unionsrätten också gäller anslutningsfördraget. Närmare bestämmelser om rättsverkningarna av artikeln med tanke på Kroatiens ställning ingår i artiklarna 2–8 i anslutningsakten.

Artikel 3. Artikeln innehåller bestämmelser om ratificeringen av anslutningsfördraget och om tidpunkten för ikraftträdandet. Där bestäms om de rättsverkningar som genom att Kroatien ratificerar anslutningsfördraget uppkommer i förhållande till de ändringar av fördragen som har inletts vid tidpunkten för ratificeringen och som kräver ratificering eller godkännande av medlemsstaterna och i förhållande till institutionernas akter vilka träder i kraft först sedan de har godkänts av medlemsstaterna. Vidare bestäms det i artikeln om unionens institutioners rätt att anta

åtgärder som anges i anslutningsfördraget redan innan fördraget träder i kraft.

Enligt punkt 1 ska de höga fördragsslutande parterna, dvs. de nuvarande medlemsstaterna och Kroatien, ratificera anslutningsfördraget i enlighet med deras respektive konstitutionella krav. Ratifikationsinstrumenten ska deponeras hos Italiens regering senast den 30 juni 2013. Italiens regerings status som deponent av de primärrättsliga anslutningsfördragen grundar sig på att den också fungerar som deponent för EU-fördraget, EUF-fördraget och Euratomfördraget.

Enligt punkt 2 anses Kroatien genom att ratificera anslutningsfördraget ha ratificerat eller godkänt de ändringar av EU-fördraget, EUF-fördraget och Euratomfördraget som enligt artikel 48 i EU-fördraget vid tidpunkten för Kroatiens ratificering av anslutningsfördraget var öppna för ratificering eller godkännande av medlemsstaterna. I artikel 48 i EU-fördraget bestäms om ordinarie och om förenklat förfarande för ändring av fördragen. Detta innebär att Kroatien anses ha ratificerat ändringen av artikel 136 i EUF-fördraget, som vid tidpunkten för överlämnandet av denna proposition har ratificerats av aderton andra medlemsstater utöver Finland. Ändringen har ännu inte trätt internationellt i kraft. Genom att ratificera anslutningsfördraget anses Kroatien ytterligare ha godkänt alla institutionernas akter vilka har antagits senast vid samma tidpunkt och vilka träder i kraft först sedan de har godkänts av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

Enligt punkt 3 träder anslutningsfördraget i kraft den 1 januari 2013, förutsatt att alla ratifikationsinstrument har deponerats före den dagen, dvs. senast den 30 juni 2013. Av bestämmelsen framgår också att en absolut förutsättning för att anslutningsfördraget ska träda i kraft är att unionens samtliga nuvarande medlemsstater ratificerar fördraget.

I punkt 4 förbehålls en möjlighet för unionens institutioner att redan före anslutningen vidta åtgärder som förutsätts i anslutningsakten. Denna möjlighet gäller åtgärder som hänför sig till tillämpningen i Kroatien av unionspolitiken och fördragen om yttre förbindelser. De åtgärder som avses i bestämmelsen träder i kraft den dag då anslutnings-

fördraget träder i kraft och under förutsättning att fördraget träder i kraft.

I punkt 5 bestäms att artikel 36 i anslutningsakten, där det bestäms om uppföljningen av de åtaganden Kroatien har ingått under anslutningsförhandlingarna, ska gälla redan från och med undertecknandet av fördraget.

Artikel 4. Artikeln innehåller en bestämmelse om språken som fördraget är upprättat på. Fördraget är upprättat på 24 språk, inbegripet finska och svenska. Samtliga texter är lika giltiga. Originalexemplaret deponeras i arkiven hos Italiens regering, som ska överlämna en bestyrkt kopia till var och en av de andra signatärstaternas regeringar.

1.3 Anslutningsakten

DEL ETT

Principer

Artikel 1. Artikeln innehåller definitioner av vissa centrala begrepp som används i anslutningsakten. Första strecksatsen i artikeln innehåller en definition av de grundläggande fördragen, dvs. primärrätten. Till de grundläggande fördragen hör enligt bestämmelsen fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt med de ändringar och tillägg som har gjorts genom fördrag eller andra akter som har trätt i kraft före Kroatiens anslutning. Till de grundläggande fördragen hör ytterligare fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, med de ändringar och tillägg som har gjorts genom fördrag eller andra akter som har trätt i kraft före Kroatiens anslutning.

I andra strecksatsen i artikeln räknas unionens nuvarande 27 medlemsstater upp som i anslutningsakten benämns "nuvarande medlemsstater".

Enligt tredje strecksatsen avses med "unionen" Europeiska unionen, grundat på EU-fördraget och EUF-fördraget och/eller, allt efter omständigheterna, Europeiska atomenergigemenskapen.

Enligt fjärde strecksatsen avses med "institutioner" de institutioner som har upprättats genom EU-fördraget. Egentliga institutioner är Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, kommissionen samt Europeiska unio-

nens domstol, Europeiska centralbanken och revisionsrätten. Unionens institutioner utgör en del av det gemensamma institutionssystemet, till vilket utöver de nämnda också hör Europeiska investeringsbanken samt flera andra inrättningar och ämbetsverk som inrättats av medlemsstaterna eller av unionens institutioner.

Artikel 2. Första stycket innehåller en bestämmelse, enligt vilken bestämmelserna i de grundläggande fördragen som anges i artikel 1 i anslutningsakten och i de akter som har antagits av institutionerna före anslutningen är bindande för Kroatien från och med anslutningsdagen och tillämpas i Kroatien på de villkor som anges i fördragen och i anslutningsakten.

Enligt andra stycket ska Kroatien i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser ratificera ändringar av de grundläggande fördragen som har överenskommit mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar i enlighet med artikel 48.4 i EU-fördraget efter Kroatiens ratificering av anslutningsavtalet och dessa ändringar inte har trätt i kraft vid anslutningsdagen. Med artikel 48 i EU-fördraget avses ändringar som görs i fördragen enligt det ordinarie ändringsförfarandet. Med stöd av artikeln förbinder sig Kroatien att ratificera bland annat det den 16 maj 2012 undertecknade protokollet som ska fogas till Lissabonfördraget om det irländska folkets oro och som gäller rätten till liv, familj och utbildning, skatter samt säkerhet och försvar, och analogt protokollet om Republiken Tjeckiens tillämpning av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, när det i sinom tid undertecknas.

Artikel 3. I punkt 1 bestäms att Kroatien ansluter sig till de beslut och avtal som medlemsstaternas stats- och regeringschefer har fattat eller ingått vid sammanträden i Europeiska rådet. Sådana beslut är till exempel de nämnda besluten av stats- och regeringscheferna, församlade i Europeiska rådet, den 18–19 juni 2009 om det irländska folkets oro och den 29–30 oktober 2009 om Tjeckiens tillämpning av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Enligt punkt 2 ansluter sig Kroatien till de beslut och avtal som företrädarna för medlemsstaternas regeringar har fattat eller ingått vid sammanträden i rådet. Anslutningen till beslut och avtal sker

direkt genom anslutningsakten och därför behöver Kroatien inte deponera särskilda godkännandeinstrument eller meddelanden hos rådets generalsekreterare. Besluten och avtalen av företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, gäller frågor som med stöd av fördragen inte hör till unionens behörighet, och därför har rådet inte varit beslutsfattare i dessa utan de företrädare för medlemsstaternas regeringar som sammanträder i rådet. Besluten som företrädarna för medlemsstaterna fattar vid sammanträden i rådet kan vara förvaltningsbeslut, t.ex. utnämning av ledamöter till kommissionen eller EU-domstolen, eller andra beslut i anknytning till unionens verksamhet, t.ex. privilegier och immunitet som beviljas Europeiska unionens institut för säkerhetsstudier och Europeiska unionens satellitcentrum samt för deras organ eller personal. Avtal som företrädarna för medlemsstaternas regeringar ingår vid sammanträden i rådet gäller också överenskommelser t.ex. om EU-institutionernas verksamhetsställen eller om sådant samarbete mellan medlemsstaterna som kompletterar gemenskapens åtgärder samt skydd av säkerhetsklassificerad information som utbyts i EU:s intresse. Kroatien förbinder sig att ansluta sig också till andra avtal som medlemsstaterna har ingått och som gäller unionens funktion eller som har samband med unionens verksamhet. Enligt artikel 3.3 i anslutningsakten ska Kroatien ha samma ställning som de nuvarande medlemsstaterna när det gäller förklaringar, resolutioner eller andra ståndpunkter av Europeiska rådet eller av rådet samt förklaringar, resolutioner eller andra ståndpunkter som medlemsstaterna efter gemensam överenskommelse har antagit rörande unionen. Bestämelsen betyder att Kroatien kommer att beakta de principer och riktlinjer som kommer till uttryck i dessa dokument och kommer att genomföra de nödvändiga åtgärder som följer av dem.

Enligt punkt 4 ansluter sig Kroatien till de konventioner och protokoll som är förtecknade i bilaga I och som ska träda i kraft gentemot Kroatien den dag som rådet fastställer de beslut som avses i punkt 5.

I bilaga I förtecknas de konventioner och protokoll som Kroatien ansluter sig till från och med anslutningen. Förteckningen tar upp

konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap jämte en konvention om tillträde samt protokoll om ändring (FördrS 170 och 171/2004), konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen jämte protokoll (FördrS 84 och 89/2002) samt konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga (FördrS 98/2005). I bilagan nämns vidare konventionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar (Neapel II-konventionen, FördrS 147 och 148/2004) konventionen om kördiskvalifikationerna från 1998 och konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater jämte protokoll (FördrS 43 och 44 samt 87 och 88/2005).

Enligt punkt 5 ska rådet genom enhälligt beslut på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet besluta att göra alla anpassningar som krävs på grund av anslutning till de konventioner och protokoll som avses i punkt 4 och offentliggöra de anpassade texterna i Europeiska unionens officiella tidning.

Enligt punkt 6 åtar sig Kroatien avseende de konventioner och protokoll som avses i punkt 4 att införa administrativa eller andra arrangemang och att underlätta praktiskt samarbete mellan medlemsstaternas institutioner och organisationer. Med sådana administrativa eller andra arrangemang avses till exempel arrangemang som de nuvarande medlemsstaterna och rådet har godkänt före anslutningsdagen.

Enligt punkt 7 kan rådet på förslag av kommissionen komplettera bilaga I med de konventioner, avtal och protokoll som under-tecknats före anslutningsdagen.

Artikel 4. Artikel 4 innehåller särskilda bestämmelser om rättsliga och inrikes frågor. Enligt punkt 1 ska Schengenregelverket samt akter som ändrar eller kompletterar detta och som finns förtecknade i bilaga II till anslutningsakten vara bindande för och tillämpas i Kroatien från och med anslutningsdagen. I punkt 2 och 3 bestäms att, trots att Schengenregelverket i sin helhet är bindande för Kroatien, rådet efter att ha hört Europaparlamentet genom ett enhälligt beslut fastställer när

Schengenregelverket i sin helhet börjar tillämpas i Kroatien. En förutsättning för ett beslut av rådet är att Kroatiens förmåga att till samtliga delar tillämpa Schengenregelverket, inbegripet ett effektivt genomförande av alla Schengenregler i enlighet med överenskomna gemensamma standarder och grundläggande principer, i sin helhet har utvärderats i enlighet med de s.k. Schengenutvärderingsförfarandena. Beslutet ska fattas av rådet i enlighet med tillämpliga Schengenförfaranden och, avvikande från tidigare anslutningsfördrag, med beaktande av en rapport från kommissionen, där det bekräftas att Kroatien fortsätter att uppfylla de åtaganden som gjordes under anslutningsförhandlingarna vilka är relevanta för Schengenregelverket. Detta avser särskilt genomförandet av de för Schengenmedlemskap relevanta åtagandena om bekämpningen av korruption och reformen av rättsväsendet som förtecknas i artikel 36 i anslutningsakten och i bilaga VII.

Rådet kan i praktiken fatta flera separata beslut om tillämpningen av Schengenregelverket så, att endast en del av regelverket åtgången genomförs i Kroatien (t.ex. Schengens informationssystem).

När man fattar beslut om att tillämpa regelverket på Kroatien kommer rådets sammansättning att vara beroende av hur medlemsstaterna tillämpar Schengenregelverket. Starter som redan tillämpar Schengen fullt ut är naturligtvis med och fattar beslut. Förenade kungariket och Irland deltar i beslutsfattandet endast till den del som de själva tillämpar Schengenregelverket. I praktiken innebär detta att Förenade kungariket och Irland inte deltar i Schengenbeslut som gäller Kroatien till den del besluten gäller viseringspolitik eller gränsövervakning.

Artikel 5. Enligt artikeln ska Kroatien delta i den ekonomiska och monetära unionen genast från anslutningsdagen, men som medlemsstat med undantag i enlighet med artikel 139 i EUF-fördraget. Detta innebär att Kroatien inte inför euron som gemensam valuta och inte överlåter sina befogenheter inom den monetära politiken till unionen. Kroatien ska dock beakta unionens gemensamma intresse, särskilt i valutakurspolitiken. På motsvarande sätt deltar Kroatien inte i den monetära politik som hör till unionens exklusiva behörighet och i beslutsfattandet som rör

denna. Kroatien håller kvar sin egen valuta, sin egen självständiga nationella centralbank och sina nuvarande befogenheter inom den monetära politiken. Av denna orsak deltar Kroatien och dess centralbank inte heller fullt ut i Europeiska centralbankssystemet och i beslutsfattandet i Europeiska centralbanken.

Enligt övergångsbestämmelserna om den ekonomiska och monetära politiken inom unionen ska medlemsstaterna uppfylla vissa villkor före den gemensamma valutan euron införs. Dessa villkor behandlas närmare ovan i samband med den ekonomiska och monetära unionen under punkt 3.17 i den allmänna motiveringen. Att en ny medlemsstat har undantag betyder i juridiskt hänseende att det inte berörs av artiklarna 136–138 i EUF-fördraget som endast gäller euroländerna. På en medlemsstat med undantag tillämpas inte heller de bestämmelser i fördragen som nämns i artikel 139 i EUF-fördraget, såsom bestämmelserna om en gemensam monetär politik samt flera bestämmelser som gäller Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, i synnerhet bestämmelserna om deras uppgifter och befogenheter. I artikel 140 i EUF-fördraget fastställs det förfarande enligt vilket man bedömer i vilken mån respektive medlemsstat har närmat sig förutsättningarna för införande av en gemensam valuta. När det vid utvärderingsförfarandet har konstaterats att en ny medlemsstat uppfyller villkoren, dvs. konvergenskriterierna enligt protokoll nr 13, beslutar rådet på förslag av kommissionen efter att ha hört Europaparlamentet och när frågan har diskuterats i Europeiska rådet om att upphäva undantaget för medlemsstaten i fråga. Då kan medlemsstaten i fråga bli medlem i euroområdet.

Artikel 6. Enligt punkt 1 i artikeln ska sådana avtal eller konventioner som ingåtts eller provisoriskt tillämpas av unionen med ett eller flera tredjeländer, med en internationell organisation eller med en medborgare i tredjeland vara bindande för Kroatien på de villkor som anges i de grundläggande fördragen och i anslutningsakten.

Enligt punkt 2 första stycket förbinder sig Kroatien att ansluta sig till de avtal som har ingåtts eller undertecknats gemensamt av de nuvarande medlemsstaterna och unionen med ett eller flera tredjeländer eller med en inter-

nationell organisation. Genom denna bestämmelse förbinder sig Kroatien att ansluta sig till de blandavtal som medlemsstaterna och unionen har ingått gemensamt.

Enligt punkt 2 andra stycket sker anslutningen till dessa avtal och konventioner genom protokoll som rådet enhälligt på medlemsstaternas vägnar ingår med tredjeländerna eller den internationella organisationen, såvida inte annat föreskrivs i sådana specifika avtal som avses ovan. Eftersom de avtal som avses är blandavtal innebär bestämmelsen att en begränsad del av medlemsstaternas traktatkompetens överläts från medlemsstaterna till rådet. Förfarandet begränsar dock inte unionens egen behörighet och inverkar inte på behörighetsfördelningen mellan unionen och medlemsstaterna när det gäller nya avtal som ingås i framtiden eller ändringar av dessa avtal. Avsikten med delegeringen av traktatkompetensen är att få anpassningsprotokollen att träda i kraft snabbare. En motsvarande bestämmelse infördes redan i fördraget om utvidgningen 2003. Motsvarande anpassningsprotokoll som upprättats i samband med tidigare utvidgningar har förutsatt att medlemsstaterna ratificerat dem och därför har ikraftträdandet av dem försenats betydligt. Kommissionen eller, om avtalet uteslutande eller främst avser den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (den höga representanten) ska på medlemsstaternas vägnar förhandla fram dessa protokoll på grundval av förhandlingsdirektiv som enhälligt har godkänts av rådet och i samråd med en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna. Kommissionen eller, i förekommande fall, den höga representanten ska lägga fram ett utkast till protokollen för rådet, så att de kan ingås.

Enligt tredje punkten ska Kroatien genast från och med anslutningsdagen tillämpa bestämmelserna i de avtal och konventioner som avses i punkt 2, i avvaktan på ikraftträdandet av protokollen om Kroatiens anslutning till dessa avtal och konventioner. Avtalet med Schweiz om fri rörlighet för personer ska dock inte tillämpas provisoriskt. Skyldigheten som gäller tillfällig tillämpning gäller för de avtal eller konventioner som har trätt i kraft internationellt och de som medlemsstaterna tillämpar provisoriskt. Unionen

och medlemsstaterna vidtar vid behov tillsammans lämpliga åtgärder i avvaktan på ikraftträdandet av anpassningsprotokollen.

Enligt punkt 4 ansluter sig Kroatien direkt med stöd av anslutningsakten till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla havsområdet, å ena sidan, och EG och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou år 2000. Av ändringsavtalen undertecknades det första i Luxemburg 2005 (FördrS 69 och 70/2008) och det andra ändringsavtalet öppnades för underteckning i Ouagadougou i juni 2010. Det är möjligt för Kroatien att ansluta sig direkt till avtalen med stöd av en bestämmelse om detta i artikel 94.3 i Cotonou-avtalet.

Enligt punkt 5 förbinder sig Kroatien att på de villkor som anges i anslutningsakten ansluta sig till EES-avtalet i enlighet med artikel 128 i det avtalet. Enligt bestämmelsen ska varje europeisk stat som blir medlem i unionen lämna in en ansökan för att bli part i EES-avtalet. Betingelserna och villkoren för deltagande blir föremål för ett avtal mellan parterna och den ansökande staten. Avtalet ska föreläggas samtliga parter för ratifikation eller godkännande i enlighet med deras egna förfaranden.

I punkt 6 fastställs det förfarande genom vilket Kroatiens import av textil- och beklädnadsvaror anpassas till unionens importarrangemang från och med anslutningsdagen. Unionen kan förhandla om ändringar med tredjeländer. Om ändringarna i de bilaterala textilavtalen och överenskommelserna inte har trätt i kraft vid anslutningsdagen ska unionen göra de nödvändiga anpassningarna.

Enligt punkt 7 ska Kroatiens andel av de kvantitativa restriktioner som unionen tillämpar på import av stål och stålprodukter anpassas på grundval av Kroatiens import av stålprodukter under de senaste åren. Förhandlingar förs om nödvändiga ändringar i de bilaterala stålavtal och stålöverenskommelser som unionen har ingått med tredjeländer. Om dessa ändringar inte har trätt i kraft vid anslutningsdagen används Kroatiens traditionella importmängder.

Enligt punkt 8 ska de fiskeavtal som Kroatien har ingått med tredjeländer förvaltas av unionen från och med anslutningsdagen. Skyldigheten att säga upp fiskeavtalen beror

på att de gäller fiskepolitik som med stöd av artikel 38 i EUF-fördraget hör till den gemensamma fiskepolitikens område och på att unionens relationer till tredjeländer omfattas av unionsavtal. Dessutom hör bevarandet av havets biologiska resurser inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken med stöd av artikel 3 i EUF-fördraget till unionens exklusiva behörighet. De rättigheter och skyldigheter som Kroatien har genom dessa avtal ska dock inte påverkas under den period då bestämmelserna i dessa avtal provisoriskt vidmakthålls. Så snart som möjligt ska lämpliga beslut om fortsättning av fiskeverksamheten enligt dessa avtal antas i varje enskilt fall av rådet, med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen, varvid det även ska vara möjligt att förlänga vissa avtal med högst ett år. Detta förfarande möjliggör en fortsatt fiskeriverksamhet också i sådana situationer då unionen ännu inte har ingått något fiskeavtal med ett bestämt land.

Enligt punkt 9 första stycket ska Kroatien, med verkan från och med anslutningsdagen, frånträda alla frihandelsavtal med tredjeländer, inklusive Centraleuropeiska frihandelsavtalet. Skyldigheten att säga upp frihandelsavtalen beror på att de gäller handelspolitik som med stöd av artikel 207 i EUF-fördraget hör till den gemensamma handelspolitikens område och på att unionens relationer till tredjeländer omfattas av unionsavtal.

I punkt 9 andra stycket bestäms att, om avtal mellan Kroatien och tredjeländer inte är förenliga med de skyldigheter som följer av anslutningsakten, Kroatien ska vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja de oförenligheter som konstaterats. Om det inte är möjligt att undanröja oförenligheterna, ska Kroatien frånträda avtalet. Bestämmelsen grundar sig på artikel 351 i EUF-fördraget. Enligt den ska medlemsstaterna vid behov bistå varandra för att undanröja oförenligheter. Rådet kan ge medlemsstaten tillåtelse att hålla också sådana avtal i kraft som innehåller bestämmelser som hör till området för artikel 207 i EUF-fördraget. Tillståndet befriar inte medlemsstaterna från skyldigheten att undvika och undanröja oförenligheter mellan dessa avtal och bestämmelserna i unionsrätten.

Enligt punkt 10 ansluter sig Kroatien på de villkor som anges i anslutningsakten till de

interna överenskommelser som har ingåtts av de nuvarande medlemsstaterna för att genomföra de avtal eller konventioner som avses i punkterna 2 och 4. Ett sådant är till exempel det interna avtalet mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om finansiering av gemenskapens bistånd inom den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 i enlighet med AVS–EG-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av EG-fördraget är tillämplig (EGT L 247, 9.9.2006).

Enligt punkt 11 första stycket ska Kroatien vidta lämpliga åtgärder för att anpassa sin ställning i förhållande till internationella organisationer och sådana internationella avtal där också unionen eller andra medlemsstater är parter. Anpassningsskyldigheten i fråga om internationella organisationer och avtal begränsar sig till de rättigheter och skyldigheter som följer av anslutningen till unionen, dvs. till de omständigheter om vilka det finns särskilda bestämmelser i anslutningsakten eller i de grundläggande fördragen.

I punkt 11 andra stycket bestäms särskilt att Kroatien ska frånträda sådana internationella fiskeavtal och utträda ur sådana internationella fiskeorganisationer som även unionen är part i, om inte medlemskapet har samband med något annat än fiske.

Artikel 7. Artikeln innehåller bestämmelser om den rättsliga statusen för anslutningsaktens bestämmelser och om förfarandet som ska tillämpas när bestämmelserna ändras.

Enligt punkt 1 får inte bestämmelserna i anslutningsakten ändras, upphävas eller ens tillfälligt sättas ur kraft (suspenderas) på annat sätt än genom det förfarande som gör det möjligt att ändra de grundläggande fördrag som anges i artikel 1 och som ligger till grund för unionen. Till sin natur är anslutningsakten således primärrätt, och på ändringar av den tillämpas som regel förfarandet i artikel 48 i EU-fördraget. Detta innebär att eventuella ändringar i anslutningsakten förutsätter att ett gemensamt avtal om ändringarna ingås mellan alla medlemsstater samt att ändringarna ratificeras i alla medlemsstater i enlighet med staternas respektive konstitutionella bestämmelser. Undantagsvis kan anslutningsakten dock innehålla särskilda be-

stämmelser om ändring av vissa delar av akten genom ett förenklat förfarande. Detta gäller framförallt anpassningar i sekundära rättsakter som gjorts genom anslutningsakten. Också i sådana fall då man genom en bestämmelse i anslutningsakten anpassar en bestämmelse i de grundläggande fördragen som är underkastad ett särskilt ändringsförfarande, tillämpas detta särskilda ändringsförfarande på motsvarande bestämmelse i anslutningsakten.

Enligt punkt 2 ska det att man i anslutningsakten uppställer övergångsperioder för när vissa rättsakter som antagits av institutionerna ska träda i kraft i Kroatien inte ändra rättsakternas status som sekundärlagstiftning. Detta gäller i synnerhet förfarandena för ändring av dessa rättsakter. Sådana unionsrättsakter som berörs av övergångsbestämmelser i anslutningsakten kan således ändras under övergångsperioden enligt samma förfarande som då unionens institutioner godkänner och antar dessa rättsakter. Då man ändrar rättsakten kan man med beaktande av punkt 1 däremot inte ändra bestämmelserna i själva anslutningsakten, och ändringen av rättsakten kan således inte innebära att övergångsperioden upphävs eller ändras.

Enligt punkt 3 ska till den del man genom anslutningsakten ändrar eller upphäver rättsakter antagna av institutionerna i annat syfte än som en övergångsåtgärd, dessa bestämmelser i anslutningsakten ha samma rättsliga status som de upphävda eller ändrade bestämmelserna. Detta innebär att bl.a. de anpassningar av unionsrättsakter som ingår i bilagorna till anslutningsakten senare kan ändras genom samma förfarande som gäller för ändring av den ursprungliga rättsakten som är föremål för anpassning. En artikel i ett direktiv, vars text har ändrats genom en anpassning som ingår i en bilaga till anslutningsakten, kan således ändras i samma ordning som de övriga artiklarna i direktivet. De anpassningar av unionsrättsakterna som gjorts i anslutningsakten har alltså samma rättsliga status som bestämmelser som upphävs eller ändrats genom anpassningen.

Bestämmelserna i punkt 2 och 3 gäller den rättsliga statusen för bestämmelser som antagits av institutionerna. Institutionernas rättsakter är sekundärrätt till sin rättsliga status, dvs. sekundär unionsrätt, som har antagits på

basis av någon primärrättslig bestämmelse. Bestämmelserna i punkt 2 och punkt 3 avser det förenklade förfarandet för ändring av de av anslutningsaktens bestämmelser som utgör en del av sekundärrätten, men genom dem upphävs dock inte statusen av primärrättslig reglering hos de anpassningar som genom anslutningsakten gjorts i det sekundärrättsliga regelverket. I domstolens rättspraxis har det fastställts att de anpassningar, protokoll och bilagor som följer direkt av anslutningsakten är bestämmelser inom unionens primärrätt och de får inte ändras, upphävas eller tillfälligt sättas ur kraft i annan ordning än den som gäller vid ändring av de grundläggande fördragen om inte något annat bestäms i anslutningsfördraget (förenade målen 31/86 och 35/86, LAISA mot rådet, mål C-259/95, Europaparlamentet mot rådet samt mål C-445/00, Österrike mot rådet). I enlighet med detta kan talan om ogiltighet som avses i artikel 263 i EUF-fördraget inte riktas mot de anpassningar som överenskommits genom anslutningsakten, eftersom dess användningsområde har begränsats till att gälla (sekundärrättsliga) rättsakter som antagits av unionens institutioner.

Artikel 8. Enligt artikeln ska de grundläggande fördragen och de rättsakter som antagits av institutionerna som en övergångsåtgärd tillämpas med de avvikelser som föreskrivs i anslutningsakten. Anpassningarna i anslutningsakten innebär däremot att permanenta ändringar görs i de grundläggande fördragen.

DEL TVÅ

Anpassning av fördragen

Avdelning I

Institutionella bestämmelser

Artikel 9. I artikeln bestäms om de ändringar som ska göras i organisationen av domstolen och tribunalen. Beträffande domstolen gäller ändringarna det tidsbestämda bytet av domare och beträffande tribunalen antalet domare.

Punkt 1 gäller artikel 9 första stycket i det protokoll om stadgan för EU-domstolen som fogats till EU-fördraget, EUF-fördraget och

Euratomfördraget och enligt vilket en del av domstolens domare byts ut vart tredje år. Förfarandet för val av domare ändras så att ny tillsättningen av domare ska avse fjorton domare åt gången. Ändringen är nödvändig eftersom det i artikel 19.2 i EU-fördraget bestäms att domstolen ska bestå av en domare per medlemsstat.

I punkt 2 bestäms om ändringarna av artikel 48 i det protokoll om stadgan för Europeiska unionens domstol som fogats till EU-fördraget, EUF-fördraget och Euratomfördraget. Antalet domare i tribunalen ändras till 28. Tidigare bestod tribunalen av 27 domare. Ändringen behövs därför att tribunalen enligt artikel 19.2 i EU-fördraget ska ha minst en domare per medlemsstat och antalet domare enligt artikel 254.1 i EUF-fördraget ska fastställas i stadgan för Europeiska unionens domstol.

Artikel 10. Utvidgningen förutsätter anpassningar i EIB:s stadga. Anpassningarna ingår i anslutningsakten. Kroatien blir medlem i banken och betalar sin andel av bankkapitalet. Efter utvidgningen utökas bankens styrelse med en ledamot för Kroatien. Därefter består styrelsen av 29 ledamöter. Också antalet suppleanter ökar med en, till inalles 19. Bankens råd utser ledamöterna för en tid av fem år, med en ledamot nominerad av varje medlemsstat och en av kommissionen. Även suppleanterna utses för en tid av fem år så att två suppleanter per land nomineras av Storbritannien, Italien, Frankrike och Tyskland. Kroatien kommer att anslutas till den så kallade nymedlemsstatsgruppen. Gruppen får en ny suppleant och de blir då fyra i den gruppen. Också kommissionen har en egen suppleant.

Bankens direktion kompletterades den 1 maj 2004 med en ledamot. I samband med Kroatiens anslutning har inga nya beslut fattats om direktionens sammansättning. Direktionen består av en ordförande och åtta vice ordförande. Kroatien tecknar 854 400 000 euro av bankens kapital. Andelarna bestäms i regel på basis av medlemsstaternas BNP.

Artikel 11. Genom artikeln ändras artikel 134.2 första stycket i Euratomfördraget om sammansättningen av vetenskapliga och tekniska kommittén. Antalet ledamöter i kommittén stiger från nuvarande 41 till 42.

Avdelning II

Andra anpassningar

Artikel 12. Enligt artikeln ersätts bestämmelsen i sista meningen i artikel 64.1 i EUF-fördraget, som gäller fria kapitalrörelser, med en bestämmelse enligt vilken Kroatien kan tillämpa de restriktioner som med stöd av nationell lagstiftning var i kraft vid utgången av år 2002 och som gäller kapitalrörelser till eller från tredjeländer. En förutsättning är att restriktionerna gäller direktinvesteringar, inbegripet investeringar i fast egendom, etableringsrätt, tillhandahållande av finansiella tjänster eller emission och introduktion av värdepapper på kapitalmarknader.

Artikel 13. Genom artikeln fogas Kroatiens officiella namn Republiken Kroatien till medlemsstatsförteckningen i artikel 52.1 i EU-fördraget. Denna artikel i fördraget innehåller huvudregeln för fördragets territoriella tillämpningsområde.

Artikel 14. Artikeln innehåller en bestämmelse om den språkliga återgivningen av grundfördragen. Enligt den ska bestämmelsen om giltiga språkversioner av grundfördragen i artikel 55.1 i EU-fördraget ersättas med en bestämmelse, enligt vilken en version på kroatiska fogas till förteckningen. Enligt punkt 2 ska artikel 225 andra stycket i Euratomfördraget om fördragets giltiga språkversioner ersättas med en bestämmelse enligt vilken även de bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, grekiska, iriska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska och ungerska texterna är giltiga till följd av anslutningsfördragen.

DEL TRE

Permanent bestämmelser

Artikel 15. Enligt artikeln ska de akter som förtecknas i bilaga III anpassas på det sätt som anges i den bilagan. Anpassningarna redogörs nedan enligt ämnesområde.

Bilaga III: Förteckning enligt artikel 15 i anslutningsakten

1. Frihet att tillhandahålla tjänster

I yrkeskvalifikationsdirektivets krav avseende tillträde till yrkesverksamhet som läkare, specialistläkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, provisor eller arkitekt har det gjorts undantag som gäller Kroatien.

Enligt det första undantaget ersätts artikel 23.5 i yrkeskvalifikationsdirektivet så att varje medlemsstat ska erkänna de bevis på formella kvalifikationer som har utfärdats av f.d. Jugoslavien till medborgare i medlemsländerna som ger tillträde till de yrken som anges i undantaget. Dessa bevis är handlingar som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, apotekare och arkitekt. Undantaget är inte avsett att begränsa tillämpningen av den nya artikeln 43b som ska fogas till direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer.

På personer som i Kroatien har slutfört en utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård tillämpas de bestämmelser om förvärvade rättigheter som regleras i artiklarna 23.1 och 33.1 i yrkeskvalifikationsdirektivet. Utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård är sedan 2010 fullständigt förenlig med direktivet. Kroatien ska dessutom reglera om en ny yrkesbeteckning för att hålla i sär de sjukskötare som har fått utbildning på mellanstadiet i enlighet med det nya direktivet och de sjukskötare som har fått utbildning på mellanstadiet i enlighet med det tidigare systemet.

Medlemsstaterna ska med vissa förbehåll erkänna dessa bevis på formella kvalifikationer också när den aktuella utbildningen för Sloveniens del har inletts före den 25 juni 1991 och för Kroatiens del före den 8 oktober 1991.

Då ska myndigheterna i Slovenien eller Kroatien intyga att dessa bevis på formella kvalifikationer på deras territorium äger

samma lagliga giltighet som de bevis som dessa länder utfärdar.

För arkitekter ska dessa bevis på formella kvalifikationer äga samma giltighet som de bevis på formella kvalifikationer som anges för dessa medlemsstater i punkt 6 i bilaga VI till direktivet vad gäller tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, apotekare när det gäller den verksamhet som avses i artikel 45.2 och som arkitekt när det gäller den verksamhet som avses i artikel 48 samt rätt att utöva yrket.

Detta intyg ska åtföljas av ett annat intyg som utfärdats av samma myndigheter och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på sitt territorium under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget.”

Till direktivet ska dessutom fogas en ny artikel 43b. Med avseende på de i artikeln förtecknade yrkeskvalifikationer som erhållits i Kroatien före den 1 juli 2013 ska förvärvade rättigheter för barnmorskor inte tillämpas. Yrkeskvalifikationer som förtecknas i artikeln är: *viša medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera* (högre sjuksköterska med specialisering i gynekologi och obstetrik), *medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera* (sjuksköterska med specialisering i gynekologi och obstetrik), *viša medicinska sestra primaljskog smjera* (högre sjuksköterska med barnmorskeexamen på universitetsnivå), *medicinska sestra primaljskog smjera* (sjuksköterska med barnmorskeexamen på universitetsnivå), *ginekološko-opstetrička primalja* (barnmorska med kompetens i gynekologi och obstetrik) och *primalja* (barnmorska).”

2. Lagstiftning om immateriella rättigheter

I bilagan förtecknas anpassningarna av unionens rättsakter som gäller industriell äganderätt. Genom anpassningarna görs tillägg som gäller Kroatien till rättsakter om gemenskapsvarumärken, tilläggsskydd för läkemedel och växtskyddsmedel samt gemenskapsformgivning. Kroatien beviljas inte övergångstider på området för immateriella rättigheter.

I Gemenskapsvarumärke

Artikel 165.1 i rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken anpassas så att definitionen på nya medlemsstater också innefattar Kroatien. Gemenskapsvarumärken som har registrerats eller ansöpts före anslutningsdagen utsträcks automatiskt till att gälla också Kroatien. Gemenskapsvarumärkena kommer alltså att ha samma rättsverkan i hela gemenskapen.

II Tilläggsskydd

I artikel 19a i rådets förordning (EG) nr 1610/96 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel fastställs sättet att räkna ut tidsfristen för Kroatien. Artikel 19a anpassas genom att bestämmelser som gäller Kroatien fogas till artikeln. En ansökan om tilläggsskydd ska göras inom sex månader från anslutningsdagen. Dessutom anpassas artikel 20.2 så att förordningen också ska tillämpas på tilläggsskydd som i enlighet med den nationella lagstiftningen i Kroatien beviljats före anslutningsdagen.

Artikel 20 och 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 om tilläggsskydd för läkemedel anpassas på motsvarande sätt som förordningen om tilläggsskydd för växtskyddsmedel.

III Gemenskapsformgivning

Registreringen av en gemenskapsformgivning grundar sig på rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning. Artikel 110a.1 i förordningen anpassas så att definitionen av nya medlemsstater också innefattar Kroatien. En gemenskapsformgivning som har registrerats eller ansöpts före anslutningsdagen utsträcks till att gälla också i Kroatien. Gemenskapsformgivningen kommer alltså att ha samma rättsverkan i hela gemenskapen.

3 Finansiella tjänster

I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut bestäms om upprättande av den inre marknaden såväl med avseende på kreditinstitutens etableringsrätt

som på friheten att tillhandahålla tjänster. I direktivet fastställs reglerna för att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och för tillsynen av kreditinstitutens soliditet. I artikel 2 i direktivet räknas de kreditinstitut upp som direktivet inte tillämpas på. I Kroatien tillämpas direktivet inte på instituten 'kreditne unije' och 'Hrvatska banka za obnovu i razvitak'."

4 Jordbruk

Gemensam organisation av marknaden

Referenskvantiteter

Det har avtalats att referenskvantiteterna fastställs utgående från faktiska och färskaproduktionssiffror med hänsyn till den särskilda situationen i Kroatien. Referenskvantiteterna omfattar följande produkter: baskvantiteter för produktion av socker, mjölkkvoter för regleringsåren 2013/2014 och 2014/2015 och mjölkens referensfetthalt, bidragstaket för olivolja och för bordsoliver, rätten till bidrag för kött från tackor och getter samt rätten till bidrag för dikor.

Vin och alkohol

Det har avtalats om vinodlingszonerna med Kroatien och om en geografisk beteckning för en bestämd aromatiserad vinbaserad dryck. Dessutom har de geografiska beteckningarna för vissa starka alkoholdrycker fastställts. Kroatien kan tillämpa stödprogrammen för vin från 2014 framåt efter att ha lämnat in ett förslag till ett femårigt stödprogram för programperioden 2014–2018.

Mjölk

För Kroatien ska en särskild omstruktureringsreserv på 15 000 ton fastställas. Denna reserv ska frisläppas från och med den 1 april det första kvotåret efter anslutningen i den mån egenkonsumtionen av mjölk och mjölkprodukter i Kroatien har sjunkit sedan 2008–2012. Beslut om frisläppande av reserven och om dess fördelning på leverans- och direktförsäljningskvoterna ska fattas av kommissionen på grundval av en bedömning av en rapport som Kroatien ska lägga fram för

kommissionen senast den 31 december 2013. I den rapporten ska det finnas uppgifter om resultat och trender i den faktiska omstruktureringsprocessen inom landets mejerisektor, särskilt omställningen från produktion för egenkonsumtion till produktion för marknaden.

Införande av direkta utbetalningar 2013–2022

Den gemensamma jordbrukspolitikens direktstöd införs stegvis i Kroatien i procent av stödnivån i andra medlemsstater än Kroatien. Direktstöd kan 2013 utbetalas till 25 procent av stödnivån. Stödnivån höjs årligen med fem procentenheter fram till 2015 och därefter med tio procentenheter per år tills Kroatien 2022 når full stödnivå. Förfarandet är fullt förenligt med förfarandet för de tio nya medlemsstaterna som anslöt sig 2004 och med förfarandet för Bulgarien och Rumänien som anslöt sig 2007.

Kompletterande nationella direktstöd

Om kommissionen ger sitt tillstånd, får Kroatien komplettera direktstöden till högst den nivå som tillämpas i andra än nya medlemsstater.

Produktionsbundet stöd

Fram till anslutningsdagen får Kroatien besluta att från och med det första året av genomförande av systemet med samlat gårdsstöd utnyttja högst 10 procent av det nationella stödtaket till produktionsbundet stöd. Enligt artikel 68 i rådets förordning (EG) nr 73/2009 om direktstöd får medlemsstaterna bevilja särskilt stöd till jordbrukare för särskilda typer av jordbruk som är viktiga när det gäller att skydda eller förbättra miljön, att förbättra kvaliteten på jordbruksprodukter, att förbättra saluföringen av jordbruksprodukter, att tillämpa förbättrade djurskyddsnormer eller för särskild verksamhet inom jordbruket som medför tilläggsfördelar för ett miljövänligt jordbruk.

Nationella reserver

Kroatien får hålla inne högst 20 procent av det nationella taket för direktstöd för att skapa en nationell reserv. Från reserven kan

stödrättigheter tilldelas jordbrukare som befinner sig i en särskild situation. Användning av den nationella reserven måste godkännas av kommissionen. Kroatien ska skicka sin ansökan om godkännande av den nationella reserven till kommissionen senast den 15 juli 2013.

Särskild nationell minröjningsreserv i Kroatien

Kroatien ska inrätta en särskild nationell minröjningsreserv. Från reserven tilldelas under tioårsperioden efter anslutningen, i enlighet med objektiva kriterier och med säkerställande av att jordbrukare behandlas lika samt i syfte att undvika störningar på marknaden och snedvridning av konkurrensen, stödrättigheter till jordbrukare som återgår till att använda minröjd mark för jordbruksverksamhet. Det maximibelopp som tilldelas den särskilda nationella minröjningsreserven ska 2022 uppgå till 9,6 miljoner euro och reserven ska öka stegvis så att maximibeloppet som gäller för 2013 uppgår till 2,4 miljoner euro, för 2014 till 2,88 miljoner euro, för 2015 till 3,336 miljoner euro, för 2016 till 3,84 miljoner euro, för 2017 till 4,8 miljoner euro, för 2018 till 5,76 miljoner euro, för 2019 till 6,72 miljoner euro, för 2020 till 7,68 miljoner euro, för 2021 till 8,64 miljoner euro och för 2022 till 9,6 miljoner euro.

Under det första året av genomförande av systemet med samlat gårdsstöd ska Kroatien tilldela jordbrukare stödrättigheter på grundval av den mark som dels minröjts och deklarerats av jordbrukarna i de stödansökningar som lämnats in under det första året av genomförande av systemet med samlat gårdsstöd, dels återgått till att användas för jordbruksverksamhet mellan den 1 januari 2005 och den 31 december 2012. Under åren 2013–2022 ska stödrättigheterna tilldelas jordbrukare på grundval av den minröjda mark som jordbrukarna deklarerat under året i fråga, förutsatt att marken återgick till att användas för jordbruksverksamhet föregående kalenderår, och som anmälts till kommissionen. All mark ska motsvara definitionen av stödberättigande hektar.

Senast den 15 juli 2013 ska Kroatien till kommissionen anmäla arealen stödberättigande mark. Denna anmälan ska även innehålla uppgifter om motsvarande budgetramar och de belopp som inte utnyttjats. Från och med 2014 ska samma uppgifter sändas till kommissionen senast den 31 januari varje år och omfatta det föregående kalenderåret, med angivande av vilka arealer som återgått till att användas för jordbruksverksamhet och motsvarande budgetramar.

Senast den 31 december 2012 ska all minerad och minröjd mark för vilken jordbrukare kan få stödberättigande från denna särskilda nationella minröjningsreserv fastställas i det integrerade administrations- och kontrollsystemet.

5 Fiske

Tillägget till artikel 27 om socioekonomisk kompensation för förvaltningen av gemenskapens fiskeflotta i förordning (EG) nr 1198/2006 om Europeiska fiskerifonden är tidsbegränsat och kan anses vara obetydligt.

Ersättandet av artikel 29.3 och 35.4 i förordningen innebär att Kroatiens yttersta skärgårdsområde och angivna öar jämföras med unionens nuvarande yttersta randområden och Greklands längst bort belägna öar.

6 Beskattning

I de temporära bestämmelserna beviljas Kroatien en övergångstid till slutet av år 2017 för att anpassa skattenivån för cigaretter till miniminivån i direktivet 92/79/EEG. Även en del andra medlemsstater har beviljats en övergångstid till utgången av 2017. Dessutom får enligt artikel 2 i direktiv 92/79/EEG, som är av permanent karaktär, de medlemsstater som tar ut minst 115 euro i punktskatt per tusen cigaretter utifrån det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset låta bli att följa bestämmelsen, enligt vilken den allmänna punktskatten på cigaretter från ingången av 2014 ska vara 60 procent av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset. För att undvika störningar på den inre marknaden har enligt artikel 46 i punktskattedirektivet de medlemsstater som inte tillämpar det nämnda övergångsarrangemanget eller undantaget rätt att bestämma om en kvantitativ skattefri

importgränsning av cigaretter för privatpersoner från ingången av 2014 från dessa medlemsstater under vissa villkor. Det ska dock vara tillåtet att föra in minst 300 stycken cigaretter. Enligt bestämmelsen som ska läggas till artikeln ska Kroatien och de övriga medlemsstaterna som tillämpar övergångsbestämmelsen, och som tar ut en punktskatt på minst 77 euro per tusen cigaretter, för sin del från början av 2014 kvantitativt begränsa den skattefria införseln av cigaretter från en medlemsstat som tillämpar en lägre punktskatt för cigaretter.

Medlemsstater som tillämpar en kvantitativ begränsning ska informera kommissionen om detta. De får utföra nödvändiga kontroller under förutsättning att dessa inte påverkar den inre marknadens funktion.

Enligt artikel 287 i mervärdesskattedirektivet får de medlemsstater som anslutit sig efter den 1 januari 1978 tillämpa skattebefrielse från skatteplikt för näringsidkare vars årsomsättning högst är lika med beloppet som anges i punkterna 1–18 för medlemsstaten i fråga. De tillåtna övre gränserna för omsättningen i de olika punkterna varierar från 10 000 euro till 37 000 euro. Gränsen som tillämpas i Finland är 10 000 euro. Gränserna i eurobelopp omvandlas i nationell valuta enligt den omräkningskurs som gällde på dagen för medlemsstatens anslutning. Enligt punkt 19 som läggs till artikeln för Kroatiens del är gränsen för mervärdesskatt 35 000 euro. Näringsidkare för vilka den aktuella skattebefrielsen för småföretag tillämpas har enligt direktivet rätt att välja att det vanliga mervärdesskattesystemet ska tillämpas.

7 Regionalpolitik och samordning av strukturinstrument

Till artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 läggs en sista tidsfrist för kontrollen för Kroatiens del, som är ett år senare än för de andra medlemsstaterna när det gäller konvergensmålet. Enligt första stycket i punkt 1 i artikel 18 om samlade medel höjs de medel som är tillgängliga för åtaganden från fonderna under perioden 2007–2013 till

ca 308 417 000 000 euro i 2004 års priser. I bilaga I framförs årsfördelningen för dessa medel under perioden 2007–2013.

Enligt artikel 19 om medel till konvergensmålet ska de totala medlen för konvergensmålet höjas till totalt 251 529 800 379 euro och i enlighet med styckena i artikeln fördelas mellan konvergensmålet, stöd under en övergångsperiod och sammanhållningsfonden. Enligt den inledande delen i artikel 20 om medel till målet regional konkurrenskraft och sysselsättning ska procentandelen för de totala medlen justeras.

Enligt punkt 1 i artikel 21 om medel till målet europeiskt territoriellt samarbete ska de totala medlen höjas till 7 759 453 120 euro och i enlighet med styckena i artikeln fördelas mellan gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete och interregionalt samarbete. Enligt artikel 21.2 ska ERUF:s bidrag enligt det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och enligt instrumentet för föranslutningsstöd höjas till 817 691 234 euro.

Beträffande icke-överförbara medel läggs det till artikel 22 ett stycke, enligt vilket Kroatien får fördela anslaget från målet europeiskt territoriellt samarbete bland gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete och interregionalt samarbete i syfte att uppnå en hög nivå av effektivitet och förenkling. Till artikel 23 läggs det till att medlemsstaterna med undantag för Kroatien får fördela 3 procent medel till resultatreserven ur medlen från konvergensmålet och målet regional konkurrenskraft och sysselsättning.

Till artikel 28.1 läggs det till att när det gäller Kroatien ska den nationella strategiska referensramen omfatta perioden från och med anslutningsdagen till och med den 31 december 2013. I artikel 28.2 införs att Kroatien ska överlämna sin nationella strategiska referensram till kommissionen inom tre månader från anslutningsdagen.

Till artikel 29 om medlemsstaternas strategiska rapportering läggs det till att artikeln inte ska gälla Kroatien. Till punkt 3 i artikel 32 om utarbetande och godkännande av operativa program läggs ett nytt stycke, enligt vilket kommissionen ska anta beslutet om godkännandet av Kroatiens operativa program senast den 31 december 2013. Enligt samma stycke ska Kroatien i detta operativa

program beakta eventuella anmärkningar som framförts av kommissionen senast tre månader från anslutningsdagen.

Till punkt 1 i artikel 33 om översyn av operativa program läggs ett stycke om att när det gäller Kroatien operativa program som antagits före anslutningsdagen endast får revideras i syfte att bättre anpassa dem till förordningen. Till artikel 49.3 läggs det till ett stycke, enligt vilket efterhandsutvärderingen när det gäller Kroatiens operativa programvara ska vara slutförd senast den 31 december 2016, vilket är ett år senare än i de andra medlemsstaterna.

Det läggs till en artikel 51a om att nationella resultatreserver eller nationella reserver för oförutsedda utgifter enligt artikel 50 och 51 inte ska gälla Kroatien. I artikel 53 om stödet från fonderna infördes i punkt 3, som definierar operativa program under målet europeiskt territoriellt samarbete där stödet från ERUF inte får överstiga 85 procent, sådana program där Kroatien deltar.

Till punkt 1 i artikel 56 om stödberättigande utgifter läggs ett stycke om att utgifter för Kroatiens del ska berättiga till bidrag från fonderna under perioden från den första dagen för stödberättigande utgifter som fastställts i enlighet med IPA-instrumentet och den 31 december 2016. När det gäller operativa program som antagits efter anslutningen ska utgifter dock berättiga till bidrag från fonderna från och med anslutningsdagen, utom i de fall ett senare datum har fastställts i det beslut som avser det aktuella operativa programmet.” Till punkt 3 i artikel 56 läggs det till att de kriterier som fastställs av övervakningskommittén för operativa program i Kroatien inte tillämpas med avseende på insatser som godkänts före anslutningsdagen eller med stöd av instrumentet för stöd inför anslutningen.

I punkt 1 led c i artikel 62 om revisionsmyndighetens uppgifter införs att revisionsmyndigheten när det gäller Kroatien inom tre månader från anslutningsdagen ska förelägga kommissionen en uppdatering av den årliga revisionsplanen. Till artikel 62.1 led d läggs ett stycke om tidpunkterna för när Kroatien ska lägga fram sina årliga kontrollrapporter. Till artikel 62.1 led e läggs ett stycke om att när det gäller Kroatien ett slutligt utlåtande med stöd av den slutliga kontrollrapporten

ska läggas fram för kommissionen senast den 31 mars 2018.

Till artikel 67.1 läggs det till att den kroatiska förvaltningsmyndigheten ska skicka en slutrapport om genomförandet av det operativa programmet senast den 31 mars 2018, vilket är ett år senare än i andra medlemsstater. I artikel 71 införs att Kroatien snarast möjligt efter anslutningsdagen eller senast innan några utbetalningar har gjorts av kommissionen ska förelägga kommissionen en beskrivning av förvaltnings- och övervakningssystemen som gäller förvaltningsmyndigheterna, de attesterande och förmedlande organen samt revisionsmyndigheten och alla andra organ som på myndighetens ansvar utför revisioner.

Till artikel 75 om budgetåtaganden införs en punkt om att budgetåtagandena från Eruf, Sammanhållningsfonden respektive Europeiska socialfonden när det gäller Kroatien för 2013 ska göras efter att den nationella strategiska referensramen har godkänts innan ett beslut av kommissionen om översyn av det antagna operativa programmet har fattats. Till punkt 2 led c i artikel 78 om utgiftsdeklaration läggs en mening med en sista tidsfrist för Kroatien att styrka utgifter med betalda fakturor eller motsvarande bokföringsverifikat.

I artikel 82 om utbetalning införs en punkt där det föreskrivs om förhandsbeloppet för perioden 2007–2013 som ska betalas ut till Kroatien. Till artikel 89.1 läggs det till ett stycke, enligt vilket en ansökan om utbetalning av det återstående beloppet för Kroatiens del ska översändas till kommissionen senast den 31 mars 2018, vilket är ett år senare än för de andra medlemsstaterna. I artikel 93 införs Kroatiens tidsfrister för frigörande av oanvända anslag.

Efter andra stycket i artikel 95 införs ett stycke om hur tidsfristerna för Kroatiens del ska avbrytas i samband med rättsliga förfaranden och administrativa överklaganden. I stycke 2 i artikel 98 om medlemsstaternas finansiella korrigeringar läggs det till ett stycke, enligt vilket Kroatien på nytt får använda de medel från fonderna som frigörs genom finansiella korrigeringar till och med den 31 december 2016, medan motsvarande tidsfrist är ett år tidigare för de andra medlemsstaterna.

Till slutbestämmelserna läggs det till en artikel 105a med särskilda bestämmelser med anledning av Kroatiens anslutning. I dem bestäms om program och större projekt som vid tidpunkten för anslutningen har godkänts med stöd av instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA) och vars genomförande inte har slutförts senast vid denna tidpunkt. Sådana program och större projekt anses enligt förordning (EG) nr 1085/2006 ha godkänts av kommissionen, med undantag för fyra med stöd av den förordningen godkända separat angivna gränsöverskridande program.

8 Miljö

Anpassningarna i unionens miljölagstiftning som föranleds av den kroatiska anslutningen har inga konsekvenser för lagstiftningen i Finland.

Utsläppshandelsdirektivet anpassas. I artikel 9 första stycket definieras hur från 2013 framåt den årligen beviljade sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter för gemenskapen minskas lineärt. Med anledning av Kroatiens anslutning läggs det till en mening, ur vilken det framgår att den sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter för unionen endast ökas med den kvantitet utsläppsrätter som Kroatien ska auktionera ut i enlighet med artikel 10.1. Medlemsstaterna ska från 2013 framåt auktionera ut alla utsläppsrätter som inte beviljas avgiftsfritt i enlighet med vissa villkor. I bilaga IIa fastställs förhöjningarna av procentandelarna för utsläppsrätter som har auktionerats ut av medlemsstaterna i syfte att främja solidaritet och tillväxt i unionen för minskning av utsläppen och anpassning till klimatförändringen. I bilaga IIa ska efter den uppgift som avser Spanien införas Kroatiens andel på 26 procent.

Beslutet om insatsfördelningen behöver också anpassas med anledning av Kroatiens anslutning. I bilagan fastställs ett procenttal för varje medlemsstat som de åtminstone ska begränsa sina växthusgasutsläpp med till 2020 i förhållande till utsläppen 2005. Som Kroatiens minskningsåtagande införs 11 procent.

Artikel 16. I artikeln sägs att de åtgärder som förtecknas i bilaga IV ska tillämpas enligt de villkor som anges i den bilagan. I det

följande redogörs enligt ämnesområde för de bestämmelser som ska tillämpas.

1 Lagstiftning om immateriella rättigheter

Med avseende på immateriella rättigheter har det förhandlats fram ett specialarrangemang för läkemedel som gäller Kroatien. Innehavaren, eller innehavarens förmånstagare, av ett patent eller ett tilläggsskydd för ett läkemedel, för vilken ansökan om sådant skydd lämnades in i en medlemsstat vid en tidpunkt då ett sådant skydd inte kunde erhållas i Kroatien för produkten, får återropa de rättigheter som ges genom detta patent eller tilläggsskydd för att förhindra import och marknadsföring av produkten i den eller de medlemsstater där produkten i fråga har patentskydd eller tilläggsskydd, även om produkten för första gången fördes ut på marknaden i Kroatien av innehavaren själv eller med innehavarens samtycke. Varje person som avser att importera eller marknadsföra ett läkemedel som avses ovan i en medlemsstat där produkten har patentskydd eller tilläggsskydd ska i ansökan angående importen visa för de behöriga myndigheterna att innehavaren av ett sådant skydd eller dennes förmånstagare har underrättats en månad i förväg.

2 Konkurrenspolitik

I fråga om EU:s konkurrensbestämmelser innehåller anslutningsfördraget inte några övergångstider.

3 Jordbruk

Offentliga lager som vid anslutningsdagen innehas av Kroatien och som är ett resultat av landets politik för marknadsstöd ska tas över av unionen till det värde som fastställs i de allmänna bestämmelserna för finansiering av interventioner genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Dessa lager tas över endast under förutsättning att offentlig intervention tillämpas i unionen för de berörda produkterna och att lagren uppfyller kraven för unionens intervention. För alla lager, antingen privata eller offentliga, i fri omsättning i Kroatien vid anslutningsdagen och vilka

överstiger den mängd som kan betraktas som ett normalt övergångslager ska Kroatien göras betalningsskyldigt till EU:s allmänna budget.

För att vissa stödåtgärder ska kunna klassificeras som gällande stöd ska Kroatien lämna detaljerade uppgifter om alla åtgärder i anslutning till de statliga stöden inom fyra månader efter anslutningen. Stödåtgärderna ska anses som befintligt stöd fram till utgången av det tredje året efter anslutningsdagen. Kroatien ska vid behov ändra dessa stödåtgärder så att de inom tre år från anslutningsdagen överensstämmer med de riktlinjer som tillämpas av kommissionen. Efter denna period ska allt stöd som finns vara oförenligt med dessa riktlinjer betraktas som nytt stöd.

4 Fiske

Kroatien får rätt att i tre års tid tillämpa nationella stödsystem beträffande de produkter som finns förtecknade i bilaga I till EUF-fördraget, med undantag av fiskeriprodukter och produkter som framställts av dessa. Stödåtgärderna ska meddelas till kommissionen inom fyra månader från anslutningsdagen. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över sådant stöd. Vid behov ska Kroatien inom tre år ändra dessa stödåtgärder så att de överensstämmer med de riktlinjer som tillämpas av kommissionen.

5 Tullunion

Bevis på unionsstatus (handel inom den utvidgade unionen)

I och med anslutningen till EU förenas Kroatiens tullområde med EU:s tullområde och inre marknad, då också de varor som finns inom dess territorium under vissa förutsättningar blir gemenskapsvaror. Avsikten med de detaljerade bestämmelserna för att erhålla status som gemenskapsvara är att hindra varor som importeras från tredjeländer att utan grund tas in på unionens territorium tullfritt eller i strid med bestämmelser och krav som gäller gemenskapens inre marknad. T.ex. varor som vid anslutningen är i tillfällig förvaring eller är föremål för exportbehandling kan befrias från tullar och övergå till fri omsättning i den utvidgade unionen, om ett

ursprungsintyg på förmånsursprung som utfärdats eller upprättats i enlighet med stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Kroatien och EU uppvisas. Som gemenskapsvaror definieras också varor som producerats i Kroatien och som tillverkats uteslutande av varor med ursprung där eller varor med ursprung i tredjeland som övergått till fri omsättning i Kroatien.

Bevis på förmånsursprung (handel med tredjeländer, inklusive Turkiet, inom ramen för preferensavtal om jordbruk, kol och stålprodukter) och bevis på status i enlighet med bestämmelserna om fri omsättning för industriprodukter inom tullunionen mellan EU och Turkiet

När det gäller ursprungsintyg som medför förmånsbehandling i tullhänseende har man kommit överens om övergångsarrangemang, med stöd av vilka ursprungsintyg som på ett korrekt sätt lämnats av tredjeländer godtas i Kroatien och produkterna kan beviljas förmånsbehandling. Sådana varor ska ingå i avtalen om förmånsbehandling som EU har ingått med tredjeländer eller grupper av länder eller i ensidiga förmånsåtgärder av EU eller i avtal om förmånsbehandling som Kroatien har ingått med tredjeländer. I anslutningsfördraget ingår också övergångsarrangemang som gäller godtagande av ursprungsbevis och fri omsättning för industriprodukter inom tullunionen mellan EU och Turkiet.

Tullförfaranden

När det gäller tullförfaranden har man kommit överens om övergångsarrangemang som gäller separat fastställda tullförfaranden där det bestäms hur importtullarna fastställs och vilka bestämmelser som ska tillämpas vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer. Tillfällig förvaring och andra särskilt nämnda tullförfaranden i enlighet med EU:s tullagstiftning som har inletts före anslutningen ska avslutas eller slutföras i enlighet med unionslagstiftningen. Eventuella importtullar ska då bestämmas enligt den gemensamma tulltaxan vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer och ska betraktas som EU:s egna medel. Däremot bestäms importtullarna och tullskuldens belopp för varor som före anslut-

ningen har deklarerats till tullförfaranden med ekonomiska konsekvenser enligt den lagstiftning som gällde i Kroatien den dag då deklarationen om deras hänförande till förfarandet godkändes av tullmyndigheterna.

Övriga bestämmelser

Tillstånd som har beviljats av de kroatiska tullmyndigheterna för tullförfaranden med ekonomiska konsekvenser eller status som godkänd ekonomisk aktör ska vara giltiga till utgången av deras giltighetstid, dock högst ett år från anslutningsdagen. Vid uppkomst av en tullskuld ska en eventuell uppbörd i efterhand ske i enlighet med unionslagstiftningen, om inte tullskulden har uppkommit före anslutningen. I så fall ska Kroatien sköta om uppbörden i efterhand på de villkor som gällde före anslutningen. På motsvarande sätt sker återbetalning och eftergift av tullar enligt unionslagstiftningens villkor, utom när de avser en tullskuld som har uppkommit före anslutningen, då Kroatien på egen bekostnad sköter om återbetalning eller eftergift av tullarna på de villkor som gällde före anslutningen.

Tillägg till bilaga IV

I tillägget till bilaga IV förtecknas de stödmekanismer som har införts i Kroatien före anslutningsdagen och som fortfarande tillämpas efter den dagen och som från anslutningen ska betraktas som befintligt stöd enligt artikel 108.1 i EUF-fördraget.

Artikel 17. Enligt artikeln får rådet på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet enhälligt besluta om de anpassningar av bestämmelserna om den gemensamma jordbrukspolitiken i anslutningsakten som kan bli nödvändiga vid ändringar av unionens regler. Bestämmelsen behövs, eftersom unionens regelverk kan ha ändrats mellan dagen för undertecknandet av anslutningsfördraget och den egentliga anslutningsdagen på grund av förslag som är under behandling.

DEL FYRA

Tillfälliga bestämmelser

Avdelning I

Övergångsbestämmelser

Artikel 18. Enligt artikeln ska de bestämmelser som förtecknas i bilaga V tillämpas enligt de villkor som anges i den bilagan. I det följande redogörs enligt ämnesområde för de bestämmelser som ska tillämpas.

Bilaga V: Förteckning enligt artikel 18 i anslutningsakten: övergångsbestämmelser

De åtgärder som förtecknas i bilagan ska tillämpas på Kroatien enligt de villkor som anges i bilagan.

1 Fri rörlighet för varor

Kroatien har beviljats undantag från kraven på kvalitet, säkerhet och effekt som fastställs i läkemedelsdirektivet. Försäljningstillstånd för läkemedel, som inte omfattas av artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet, och som ingår i den förteckning som utfärdats enligt kroatisk lagstiftning före anslutningsdagen, ska fortsätta att gälla tills de förnyas i enlighet med unionens regelverk eller till fyra år från anslutningsdagen, beroende på vilket som inträffar först.

De godkännanden för försäljning som omfattas av undantaget ska inte få ömsesidigt erkännande i medlemsstaterna så länge dessa produkter inte har godkänts enligt läkemedelsdirektivet.

De nationella godkännanden för försäljning som meddelats enligt nationell lag före anslutningen och som inte omfattas av detta undantag och varje nytt godkännande för försäljning ska emellertid från anslutningsdagen vara förenliga med läkemedelsdirektivet.

I tillägget till bilaga V i anslutningsfördraget har det lagts till en förteckning som tillhandahållits av Kroatien över läkemedel för

vilka ett försäljningstillstånd som har utfärdats enligt kroatisk lagstiftning före anslutningsdagen ska fortsätta att gälla tills det förnyas i enlighet med unionens regelverk eller till och med den 30 juni 2017, beroende på vilket som inträffar först.

Att ett läkemedel har inkluderats i förteckningen innebär inte i sig självt att läkemedlet har godkänts för försäljning i enlighet med unionens regelverk.

2 Fri rörlighet för personer

De nuvarande medlemsstaterna beviljas rätt att till en början under en tvåårsperiod tillämpa övergångsbestämmelser i fråga om regelverket för fri rörlighet för arbetstagare med avseende på kroatiska medborgare, samt en möjlighet att fortsätta tillämpa dem först under en treårsperiod och efter det ytterligare under två år vid allvarliga störningar på arbetsmarknaden eller hot om sådana störningar. Dessutom får länder som antingen från tidpunkten för anslutningen eller senare har avstått från möjligheten att tillämpa övergångsbestämmelser till utgången av en sjuårsperiod efter Kroatiens anslutning vid allvarliga störningar på arbetsmarknaden eller hot om sådana störningar återinföra sina nationella arbetstillståndsbestämmelser. Även Kroatien beviljas med motsvarande innehåll rätt till övergångsåtgärder med avseende på medborgare från medlemsstater som tillämpar övergångsåtgärder på kroatiska medborgare.

Artikel 45 och artikel 56 första stycket i EUF-fördraget ska, när det gäller fri rörlighet för arbetstagare och frihet att tillhandahålla tjänster som inbegriper tillfällig rörlighet för arbetstagare enligt definitionen i artikel 1 i direktivet om utstationering av arbetstagare, mellan Kroatien å ena sidan och var och en av de nuvarande medlemsstaterna å andra sidan, enbart tillämpas fullt ut om inte annat följer av övergångsbestämmelserna som avtalats i utvidgningsförhandlingarna.

Till utgången av tvåårsperioden efter anslutningsdagen får de nuvarande medlemsstaterna tillämpa nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, som reglerar tillträdet till arbetsmarknaderna för medborgare i Kroatien. Dessa bestämmelser kan alltså avvika från

vad som bestäms i artiklarna 1–6 i förordningen om arbetskraftens fria rörlighet. De nuvarande medlemsstaterna kan fortsätta att tillämpa sådana bestämmelser till utgången av femårsperioden efter anslutningsdagen.

Före utgången av tvåårsperioden efter anslutningsdagen ska rådet på nytt se över hur övergångsbestämmelserna fungerar, med utgångspunkt i en rapport från kommissionen.

När denna översyn är klar, och senast vid utgången av de två åren efter anslutningen, ska de nuvarande medlemsstaterna meddela kommissionen huruvida de kommer att fortsätta tillämpa bestämmelser som följer av nationella eller bilaterala överenskommelser, eller om de fortsättningsvis kommer att tillämpa artiklarna 1–6 i förordningen om arbetskraftens fria rörlighet. I avsaknad av en sådan anmälan ska de nämnda artiklarna tillämpas.

På begäran av Kroatien kan ytterligare en översyn av behovet av övergångsarrangemang göras. Vid denna översyn tillämpas samma förfarande som vid den ovan nämnda första översynen som utförs före utgången av tvåårsperioden efter anslutningen. Översynen ska vara slutförd inom sex månader efter det att begäran från Kroatien har mottagits.

En nuvarande medlemsstat som vid slutet av femårsperioden vidmakthåller sina nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, får vid allvarliga störningar på dess arbetsmarknad eller hot om sådana störningar och efter att ha underrättat kommissionen fortsätta att tillämpa dessa bestämmelser till och med slutet av sjuårsperioden efter anslutningsdagen. I avsaknad av en sådan anmälan ska förordningen om arbetskraftens fria rörlighet tillämpas.

Trots eventuella övergångsbestämmelser ska medborgare i Kroatien, som lagligen arbetar i en nuvarande medlemsstat vid tidpunkten för anslutningen och som har tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad under en period på minst 12 månader, få tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad men inte till arbetsmarknaden i andra medlemsstater som tillämpar nationella bestämmelser.

Kroatiska medborgare som efter anslutningen får tillträde till en nuvarande med-

lemsstats arbetsmarknad under minst 12 månader ska också ha samma rättigheter.

Dessa rättigheter upphör om dessa personer frivilligt lämnar arbetsmarknaden i den nuvarande medlemsstaten.

Fritt tillträde till arbetsmarknaden har inte sådana medborgare i Kroatien som lagligen arbetar i en nuvarande medlemsstat vid tidpunkten för anslutningen, eller under en period under vilken nationella bestämmelser tillämpas, och som fick tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad under en kortare period än 12 månader.

Under sjuårsperioden efter anslutningsdagen kommer de medlemsstater som tillämpar artiklarna 1–6 i förordningen om arbetskraftens fria rörlighet med avseende på kroatiska medborgare och som utfärdar arbetstillstånd till kroatiska medborgare i övervakningssyfte under denna period, att göra detta automatiskt.

En medlemsstat som antingen genast från tidpunkten för anslutningen eller senare öppnat sin arbetsmarknad för medborgare i Kroatien kan under sju år efter anslutningen begära att tillämpningen av artiklarna som gäller fri rörlighet helt eller delvis upphävs. En förutsättning är att medlemsstaten genomgår eller förutser störningar på sin arbetsmarknad som allvarligt skulle kunna hota levnadsstandarden eller sysselsättningen inom en viss region eller ett visst yrke, och att medlemsstaten underrättar kommissionen och övriga medlemsstater om detta. Medlemsstaten kan begära att kommissionen fastslår att tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordningen om arbetskraftens fria rörlighet helt eller delvis upphävs för att återställa den normala situationen i regionen eller yrket. Kommissionen ska besluta om detta upphävande och om dess varaktighet och räckvidd senast två veckor efter att ha mottagit en sådan begäran och ska underrätta rådet om ett sådant beslut. Varje medlemsstat får inom två veckor efter kommissionens beslut begära att rådet annullerar eller ändrar beslutet. Rådet ska inom två veckor fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

En medlemsstat får i trängande och exceptionella fall tillfälligt upphäva tillämpningen av förordningen och i efterhand lämna kommissionen ett meddelande om detta med en motivering. Till exempel återopade Spanien

den 11 augusti 2011 skyddsklausulen i Rumäniens anslutningsfördrag och hänvisade till störningar på arbetsmarknaden som för- anletts av arbetskraftens rörlighet. Till följd av detta godkände kommissionen Spaniens begäran om att återinföra restriktioner med avseende på rumänska arbetstagare fram till den 31 december 2012.

Så länge tillämpningen av förordningen är tillfälligt upphävd på grundval av att övergångsåtgärder tillämpas ska artikel 23 i direktivet om fri rörlighet tillämpas i Kroatien med avseende på medborgare i de nuvarande medlemsstaterna, och i de nuvarande medlemsstaterna med avseende på kroatiska medborgare, på följande villkor, när det gäller arbetstagares familjemedlemmars rätt att ta anställning:

- Arbetstagarens make och deras avkomlingar, som är under 21 års ålder eller beroende av dem för sin försörjning och som är lagligen bosatta tillsammans med arbetstagaren på en medlemsstats territorium vid tidpunkten för anslutningen, ska vid anslutningen ha omedelbar tillgång till medlemsstatens arbetsmarknad. Detta gäller inte för familjemedlemmar till en arbetstagare som får lagligt tillträde till medlemsstatens arbetsmarknad under en period på mindre än tolv månader.

- Medlemmar av en arbetstagares familj som är lagligen bosatta tillsammans med arbetstagaren på en medlemsstats territorium från ett senare datum än anslutningsdagen, men under den period då de ovan fastställda övergångsbestämmelserna tillämpas, ska ha tillgång till den berörda medlemsstatens arbetsmarknad så snart de har varit bosatta i den berörda medlemsstaten i minst 18 månader, dock senast från och med det tredje året efter anslutningsdagen.

Dessa bestämmelser ska inte påverka tillämpningen av gynnsammare bestämmelser, vare sig dessa är nationella eller en följd av bilaterala överenskommelser.

Under den tid övergångsåtgärder tillämpas får Kroatien och de nuvarande medlemsstaterna avvika från de bestämmelser i direktivet om fri rörlighet som inte kan hållas i sär från bestämmelserna i förordningen om arbetskraftens fria rörlighet. Avvikelser tillåts i den mån som det krävs för tillämpningen av övergångsbestämmelserna.

När de nuvarande medlemsstaterna med stöd av övergångsbestämmelserna tillämpar nationella bestämmelser eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, får Kroatien vidmakthålla likvärdiga bestämmelser med avseende på medborgare i den eller de aktuella medlemsstaterna.

Alla nuvarande medlemsstater som tillämpar övergångsbestämmelser antingen från tidpunkten för anslutningen eller från en senare tidpunkt kan när som helst i enlighet med den nationella lagstiftningen tillåta en större rörelsefrihet än vad som gäller vid anslutningen, inklusive fullständigt tillträde till arbetsmarknaden. Från och med det tredje året efter anslutningen kan var och en av de nuvarande medlemsstaterna som tillämpar nationella bestämmelser när som helst besluta att i stället tillämpa artiklarna 1–6 i förordningen om arbetskraftens fria rörlighet. Varje sådant beslut ska meddelas kommissionen.

Tillämpningen av övergångsbestämmelserna får inte leda till villkor för kroatiska medborgares tillträde till de nuvarande medlemsstaternas arbetsmarknader som är mer restriktiva än vad som gäller vid undertecknandet av anslutningsfördraget.

Oavsett tillämpningen av övergångsbestämmelserna ska de nuvarande medlemsstaterna förtursbehandla arbetstagare som är medborgare i Kroatien eller i de nuvarande medlemsstaterna i förhållande till arbetstagare som är medborgare i ett tredjeland i fråga om tillträde till deras arbetsmarknader.

Migrerande kroatiska arbetstagare och deras familjer som lagligen är bosatta och arbetar i en annan medlemsstat eller migrerande arbetstagare från andra medlemsstater och deras familjer som lagligen är bosatta och arbetar i Kroatien får inte behandlas mer restriktivt än de som kommer från tredjeländer och är bosatta och arbetar i den aktuella medlemsstaten respektive i Kroatien. Vidare får, som en tillämpning av principen om gemenskapspreferens, migrerande arbetstagare från ett tredjeland som är bosatta och arbetar i Kroatien inte erhålla en mer gynnsam behandling än medborgarna i Kroatien.

Österrike och Tyskland får, så länge de med stöd av övergångsbestämmelserna tillämpar nationella bestämmelser eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser avseende kroatiska arbetstagares

fria rörlighet, dvs. under högst sju år, göra avsteg från artikel 56 första stycket i EUF-fördraget i syfte att begränsa tillfällig rörlighet i samband med tillhandahållande av tjänster av företag som är etablerade i Kroatien. Detta är möjligt i situationer där arbetstagarnas rätt att arbeta i Österrike eller Tyskland regleras av nationella bestämmelser och i samband med sådana allvarliga störningar eller risk för störningar i känsliga tjänstesektorer som i vissa områden skulle kunna uppstå genom tillhandahållande av tjänster över gränserna i enlighet med artikel 1 i direktivet om utstationering av arbetstagare. Varje sådant avsteg ska meddelas kommissionen.

Tjänstesektorer som får omfattas av detta undantag är i Tyskland byggverksamhet och närstående branscher (branscher som nämns i bilagan till direktivet om utstationering av arbetstagare), rengöring och sotning samt verksamhet som inredningsarkitekt.

I Österrike är tjänstesektorer som får omfattas av detta undantag service till växtodling, stenvarutillverkning, tillverkning av metallstommar och delar av stommar, byggverksamhet och närstående branscher (branscher som nämns i bilagan till direktivet om utstationering av arbetstagare), säkerhetstjänst, rengöring och sotning, vård i hemmet samt omsorg och vissa sociala tjänster.

I den mån Tyskland eller Österrike gör avsteg från artikel 56 första stycket i EUF-fördraget i enlighet med de föregående styckena får Kroatien efter att ha underrättat kommissionen införa likvärdiga bestämmelser.

Tillämpningen av övergångsåtgärder får inte leda till villkor för arbetstgares tillfälliga rörlighet inom ramen för tillhandahållande av tjänster över gränserna mellan Tyskland eller Österrike och Kroatien som är mer restriktiva än de som gäller vid undertecknandet av anslutningsfördraget.

3 Fri rörlighet för kapital

Kroatien får under sju år från anslutningsdagen behålla de begränsningar som gällde när anslutningsfördraget undertecknades med avseende på förvärv av jordbruksmark av medborgare i en annan medlemsstat, i de stater som är parter i EES-avtalet och av juridiska personer som bildats i enlighet med la-

garna i dessa stater. Sådana medborgare eller personer får under inga förhållanden behandlas mindre gynnsamt än vid tidpunkten för undertecknandet av anslutningsfördraget. De får inte heller behandlas restriktivare än medborgare eller personer från ett tredjeland.

Jordbrukare som är egenföretagare och medborgare i en annan medlemsstat och som vill etablera sig och bosätta sig i Kroatien ska inte omfattas av bestämmelserna som nämns i föregående stycke och inte heller av några andra regler och förfaranden än de som gäller för kroatiska medborgare.

En översyn av denna övergångsbestämmelse ska genomföras under det tredje året efter anslutningsdagen. Kommissionen ska i detta syfte lägga fram en rapport för rådet. Rådet kan enhälligt på förslag från kommissionen besluta att förkorta eller upphäva övergångsperioden.

Om det när övergångsperioden löpt ut finns tillräckliga belegg för allvarliga störningar eller hot om allvarliga störningar på marknaden för jordbruksmark i Kroatien ska kommissionen, på Kroatiens begäran, besluta om en förlängning av övergångsperioden med tre år. Förlängningen kan begränsas till vissa särskilt berörda geografiska områden.

4 Jordbruk

Övergångsåtgärder för Kroatien

Saluföring av vissa marmelader är tillåten på den kroatiska marknaden tills utförsäljning av det lager som finns på anslutningsdagen har genomförts.

För Kroatiens del får nationellt skydd för geografiska beteckningar och ursprungs-beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel som gäller vid anslutningsdagen fortsätta under tolv månader efter anslutningsdagen. Kroatien ska sätta de geografiska beteckningarna och ursprungs-beteckningarna i EU i kraft senast inom ett år från anslutningsdagen.

Kroatien ska tillåtas att på marknaden i Kroatien släppa ut eller till tredjeländer exportera en del ursprungsskyddade viner tills utförsäljning av det lager som finns på anslutningsdagen har genomförts. För Kroatien ska tidigare godkända vinbeteckningar vara skyddade enligt unionens rättsakter förutsatt

att de andra medlemsstaterna inte invänder mot detta.

II Övergångstullkvot för rörråsocker för raffinering

En årlig autonom, allmänt tillämplig importkvot på 40 000 ton rårörsocker för raffinering ska reserveras för Kroatien för en tid av högst tre regleringsår efter landets anslutning. Avgiften vid import är 98 euro per ton. Om förhandlingarna med övriga medlemmar av Världshandelsorganisationen enligt artikel XXIV.6 i allmänna tull- och handelsavtalet om kompensation efter Kroatiens anslutning leder till öppnande av kompenserande sockerkvoter före slutet av övergångsperioden, ska den kvot på 40 000 ton som tilldelats Kroatien helt eller delvis upphöra att gälla vid öppnandet av de kompenserande sockerkvoterna.

III Tillfälligt direktstöd till Kroatien

För Kroatien ska tillämpningen av de föreskrivna verksamhetskraven för direktstödet enligt bilaga II i förordning (EG) 73/2009 vara fakultativ till och med den 31 december 2013. Kroatien ska följa de föreskrivna verksamhetskraven enligt en graderad tidtabell så att kraven i punkt A ska följas från ingången av 2014, kraven i punkt B från ingången av 2016 och kraven i punkt C från ingången av 2018. Kroatien ska ytterligare se till att mark som var permanent betesmark den 1 juli 2013 kvarhålls som permanent betesmark i enlighet med kravet på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden.

5 Livsmedelssäkerhet, veterinära och fytosanitära frågor

I Värphöns

I Kroatien får värphöns hållas i burar som inte uppfyller de strukturella kraven i direktivet om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns. Äggen från dessa oinredda burar får endast släppas ut på den nationella marknaden i Kroatien och äggen och deras förpackningar ska vara tydligt identifierade med ett särskilt märke. Kroatien ska upphöra

med användningen av oinredda burar inom tolv månader från anslutningen.

II Anläggningar (kött, mjölk, fisk och animaliska biprodukter)

Övergångstid med avseende på de strukturella kraven har beviljats vissa före anslutningen förtecknade anläggningar för kött, mjölk och fisk och anläggningar som behandlar animaliska biprodukter. Produkter från dessa anläggningar får endast släppas ut på den inhemska marknaden eller på marknaden i tredjeländer i enlighet med unionslagstiftningen eller användas för fortsatt bearbetning i anläggningarna som anges i förteckningen. Produkterna ska vara försedda med ett särskilt kontroll- eller identifieringsmärke. Kroatien ska utarbeta en individuell förbättringsplan för var och en av dessa anläggningar med tidsfrister för korrigering av de strukturella kraven och årligen rapportera till kommissionen om hur korrigeringarna framskrider. Anläggningarna ska uppfylla kraven i EU:s lagstiftning från den 1 januari 2016. Ytterligare ska Kroatien säkerställa att alla anläggningar som vid tidpunkten för anslutningen inte följer de föreskrivna kraven enligt EU:s lagstiftning om livsmedelssäkerhet och som inte har beviljats en övergångstid för att uppfylla de strukturella kraven upphör med sin verksamhet före tidpunkten för anslutningen.

III Saluföring av utsäde

Kroatien fick rätt att fram till den 1 januari 2015 tillåta saluföringen av utsäde av sådana sorter i dess nationella sortlistor för arter av lantbruksväxter respektive köksväxter som inte har godkänts officiellt i enlighet med EU:s lagstiftning. Sådant utsäde får emellertid saluföras endast i Kroatien.

IV Neum

Kroatien behöver inte heller göra veterinärkontroller för produkter som transiteras från Kroatiens territorium genom Bosnien och Hercegovinas territorium tillbaka till Kroatiens territorium via den så kallade Neum-korridoren. Neum-korridoren är en smal landtunga tillhörande Bosnien och Her-

cegovina som sträcker sig ut till Adriatiska havet och som kapar av Kroatens smala kustremsa. Trafiken från övriga Kroatien till den östra delen av den kroatiska kustremsan går via Neum-korridoren som blir utanför EU. I anslutningsfördraget finns det noggranna bestämmelser om på vilka villkor veterinärkontrollerna vid gränsen får lämnas bort och i vilka fall produkterna inte får återinföras på kroatiskt territorium. Kroatien ska informera kommissionen om fall, där villkoren inte har följts och vilka åtgärder som har vidtagits. Undantaget för Neum-korridoren gäller tills vidare, men i anslutningsfördraget ges kommissionen en möjlighet att genom ett komitologiförfarande besluta att undantaget antingen tills vidare eller permanent återkallas.

6 Fiske

Med avvikelse från rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, ska fiskefartyg som är registrerade i västra Istrien tillåtas att under en övergångstid använda bottentrål på minimiavståndet 1,5 sjömil och fartyg under 15 meter på minimiavståndet en sjömil från kusten (annars 3 sjömil). Under en övergångstid får fartyg inom fritidsfisket av den särskilda typen "småskaligt fiske för personligt behov" (högst 2 000 fartyg) använda högst 200 meter garn. Förbjudna fångstredskap inom fritidsfisket i övrigt är släpnät, stänggarn, snörpvad/ringnot, garn, grimgarn och kombinerade bottensatta garn.

7 Transportpolitik

Tillämpningen av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna regleras i EU:s cabotageförordning.

I EU:s cabotageförordning bestäms att principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet tillämpas på rederier inom unionen vilkas fartyg är registrerade i en medlemsstat och förs under denna stats flagg, förutsatt att fartygen uppfyller de villkor för att få utföra cabotage som gäller i den sistnämnda medlemsstaten. I förordningen finns bestämmelser som gäller avtal om all-

män trafik och om kommissionens skyddsåtgärder, om det uppkommer allvarliga störningar på den inre marknaden på grund av cabotageliberaliseringen.

I Kroatiens anslutningsfördrag ingår en bestämmelse för en övergångsperiod, enligt vilken avtal om allmän trafik som Kroatien har ingått före anslutningsdagen får gälla till den 31 december 2016. Dessutom ska kryssningstrafik mellan kroatiska hamnar som utförs av fartyg under 650 bruttotonn till utgången av 2014 reserveras för fartyg som är registrerade i Kroatien eller förs under kroatisk flagg och som sköts och kontrolleras av kroatiska bolag. Reciprok får kommissionen under samma tidsperiod efter en motiverad begäran från en medlemsstat besluta att fartyg som har fördel av övergångsbestämmelsen inte får utföra kryssningstrafik i vissa områden i en annan medlemsstat, om det skulle medföra eller hota att medföra allvarliga marknadsstörningar.

Tillträdet till marknaden för godstransporter på väg regleras i EU:s förordning om tillstånd för godstransporter. I den förordningen regleras vilken typ av gränsöverskridande trafik som får bedrivas med det obligatoriska gemenskapstillståndet.

Det finns en bestämmelse för en övergångsperiod om tillämpningen av EU:s förordning om tillstånd för godstransporter, enligt vilken under en tvåårsperiod från fördragets ikraftträdande inrikestrafik, dvs. cabotage, ömsesidigt är förbjuden för transportföretag i en annan medlemsstat. Denna övergångstid får ömsesidigt förlängas med två tilläggsår genom meddelande till kommissionen. Det är också möjligt att på grundval av bilaterala överenskommelser med Kroatien tillämpa ett koncessionsbaserat kvotsystem för att begränsa cabotaget.

Fördraget omfattar en ekonomisk skyddsklasul, med stöd av vilken under en fyraårsperiod varje medlemsstat får be kommissionen att helt eller delvis tillfälligt upphäva tillämpningen cabotaget, om allvarliga störningar på marknaden uppstår på grund av eller förvärras av cabotagetransporter.

8 Beskattning

Kroatien beviljas en övergångstid beträffande punktbeskattningen som gäller rådets

direktiv 92/79/EEG om tillnärmning av skatt på cigaretter. Enligt direktivet är minimisatsen för den allmänna punktskatten på cigaretter 57 procent av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset i medlemsstaten på försäljningen av cigaretter för konsumtion. Skatten ska emellertid uppgå till minst 64 euro per tusen cigaretter oavsett det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset. Den allmänna minimiskatten stiger från början av 2014 till 60 procent av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset. Samtidigt ska den uppgå till minst 90 euro per tusen cigaretter. Med stöd av artikel 2.2 andra stycket i direktivet behöver de medlemsstater som tar ut en punktskatt på minst 115 euro per tusen cigaretter på grundval av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset inte uppfylla kravet på 60 procent från början av 2014. Dessutom har Bulgarien, Estland, Grekland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen och Rumänien beviljats en övergångsperiod till utgången av 2017 för att fylla kraven som träder i kraft från början av 2014. Även Kroatien beviljas en möjlighet att till utgången av 2017 skjuta upp verkställandet av minimiskattenivån som ska tillämpas från början av 2014. Skatten på cigaretter i Kroatien ska dock från början av 2014 uppgå till minst 77 euro per tusen cigaretter oavsett det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset. Syftet med övergångsarrangemanget är att Kroatien under övergångstiden ska kunna anpassa cigarettskatten i riktning mot den miniminivå för skatten som direktivet förutsätter.

Enligt artikel 390c som ska införas i mervärdeskattedirektivet får Kroatien, i enlighet med de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta för det första att tillämpa undantag från skatteplikt för leverans av mark för bebyggelse, med eller utan byggnader. Undantaget får hållas kvar till den 31 december 2014, utan möjlighet att förlänga tidsfristen. För det andra får Kroatien, i enlighet med de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för internationella persontransporter så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som var medlemmar i unionen före Kroatiens anslutning. Motsvarande undantag har beviljats flera nuvarande medlemsstater i unionen.

9 Frihet, säkerhet och rättvisa

I anslutningsfördraget bereds Kroatien en möjlighet att tills vidare hålla kvar de gemensamma gränsövergångsställena vid gränsen till Bosnien och Hercegovina. Alla inrese- och utresekontroller som utförs av kroatiska gränskontrolltjänstemän ska ske i enlighet med unionens regelverk, inklusive medlemsstaternas skyldigheter när det gäller internationellt skydd och principen om 'non-refoulement'. Kroatien får behålla de gemensamma gränsövergångsställena till dess att ett beslut av rådet om fullständig tillämpning av Schengenregelverket i Kroatien i enlighet med artikel 4.2 i anslutningsakten träder i kraft eller till dess att förordning (EG) nr 562/2006 om kodexen om Schengengränserna ändras så att den innefattar bestämmelser om gränskontroll vid gemensamma gränsövergångsställen för framtida avtal med tredjeländer, beroende på vilket som inträffar först.

10 Miljö

Miljösektionen har delats in i sex undersektioner (I-VI) enligt följande temaområden: övergripande lagstiftning, luftkvalitet, avfallshantering, vattenkvalitet, samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar samt kemikalier.

I Övergripande lagstiftning

Kroatien beviljas en övergångstid i tillämpningen av utsläppsdirektivet. Utsläppshandeln inom flygtrafiken inleds i Kroatien den 1 januari 2014, dvs. två år senare än i de nuvarande medlemsstaterna. Alla internflyg i Kroatien, flyg mellan EES-området och Kroatien samt alla flygningar mellan en flygplats på kroatiskt territorium och en flygplats i ett land utanför EES-området kommer att omfattas av utsläppshandeln.

Det föreslås undantag för Kroatien bland annat med avseende på det totala antalet utsläppsrätter, fördelningsförfarandet för utsläppsrätter och ansökningar om tilldelning av utsläppsrätter som ska tilldelas gratis samt förfaranden som gäller särskilda reserver, där Kroatien föreslås senare tidsfrister än tidsfristerna för de nuvarande medlemsstaterna.

På motsvarande sätt ska tidpunkterna för kommissionens utsläppshandelsbeslut vara senare än för de andra medlemsstaterna. Ändringarna avseende tidsfristerna gäller endast arrangemangen i samband med att medlemskapet inleds. Därefter är bestämmelserna desamma för Kroatien som för de övriga medlemsstaterna.

II Luftkvalitet

Kroatien måste ställa upp nationella minskningsmål samt en indikator för genomsnittlig exponering för PM_{2,5}-partiklar i enlighet med direktivet om luftkvalitet. Med avvikelse från bilaga XIV om en indikator för genomsnittlig exponering ska referensåret i A första stycket vara det andra året efter utgången av året för Kroatiens anslutning. Indikatorn för genomsnittlig exponering för det referensåret ska vara lika med medelvärdet för koncentration för anslutningsåret samt det första och det andra året efter anslutningsåret. Med avvikelse från bilaga XIV B om det nationella exponeringsminskningmålet ska målet beräknas i förhållande till indikatorn för genomsnittlig exponering under referensåret, dvs. det andra året efter utgången av året för Kroatiens anslutning, alltså 2015.

III Avfallshantering

Kroatien beviljas en övergångstid i tillämpningen av direktivet om deponering av avfall enligt följande: För det första, med avvikelse från artikel 5.2 första stycket a, b och c, ska kravet att det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier ska nedbringas från den totala mängden (vikt) av det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som producerades 1997 tillämpas i Kroatien enligt följande tidsfrister: Kroatien ska säkerställa att mängden biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall som går till deponier successivt minskar till 75 procent till den 31 december 2013, till 50 procent till den 31 december 2016 och till 35 procent till den 31 december 2020 av den totala mängden (vikt) av det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som producerades 1997. I de nuvarande medlemsstaterna träder kravet att det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går

till deponier ska nedbringas till 35 procent av den totala mängden (vikt) av det biologiskt nedbrytbara kommunala avfallet i kraft den 16 juli 2016. För det andra, med avvikelse från artikel 14 c, ska alla befintliga deponier i Kroatien senast den 31 december 2018 uppfylla kraven i direktivet, utom de krav som fastställs i bilaga I punkt 1 i direktivet. Kroatien ska sörja för en successiv minskning av avfallet i befintliga deponier som inte uppfyller kraven i enlighet med de årliga maximimängderna som har fastställts i övergångsbestämmelsen. Kroatien ska senast den 31 december varje år, med början under anslutningsåret, lämna en rapport till kommissionen om det successiva genomförandet av direktivet och om hur delmålen uppfylls.

IV Vattenkvalitet

Kroatien beviljas en övergångstid i tillämpningen av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. Med avvikelse från artiklarna 3–7 ska kraven för ledningsnät och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse tillämpas i Kroatien senast den 31 december 2018 i tätorter med mer än 15 000 personekvivalenter, med undantag av vissa kustnära tätorter, senast den 31 december 2020 i tätorter med mer än 10 000 personekvivalenter vars avloppsvatten släpps ut i känsliga områden, samt för reningsverk som befinner sig i samma avrinningsområden som Donau och andra känsliga områden och som bidrar till föroreningen av dessa, och i de elva kustnära tätorter som förtecknas i föregående led, och senast den 31 december 2023 i tätorter med mer än 2 000 personekvivalenter.

Kroatien beviljas en övergångstid för tillämpningen av direktiv 98/83/EG om kvaliteten på dricksvatten. De mikrobiologiska parametrar och den indikator som föreskrivs i bilaga I del A i direktivet respektive del C ska från och med den 1 januari 2019 tillämpas på de vattenförsörjningsområden i Kroatien som förtecknas i övergångsbestämmelsen.

V Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar

Kroatien beviljas en övergångstid i tillämpningen av VOC-direktivet enligt följande: För det första, med avvikelse från artikel 5 och bilagorna IIA och IIB ska utsläppsgränsvärdena för flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar inte tillämpas på de anläggningar i Kroatien som är förtecknade i övergångsbestämmelsen före det datum som har fastställts för varje anläggning. De längsta övergångstiderna upphör vid utgången av 2015. För det andra, med avvikelse från artikel 5.3 b, ska skyldigheten för verksamhetsutövaren att på ett tillfredsställande sätt påvisa för den behöriga myndigheten att bästa tillgängliga teknik används tillämpas från och med den 1 januari 2016 för belägningsprocesser vid fartygsbyggande avseende de anläggningar i Kroatien som är förtecknade i övergångsbestämmelsen.

Med avvikelse från artikel 4.1 och 4.3 i LCP-direktivet ska utsläppsgränsvärdena för svaveldioxid, kväveoxid och stoft tillämpas på de anläggningar i Kroatien som anges i övergångsbestämmelsen först från och med den 1 januari 2018.

Kroatien beviljas en övergångstid i tillämpningen av IPPC-direktivet. Med avvikelse från artikel 5.1 ska kraven för beviljande av tillstånd för befintliga anläggningar inte tillämpas på de anläggningar i Kroatien som är förtecknade i övergångsbestämmelsen före det datum som anges för varje anläggning, när det gäller skyldigheten att driva dessa anläggningar i enlighet med de utsläppsgränsvärden, likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder som bygger på bästa tillgängliga teknik som avses i artikel 2.12. De längsta övergångstiderna upphör vid utgången av 2017.

VI Kemikalier

Kroatien har beviljats ett antal övergångstider som gäller Reachförfordningen.

Med avvikelse från artikel 23.1 och 23.2 och artikel 28, där tidsfristen fastställs för registrering och förhandsregistrering av de ämnen som nämns, har tillverkare, importörer

och producenter av varor som är etablerade i Kroatien beviljats en anpassningstid på sex månader för förhandsregistrering av infasningsämnen. Anpassningstiden räknas från anslutningsdagen. Datumen för tidsfristen för den första och andra registreringen enligt artikel 23.1 och 23.2 ska vara tolv månader från anslutningsdagen.

Artiklarna 6, 7, 9, 17, 18 och 33 ska inte tillämpas i Kroatien under en sexmånadersperiod från anslutningsdagen. I artikel 6 åläggs vissa tillverkare och importörer en allmän registreringsplikt inom tillämpningsområdet för förordningen för ämnen som sådana eller ingående i beredningar. Artikel 7 gäller registrering och anmälan av ämnen som ingår i varor. Artikel 9 innehåller bestämmelser om undantag från den allmänna registreringsplikten när det inom tillämpningsområdet för förordningen gäller ämnen för produkt- och processinriktad forskning och utveckling, samt bestämmelser om undantag från förfarandet som ska följas. I artikel 17 bestäms om registrering av isolerade intermediärer som används på plats och om de uppgifter som ska lämnas i samband med registreringen. Artikel 18 gäller registrering av isolerade intermediärer som transporteras och artikel 33 skyldighet för leverantörer av vissa varor att vidarebefordra information om ämnen i varorna.

Sökande som är etablerade i Kroatien beviljas en anpassningstid på sex månader från anslutningsdagen, om det senaste ansökningsdatumet infaller före anslutningsdagen eller mindre än sex månader efter anslutningsdagen. I dessa fall ska ansökningarna lämnas in före utgången av denna anpassningstid. Övergångsarrangemangen gäller undantaget för Kroatien angående de ämnen som är förtecknade i bilaga XIV till Reachförfordningen.

Tillägget till bilaga V i anslutningsfördraget som gäller undantagen som har beviljats Kroatien angående kraven i läkemedelsdirektivet behandlas på sida 74 i detaljmotiveringen.

Avdelning II

Institutionella bestämmelser

Artikel 19. I artikeln föreskrivs om övergångsåtgärderna för avvikelserna från bestämmelserna om det högsta antalet ledamöter och om mandatfördelningen i Europaparlamentet och om valet av ledamöter till Europaparlamentet som ska hållas under perioden mellan Kroatiens anslutning och utgången av mandatperioden 2009–2014.

Enligt punkt 1 ska med avvikelse från artikel 2 i protokollet om övergångsbestämmelser, fogat till EU-fördraget, EUF-fördraget och Euratomfördraget, och från det högsta antal platser i Europaparlamentet som föreskrivs i artikel 14.2 i EU-fördraget, för beaktande av Kroatiens anslutning, antalet ledamöter i parlamentet ökas med tolv ledamöter från Kroatien för tiden från och med anslutningsdagen till och med utgången av Europaparlamentets mandatperiod 2009–2014.

I punkt 2 bestäms att, med avvikelse från artikel 14.3 i EU-fördraget om anordnande av val till Europaparlamentet, Kroatien före anslutningsdagen ska anordna särskilda allmänna direkta val till Europaparlamentet av de 12 ledamöter som anges i punkt 1 i den här artikeln. Särskilda val ska emellertid inte anordnas i det fallet att tidsperioden mellan anslutningsdagen och nästa ordinarie val till Europaparlamentet blir endast sex månader. I det sistnämnda fallet får dock de i 1 punkten avsedda 12 ledamöterna i Europaparlamentet som företräder Kroatiens medborgare utses av Kroatiens nationella parlament bland dess ledamöter, förutsatt att de berörda personerna har valts i allmänna direkta val.

Artikel 20. I artikeln anpassas de bestämmelser som gäller viktningen av röster i Europeiska rådet och i rådet när de ska fatta beslut med kvalificerad majoritet. Enligt artikeln ska artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser, fogat till EU-fördraget, EUF-fördraget och Euratomfördraget, ersättas. I nya artikel 3.3 i protokollet om övergångsbestämmelser har i listan över medlemsstaternas viktade röstetal lagts till Kroatiens röstetal som är 7. Dessutom höjs antalet röster i rådet som krävs för kvalificerad majoritet från 255 till 260 röster.

Artikel 21. I artikeln bestäms att en kroatisk medborgare ska utses till kommissionen. Enligt punkt 1 ska en kroatisk medborgare utses till kommissionen från och med anslutningsdagen för en period som går ut den 31 oktober 2014. Den nya ledamoten i kommissionen ska utses av rådet med kvalificerad majoritet och i samförstånd med kommissionens ordförande, efter det att Europaparlamentet har hörts och i enlighet med kriterierna i artikel 17.3 i EU-fördraget, där det bland annat bestäms att kommissionens ledamöter ska väljas på grundval av sin allmänna duglighet och sitt engagemang för Europa och bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas. Enligt punkt 2 ska mandattiden för den ledamot som utses gå ut vid samma tidpunkt som mandattiden för de ledamöter som kommissionen har vid anslutningen.

Artikel 22. I artikeln föreskrivs om utnämmandet av en ny domare till domstolen och till tribunalen och om deras ämbetsdagar.

Enligt 1 punkten ska ämbetsdagar för den domare i domstolen och den domare i tribunalen som i enlighet med artikel 19.2 tredje stycket i EU-fördraget, där det bestäms om förfarandet för hur domarna vid Europeiska unionens domstol utses, ska utses från Kroatien vid dess anslutning gå ut den 6 oktober 2015 respektive den 31 augusti 2013.

Punkt 2 innehåller en övergångsbestämmelse som gäller tillämpningen av arbetsordningen. Om domstolen eller tribunalen har inlett ett muntligt förfarande i ett anhängigt mål före anslutningsdagen, ska domstolen eller tribunalen eller avdelningen avgöra målet i den sammansättning som den hade före anslutningen och tillämpa de rättegångsregler som gällde dagen före anslutningsdagen.

Artikel 23. I artikeln bestäms om antalet ledamöter i Ekonomiska och sociala kommittén och om fördelningen av platserna på varje medlemsstat.

I punkt 1 bestäms att artikel 7 i protokollet om övergångsbestämmelser, fogat till EU-fördraget, EUF-fördraget och Euratomfördraget ska ersättas. I artikel 7 i det protokollet bestäms om fördelningen av ledamöter i kommittén som ska gälla tills rådet enhälligt har fastställt sammansättningen för Ekonomiska och sociala kommittén i ett beslut som fattas i enlighet med artikel 301.2 i EUF-fördraget på förslag av kommissionen och

detta beslut har trätt i kraft. Kroatien ska ha nio ledamöter i kommittén. Finland ska fortsatt ha nio ledamöter i kommittén.

För att Kroatiens anslutning ska beaktas ökas enligt punkt 2 antalet ledamöter i kommittén, som enligt artikel 301 i EUF-fördraget inte får överstiga 350, tillfälligt till 353. Den temporära perioden börjar dagen för Kroatiens anslutning och slutar antingen vid utgången av den mandattid under vilken Kroatien ansluter sig till unionen eller vid ikraftträdandet av det beslut om kommitténs sammansättning som avses i artikel 301 andra stycket i EUF-fördraget, beroende på vilket som inträffar först.

Enligt punkt 3 ska, om det beslut som avses i artikel 301 andra stycket i EUF-fördraget redan har antagits vid anslutningsdagen, Kroatien tillfälligt tilldelas ett lämpligt antal ledamöter till och med utgången av den mandattid under vilken landet ansluter sig till unionen.

Artikel 24. I artikeln bestäms om antalet ledamöter i Regionkommittén och om fördelningen av platserna på varje medlemsstat.

I punkt 1 bestäms att artikel 8 i protokollet om övergångsbestämmelser, fogat till EUF-fördraget, EUF-fördraget och Euratomfördraget ska ersättas. I artikel 8 i det protokollet bestäms om fördelningen av ledamöter i kommittén som ska gälla tills rådet enhälligt har fastställt sammansättningen för Regionkommittén i ett beslut som fattas på förslag av kommissionen och detta beslut har trätt i kraft. Kroatien ska ha nio ledamöter i kommittén. Finland ska fortsatt ha nio ledamöter i kommittén.

För att Kroatiens anslutning ska beaktas ökas enligt punkt 2 antalet ledamöter i kommittén, som enligt artikel 305 i EUF-fördraget inte får överstiga 350, tillfälligt till 353. Den temporära perioden börjar dagen för Kroatiens anslutning och slutar antingen vid utgången av den mandattid för kommittén under vilken Kroatien ansluter sig till unionen eller vid ikraftträdandet av rådets beslut om kommitténs sammansättning, beroende på vilket som inträffar först.

Enligt punkt 3 ska, om beslutet redan har antagits vid anslutningsdagen, Kroatien tillfälligt tilldelas ett lämpligt antal ledamöter till och med utgången av den mandattid under vilken landet ansluter sig till unionen.

Artikel 25. I artikeln bestäms om mandattiden som börjar på anslutningsdagen för den ledamot i Europeiska investeringsbankens styrelse som nomineras av Kroatien. Den ledamot i Europeiska investeringsbankens styrelse som nomineras av Kroatien utses av investeringsbankens råd i enlighet med artikel 9.2 andra stycket i protokollet (nr 5) om Europeiska investeringsbankens stadga. Mandattiden för den ledamot i styrelsen som nomineras av Kroatien ska gå ut vid slutet av det årsmöte i bankens råd där årsberättelsen för räkenskapsåret 2017 behandlas.

Artikel 26. Punkt 1 handlar om hur nya ledamöter i de genom de grundläggande fördragen eller genom en av institutionernas akter inrättade kommittéerna, arbetsgrupperna, byråerna eller andra organen ska utses. De nya ledamöterna ska utses enligt de villkor och förfaranden som fastställts för utseende av ledamöter i dessa kommittéer, arbetsgrupper, byråer eller andra organ. Mandattiden för de nya ledamöterna ska löpa ut vid samma tidpunkt som mandattiden för de ledamöter som organet har vid tidpunkten för anslutningen.

Enligt punkt 2 ska alla platser i de genom de grundläggande fördragen eller genom en av institutionernas akter inrättade kommittéer, arbetsgrupper, byråer eller andra organ där antalet ledamöter är konstant, oberoende av antalet medlemsstater, nybesättas vid anslutningen. Nybesättning i en sådan kommitté eller arbetsgrupp sker emellertid inte, om mandattiden för den löper ut inom tolv månader från anslutningen.

Avdelning III

Finansiella bestämmelser

Artikel 27. Kroatien blir medlem i Europeiska investeringsbanken och betalar sin andel av bankkapitalet. Kroatien ska från anslutningsdagen betala 5 procent av det tecknade kapitalet, dvs. 42,72 miljoner euro enligt aktuella kalkyler. I artikeln bestäms förutom om andelarna av det inbetalade kapitalet också om tidtabellen för betalningarna.

Artikel 28. I artikeln bestäms om det bidrag och om tidtabellen för betalningen av bidraget som föranleds av Kroatiens anslutning till Kol- och stålforskningsfonden. Beslutet om

Kol- och stålforskningsfonden fattades genom rådets beslut 2002/234/EKSG om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla. Enligt punkt 1 ska Kroatien stå för medfinansiering av fondens kapital utgående från hur stor produktionen är, vilket för Kroatiens del är 494 000 euro i löpande priser.

Enligt punkt 2 ska bidragen till Kol- och stålforskningsfonden av Kroatien betalas i fyra delar. De årliga delbetalningarna ska alltid göras den första arbetsdagen i årets första månad. Delbetalningarna ska ske med början 2015, då statens bidragsandel är 15 procent. Följande år uppgår delbetalningen till 20 procent och därpå följande år till 30 procent. Den sista delbetalningen, som utgör 35 procent av bidraget, ska ske 2018.

Artikel 29. I artikeln föreskrivs om administrativa arrangemang som föranleds av avslutandet av finansiella föranslutningsinstrument och förfaranden och övergången från de regler som är tillämpliga före anslutningen till dem som är tillämpliga efter anslutningen. Artikeln gäller komponenterna övergångsstöd, institutionsuppbyggnad samt gränsöverskridande samarbete.

Enligt punkt 1 ska genomförandeorganen i Kroatien förvalta de ovan nämnda finansiella instrumenten från och med dagen för anslutningen. Enligt andra stycket ska kommissionen genom ett beslut avstå från sin förhandskontroll av upphandling och tecknande av kontrakt, efter att ha försäkrat sig om att Kroatien har tillräcklig administrativ kapacitet för att ansvara för den. Om kommissionsbeslutet om att avstå från förhandskontroll inte har antagits före anslutningsdagen, ska inga kontrakt som undertecknas mellan anslutningsdagen och den dag då kommissionen antar sitt beslut berättiga till stöd.

Enligt punkt 2 ska övergripande budgetåtgärdanden som ingåtts före anslutningen enligt de finansiella föranslutningsinstrument som avses i punkt 1 fortsättningsvis styras av reglerna och föreskrifterna i de finansiella föranslutningsinstrumenten tills de berörda programmen och projekten har avslutats.

Enligt punkt 3 ska medlen för landsbygdsutveckling styras på motsvarande sätt som i punkten ovan, fränsett offentlig upphandling som följer det vanliga konkurrensutsättningsförfarandet.

Enligt punkt 4 får stöden tas i anspråk endast under de två första åren efter anslutningen. För kostnader som gäller revision och utvärdering får föranslutningsmedel tas i anspråk upp till fem år efter anslutningen.

Artikel 30. Genom artikeln skapas ett finansinstrument som under det första året efter anslutningen ska lämna tillfälligt finansiellt stöd till Kroatien, så att det kan utveckla och stärka sin administrativa och rättsliga förmåga på vissa områden att genomföra unionslagstiftningen och kontrollera att den följs samt främja inbördes utbyte av goda rutiner. Stödet ska användas för att finansiera institutionsuppbyggande projekt och småskaliga investeringar i samband med dessa.

Stödet ska inriktas på sådana områden som inte kan finansieras genom strukturstöden. Grunden för stödet är ett fortsatt behov av att förstärka åtgärder på vissa områden som inte kan finansieras ur strukturfonderna. För genomförandet används bl.a. Twinning- och TAIEX-arrangemang för sakkunnigutbyte finansierat från IPA-programmet som innebär att de nuvarande medlemsstaternas sakkunskap används för att utveckla de nya medlemsstaternas administrativa beredskap. Dessutom kan Kroatien få tekniskt stöd under övergångstiden. Åtagandebemyndigandena för övergångsmekanismen för Kroatien uppgår 2013 till 29 miljoner euro i löpande priser. Kommissionen beslutar om stödet i enlighet med det förfarande som gäller IPA-programmet.

Artikel 31. Genom punkt 1 inrättas en tillfällig Schengenfacilitet. Genom Schengenfaciliteten kan Kroatien när det förbereder sig för att avskaffa kontrollen vid de inre gränserna få tilläggsfinansiering för genomförande av Schengenregelverket och kontroll vid de yttre gränserna fram till utgången av 2014. Enligt punkt 2 ska schablonbeloppsbetalningar göras tillgängliga för Kroatien ur den tillfälliga Schengenfaciliteten. Kroatien får använda ett belopp på inalles 120 miljoner euro i stöd under två års tid. Punkt 3 reglerar tidtabellen för stödutbetalningarna. Punkt 4 begränsar tiden för utnyttjande av stöden och ålägger Kroatien att rapportera om genomförandet. Schablonbeloppet fastställs på årsnivå i punkt 2. Schablonbeloppsbetalningarna ska utnyttjas inom tre år efter den första utbetalningen. Kroatien ska senast sex månader ef-

ter utgången av treårsperioden lägga fram en utförlig rapport om det slutliga genomförandet av stödbetalningarna enligt den tillfälliga Schengenfaciliteten, med en motivering av utgifterna. Alla medel som inte har utnyttjats eller som har använts till ändamål som inte kan motiveras ska återkrävas av kommissionen.

Enligt punkt 5 får kommissionen anta sådana tekniska föreskrifter som är nödvändiga för den tillfälliga Schengenfacilitetens sätt att fungera. Inrättandet av den tillfälliga Schengenfaciliteten syftar speciellt till att stärka infrastrukturen och instrumenten för genomförandet av Schengenregelverket för att stärka kontrollen vid de yttre gränserna. För närvarande finansierar Kroatien utvecklingen av sitt gränssäkerhetssystem genom sin nationella budget, men också genom föranslutningsinstrumentet IPA och Twinning-instrumentet. Användningen av dessa instrument upphör genom medlemskapet, men genom den tillfälliga Schengenfaciliteten som ska inrättas ska utvecklingsarbetet kunna fortsätta efter anslutningen. Kommissionens tekniska föreskrifter kommer särskilt att gälla styrning och övervakning av faciliteten samt Kroatiens rapporteringsplikt. Kommissionen beslutar om hur finansieringen ska inriktas utifrån ansökningar från Kroatien.

Artikel 32. Genom punkt 1 inrättas en tillfällig likviditetsfacilitet. Genom den tillfälliga likviditetsfaciliteten kan Kroatien efter anslutningen och fram till utgången av 2014 få tilläggsfinansiering för att förbättra likviditetsflödet i den nationella budgeten. Enligt punkt 2 ska schablonbeloppsbetalningar göras tillgängliga för Kroatien ur den tillfälliga likviditetsfaciliteten. Kroatien får använda ett belopp på inalles 103,6 miljoner euro i stöd under två års tid. I punkt 3 föreskrivs om tidsschemat för likviditetsfacilitetens utbetalningar. Lika stora månadsutbetalningar ska betalas ut den första vardagen i varje månad.

Artikel 33. I artikeln bestäms om åtagandebemyndigandena som kommer att avsättas för Kroatien från struktur- och sammanhållningsfonderna.

I punkt 1 bestäms att ett belopp på 449,4 miljoner euro i löpande priser i åtagandebemyndiganden kommer att avsättas för Kroatien från struktur- och sammanhållningsfonderna 2013. Enligt punkt 2 ska en tredjedel

av beloppet för 2013 i åtagandebemyndiganden avsättas för sammanhållningsfonden. Enligt punkt 3 ska för den period som omfattas av nästa budgetram de belopp som ska ställas till Kroatiens förfogande i åtagandebemyndiganden när det gäller struktur- och sammanhållningsmedel beräknas på grundval av unionens regelverk som var tillämpligt vid den tidpunkten. Beloppen justeras enligt en infasning så att 70 procent av beloppet står till förfogande 2014, 90 procent av beloppet 2015 och hela beloppet 2016.

I punkt 4 bestäms att en justering ska göras för att i den mån det är möjligt inom gränserna för unionens nya regelverk säkerställa en ökning av medlen för Kroatien 2014 med 2,33 gånger beloppet för 2013 och 2015 med 3 gånger beloppet för 2013.

Artikel 34. I artikeln bestäms om åtagandebemyndigandena som kommer att avsättas för Kroatien inom ramen för Europeiska fiskerifonden. I punkt 1 bestäms att ett belopp på 8,7 miljoner euro i löpande priser i åtagandebemyndiganden kommer att avsättas för Kroatien inom ramen för Europeiska fiskerifonden 2013.

Enligt punkt 2 ska 25 procent av beloppet i åtagandebemyndiganden som ska avsättas för Kroatien 2013 utgöras av förfinansieringen inom ramen för Europeiska fiskerifonden och ska betalas ut i en rat.

Enligt punkt 3 ska för den period som omfattas av nästa budgetram de belopp som ska ställas till Kroatiens förfogande när det gäller fiskerifonden beräknas på grundval av unionens regelverk som var tillämpligt vid den tidpunkten. Beloppen justeras enligt en infasning så att 70 procent av beloppet står till förfogande 2014, 90 procent av beloppet 2015 och hela beloppet från och med 2016.

I punkt 4 bestäms att en justering ska göras för att i den mån det är möjligt inom gränserna för unionens nya regelverk säkerställa en ökning av medlen för Kroatien 2014 med 2,33 gånger beloppet för 2013 och 2015 med 3 gånger beloppet för 2013.

Artikel 35. I artikeln bestäms om tillämpningen i Kroatien av rådets förordning om stöd för landsbygdsutveckling från jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och om beloppet som ska avsättas för Kroatien inom ramen för komponenten landsbygdsutveckling i rådets förordning om upprättande

av ett instrument för stöd inför anslutningen och om tillfälliga tilläggsåtgärder för landsbygdsutveckling för Kroatien.

I punkt 1 bestäms att förordningen om stöd för landsbygdsutveckling inte ska tillämpas på Kroatien under hela programperioden 2007–2013. Ett belopp på 27,7 miljoner euro (löpande priser) avsätts 2013 för Kroatien från instrumentet för stöd inför anslutningen.

I punkt 2 konstateras att de tillfälliga tilläggsåtgärderna för landsbygdsutveckling för Kroatien anges i bilaga VI.

Enligt punkt 3 får kommissionen genom genomförandeakter anta sådana föreskrifter som är nödvändiga för tillämpningen av bilaga VI.

Enligt punkt 4 ska rådet på förslag från kommissionen efter att ha hört Europaparlamentet vid behov företa nödvändiga anpassningar av bilaga VI för att säkerställa överensstämmelse med förordningarna om landsbygdsutveckling.

BILAGA VI

Tillfälliga tilläggsåtgärder för landsbygdsutveckling för Kroatien

Dessa är stöd till delvis självförsörjande jordbruk som genomgår omstrukturering, stöd för upprättande och drift av producentgrupper, stöd för landsbygdsutveckling genom Leader-åtgärder, komplettering av direktstöd, efterhandsutvärdering av Ipard-programmet och stöd för modernisering av jordbruksföretag, så som närmare framgår av bilagan (punkterna A-H).

Kroatien kan fortsättningsvis ingå avtal eller åtaganden om landsbygdsutveckling inom ramen för Ipard-programmet tills det börjar ingå avtal eller åtaganden enligt den relevanta förordningen om landsbygdsutveckling. Kroatien ska underrätta kommissionen om det datum då landet börjar ingå avtal eller göra åtaganden enligt den relevanta förordningen om landsbygdsutveckling. Det krävs godkännande av kommissionen för åtgärder-na.

I lagstiftningen för landsbygdsutveckling under programperioden 2014–2020 ska de föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 73/2009 vara tillämpliga under den programperioden.

Kroatien ska följa dessa krav enligt en successiv tidtabell från ingången av 2014.

Artikel 36. I artikeln bestäms om övervakningen av de åtaganden Kroatien har ingått och om de åtgärder som kan vidtas, om det upptäcks problem i genomförandet.

I 1 punkten första stycket bestäms att alla åtaganden som Kroatien har ingått under anslutningsförhandlingarna ska övervakas av kommissionen. Kommissionen ska noga övervaka alla åtaganden Kroatien har ingått under anslutningsförhandlingarna, även sådana som ska förverkligas före eller senast vid anslutningsdagen. Övervakningen ska bestå av regelbundet uppdaterade övervakningstabeller, dialog enligt Kroatiens stabiliserings- och associeringsavtal, sakkunnigbedömningar, det ekonomiska programmet inför anslutningen, rapporter om de offentliga finanserna och vid behov skriftliga tidiga varningar till de kroatiska myndigheterna. Hösten 2011 lade kommissionen för Europaparlamentet och rådet fram den första lägesrapporten avseende Kroatien och ska lägga fram en övergripande övervakningsrapport hösten 2012. Kommissionen ska också under hela övervakningsprocessen använda sig av information från medlemsstaterna och, i förekommande fall, ta information från internationella organisationer och det civila samhällets organisationer i beaktande. Övervakningen av åtagandena och åtgärderna redogörs närmare i detaljmotiveringen i punkt 3.34.2.

I punkt 1 andra stycket bestäms att kommissionens övervakning särskilt ska inriktas på Kroatiens åtaganden på området rättsväsen och grundläggande rättigheter, förtecknade i bilaga VII.

I punkt 1 tredje stycket bestäms att kommissionens övervakning dessutom ska inriktas på att Kroatien genomför unionens krav med avseende på området frihet, säkerhet och rättvisa som gäller förvaltningen av de yttre gränserna, polissamarbete, kampen mot organiserad brottslighet och civil- och straffrättsligt samarbete. Dessutom inriktas övervakningen inom området konkurrenspolitik på åtagandena som gäller omstruktureringen av varvsindustrin, förtecknade i bilaga VIII, och åtagandena som gäller omstruktureringen av stålsektorn, förtecknade i bilaga IX.

Enligt punkt 1 fjärde stycket ska kommissionen fram till Kroatiens anslutning lämna halvårsbedömningar av Kroatiens åtaganden på dessa områden som en integrerad del av sina regelbundna övervakningstabeller och -rapporter.

I 2 punkten bestäms att rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen får vidta alla lämpliga åtgärder, om det konstateras oroväckande frågor under övervakningsprocessen enligt punkt 1. Åtgärderna i fråga ska dock inte fortgå längre än vad som är absolut nödvändigt och ska upphävas av rådet enligt samma förfarande som när de godkändes, när de berörda problemen har åtgärdats på ett ändamålsenligt sätt.

Bilaga VII

I bilaga VII finns de åtaganden förtecknade som bland annat gäller reformen av rättsväsendet och rättsväsendets effektivitet, objektiv behandling av krigsförbrytelser och bekämpning av korruption. Dessutom innehåller bilagan i fråga åtaganden som gäller skyddet av minoriteter, flyktingars återvändande och förbättrat skydd av de mänskliga rättigheterna.

Bilaga VIII

Åtaganden som gjorts av Republiken Kroatien om omstruktureringen av den kroatiska varvsindustrin

Kroatien gick med på att genomföra en omstrukturering av varvsföretagen genom privatisering på grundval av ett konkurrensutsatt anbudsförfarande. De omstruktureringsplaner som har godkänts av det kroatiska konkurrensorganet och av kommissionen kommer att införlivas i de privatiseringsavtal som ska ingås mellan Kroatien och företagens köpare. I de omstruktureringsplaner som har lagts fram för vart och ett av dessa varvsföretag fastställs de villkor som ska respekteras i samband med omstruktureringsprocessen. Villkoren gäller nivån på det statliga stödet, det egna bidraget, kapacitetsminskningarna, produktionsbegränsningen och de åtgärder som vidtas för att garantera en återgång till lönsamhet. Privatiseringsavtalen ska föreläggas kommissionen för god-

kännande före Kroatiens anslutning. Om privatiseringsavtalet för ett företag inte följer de villkor som fastställts i omstruktureringsplanen, ska kommissionen kräva att Kroatien återbetalar allt undsättnings- eller omstruktureringsstöd som beviljats ett visst företag sedan den 1 mars 2006, inklusive effektiv ränta.

Företagen ska inte erhålla något nytt undsättnings- eller omstruktureringsstöd förrän tidigast tio år efter den dag då privatiseringsavtalet undertecknades. Vid Kroatiens anslutning ska kommissionen kräva att Kroatien återbetalar allt undsättnings- eller struktureringsstöd som beviljats i strid med denna bestämmelse, inklusive effektiv ränta.

Bilaga IX

Åtaganden som gjorts av Republiken Kroatien om omstruktureringen av stålsektorn

Kroatien har underrättat kommissionen om att ståltillverkaren CMS Sisak d.o.o. har erhållit omstruktureringsstöd under perioden 1.3.2002–28.2.2007. Om det totala stödbeloppet inklusive effektiv ränta vid Kroatiens anslutning inte har betalats tillbaka av CMC Sisak d.o.o., ska kommissionen kräva att Kroatien återbetalar allt undsättnings- eller omstruktureringsstöd som beviljats det företaget sedan den 1 mars 2006, inklusive effektiv ränta.

Artikel 37. I artikeln föreskrivs om den allmänna ekonomiska skyddsklausulen. Enligt punkt 1 får Kroatien inom högst tre år efter anslutningen ansöka om bemyndigande att vidta skyddsåtgärder för att skydda någon ekonomisk sektor eller något geografiskt område från hotande allvarliga problem. Skyddsåtgärderna förutsätter att svårigheterna har betydande verkningar eller kan leda till bestående förändringar. Också de nuvarande medlemsstaterna får med stöd av denna artikel ansöka om bemyndigande att vidta skyddsåtgärder för motsvarande problem som orsakas av Kroatiens anslutning till unionen.

Enligt punkt 2 ska kommissionen fastställa sådana skyddsåtgärder på ansökan från en medlemsstat och ange detaljerade föreskrifter. Vid allvarliga ekonomiska svårigheter och eftertrycklig begäran av den berörda

medlemsstaten ska kommissionen fatta sitt beslut inom fem arbetsdagar. Skyddsåtgärderna ska vidtas omedelbart. Skyddsåtgärderna ska vara sådana att de tar hänsyn till alla berörda parter intressen och de ska inte innefatta några gränskontroller mellan medlemsstaterna.

Enligt punkt 3 är det dessutom möjligt att genom åtgärderna avvika från bestämmelserna i fördragen och från anslutningsakten, i den mån och så länge det är strikt nödvändigt. I första hand ska åtgärder väljas som så litet som möjligt stör den inre marknadens sätt att fungera.

Artikel 38. I första stycket föreskrivs om en särskild skyddsklausul för den inre marknaden. Skyddsklausulen gör det möjligt att effektivt införa skyddsåtgärderna, om Kroatien inte lyckas uppfylla sina medlemsförpliktelser med avseende på den inre marknaden och därigenom orsakar en allvarlig störning i den inre marknadens sätt att fungera eller en risk för en sådan störning.

Kommissionen kan vidta skyddsåtgärder antingen efter en motiverad begäran från en enskild medlemsstat eller på eget initiativ inom tre år från tidpunkten för anslutningen. Skyddsklausulen kan återopas redan på grundval av resultat av förhandsövervakningen av nya medlemsstater. Skyddsåtgärderna gäller då från och med anslutningstidpunkten.

Enligt andra stycket ska skyddsåtgärderna stå i rätt proportion till störningen eller risken för störningen och orsaka så liten störning för marknadens sätt att fungera som möjligt. I förekommande fall ska befintliga sektoriella skyddsmekanismer tillämpas i syfte att undvika onödig diskriminering eller dolda restriktioner av handeln mellan medlemsstater.

Skyddsåtgärderna får inte kvarstå längre än vad som är nödvändigt och ska ovillkorligen upphävas när det relevanta åtagandet har uppfyllts. Skyddsåtgärdernas varaktighet begränsas trots allt inte till den angivna perioden, utan de kan gälla tills hela medlemskapsförpliktelserna har uppfyllts. Kommissionen kan anpassa skyddsåtgärderna med hänsyn till Kroatiens framsteg. Kommissionen underrättar rådet i god tid innan den återkallar skyddsåtgärderna och kommer vederbörligen att beakta alla synpunkter från rådet i detta avseende.

Artikel 39. Artikel 39 innehåller en skyddsklausul som gäller området frihet, säkerhet och rättvisa som ska tillämpas i Kroatien.

Skyddsklausulen gäller akter som har antagits enligt tredje delen avdelning V (området frihet, säkerhet och rättvisa) i EUF-fördraget eller akter som har antagits före ikraftträdandet av Lissabonfördraget enligt avdelning VI (bestämmelser om polissamarbete och straffrättsligt samarbete) i [gamla] EU-fördraget eller enligt tredje delen avdelning IV (politiken för viseringar, asyl och migration samt fri rörlighet för personer) i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Om det i Kroatien finns allvarliga brister eller överhängande risk för sådana brister i införlivandet av dessa akter i den nationella lagstiftningen eller i genomförandet av dem, kan kommissionen med stöd av skyddsklausulen till och med slutet av en treårsperiod efter anslutningen vidta lämpliga åtgärder och ange de tillämpliga villkoren och arrangemangen.

Med stöd av de nämnda avtalsbestämmelserna på området frihet, säkerhet och rättvisa har det stiftats övergripande lagpaket. Kommissionens åtgärder får bestå i ett tillfälligt upphävande av tillämpningen av relevanta bestämmelser och beslut i förbindelserna mellan Kroatien och en eller flera andra medlemsstater, utan att det påverkar ett fortsatt nära rättsligt samarbete. Åtgärderna får inte kvarstå längre än vad som är nödvändigt och ska i vart fall upphävas när bristerna har avhjälpats. Med hänsyn till Kroatiens framsteg med att avhjälpa de fastställda bristerna kan kommissionen anpassa de nämnda åtgärderna på lämpligt sätt efter samråd med medlemsstaterna. Kommissionen ska också i god tid underrätta rådet innan den återkallar skyddsåtgärderna och vederbörligen beakta alla synpunkter från rådet i detta avseende.

Artikel 40. Enligt artikeln får tillämpningen av Kroatiens nationella regler under de övergångsperioder som anges i bilaga V till anslutningsakten inte leda till gränskontroller mellan medlemsstater. Genom denna formulering vill man säkerställa att den inre marknaden fungerar obehindrat.

Artikel 41. I första stycket bestäms om förfarandet för övergångsbestämmelser som eventuellt behövs vid Kroatiens övergång till den gemensamma jordbrukspolitik. Där

bestäms att kommissionen ska anta övergångsbestämmelser i enlighet med förfarandet i artikel 195.2 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) jämförd med artikel 13.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 eller det relevanta förfarande som fastställs i den tillämpliga lagstiftningen.

I andra stycket föreskrivs att övergångsbestämmelserna som avses i första stycket och som krävs på grund av anslutningen, före dagen för anslutningen ska antas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen. Om övergångsbestämmelserna avser instrument som ursprungligen antogs av kommissionen, ska kommissionen anta övergångsbestämmelserna i enlighet med det förfarande som krävs för antagande av instrumenten i fråga.

Artikel 42. Kommissionen kan också genom ett komitologiförfarande för högst tre år efter anslutningen godkänna övergångsåtgärder för livsmedelssäkerhet, veterinärmedicin och växtskydd.

Artikel 43. Enligt artikeln ska rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen fastställa villkoren för medgivande av undantag från kravet på en summarisk införsel- och utförseldeklaration för de varor som avses i artikel 28.2 i EUF-fördraget vilka transporteras inom Bosnien och Hercegovinas territorium via Neum-korridoren. Undantaget gäller endast varor som redan omfattas av den fria rörligheten inom unionen. Om lasten innehåller varor som inte omfattas av den fria rörligheten inom unionen, medges inget undantag från införsel- och utförseldeklarationen enligt tullkodexen. Kommissionen kommer i ett eget förslag att noga fastställa de villkor som ska följas för medgivande av undantag och att fästa särskild uppmärksamhet vid att undantaget inte ska utgöra en risk för iakttagandet av tullregelverket.

Artikel 44. I artikeln bestäms att EU-delegationens personalstyrka ska stanna kvar i Kroatien efter anslutningen för att säkerställa att projekt som har bekostats från föranslutningsinstrumentet och inlett före anslut-

ningen blir slutförda efter anslutningsdagen. Enligt artikeln får kommissionen vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att den nödvändiga stadgeenliga personalstyrkan hålls kvar i Kroatien under 18 månader efter anslutningen. Tjänstemän, tillfälligt anställda och kontraktsanställda som utplacerades på tjänster i Kroatien före anslutningen och som måste vara kvar i tjänst i Kroatien efter anslutningsdagen ska erhålla samma finansiella och materiella villkor som de som tillämpades före anslutningen, i enlighet med de tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska unionen och anställningsvillkor för övriga anställda i unionen som fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68. De administrativa utgifterna, inklusive löner för annan nödvändig personal, ska finansieras genom Europeiska unionens allmänna budget.

DEL FEM

Genomförandebestämmelser för denna akt

Avdelning I

Anpassning till institutionernas arbetsordningar och till kommittéernas regler och arbetsordningar

Artikel 45. I artikeln bestäms om de anpassningar av de grundläggande fördragens regler för kommittéer och av arbetsordningar för kommittéer som är nödvändiga på grund av anslutningen. Anpassningarna av institutionernas arbetsordningar görs i enlighet med de respektive förfaranden som föreskrivs i de grundläggande fördragen. Anpassningarna av reglerna för kommittéer och av arbetsordningarna för kommittéer ska göras så snart som möjligt efter anslutningen.

Avdelning II

Tillämpning av institutionernas akter

Artikel 46. Enligt artikeln ska Kroatien efter anslutningen anses vara en stat till vilken direktiv och beslut enligt artikel 288 i EUF-fördraget, i enlighet med de grundläggande fördragen, är riktade. Direktiv och beslut som

ska ha delgetts för att träda i kraft ska enligt artikeln anses ha anmälts till Kroatien vid anslutningen.

Artikel 47. Enligt punkt 1 ska Kroatien vidta de åtgärder som är nödvändiga för att från och med anslutningsdagen följa bestämmelser i direktiv och beslut enligt artikel 288 i EUF-fördraget. Det enda undantaget utgörs av de direktiv och beslut för vilka det i anslutningsakten anges en övergångsperiod eller någon annan övergångsmekanism. Kroatien ska underrätta kommissionen om dessa åtgärder senast vid anslutningsdagen. Om det emellertid har beviljats en övergångstid för en åtgärd, ska kommissionen underrättas om dessa vid den tidpunkt som anges i akten.

Enligt punkt 2 ska de nuvarande medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att från och med dagen för Kroatiens anslutning följa de genom anslutningsakten ändrade direktiven som anges i artikel 288 i EUF-fördraget. Om det har beviljats en övergångstid för genomförandet av ändringar i direktiv, ska de nuvarande medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga inom övergångstiden. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om åtgärderna senast vid anslutningsdagen, såvida det inte har beviljats en övergångstid.

Artikel 48. I artikeln föreskrivs i enlighet med artikel 33 tredje stycket i Euratomfördraget en tidsfrist om tre månader för delgivning av rättsakter och bestämmelser. Rättsakterna och bestämmelserna i fråga gäller skyddet av arbetstagare och allmänheten mot fara som orsakas av joniserande strålning.

Artikel 49. Artikeln gäller rådets möjlighet att utfärda avvikelser från sådana unionsrättsakter som antagits under tiden mellan den 1 juli 2011 och dagen för anslutningen. Bestämmelsen behövs, eftersom anslutningsförhandlingarna endast behandlade unionsrättsakter som hade antagits före den 1 juli 2011. Kroatien har inte kunnat förhandla om eventuella avvikelser från unionsrättsakter som har antagits efter detta datum. Ett land som ansluts efter det att anslutningsfördraget har undertecknats har i enlighet med det särskilda informations- och samrådsförfarandet möjlighet att påverka sådana unionsrättsakter som antas efter undertecknandet. I artikeln bemyndigas därför rådet att enhälligt godkänna övergångsarrangemang och över-

gångsperioder för Kroatien i fråga om sådana unionsrättsakter som det inte har kunnat påverka under tiden mellan ovan nämnda datum. Rådet kan godkänna åtgärderna på förslag från kommissionen och efter en väl underbyggd begäran från Kroatien. Åtgärderna kan godkännas endast fram till anslutningen, eftersom Kroatien efter det till fullo kan delta i beslutsfattandet inom unionen.

Artikel 50. I artikeln anges sådana fall där utvidgningen innebär att det blir nödvändigt att permanent anpassa sådana unionsrättsakter som inte finns med i anslutningsakten eller dess bilagor. Enligt artikeln får de anpassade rättsakterna då träda i kraft vid anslutningen. Det är antingen rådet som med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen ska besluta om anpassningarna eller kommissionen själv, beroende på vilken av dessa institutioner som har antagit rättsakten i dess ursprungliga lydelse.

I det följande redogörs med avseende på vissa områden närmare för anpassningar som redan preliminärt har avtalats mellan medlemsstaterna.

Artikel 51. Om inte något annat fastställs i anslutningsakten, ska rådet enligt artikeln med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta de åtgärder som behövs för att genomföra bestämmelserna i anslutningsakten.

Artikel 52. Texterna till de akter som institutionerna antog före anslutningen, som har upprättats på kroatiska, ska från och med anslutningsdagen vara giltiga på samma villkor som texterna på de nuvarande officiella språken. De nya texterna ska offentliggöras i unionens officiella tidning, om även texterna på de nuvarande språken har offentliggjorts där.

Avdelning III

Slutbestämmelser

Artikel 53. Det bestäms i artikeln att alla bilagor till anslutningsakten, tilläggen till bilagorna och protokollet om vissa överenskommelser rörande en eventuell engångsöverföring av utsläppsenheter som Republiken Kroatien tilldelats enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar och därmed förbun-

den kompensation utgör en integrerad del av anslutningsakten.

Artikel 54. Enligt första stycket ska Republiken Italiens regering till Republiken Kroatians regering överlämna en bestyrkt kopia av EU-fördraget, EUF-fördraget och Euratom-fördraget, tillsammans med de fördrag som ändrar eller kompletterar dessa, inklusive de nuvarande medlemsstaternas anslutningsfördrag på fördragens nuvarande giltiga språk.

Enligt andra stycket ska texterna till dessa fördrag på kroatiska bifogas anslutningsakten, och de ska vara giltiga på samma villkor som fördragstexterna på språken i de nuvarande medlemsstaterna.

Artikel 55. Enligt artikeln ska rådets generalsekreterare till Kroatians regering överlämna bestyrkta kopior av de internationella avtal som generalsekretariatet förvarar i sitt arkiv.

Bilagor

Protokoll om vissa överenskommelser rörande en eventuell engångsöverföring av utsläppsenheter som Republiken Kroatien tilldelats enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring och därmed förbunden kompensation

Till det kroatiska anslutningsfördraget har det fogats ett protokoll om vissa överenskommelser rörande en eventuell engångsöverföring av utsläppsenheter som Republiken Kroatien tilldelats enligt Kyotoprotokollet. Protokollet innefattar fem artiklar där villkoren och förfarandena för överföringen och därmed förbunden kompensation bestäms. Alla signatärstater till Kyotoprotokollet har tilldelats en viss mängd tillåtna utsläppsenheter. EU har på vissa villkor lovat en engångsöverföring till Kroatien av en viss mängd tilldelade utsläppsenheter. Ingen överföring får ske, om inte Kroatien har vidtagit alla åtgärder som kan anses rimliga för att följa sina åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet. Överföringen får inte överstiga det totala antalet på 7 000 000 tilldelade utsläppsenheter och Kroatien ska kompensera alla tilldelade utsläppsenheter som förs över till landet genom en anpassning av dess åtaganden enligt EU:s beslut om insatsfördelning. Kroatien har uppfyllt alla villkor som har ställts på landet.

1.4 Slutakt

I Slutaktens text

II Förklaringar

A Gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna

Gemensam förklaring om fullständig tillämpning av bestämmelserna i Schengenregelverket

I förklaringen konstaterar de nuvarande medlemsstaterna att de i Kroatians anslutningsfördrag överenskomna förfarandena för Republiken Kroatians kommande fullständiga tillämpning av samtliga bestämmelser i Schengenregelverket varken ska påverka eller medföra konsekvenser för det beslut rådet har att fatta om Republiken Bulgariens och Rumäniens fullständiga tillämpning av bestämmelserna i Schengenregelverket. De överenskomna förfarandena innebär inte något rättsligt åtagande annat än inom ramen för Kroatians anslutningsfördrag.

De nuvarande medlemsstaterna betonar att rådets beslut om Bulgariens och Rumäniens fullständiga tillämpning av bestämmelserna i Schengenregelverket ska fattas på grundval av det förfarande som fastställs i 2005 års fördrag om Bulgariens och Rumäniens anslutning till unionen och i enlighet med rådets slutsatser av den 9 juni 2011 om slutförandet av utvärderingen av Bulgariens och Rumäniens beredskap att genomföra alla Schengenregelverkets bestämmelser.

B Gemensam förklaring av olika nuvarande medlemsstater

Gemensam förklaring av Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Österrike om fri rörlighet för arbetstagare: Kroatien

Enligt förklaringen tolkar Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Österrike, i samförstånd med kommissionen, lydelsen i punkt 12 i övergångsbestämmelserna om fri rörlighet för arbetstagare enligt direktiv 96/71/EG i bilaga V avsnitt 2 till anslutningsakten som att "vissa regioner" i före-

kommande fall även kan omfatta hela det nationella territoriet.

C Gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna och Republiken Kroatien

Gemensam förklaring om Europeiska utvecklingsfonden

Enligt förklaringen kommer Republiken Kroatien att få tillträde till Europeiska utvecklingsfonden när den nya fleråriga finansieringsramen för samarbete efter landets anslutning till unionen träder i kraft och kommer att bidra till denna fråga och med den 1 januari under det andra kalenderåret efter anslutningsdagen.

D Förklaring av Republiken Kroatien

Förklaring av Republiken Kroatien om övergångsordningen för liberaliseringen av marknaden för jordbruksmark i Kroatien

Förklaringen av Kroatien har samband med övergångsarrangemangen för förvärv av jordbruksmark i Kroatien. Om det beviljas en förlängning av övergångsperioden, kommer Kroatien att sträva efter att genomföra nödvändiga åtgärder för att liberalisera förvärv av jordbruksmark före utgången av den fastställda treårsperioden inom de regioner som övergångsperioden gäller.

III Skriftväxling mellan Europeiska unionen och Republiken Kroatien om ett informations- och samrådsförfarande angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder som ska antas under tiden fram till anslutningen

Skriftväxlingen består av tre delar. I första delen avtalas om ett informations- och samrådsförfarande angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder som ska antas under tiden fram till anslutningen. Genom förfarandet säkerställs att Kroatien blir informerad om alla förslag, meddelanden, rekommendationer och initiativ som kan leda till beslut hos unionens institutioner. Syftet med mekanismen är att göra det möjligt för Kroatien

att påverka unionslagstiftningen som blir bindande för landet som medlemsstat. Förslagen och annat motsvarande ges Kroatien för kännedom efter att de har lämnats till rådet eller Europeiska rådet. På grundad begäran av Kroatien kan sedan förhandlingar inledas, om en fråga anses beröra dess intressen som kommande medlemsstat. Samråd ska hållas inom en interimskommitté, bestående av företrädare för unionen och för Kroatien. En fråga kan på begäran av Kroatien tas upp på ministernivå, om allvarliga svårigheter kvarstår efter samrådet. Samma förfarande ska också gälla för alla beslut som fattas av Europeiska investeringsbankens råd och för nationella beslut som fattas av Kroatien, vilka kan komma att påverka de förpliktelser som följer av dess ställning som framtida medlem av unionen.

I andra delen av skriftväxlingen avtalas det om att unionen och Kroatien ska vidta nödvändiga åtgärder för att Kroatiens tillträde till de avtal som landet enligt vad som avtalats i anslutningsakten ska bli part till ska sammanfalla med tidpunkten för Kroatiens anslutning till unionen. Avtalen är konventioner och protokoll som ingåtts mellan medlemsstaterna och avtal eller konventioner som unionen och medlemsstaterna tillsammans har ingått med tredjeländer eller med internationella organisationer samt EES-avtalet. I anslutningsakten bestäms avseende avtal som unionen och medlemsstaterna tillsammans har ingått med tredjeländer eller med internationella organisationer att det ska förhandlas fram ett protokoll om Kroatiens anslutning till respektive avtal, såvida inte annat föreskrivs i det ursprungliga avtalet. I skriftväxlingen avtalas att Kroatien ska delta som observatör i överläggningarna om sådana protokoll. Även vissa icke-preferensavtal som ingåtts av unionen kan komma att anpassas eller justeras så att hänsyn tas till Kroatiens anslutning till unionen. Kroatien deltar som observatör i förhandlingarna om dessa anpassningar.

I tredje delen av skriftväxlingen avtalas om att Kroatien i god tid ska förse institutionerna med översättningar av rättsakter som antagits av dem före anslutningen. Dessa texter är enligt artikel 52 i anslutningsakten från och med anslutningsdagen giltiga på samma villkor som texterna på de nuvarande officiella

språken och de ska offentliggöras i unionens officiella tidning, om även texterna på de nuvarande språken har offentliggjorts där.

1 Lagförslag

Lag om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget om Kroatians anslutning till Europeiska unionen som hör till området för lagstiftningen samt om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och republiken Kroatien, å andra sidan

1 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse som sätter i kraft de bestämmelser i anslutningsfördraget som hör till området för lagstiftningen. I avsnittet om behovet av riksdagens samtycke klarläggs till vilka delar bestämmelserna i fördraget hör till området för lagstiftningen.

2 §. I paragrafen föreslås att lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan (23/2005) ska upphävas. Stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och republiken Kroatien, å andra sidan, undertecknades i Luxemburg den 29 oktober 2001. I och med att ikraftträdandelagen upphävs, upphävs också avtalets ikraftträdandeförordning.

3 §. Om sättande i kraft av de övriga bestämmelserna i fördraget och om ikraftträdandet av lagen ska enligt förslaget bestämmas genom förordning av statsrådet.

Lagen avses träda i kraft samtidigt som fördraget för Finlands del träder i kraft.

2 Ikraftträdande

Anslutningsfördraget träder i kraft den 1 juli 2013, förutsatt att alla parter i anslutningsfördraget har deponerat sina ratifikationsinstrument hos Italiens regering senast den 30 juni 2013. Samtliga nuvarande med-

lemsstater ska följaktligen också ratificera fördraget för att det ska träda i kraft. För Finlands del träder fördraget i kraft när det träder i kraft internationellt.

Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget om Kroatians anslutning till Europeiska unionen som hör till området för lagstiftningen samt om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och republiken Kroatien, å andra sidan, föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet samtidigt som anslutningsfördraget för Finlands del träder i kraft.

Bestämmelser om ikraftträdande av internationella förpliktelser i landskapet Åland finns i 59 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991). Om ett fördrag innehåller en bestämmelse i en fråga som enligt självstyrelselagen faller inom landskapets behörighet, eller om bestämmelsen står i strid med självstyrelselagen, träder fördraget inte till den delen i kraft i landskapet, om inte lagtinget ger sitt bifall. Bestämmelserna i anslutningsfördraget gäller allmänt taget inte frågor som faller inom landskapet Ålands behörighet. Anslutningsfördragets bestämmelser om institutionerna grundar sig på Lisabonfördraget. I motiveringarna till Lisabonfördraget (RP 23/2008 rd, s. 332/I) har det ansetts att de institutionella reformerna i anknytning till fördraget inte ändrar unionens grundläggande karaktär och, trots att de är omfattande, betraktas som en sådan utveckling av unionens interna verksamhet på institutionell nivå som inte är av betydelse med tanke på suveränitetsbestämmelserna i grundlagen. Bestämmelserna ansågs inte vara sådana att de krävde Ålands bifall.

Anslutningsfördraget ska ersätta stabiliserings- och associeringsavtalet med Kroatien och för det avtalets ikraftträdandelag inhämtades i tiderna bifall av Ålands lagting. Bestämmelsen om lagtingets bifall i 59 § i självstyrelselagen gäller dock inte uppsägning av internationella överenskommelser eller andra internationella förpliktelser med motsvarande verkningar.

Anslutningsfördraget innehåller några sådana smärre anpassningar som berör finsk

rättskipningsbehörighet i frågor som enligt 18 § 10, 12, 15, 16, 17 och 22 punkten i självstyrelselagen faller inom landskapets lagstiftningsbehörighet. Sådana frågor ingår åtminstone i anpassningarna i anslutningsfördraget på området fiske, regionalpolitik och samordning av strukturinstrument, livsmedelssäkerhet och växtskydd samt natur- och miljövård. Med anledning av detta anser regeringen att bifall av Ålands lagting bör inhämtas för att lagen som ingår i propositionen ska träda i kraft i landskapet Åland.

3 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande. Riksdagens godkännande krävs också för uppsägning av en sådan förpliktelse.

Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis avser riksdagens grundlagsfästa befogenhet alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottet ska en bestämmelse i fördrag eller andra internationella förpliktelser anses höra till området för lagstiftningen 1) om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, 2) om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, 3) om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska föreskrivas i lag, 4) om det finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller eller 5) om det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken. Enligt grundlagsutskottet hör en bestämmelse om en internationell förpliktelse på dessa grunder till området för lagstiftningen oavsett om den strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11/2000 rd, GrUU 12/2000 rd och GrUU 45/2000 rd).

Anslutningsfördraget innehåller ett flertal bestämmelser som på ovan avsedda grunder och enligt grundlagsutskottets utlåtandep Praxis kan anses höra till området för lagstift-

ningen. Också en del av anpassningarna och övergångsbestämmelserna berör finsk rättskipningsbehörighet i frågor om vilka ska lagstiftas i Finland. Sådana bestämmelser ingår i synnerhet i de undantag som ska tillämpas ömsesidigt som de nuvarande medlemsländerna får tillämpa i förhållande till Kroatien.

Ett flertal bestämmelser i anslutningsfördraget är dock av sådan karaktär att de bara ligger till grund för Kroatiens engagemang i befintliga fördrag och bestämmelser. Övergångs- och undantagsbestämmelserna i anslutningsfördraget gör det möjligt för Kroatien att under den övergångstid som bestäms i fördraget tillämpa nationella bestämmelser som avviker från grundfördragen. Dessa bestämmelser kan inte anses falla inom Finlands rättskipningsbehörighet på ett sådant sätt att de hör till området för lagstiftningen i Finland i enlighet med 94 § 1 mom. i grundlagen.

Också en del av anpassningarna och övergångsbestämmelserna berör finsk rättskipningsbehörighet i frågor om vilka ska lagstiftas i Finland. Sådana bestämmelser ingår i synnerhet i de undantag som ska tillämpas ömsesidigt och i de undantag som de nuvarande medlemsländerna får tillämpa i förhållande till Kroatien.

Artikel 1 i anslutningsakten innehåller definitioner av vissa centrala begrepp som används i akten. I artikel 13 i anslutningsakten bestäms fördragens geografiska tillämpningsområde. Det har ansetts att avtalsbestämmelser som indirekt påverkar tolkningen och tillämpningen av materiella avtalsbestämmelser som hör till området för lagstiftningen också själva hör till området för lagstiftningen (GrUU 6/2001 rd).

Enligt artikel 6.2 andra stycket i anslutningsakten ska rådet genom enhälligt beslut på medlemsstaternas vägnar tillsammans med tredje länder eller internationella organisationer ingå protokoll, genom vilka Kroatien ansluter sig till de avtal eller konventioner som ingåtts eller undertecknats tillsammans av unionen och de nuvarande medlemsstaterna. Enligt artikel 3.5 i anslutningsakten ska rådet genom enhälligt beslut på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet göra alla anpassningar av de konventioner och protokoll som avses i

samma artikel. Eftersom de avtal som avses i bestämmelserna är blandavtal och avtal mellan medlemsstaterna, innebär bestämmelsen att en begränsad del av medlemsstaternas traktatkompetens överläts till rådet. Bestämmelsen tangerar bestämmelserna om suveränitet i 1 § i grundlagen och hör till området för lagstiftningen.

I artiklarna 7 och 8 i anslutningsakten definieras den rättsliga statusen för bestämmelserna i anslutningsakten och det förfarande som ska tillämpas när bestämmelserna ändras. Genom bestämmelserna klarläggs förhållandet mellan gemenskapens primär- och sekundärrätt när det gäller frågor som regleras i anslutningsakten. Bestämmelserna hör till området för lagstiftningen.

Artiklarna 9–11, 19 och 20 samt 23–25 i anslutningsakten innehåller övriga ändringar av bestämmelserna om unionens institutioner. Enligt grundlagsutskottets utlåtandepraxis har sådana institutionella bestämmelser nära koppling till en stats suveränitet och bör anses höra till området för lagstiftningen (GrUU 38/2001 rd).

I artikel 16 i anslutningsakten sägs att de bestämmelser som förtecknas i bilaga IV ska tillämpas enligt de villkor som anges i den bilagan. I avsnitten om bolagsrätt i bilaga IV ingår bestämmelser som hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 18 i anslutningsakten ska de bestämmelser som förtecknas i bilaga V tillämpas enligt de villkor som anges i den bilagan. En del av dessa övergångsåtgärder hör till området för lagstiftningen. Sådana bestämmelser ingår åtminstone i övergångsåtgärderna som gäller fri rörlighet. Till området för lagstiftningen hör också de ömsesidiga övergångsarrangemangen för inrikes vägtransporter och övergångsbestämmelserna om punktskatt på cigaretter. Artikeln möjliggör också att det införs övergångsmekanismer med avseende på den fria rörligheten för arbetstagare. Regeringen anser att Finland på grund av Kroatiens ringa storlek och i förhållande till Finland avlägsna läge inte har skäl att införa sådana övergångstider som akten möjliggör med avseende på den fria rörligheten för arbetstagare.

Enligt artikel 38 i anslutningsakten får var och en av de nuvarande medlemsstaterna ansöka om bemyndigande att vidta skyddsåtgärder

som avser Kroatien, om det skulle uppstå svårigheter som är allvarliga och kan bli bestående inom någon ekonomisk sektor eller som allvarligt kan försämra ekonomin inom ett visst geografiskt område. Artikel 37 i akten innehåller dessutom en särskild skyddsklausul för den inre marknaden och artikel 39 i akten en skyddsklausul för civil- och straffrättsligt samarbete. Artiklarna möjliggör sådana åtgärder som sannolikt ingriper bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Finland. Själva artiklarna hör också till området för lagstiftningen.

Enligt 102 § i grundlagen ska bestämmelser om utnämning av domare utfärdas genom lag. Utnämning av domare till domstolen och till tribunalen behandlas i artikel 22 i anslutningsakten. Artikeln hör till området för lagstiftningen.

Medlemskapet i Europeiska unionen är en viktig form för Finlands deltagande i det internationella samarbetet. Verkningarna av den aktuella utvidgningen av unionen är inte lika omfattande som verkningarna av utvidgningen 2004 eller av Rumäniens och Bulgariens anslutning, men också denna utvidgning är av betydelse för unionen. I och med att anslutningsfördraget ändrar grundfördragen, som hör till de viktigaste instrumenten för Finlands internationella samarbete, är det också ur Finlands synvinkel ett sådant fördrag av avsevärd betydelse som enligt 94 § 1 mom. i grundlagen kräver riksdagens godkännande (GrUU 11/2003 rd).

Bestämmelser som av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande är bl.a. internationella förpliktelser som är bindande för riksdagens budgetbefogenheter (t.ex. GrUU 45/2000 rd och GrUU 11/2003 rd). Som sådana förpliktelser har i praktiken betraktats närmast bestämmelser som medför direkta utgifter för staten. Utvidgningen har både direkta och indirekta budgetkonsekvenser. Den ökning av EU:s budget som följer av Kroatiens anslutning leder också till att Finlands betalningar ökar. Utvidgningen medför följaktligen årliga utgifter som budgeteras som Finlands betalningar till EU och som därmed omfattas av riksdagens budgetkompetens. Också av denna anledning kräver godkännandet av anslutningsfördraget riksdagens godkännande.

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen ska riksdagen också godkänna uppsägningen av sådana internationella förpliktelser som avses i samma moment. Anslutningsfördraget ska ersätta stabiliserings- och associeringsavtalet med Kroatien. Eftersom det avtalet har ingåtts som ett blandavtal och det innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, bör också den förpliktelse som upphäver avtalet till denna del anses falla inom riksdagens behörighet, trots att det inte formellt är fråga om uppsägning av en överenskommelse (GrUU 18/2002 rd och GrUU 11/2003 rd).

Riksdagens godkännande omfattar anslutningsfördraget i sin helhet, inbegripet anslutningsakten med bilagor. Riksdagens godkännande inhämtas inte beträffande den särskilda slutakt som upprättades i samband med att anslutningsfördraget undertecknades och de förklaringar som ingår i slutakten, eftersom de inte är juridiska till sin natur (se GrUU 11/2003 rd).

4 Behandlingsordning

Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Nicefördraget om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem (1/2002), lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget om Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning till Europeiska unionen som hör till området för lagstiftningen (1259/2003) och lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget om Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen (652/2006) har stiftats i vanlig lagstiftningsordning (se GrUU 38/2001 rd och GrUU 11/2003 rd) och fördragen som nämns i lagarna har godkänts med enkel majoritet.

Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Lissabonfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (599/2008) stiftades i så kallad inskränkt grundlagsordning och fördraget krävde god-

kännande med två tredjedelars majoritet. I sitt utlåtande om fördraget ansåg grundlagsutskottet att i relation till att Finland redan var medlem av Europeiska unionen Lissabonfördraget inte i sak var någon helt ny ordning med tanke på vårt unionsmedlemskap, vilket framhölls av det faktum att fördraget gick ut på att ändra de gällande grundfördragen och inte, som det konstitutionella fördraget, ersätta dem med ett helt nytt fördrag (GrUU 13/2008 rd). Därför ansågs med tanke på 73 § 1 mom. i grundlagen bara de undantagen från grundlagen vara betydelsefulla som är nya i dagens läge. Som sådana ansågs det utvidgade tillämpningsområdet för principen om unionsrättens prioritet och för domstolens jurisdiktion i och med att indelningen i pelare utgick, de nya rättsgrunderna för specifika delar av straffrättsliga förfaranden (artikel 82 i EUF-fördraget) och rekvisiten och påföljderna för brott (artikel 83 i EUF-fördraget), rättsgrunden som gör det möjligt att inrätta en europeisk åklagarmyndighet (artikel 89 i EUF-fördraget), förenklade förfaranden för ändring av fördragen (artikel 48.7 i EU-fördraget) med avseende på godkännande och ikraftsättande av internationella förpliktelser och på suveränitet samt bestämmelsen som möjliggör en övergång till beslutsfattande med kvalificerad majoritet på områden med ett fördjupat samarbete (artikel 333 i EUF-fördraget). Efter Lissabonfördragets ikraftträdande har det också lagstiftats om Finlands medlemskap i Europeiska unionen i 1 § 2 mom. i grundlagen (112/2011).

Det föreliggande anslutningsfördraget innehåller till följd av utvidgningen nödvändiga anpassningar av de fördrag som ligger till grund för unionen samt andra villkor för Kroatiens anslutning. Anslutningsfördraget ändrar och kompletterar de gällande fördragen som ligger till grund för unionen. Ändringarna i anslutningsakten som gäller institutionerna utgår från Lissabonfördraget och protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser, fogat till det fördraget. Genom anslutningsfördraget görs alltså inte sådana ändringar eller anpassningar som i samband med ikraftsättandet av Lissabonfördraget på det sätt som redogörs ovan ansågs kräva inskränkt grundlagsordning.

De ändringar som ska göras inför utvidgningen med avseende på antalet ledamöter i Europaparlamentet som ska väljas i varje medlemsstat och det sammanlagda antalet ledamöter, viktningen av rösterna i rådet, antalet medlemmar i de rådgivande organen samt kommissionens storlek och sammansättning utgår på samma sätt som ovan från Lissabonfördraget och protokoll nr 36. Bestämmelserna om institutionerna förändrar inte i väsentliga delar Finlands ställning inom beslutsfattandet i unionen jämfört med de skyldigheter som följer av Lissabonfördraget. Sedvanlig utveckling av unionens verksamhet på institutionell nivå ska inte anses utgöra betydande överföring av behörighet på det sätt som avses i 94 § 2 mom. och 95 § 2 mom. i grundlagen.

Enligt artikel 6.2 andra stycket i anslutningsakten ska rådet genom enhälligt beslut på medlemsstaternas vägnar tillsammans med tredjeländer eller internationella organisationer ingå protokoll, genom vilka Kroatien ansluter sig till de avtal eller konventioner som ingåtts eller undertecknats tillsammans av unionen och de nuvarande medlemsstaterna. Enligt artikel 3.5 i anslutningsakten ska rådet genom enhälligt beslut på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet göra alla anpassningar av de konventioner och protokoll som avses i samma artikel. Eftersom de avtal som avses i bestämmelserna är blandavtal och avtal mellan medlemsstaterna, innebär bestämmelserna att en begränsad del av medlemsstaternas traktatkompetens överläts till rådet. Enligt 94 § 2 mom. och 95 § 2 mom. i grundlagen, vilka ändrades 2012, ska beslut som med hänsyn till Finlands suveränitet gäller betydande överföring av behörighet till Europeiska unionen eller till en internationell organisation eller institution fattas med minst två tredjedelar av de lämnade rösterna. Ändringarna syftade till att registrera grundlagsutskottets tolkningslinje med avseende på suveränitetsbestämmelsen i 1 § i grundlagen (RP 60/2010 rd). Så som framgår av förarbetena till ändringen av grundlagen har utskottet i bedömningen av vilken roll överföring av behörighet spelar för suveräniteten fäst avseende vid begränsningen i sak och tillämpningsområdet för den överförda behörigheten (GrUU 38/2010 rd) och (GrUU

51/2001 rd) och till exempel på avtalsbestämmelsernas karaktär, syfte och materiella betydelse överlag (GrUU 61/2002 rd och Gr 19/2010 rd). Tolkningen utgår från att internationella förpliktelser som är vanliga i dagens internationella samverkan mellan stater och som bara i obetydlig omfattning påverkar statens suveränitet spelar i och för sig ingen större roll med avseende på 1 § 1 mom. i grundlagen (RP 60/2010 rd).

Grundlagsutskottet har vidare ansett att en institution som har inrättats med stöd av ett fördrag kan ges behörighet att anpassa, men inte ändra fördraget. Tillåtna anpassningar bör i materiellt hänseende vara sådana att de inte påverkar fördragets karaktär, men inte heller gäller ärenden som enligt grundlagen kräver riksdagens samtycke (se t.ex. GrUU 13/2008 rd och GrUU 36/2006 rd). Med hänsyn till suveräniteten är också det av betydelse, huruvida anpassningar kan göras även om Finland motsätter sig dem (se t.ex. GrUU 51/2001 rd och GrUU 36/2006 rd). Utskottet har under den senaste tiden i sin praxis gjort en ny bedömning av effekterna på suveräniteten av bestämmelser om behörighetsöverföringar genom att man fäster större vikt vid den överförda behörighetens materiella betydelse snarare än frågan om en bestämmelse hör till området för lagstiftning eller inte (GrUU 19/2010 rd).

I ljuset av tidigare praxis inverkar anpassningsprotokollen angående nya medlemsstaters anslutning inte det berörda fördragets karaktär och gäller å andra sidan inte heller frågor som enligt grundlagen förutsätter samtycke av riksdagen. Rådet ska enhälligt besluta om protokollen. Det är följaktligen fråga om en sådan begränsad överlåtelse av traktatkompetens som inte är problematisk i konstitutionellt hänseende. Det är följaktligen inte fråga om en sådan med hänsyn till suveräniteten betydande överföring av behörighet, där beslutet ska fattas med minst två tredjedelar av de lämnade rösterna.

Anslutningsfördraget och de lagar som hör samman med det innehåller därmed inte bestämmelser som berör grundlagen så som avses i dess 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. Enligt regeringens uppfattning kan anslutningsfördraget godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av fördraget samt om upphävande av ikraftträdan-

delagen för Kroatiens stabiliserings- och associeringsavtal godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås att

riksdagen godkänner det i Bryssel den 9 december 2011 ingångna fördraget

mellan Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet

Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Europeiska unionens medlemsstater) och Republiken Kroatien om Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen

Eftersom fördraget innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget om Kroatians anslutning till Europeiska unionen som hör till området för lagstiftningen samt om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och republiken Kroatien, å andra sidan

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Bryssel den 9 december 2011 ingångna fördraget mellan Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Europeiska unionens medlemsstater) och Republiken Kroatien om Republi-

ken Kroatians anslutning till Europeiska unionen gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Genom denna lag upphävs lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och republiken Kroatien, å andra sidan (1235/2003).

3 §

Om sättande i kraft av de övriga bestämmelserna i fördraget och om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet

Helsingfors den 25 oktober 2012

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Avdelningschef Jukka Salovaara

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 7 november 2011
(OR. en)**

14409/11

LIMITE

**ELARG 94
ACCTR 4**

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Anslutningsfördrag: Fördraget om Republiken Kroatians anslutning

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

A.	Fördrag mellan Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Europeiska unionens medlemsstater) och Republiken Kroatien om Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen
B.	Akt om villkoren för Republiken Kroatiens anslutning och om anpassning av fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen
Del ett:	Principer
Del två:	Anpassning av fördragen
	Avdelning I: Institutionella bestämmelser
	Avdelning II: Andra anpassningar
Del tre:	Permanent bestämmelser
Del fyra:	Tillfälliga bestämmelser
	Avdelning I: Övergångsbestämmelser
	Avdelning II: Institutionella bestämmelser
	Avdelning III: Finansiella bestämmelser
	Avdelning IV: Övriga bestämmelser
Del fem:	Genomförandebestämmelser för denna akt
	Avdelning I: Anpassning till institutionernas arbetsordningar och till kommittéernas regler och arbetsordningar
	Avdelning II: Tillämpning av institutionernas akter
	Avdelning III: Slutbestämmelser

BILAGOR

Bilaga I: Förteckning över konventioner och protokoll som Republiken Kroatien tillträder vid anslutningen (enligt artikel 3.4 i anslutningsakten).....

Bilaga II: Förteckning över bestämmelser i Schengenregelverket, som det införlivats inom Europeiska unionens ramar, och i de akter som grundas på Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta, vilka ska vara bindande och tillämpliga i Republiken Kroatien från och med anslutningen (enligt artikel 4.1 i anslutningsakten)

Bilaga III: Förteckning enligt artikel 15 i anslutningsakten: anpassningar av institutionernas akter ...

1. Frihet att tillhandahålla tjänster
2. Lagstiftning om immateriella rättigheter
- I. Gemenskapsvarumärke.....
- II. Tilläggsskydd
- III. Gemenskapsformgivning.....
3. Finansiella tjänster
4. Jordbruk
5. Fiske
6. Beskattning
7. Regionalpolitik och samordning av strukturinstrument.....
8. Miljö.....

Bilaga IV: Förteckning enligt artikel 16 i anslutningsakten: andra permanenta bestämmelser.....

1. Lagstiftning om immateriella rättigheter
2. Konkurrenspolitik
3. Jordbruk
4. Fiske
5. Tullunion.....

Tillägg till bilaga IV

Bilaga V: Förteckning enligt artikel 18 i anslutningsakten: övergångsbestämmelser

1. Fri rörlighet för varor
2. Fri rörlighet för personer.....
3. Fri rörlighet för kapital.....
4. Jordbruk
- I. Övergångsåtgärder för Kroatien
- II. Övergångstullkvot för rörråsocker för raffinering
- III. Tillfälligt direktstöd till Kroatien

5.	Livsmedelssäkerhet, veterinära och fytosanitära frågor
I.	Värphöns.....
II.	Anläggningar (kött, mjölk, fisk och animaliska biprodukter)
III.	Saluföring av utsäde
IV.	Neum
6.	Fiskeri
7.	Transportpolitik.....
8.	Beskattning
9.	Frihet, säkerhet och rättvisa
10.	Miljö
I.	Övergripande lagstiftning.....
II.	Luftkvalitet
III.	Avfallshantering
IV.	Vattenkvalitet.....
V.	Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC)
VI.	Kemikalier

Tillägg till bilaga V

Bilaga VI: Landsbygdsutveckling (enligt artikel 35.2 i anslutningsakten)

Bilaga VII: Särskilda åtaganden som gjorts av Republiken Kroatien vid anslutningsförhandlingarna
(enligt artikel 36.1 andra stycket i anslutningsakten)

Bilaga VIII: Åtaganden som gjorts av Republiken Kroatien om omstruktureringen av den kroatiska
varvsindustrin (enligt artikel 36.1 tredje stycket i anslutningsakten)

Bilaga IX: Åtaganden som gjorts av Republiken Kroatien om omstruktureringen av stålsektorn
(enligt artikel 36.1 tredje stycket i anslutningsakten)

PROTOKOLL

Protokoll om vissa överenskommelser rörande en eventuell engångsöverföring av utsläppsenheter
som Republiken Kroatien tilldelats enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention
om klimatförändringar och därmed förbunden kompensation

SLUTAKT

I. Slutaktens text

II. Förklaringar

- A. Gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna
 Gemensam förklaring om fullständig tillämpning av bestämmelserna
 i Schengenregelverket
- B. Gemensam förklaring av olika nuvarande medlemsstater.....
 Gemensam förklaring av Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Österrike
 om fri rörlighet för arbetstagare: Kroatien
- C. Gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna och Republiken Kroatien
 Gemensam förklaring om Europeiska utvecklingsfonden.....
- D. Förklaring av Republiken Kroatien.....
 Förklaring av Republiken Kroatien om övergångsordningen för liberaliseringen av
 marknaden för jordbruksmark i Kroatien.....

III. Skriftväxling mellan Europeiska unionen och Republiken Kroatien om ett informations- och
 samrådsförfarande angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder som ska antas
 under tiden fram till anslutningen

FÖRDRAG

MELLAN

KONUNGARIKET BELGIEN, REPUBLIKEN BULGARIEN, REPUBLIKEN TJECKIEN,
KONUNGARIKET DANMARK, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,
REPUBLIKEN ESTLAND, IRLAND, REPUBLIKEN GREKLAND,
KONUNGARIKET SPANIEN, REPUBLIKEN FRANKRIKE, REPUBLIKEN ITALIEN,
REPUBLIKEN CYPERN, REPUBLIKEN LETTLAND, REPUBLIKEN LITAUEN,
STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG, REPUBLIKEN UNGERN,
REPUBLIKEN MALTA, KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,
REPUBLIKEN ÖSTERRIKE, REPUBLIKEN POLEN, REPUBLIKEN PORTUGAL,
RUMÄNIEN, REPUBLIKEN SLOVENIEN, REPUBLIKEN SLOVAKIEN,
REPUBLIKEN FINLAND, KONUNGARIKET SVERIGE,
FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND
(EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER)

OCH

REPUBLIKEN KROATIEN

OM REPUBLIKEN KROATIENS

ANSLUTNING TILL EUROPEISKA UNIONEN

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG,

REPUBLIKEN BULGARIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN TJECKIENS PRESIDENT,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT,

REPUBLIKEN ESTLANDS PRESIDENT,

IRLANDS PRESIDENT,

REPUBLIKEN GREKLANDS PRESIDENT,

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKES PRESIDENT,

REPUBLIKEN KROATIEN,

REPUBLIKEN ITALIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN CYPERNS PRESIDENT,

REPUBLIKEN LETTLANDS PRESIDENT,

REPUBLIKEN LITAUENS PRESIDENT,

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG,

REPUBLIKEN UNGERNS PRESIDENT,

MALTAS PRESIDENT,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKES FÖRBUNDSPRESIDENT,

REPUBLIKEN POLENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN PORTUGALS PRESIDENT,

RUMÄNIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN SLOVENIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN SLOVAKIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT,

KONUNGARIKET SVERIGES REGERING,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET
STORBRIANNIEN OCH NORDIRLAND,

SOM GEMENSAMT ÖNSKAR fullfölja förverkligandet av Europeiska unionens mål,

SOM ÄR FAST BESLUTNA att fortsätta att utveckla en allt fastare sammanslutning mellan Europas folk på den grund som redan är lagd,

SOM BEAKTAR att artikel 49 i fördraget om Europeiska unionen ger europeiska stater möjlighet att bli medlemmar i unionen,

SOM BEAKTAR att Republiken Kroatien har ansökt om medlemskap i unionen,

SOM BEAKTAR att rådet, efter att ha hört kommissionen och inhämtat Europaparlamentets samtycke, uttalat sig för att Republiken Kroatien ska bli medlem,

HAR ENATS OM villkoren för anslutning och anpassning av fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen och har för detta ändamål som befullmäktigade utsett:

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG,

REPUBLIKEN BULGARIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN TJECKIENS PRESIDENT,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT,

REPUBLIKEN ESTLANDS PRESIDENT,

IRLANDS PRESIDENT,

REPUBLIKEN GREKLANDS PRESIDENT,

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKES PRESIDENT,

REPUBLIKEN KROATIEN,

REPUBLIKEN ITALIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN CYPERNS PRESIDENT,

REPUBLIKEN LETTLANDS PRESIDENT,

REPUBLIKEN LITAUENS PRESIDENT,

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG,

REPUBLIKEN UNGERNS PRESIDENT,

MALTAS PRESIDENT,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKES FÖRBUNDSPRESIDENT,

REPUBLIKEN POLENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN PORTUGALS PRESIDENT,

RUMÄNIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN SLOVENIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN SLOVAKIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT,

KONUNGARIKET SVERIGES REGERING,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET
STORBRIANNIEN OCH NORDIRLAND,

SOM, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

ARTIKEL 1

1. Republiken Kroatien blir härmed medlem i Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen.
2. Republiken Kroatien blir part i fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, enligt den lydelse de har efter ändringar och tillägg.
3. Villkoren för anslutning och de anpassningar av de fördrag som avses i punkt 2 vilka anslutningen medför anges i den akt som är fogad till detta fördrag. Bestämmelserna i akten utgör en integrerad del av detta fördrag.

ARTIKEL 2

Bestämmelserna om rättigheter och skyldigheter för medlemsstaterna samt uppgifter och befogenheter för unionens institutioner, i de fördrag i vilka Republiken Kroatien blir part enligt artikel 1.2, ska tillämpas på detta fördrag.

ARTIKEL 3

1. Detta fördrag ska ratificeras av de höga fördragsslutande parterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser. Ratifikationsinstrumenten ska deponeras hos Republiken Italiens regering senast den 30 juni 2013.
2. Genom att ratificera detta fördrag ska Republiken Kroatien även anses ha ratificerat eller godkänt de ändringar av fördragen som avses i artikel 1.2 vilka är öppna för ratificering eller godkännande av medlemsstaterna enligt artikel 48 i fördraget om Europeiska unionen vid tidpunkten för Republiken Kroatiens ratificering av detta fördrag samt institutionernas akter vilka har antagits senast vid samma tidpunkt och vilka träder i kraft först sedan de har godkänts av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.
3. Detta fördrag träder i kraft den 1 juli 2013 förutsatt att alla ratifikationsinstrument har deponerats före den dagen.
4. Utan hinder av punkt 3 får unionens institutioner före anslutningen anta de åtgärder som avses i artiklarna 3.7, 6.2 andra stycket, 6.3 andra stycket, 6.6 andra och tredje styckena, 6.7 andra stycket, 6.8 tredje stycket, artiklarna 17, 29.1, 30.5, 31.5, 35.3, 35.4, 38, 39, 41, 42, 43, 44, 49, 50 och 51 och bilagorna IV–VI till den akt som avses i artikel 1.3.

Dessa åtgärder ska träda i kraft endast om detta fördrag träder i kraft och då samtidigt med fördraget.

5. Utan hinder av punkt 3 ska artikel 36 i den akt som avses i artikel 1.3 gälla från och med undertecknandet av detta fördrag.

ARTIKEL 4

Detta fördrag, upprättat i ett enda original på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga, ska deponeras i arkiven hos Republiken Italiens regering, som ska överlämna en bestyrkt kopia till var och en av de andra signatärstaternas regeringar.

SOM BEKRÄFTELSE PÅ DETTA har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat detta fördrag.

Utfärdat i ... den...

AKT
OM VILLKOREN FÖR REPUBLIKEN KROATIENS
ANSLUTNING OCH OM ANPASSNING AV
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN,
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONENS FUNKTIONSSÄTT
OCH FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET
AV EUROPEISKA ATOMENERGIGEMENSKAPEN

DEL ETT

PRINCIPER

ARTIKEL 1

I denna akt avses med

– *grundläggande fördrag:*

- a) fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) med de ändringar och tillägg som har gjorts genom fördrag eller andra akter som har trätt i kraft före Republiken Kroatians anslutning,
- b) fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratomfördraget), med de ändringar och tillägg som har gjorts genom fördrag eller andra akter som har trätt i kraft före Republiken Kroatians anslutning,

- *nuvarande medlemsstater*: Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland,
- *unionen*: Europeiska unionen, grundat på EU-fördraget och EUF-fördraget och/eller, allt efter omständigheterna, Europeiska atomenergigemenskapen,
- *institutioner*: de institutioner som har upprättats genom EU-fördraget.

ARTIKEL 2

Från och med anslutningsdagen ska bestämmelserna i de grundläggande fördragen och i de akter som har antagits av institutionerna före anslutningen vara bindande för Kroatien och tillämpas i Kroatien på de villkor som anges i dessa fördrag och i denna akt.

Om överenskommelser om ändringar av de grundläggande fördragen har träffats mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar i enlighet med artikel 48.4 i EU-fördraget efter Kroatians ratificering av anslutningsavtalet och dessa ändringar inte har trätt i kraft vid anslutningsdagen ska Kroatien ratificera dessa ändringar i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser.

ARTIKEL 3

1. Kroatien ansluter sig till de beslut och avtal som medlemsstaternas stats- och regeringschefer har fattat eller ingått vid sammanträden i Europeiska rådet.
2. Kroatien ansluter sig till de beslut och avtal som företrädarna för medlemsstaternas regeringar har fattat eller ingått vid sammanträden i rådet.
3. Kroatien ska ha samma ställning som de nuvarande medlemsstaterna när det gäller förklaringar, resolutioner eller andra ståndpunkter av Europeiska rådet eller av rådet samt förklaringar, resolutioner eller andra ståndpunkter som medlemsstaterna efter gemensam överenskommelse har antagit rörande unionen. Kroatien kommer följaktligen att beakta de principer och riktlinjer som kommer till uttryck i dessa förklaringar, resolutioner eller andra ståndpunkter och kommer att göra vad som behövs för att säkerställa genomförandet.

4. Kroatien ansluter sig till de konventioner och protokoll som är förtecknade i bilaga I. Dessa konventioner och protokoll ska träda i kraft gentemot Kroatien den dag som rådet fastställer i de beslut som avses i punkt 5.
5. Rådet ska genom enhälligt beslut på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet besluta att göra alla anpassningar som krävs på grund av anslutning till de konventioner och protokoll som avses i punkt 4 och offentliggöra de anpassade texterna i *Europeiska unionens officiella tidning*.
6. Kroatien åtar sig avseende de konventioner och protokoll som avses i punkt 4 att införa administrativa eller andra arrangemang som motsvarar dem som de nuvarande medlemsstaterna eller rådet har antagit vid anslutningsdagen och att underlätta praktiskt samarbete mellan medlemsstaternas institutioner och organisationer.
7. Rådet kan genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen komplettera bilaga I med de relevanta konventioner, avtal och protokoll som har undertecknats före anslutningsdagen.

ARTIKEL 4

1. Bestämmelserna i Schengenregelverket, som avses i protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar (nedan kallat *Schengenprotokollet*), fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och i de akter som grundas på detta eller på annat sätt har samband med detta, enligt förteckningen i bilaga II, samt i eventuella ytterligare sådana akter som har antagits före anslutningsdagen ska vara bindande för och tillämpas i Kroatien från och med anslutningsdagen.
2. De bestämmelser i Schengenregelverket, som det införlivats inom Europeiska unionens ramar, och i de akter som grundas på detta eller på annat sätt har samband med detta vilka inte avses i punkt 1 ska visserligen vara bindande för Kroatien från och med anslutningsdagen men ska inte tillämpas i Kroatien förrän efter beslut av rådet, när det i enlighet med tillämpliga Schengenutvärderingsförfaranden har kontrollerats att de nödvändiga villkoren för tillämpning av samtliga delar av regelverket är uppfyllda i Kroatien, inbegripet ett effektivt genomförande av alla Schengenregler i enlighet med överenskomna gemensamma standarder och grundläggande principer. Det beslutet ska fattas av rådet, i enlighet med tillämpliga Schengenförfaranden och med beaktande av en rapport från kommissionen, där det bekräftas att Kroatien fortsätter att uppfylla de åtaganden som gjordes under anslutningsförhandlingarna vilka är relevanta för Schengenregelverket.

Rådet ska efter att ha hört Europaparlamentet fatta sitt beslut med enhällighet bland de medlemmar som företräder regeringarna i de medlemsstater för vilka tillämpningen av de bestämmelser som avses i denna punkt redan har inletts och företrädaren för Republiken Kroatians regering. De rådsmedlemmar som företräder regeringarna i Irland och i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska delta i sådana beslut i den mån de hänför sig till de bestämmelser i Schengenregelverket och i de akter som grundas på detta eller som på annat sätt har samband med detta i vilka dessa medlemsstater deltar.

ARTIKEL 5

Kroatien ska delta i den ekonomiska och monetära unionen från och med anslutningsdagen som medlemsstat med undantag i enlighet med artikel 139 i EUF-fördraget.

ARTIKEL 6

1. Sådana avtal som har ingåtts eller provisoriskt tillämpas av unionen med ett eller flera tredjeländer, med en internationell organisation eller med en medborgare i tredjeland ska vara bindande för Kroatien på de villkor som anges i de grundläggande fördragen och i denna akt.

2. Kroatien förbinder sig att på de villkor som anges i denna akt ansluta sig till de avtal som har ingåtts eller undertecknats av de nuvarande medlemsstaterna och unionen med ett eller flera tredjeländer eller med en internationell organisation.

Såvida inte annat föreskrivs i sådana specifika avtal som avses i första stycket, ska Kroatiens anslutning till dessa avtal godkännas genom att protokoll till sådana avtal ingås mellan rådet, genom enhälligt beslut på medlemsstaternas vägnar, och tredjelandet, tredjeländerna eller den internationella organisationen i fråga. Kommissionen eller, om avtalet uteslutande eller främst avser den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (den höga representanten) ska på medlemsstaternas vägnar förhandla fram dessa protokoll på grundval av förhandlingsdirektiv som enhälligt har godkänts av rådet och i samråd med en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna. Kommissionen eller, i förekommande fall, den höga representanten ska lägga fram ett utkast till protokollen för rådet, så att de kan ingås.

Detta förfarande ska inte påverka utövandet av unionens egen behörighet eller beröra fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna när det gäller ingående av sådana avtal i framtiden eller eventuella andra ändringar som inte har samband med anslutningen.

3. Från och med anslutningsdagen, och i avvaktan på ikraftträdandet av de nödvändiga protokoll som avses i punkt 2 andra stycket, ska Kroatien tillämpa bestämmelserna i de avtal som avses i punkt 2 första stycket vilka har ingåtts eller provisoriskt tillämpas före anslutningsdagen, med undantag för avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer¹.

I avvaktan på ikraftträdandet av de protokoll som avses i punkt 2 andra stycket ska unionen och medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder inom ramen för sina respektive befogenheter, om lämpligt tillsammans.

4. Kroatien ansluter sig till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000², samt till de två avtalen om ändring av det avtalet, undertecknade i Luxemburg den 25 juni 2005³ och öppnade för undertecknande i Ouagadougou den 22 juni 2010⁴.

5. Kroatien förbinder sig att på de villkor som anges i denna akt ansluta sig till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet⁵ i enlighet med artikel 128 i det avtalet.

¹ EGT L 114, 30.4.2002, s. 6.

² EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

³ EUT L 209, 11.8.2005, s. 27, EUT L 287, 28.10.2005, s. 4 och EUT L 168M, 21.6.2006, s. 33.

⁴ EUT L 287, 4.11.2010, s. 3.

⁵ EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.

6. Från och med anslutningsdagen ska Kroatien tillämpa de bilaterala textilavtal och överenskommelser som ingåtts mellan unionen och tredjeländer.

De kvantitativa restriktioner som unionen tillämpar på import av textil- och beklädnadsvaror ska anpassas för att ta hänsyn till Kroatiens anslutning till unionen. Unionen kan i detta syfte före anslutningsdagen förhandla fram ändringar i de bilaterala textilavtal och överenskommelser som avses i första stycket med de berörda tredjeländerna.

Om ändringarna i de bilaterala textilavtalen och överenskommelserna inte har trätt i kraft vid anslutningsdagen, ska unionen göra de nödvändiga anpassningarna av sina bestämmelser om import av textil- och beklädnadsvaror från tredjeländer för att ta hänsyn till Kroatiens anslutning.

7. De kvantitativa restriktioner som unionen tillämpar på import av stål och stålprodukter ska anpassas på grundval av Kroatiens import under de senaste åren av stål och stålprodukter med ursprung i de berörda leverantörsländerna.

I detta syfte ska de nödvändiga ändringarna i de bilaterala stålavtal och överenskommelser som ingåtts mellan unionen och tredjeländer förhandlas fram före anslutningsdagen.

Om ändringarna av de bilaterala stålavtalen och överenskommelserna inte har trätt i kraft vid anslutningsdagen, ska bestämmelserna i första stycket gälla.

8. Från och med anslutningsdagen ska fiskeavtal som ingåtts mellan Kroatien och tredjeländer före den dagen förvaltas av unionen.

De rättigheter och skyldigheter som Kroatien har genom dessa avtal ska inte påverkas under den period då bestämmelserna i dessa avtal provisoriskt bibehålls.

Så snart som möjligt, och under alla omständigheter innan de avtal som avses i första stycket har löpt ut, ska lämpliga beslut om fortsättning av fiskeverksamheten enligt dessa avtal antas i varje enskilt fall av rådet, med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen, varvid det även ska vara möjligt att förlänga vissa avtal med högst ett år.

9. Kroatien ska frånträda alla frihandelsavtal med tredjeländer, inklusive Centraleuropeiska frihandelsavtalet i dess ändrade lydelse.

I den mån avtal mellan Kroatien, å ena sidan, och ett eller flera tredjeländer, å andra sidan, inte är förenliga med de skyldigheter som följer av denna akt ska Kroatien vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja de oförenligheter som har konstaterats. Om Kroatien har svårigheter med att anpassa ett avtal som har ingåtts med ett eller flera tredjeländer, ska landet frånträda det avtalet.

Kroatien ska vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa fullgörande av skyldigheterna i denna punkt från och med anslutningsdagen.

10. Kroatien ansluter sig, på de villkor som anges i denna akt, till de interna överenskommelser som har ingåtts av de nuvarande medlemsstaterna för att genomföra de avtal som avses i punkterna 2 och 4.

11. Kroatien ska vid behov vidta lämpliga åtgärder för att dess ställning i förhållande till internationella organisationer och sådana internationella avtal där också unionen eller andra medlemsstater är parter ska anpassas till de rättigheter och skyldigheter som följer av Kroatiens anslutning till unionen.

I synnerhet ska Kroatien frånträda sådana internationella fiskeavtal och utträda ur sådana internationella fiskeorganisationer som även unionen är part i, om inte landets medlemskap har samband med något annat än fiske.

Kroatien ska vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa fullgörande av skyldigheterna i denna punkt från och med anslutningsdagen.

ARTIKEL 7

1. Om inget annat föreskrivs i denna akt, får inte bestämmelserna i denna akt tillfälligt sättas ur kraft, ändras eller upphävas på annat sätt än genom det förfarande som anges i de grundläggande fördragen vilket gör det möjligt att ändra dessa fördrag.
2. De akter som har antagits av institutionerna och som omfattas av övergångsbestämmelser i denna akt ska behålla sin rättsliga status; i synnerhet ska förfarandena för ändring av dessa akter gälla även i fortsättningen.
3. De bestämmelser i denna akt vilkas syfte eller verkan är att akter antagna av institutionerna ska upphävas eller ändras ska, utom ifall de är av övergående karaktär, ha samma rättsliga status som de på detta sätt upphävda eller ändrade bestämmelserna och vara underkastade samma regler som dessa.

ARTIKEL 8

De grundläggande fördragen och de akter som har antagits av institutionerna ska som en övergångsåtgärd tillämpas med de avvikelser som föreskrivs i denna akt.

DEL TVÅ

ANPASSNING AV FÖRDRAGEN

AVDELNING I

INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 9

Protokollet om stadgan för Europeiska unionens domstol, fogat till EU-fördraget, EUF-fördraget och Euratomfördraget, ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 9 ska första stycket ersättas med följande:

”Den nytillsättning av en del av domartjänsterna som ska äga rum vart tredje år ska avse fjorton domare.”.

2. Artikel 48 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Tribunalen ska ha tjugoåtta domare.”.

ARTIKEL 10

Protokollet om Europeiska investeringsbankens stadga, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.1 första stycket ska ändras på följande sätt:

a) Den inledande meningen ska ersättas med följande:

”1. Banken ska ha ett kapital på 233 247 390 000 EUR, som ska tecknas av medlemsstaterna med följande belopp:”.

b) Följande ska införas mellan uppgifterna för Rumänien och Slovakien:

”Kroatien 854 400 000”.

2. Artikel 9.2 första, andra och tredje styckena ska ersättas med följande:

”2. Styrelsen ska bestå av 29 ledamöter och 19 suppleanter.

Ledamöterna ska utses av bankens råd för en tid av fem år, med en ledamot nominerad av varje medlemsstat och en nominerad av kommissionen.

Suppleanterna ska utses av bankens råd för en tid av fem år enligt följande:

- Två suppleanter ska nomineras av Förbundsrepubliken Tyskland.
- Två suppleanter ska nomineras av Republiken Frankrike.
- Två suppleanter ska nomineras av Republiken Italien.
- Två suppleanter ska nomineras av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.
- En suppleant ska nomineras i samförstånd mellan Konungariket Spanien och Republiken Portugal.
- En suppleant ska nomineras i samförstånd mellan Konungariket Belgien, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna.
- Två suppleanter ska nomineras i samförstånd mellan Konungariket Danmark, Republiken Grekland, Irland och Rumänien.

- Två suppleanter ska nomineras i samförstånd mellan Republiken Estland, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Österrike, Republiken Finland och Konungariket Sverige.
- Fyra suppleanter ska nomineras i samförstånd mellan Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Republiken Kroatien, Republiken Cypern, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien och Republiken Slovakien.
- En suppleant ska nomineras av kommissionen.”.

ARTIKEL 11

Artikel 134.2 första stycket i Euratomfördraget, om sammansättningen av vetenskapliga och tekniska kommittén, ska ersättas med följande:

”2. Kommittén ska ha 42 ledamöter som rådet utser efter att ha hört kommissionen.”.

AVDELNING II

ANDRA ANPASSNINGAR

ARTIKEL 12

I artikel 64.1 i EUF-fördraget ska följande mening läggas till:

”I fråga om restriktioner som är i kraft enligt nationell lagstiftning i Kroatien ska det relevanta datumet vara den 31 december 2002.”.

ARTIKEL 13

Artikel 52.1 i EU-fördraget ska ersättas med följande:

”1. Fördragen ska gälla för Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.”.

ARTIKEL 14

1. Artikel 55.1 i EU-fördraget ska ersättas med följande:

”1. Detta fördrag, upprättat i ett enda original på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga, ska deponeras i arkiven hos Republiken Italiens regering, som ska överlämna en bestyrkt kopia till var och en av de andra signatärstaternas regeringar.”.

2. Artikel 225 andra stycket i Euratomfördraget ska ersättas med följande:

”Till följd av anslutningsfördragen är även de bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, grekiska, iriska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska och ungerska texterna giltiga.”.

DEL TRE

PERMANENTA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 15

De akter som förtecknas i bilaga III ska anpassas på det sätt som anges i den bilagan.

ARTIKEL 16

De åtgärder som förtecknas i bilaga IV ska tillämpas enligt de villkor som anges i den bilagan.

ARTIKEL 17

Rådet får på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet enhälligt besluta om de anpassningar av bestämmelserna om den gemensamma jordbrukspolitiken i denna akt som kan bli nödvändiga vid ändringar av unionens regler.

DEL FYRA

TILLFÄLLIGA BESTÄMMELSER

AVDELNING I

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

ARTIKEL 18

De åtgärder som förtecknas i bilaga V ska tillämpas på Kroatien enligt de villkor som anges i den bilagan.

AVDELNING II

INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 19

1. Med avvikelse från artikel 2 i protokollet om övergångsbestämmelser, fogat till EU-fördraget, EUF-fördraget och Euratomfördraget, och med avvikelse från det högsta antal platser som föreskrivs i artikel 14.2 första stycket i EU-fördraget, ska, för beaktande av Kroatiens anslutning, antalet ledamöter i Europaparlamentet ökas med tolv ledamöter från Kroatien för tiden från och med anslutningsdagen till och med utgången av Europaparlamentets mandatperiod 2009–2014:

2. Med avvikelse från artikel 14.3 i EU-fördraget ska Kroatien före anslutningsdagen i enlighet med unionens regelverk bland sina medborgare anordna särskilda allmänna direkta val till Europaparlamentet av det antal ledamöter som anges i punkt 1 i den här artikeln. Om anslutningsdagen infaller mindre än sex månader före nästa val till Europaparlamentet, får dock de ledamöter i Europaparlamentet som företräder Kroatiens medborgare utses av Kroatiens nationella parlament bland dess ledamöter, förutsatt att de berörda personerna har valts i allmänna direkta val.

ARTIKEL 20

Artikel 3.3 i protokollet om övergångsbestämmelser, fogat till EU-fördraget, EUF-fördraget och Euratomfördraget, ska ersättas med följande:

”3. Till och med den 31 oktober 2014 ska följande bestämmelser gälla, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 235.1 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt:

När Europeiska rådet och rådet ska besluta med kvalificerad majoritet, ska medlemmarnas röster viktas på följande sätt:

Belgien	12
Bulgarien	10
Tjeckien	12
Danmark	7
Tyskland	29
Estland	4
Irland	7

Grekland	12
Spanien	27
Frankrike	29
Kroatien	7
Italien	29
Cypern	4
Lettland	4
Litauen	7
Luxemburg	4
Ungern	12
Malta	3
Nederländerna	13
Österrike	10
Polen	27
Portugal	12
Rumänien	14
Slovenien	4
Slovakien	7
Finland	7
Sverige	10
Förenade kungariket	29

För beslut ska krävas minst 260 röster från en majoritet av medlemmarna, när beslut i enlighet med fördragen ska fattas på förslag av kommissionen. I andra fall ska minst 260 röster från minst två tredjedelar av medlemmarna krävas för beslut.

När en akt antas av Europeiska rådet eller rådet med kvalificerad majoritet, får en medlem av Europeiska rådet eller rådet begära en kontroll av att de medlemsstater som utgör denna kvalificerade majoritet motsvarar minst 62 % av unionens totala befolkning. Om det visar sig att detta villkor inte är uppfyllt, ska akten inte antas.”

ARTIKEL 21

1. En kroatisk medborgare ska utses till kommissionen från och med anslutningsdagen till och med den 31 oktober 2014. Den nya ledamoten i kommissionen ska utses av rådet med kvalificerad majoritet och i samförstånd med kommissionens ordförande, efter det att Europaparlamentet har hörts och i enlighet med kriterierna i artikel 17.3 andra stycket i EU-fördraget.
2. Mandattiden för den ledamot som utses i enlighet med punkt 1 ska gå ut vid samma tidpunkt som mandattiden för de ledamöter som kommissionen har vid anslutningen.

ARTIKEL 22

1. Ämbetstiden för den domare i domstolen och den domare i tribunalen som i enlighet med artikel 19.2 tredje stycket i EU-fördraget utses från Kroatien vid dess anslutning ska gå ut den 6 oktober 2015 respektive den 31 augusti 2013.

2. Om domstolen eller tribunalen har inlett ett muntligt förfarande i ett anhängigt mål före anslutningsdagen, ska domstolen eller tribunalen eller avdelningen avgöra målet i den sammansättning som den hade före anslutningen och tillämpa de rättegångsregler som gällde dagen före anslutningsdagen.

ARTIKEL 23

1. Med avvikelse från artikel 301 första stycket i EUF-fördraget i vilken fastställs det högsta antal ledamöter i Ekonomiska och sociala kommittén, ska artikel 7 i protokollet om övergångsbestämmelser, fogat till EU-fördraget, EUF-fördraget och Euratomfördraget ersättas med följande:

”Artikel 7

Fram till ikraftträdandet av det beslut som avses i artikel 301 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska fördelningen av ledamöter i Ekonomiska och sociala kommittén vara följande:

Belgien	12
Bulgarien	12
Tjeckien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Estland	7
Irland	9

Grekland	12
Spanien	21
Frankrike	24
Kroatien	9
Italien	24
Cypern	6
Lettland	7
Litauen	9
Luxemburg	6
Ungern	12
Malta	5
Nederländerna	12
Österrike	12
Polen	21
Portugal	12
Rumänien	15
Slovenien	7
Slovakien	9
Finland	9
Sverige	12
Förenade kungariket	24

2. Antalet ledamöter i Ekonomiska och sociala kommittén ska för att beakta Kroatiens anslutning tillfälligt ökas till 353 för tiden från och med anslutningsdagen till och med utgången av den mandattid under vilken Kroatien ansluter sig till unionen eller fram till ikraftträdandet av det beslut som avses i artikel 301 andra stycket i EUF-fördraget, beroende på vilket som inträffar först.

3. Om det beslut som avses i artikel 301 andra stycket i EUF-fördraget redan har antagits vid anslutningsdagen, ska Kroatien, med avvikelse från artikel 301 första stycket i EUF-fördraget i vilken fastställs det högsta antal ledamöter i Ekonomiska och sociala kommittén, tillfälligt tilldelas ett lämpligt antal ledamöter till och med utgången av den mandattid under vilken landet ansluter sig till unionen.

ARTIKEL 24

1. Med avvikelse från artikel 305 första stycket i EUF-fördraget i vilken fastställs det högsta antal ledamöter i Regionkommittén, ska artikel 8 i protokollet om övergångsbestämmelser, fogat till EU-fördraget, EUF-fördraget och Euratomfördraget ersättas med följande:

”Artikel 8

Fram till ikraftträdandet av det beslut som avses i artikel 305 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska fördelningen av ledamöter i Regionkommittén vara följande:

Belgien	12
Bulgarien	12
Tjeckien	12
Danmark	9

Tyskland	24
Estland	7
Irland	9
Grekland	12
Spanien	21
Frankrike	24
Kroatien	9
Italien	24
Cypern	6
Lettland	7
Litauen	9
Luxemburg	6
Ungern	12
Malta	5
Nederländerna	12
Österrike	12
Polen	21
Portugal	12
Rumänien	15
Slovenien	7
Slovakien	9
Finland	9
Sverige	12
Förenade kungariket	24

2. Antalet ledamöter i Regionkommittén ska för att beakta Kroatians anslutning tillfälligt ökas till 353 för tiden från och med anslutningsdagen till och med utgången av den mandattid under vilken Kroatien ansluter sig till unionen eller till och med ikraftträdandet av det beslut som avses i artikel 305 andra stycket i EUF-fördraget, beroende på vilket som inträffar först.

3. Om det beslut som avses i artikel 305 andra stycket i EUF-fördraget redan har antagits vid anslutningsdagen, ska Kroatien, med avvikelse från artikel 305 första stycket i EUF-fördraget i vilken fastställs det högsta antal ledamöter i Regionkommittén, tillfälligt tilldelas ett lämpligt antal ledamöter till och med utgången av den mandattid under vilken landet ansluter sig till unionen.

ARTIKEL 25

Mandattiden för den ledamot i Europeiska investeringsbankens styrelse som nomineras av Kroatien och utses i samband med anslutningen i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 9.2 andra stycket i protokollet om Europeiska investeringsbankens stadga ska löpa ut vid utgången av det årsmöte i bankens råd där årsrapporten för räkenskapsåret 2017 behandlas.

ARTIKEL 26

1. Nya ledamöter i de genom de grundläggande fördragen eller genom en av institutionernas akter inrättade kommittéerna, arbetsgrupperna, byråerna eller andra organen ska utses enligt de villkor och förfaranden som fastställts för utseende av ledamöter i dessa kommittéer, arbetsgrupper, byråer eller andra organ. Mandattiden för de nya ledamöterna ska löpa ut vid samma tidpunkt som mandattiden för de ledamöter som organet har vid tidpunkten för anslutningen.

2. I de genom de grundläggande fördragen eller genom en av institutionernas akter inrättade kommittéer, arbetsgrupper, byråer eller andra organ där antalet ledamöter är konstant, oberoende av antalet medlemsstater, ska alla platser nybesättas vid anslutningen, om inte mandattiden för de nuvarande ledamöterna löper ut inom tolv månader från anslutningen.

AVDELNING III

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 27

1. Från anslutningsdagen ska Kroatien betala in följande belopp, som motsvarar dess andel av det inbetalade kapitalet för det tecknade kapitalet enligt artikel 4 i Europeiska investeringsbankens stadga:

Kroatien	42 720 000 EUR
----------	----------------

Beloppet ska betalas i åtta lika stora delbetalningar, som förfaller till betalning den 30 november 2013, 30 november 2014, 30 november 2015, 31 maj 2016, 30 november 2016, 31 maj 2017, 30 november 2017 och 31 maj 2018.

2. Kroatien ska, i åtta lika stora delbetalningar, som förfaller till betalning på de dagar som fastställs i punkt 1, bidra till reserver och avsättningar som har karaktär av reserver samt till de överföringar till reserver och avsättningar som ska göras och som motsvarar saldot på resultaträkningen i slutet av månaden före anslutningen, enligt uppgifterna i Europeiska investeringsbankens balansräkning, med belopp motsvarande följande procentandel av reserverna och avsättningarna:

Kroatien	0,368 %
----------	---------

3. Det kapital och de inbetalningar som fastställs i punkterna 1 och 2 ska inbetalas kontant i euro av Kroatien, om inte Europeiska investeringsbankens råd enhälligt beslutar om ett undantag.

4. De sifferuppgifter för Kroatien som avses i punkt 1 och i artikel 10.1 får anpassas genom beslut av Europeiska investeringsbankens styrande organ på grundval av de senaste slutgiltiga BNP-uppgifter som Eurostat offentliggör före anslutningen.

ARTIKEL 28

1. Kroatien ska betala följande belopp till den kol- och stålforskningsfond som avses i beslut 2002/234/EKSG av företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 27 februari 2002 om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden¹:

(EUR, löpande priser)

Kroatien	494 000
----------	---------

2. Bidraget till Kol- och stålforskningsfonden ska betalas i fyra delar, med början 2015, alltid den första arbetsdagen i årets första månad, enligt följande:

– 2015: 15 %

– 2016: 20 %

– 2017: 30 %

– 2018: 35 %.

¹ EGT L 79, 22.3.2002, s. 42.

ARTIKEL 29

1. Från och med anslutningsdagen ska upphandling, beviljande av bidrag och betalningar inom ramen för komponenten övergångsstöd och institutionsuppbyggnad samt komponenten gränsöverskridande samarbete inom instrumentet för föranslutningsstöd, inrättat genom rådets förordning (EG) nr 1085/2006 av den 17 juli 2006¹, för medel som tagits i anspråk före anslutningen, med undantag av de gränsöverskridande programmen Kroatien–Ungern och Kroatien–Slovenien, samt för stöd enligt den övergångsmekanism som avses i artikel 30 förvaltas av kroatiska genomförandemyndigheter.

Kommissionen ska genom ett beslut avstå från sin förhandskontroll av upphandling och beviljande av bidrag efter det att kommissionen har försäkrat sig om att berörda förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt i enlighet med de kriterier och villkor som fastställs i artikel 56.2 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget² och i artikel 18 i Kommissionens förordning (EG) nr 718/2007 av den 12 juni 2007 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1085/2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen³.

¹ EUT L 210, 31.7.2006, s. 82.

² EGT L 248, 16.9.2002, s.1.

³ EUT L 170, 29.6.2007, s. 1.

Om kommissionsbeslutet om att avstå från förhandskontroll inte har antagits före anslutningsdagen, ska inga kontrakt som undertecknas mellan anslutningsdagen och den dag då kommissionen antar sitt beslut berättiga till stöd inom ramen för det föranslutningsstöd och den övergångsmekanism som avses i första stycket.

2. Budgetåtaganden som har ingåtts före anslutningen enligt det föranslutningsstöd och den övergångsmekanism som avses i punkt 1, inklusive ingående och registrering av därpå följande enskilda rättsliga åtaganden och utbetalningar efter anslutningen, ska även fortsättningsvis styras av de regler som gäller för de finansiella föranslutningsinstrumenten och belasta motsvarande budgetkapitel tills de berörda programmen och projekten har avslutats.

3. De bestämmelser om genomförande av budgetåtaganden inom ramen för finansieringsavtal om det föranslutningsstöd som avses i punkt 1 första stycket och IPA-komponenten landsbygdsutveckling vilka är kopplade till finansieringsbeslut som fattades före anslutningen ska fortsätta att gälla efter anslutningsdagen. De ska styras av de regler som gäller för de finansiella föranslutningsinstrumenten. Trots detta ska offentliga upphandlingsförfaranden som inleds efter anslutningen genomföras i enlighet med unionens relevanta direktiv.

4. Föranslutningsmedel får tas i anspråk under de två första åren efter anslutningen för att täcka administrativa utgifter som avses i artikel 44. För kostnader som gäller revision och utvärdering får föranslutningsmedel tas i anspråk upp till fem år efter anslutningen.

ARTIKEL 30

1. Under det första året efter anslutningen ska unionen lämna tillfälligt finansiellt stöd till Kroatien (nedan kallat *övergångsmekanismen*), så att det kan utveckla och stärka sin administrativa och rättsliga förmåga att genomföra unionslagstiftningen och kontrollera att den efterlevs samt främja inbördes utbyte av goda rutiner. Det stödet ska användas för att finansiera institutionsuppbyggande projekt och begränsade småskaliga investeringar i samband med dessa.
2. Stödet ska inriktas på det fortsatta behovet av att förstärka den institutionella kapaciteten på vissa områden genom åtgärder som inte kan finansieras genom strukturfonderna eller landsbygdsutvecklingsfonderna.
3. För sådana projekt för partnersamverkan mellan offentliga förvaltningar som syftar till institutionsuppbyggnad ska förfarandet med inbjudan att lämna förslag genom det nätverk av kontaktpunkter som finns i medlemsstaterna tillämpas även i fortsättningen.
4. Åtagandebemyndigandena för övergångsmekanismen, i löpande priser, för Kroatien ska vara sammanlagt 29 miljoner EUR under 2013, för att tillgodose nationella och övergripande prioriteringar.
5. Beslut om att bevilja stöd genom övergångsmekanismen ska fattas och genomföras i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1085/2006 eller på grundval av andra tekniska föreskrifter som är nödvändiga för övergångsmekanismens sätt att fungera, vilka ska antas av kommissionen.

6. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt att säkerställa lämplig komplementaritet med det planerade stödet från Europeiska socialfonden för administrativa reformer och institutionell kapacitet.

ARTIKEL 31

1. Härmed inrättas en Schengenfacilitet (nedan kallad *den tillfälliga Schengenfaciliteten*) som ett tillfälligt instrument för att mellan anslutningsdagen och utgången av 2014 bistå Kroatien med att finansiera åtgärder vid unionens nya yttre gränser för genomförande av Schengenregelverket och kontroll vid de yttre gränserna.

2. För perioden 1 juli 2013–31 december 2014 ska följande belopp (löpande priser) göras tillgängliga för Kroatien i form av schablonbeloppsbetalningar ur den tillfälliga Schengenfaciliteten.

(miljoner EUR, löpande priser)

	2013	2014
Kroatien	40	80

3. Det årliga beloppet för 2013 ska utbetalas till Kroatien den 1 juli 2013 och det årliga beloppet för 2014 ska göras tillgängligt den första arbetsdagen efter den 1 januari 2014.

4. Schablonbeloppsbetalningarna ska utnyttjas inom tre år efter den första utbetalningen. Kroatien ska senast sex månader efter utgången av denna treårsperiod lägga fram en utförlig rapport om det slutliga genomförandet av betalningarna enligt den tillfälliga Schengenfaciliteten, med en motivering av utgifterna. Alla medel som inte har utnyttjats eller som har använts till ändamål som inte kan motiveras ska återkrävas av kommissionen.
5. Kommissionen får anta sådana tekniska föreskrifter som är nödvändiga för den tillfälliga Schengenfacilitetens sätt att fungera.

ARTIKEL 32

1. Härmed inrättas en likviditetsfacilitet (nedan kallad *den tillfälliga likviditetsfaciliteten*) som ett tillfälligt instrument för att mellan anslutningsdagen och utgången av 2014 bistå Kroatien med att förbättra likviditetsflödet i den nationella budgeten.
2. För perioden 1 juli 2013–31 december 2014 ska följande belopp (löpande priser) göras tillgängliga för Kroatien i form av schablonbeloppsbetalningar ur den tillfälliga likviditetsfaciliteten.

(miljoner EUR, löpande priser)

	2013	2014
Kroatien	75	28,6

3. Varje årsbelopp ska delas upp i lika stora månadsutbetalningar, som betalas ut den första vardagen i varje månad.

ARTIKEL 33

1. Ett belopp på 449,4 miljoner EUR (löpande priser) i åtagandebemyndiganden kommer att avsättas för Kroatien från struktur- och sammanhållningsfonderna 2013.
2. En tredjedel av det belopp som avses i punkt 1 ska avsättas för sammanhållningsfonden.
3. För den period som omfattas av nästa budgetram ska de belopp som ska ställas till Kroatien förfogande i åtagandebemyndiganden när det gäller struktur- och sammanhållningsmedel beräknas på grundval av unionens regelverk som var tillämpligt vid den tidpunkten. Dessa belopp ska justeras i enlighet med följande infasning:
 - 70 % 2014,
 - 90 % 2015,
 - 100 % från och med 2016.
4. En justering ska göras för att i den mån det är möjligt inom gränserna för unionens nya regelverk säkerställa en ökning av medlen för Kroatien 2014 med 2,33 gånger beloppet för 2013 och 2015 med 3 gånger beloppet för 2013.

ARTIKEL 34

1. Det totalbelopp som ska ställas till Kroatiens förfogande inom ramen för Europeiska fiskerifonden 2013 ska uppgå till 8,7 miljoner EUR (löpande priser) i åtagandebemyndiganden.
2. Förfinansieringen inom ramen för Europeiska fiskerifonden ska uppgå till 25 % av det totala belopp som avses i punkt 1 och ska betalas ut i en rat.
3. För den period som omfattas av nästa budgetram ska de belopp som ska ställas till Kroatiens förfogande i åtagandebemyndiganden beräknas på grundval unionens regelverk som var tillämpligt vid den tidpunkten. Dessa belopp ska justeras i enlighet med följande infasning:
 - 70 % 2014
 - 90 % 2015
 - 100 % från och med 2016.
4. En justering ska göras för att i den mån det är möjligt inom gränserna för unionens nya regelverk säkerställa en ökning av beloppet för Kroatien 2014 med 2,33 gånger anslaget för 2013 och 2015 med 3 gånger beloppet för 2013.

ARTIKEL 35

1. Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)¹ ska inte tillämpas på Kroatien under hela programperioden 2007–2013.

År 2013 ska Kroatien tilldelas 27,7 miljoner EUR (löpande priser) inom ramen för landsbygdsutveckling enligt artikel 12 i rådets förordning (EG) nr 1085/2006.

2. Tillfälliga tilläggsåtgärder för landsbygdsutveckling för Kroatien anges i bilaga VI.

3. Kommissionen får genom genomförandeakter anta sådana föreskrifter som är nödvändiga för tillämpningen av bilaga VI. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 jämförd med artikel 13.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter² eller det relevanta förfarande som fastställs i den tillämpliga lagstiftningen.

4. Rådet ska på förslag från kommissionen efter att ha hört Europaparlamentet vid behov företa nödvändiga anpassningar av bilaga VI för att säkerställa överensstämmelse med förordningarna om landsbygdsutveckling.

¹ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1 och EUT L 286M, 4.11.2010, s. 26.

² EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

AVDELNING IV

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 36

1. Kommissionen ska noga övervaka alla åtaganden Kroatien har ingått under anslutningsförhandlingarna, även sådana som ska förverkligas före eller senast vid anslutningsdagen. Kommissionens övervakning ska bestå av regelbundet uppdaterade övervakningstabeller, dialog enligt stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och republiken Kroatien, å andra sidan¹, sakkunnigbedömningar, det ekonomiska programmet inför anslutningen, rapporter om de offentliga finanserna och vid behov skriftliga tidiga varningar till de kroatiska myndigheterna. Under hösten 2011 ska kommissionen lägga fram en lägesrapport för Europaparlamentet och rådet. Under hösten 2012 ska kommissionen lägga fram en övergripande övervakningsrapport för rådet och Europaparlamentet. Kommissionen ska också under hela övervakningsprocessen använda sig av information från medlemsstaterna och i förekommande fall ta information från internationella organisationer och det civila samhällets organisationer i beaktande.

Kommissionens övervakning ska särskilt inriktas på Kroatiens åtaganden på området rättsväsen och grundläggande rättigheter (bilaga VII), inbegripet genom fortsatt förbättring av resultaten när det gäller reformen av rättsväsendet och effektiviteten, opartisk hantering av mål om krigsförbrytelser samt kampen mot korruption.

¹ EUT L 26, 28.1.2005, s. 3.

Dessutom ska kommissionens övervakning inriktas på området frihet, säkerhet och rättvisa, inbegripet genomförande och tillämpning av unionens krav med avseende på förvaltning av de yttre gränserna, polissamarbete, kampen mot organiserad brottslighet och civil- och straffrättsligt samarbete samt åtaganden på området konkurrenspolitik, inklusive omstruktureringen av varvsindustrin (bilaga VIII) och stålsektorn (bilaga IX).

Kommissionen ska fram till Kroatiens anslutning lämna halvårsbedömningar av Kroatiens åtaganden på dessa områden som en integrerad del av sina regelbundna övervakningstabeller och -rapporter.

2. Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen vidta alla lämpliga åtgärder, om problem upptäcks under övervakningsprocessen. Åtgärderna ska inte kvarstå längre än vad som är absolut nödvändigt och ska i vart fall upphävas av rådet enligt samma förfarande, när de berörda problemen har åtgärdats på ett ändamålsenligt sätt.

ARTIKEL 37

1. Om det till och med slutet av en treårsperiod efter anslutningen skulle uppstå svårigheter som är allvarliga och kan bli bestående inom någon ekonomisk sektor eller som allvarligt kan försämra ekonomin inom ett visst område, får Kroatien ansöka om bemyndigande att vidta skyddsåtgärder för att rätta till situationen och anpassa sektorn i fråga till ekonomin på den inre marknaden.

Under samma förutsättningar får var och en av de nuvarande medlemsstaterna ansöka om bemyndigande att vidta skyddsåtgärder avseende Kroatien.

2. Efter begäran av den berörda staten ska kommissionen snabbbehandla frågan, besluta om de skyddsåtgärder som den finner nödvändiga och ange de tillämpliga villkoren och arrangemangen..

Vid allvarliga ekonomiska svårigheter och på uttrycklig begäran av den berörda medlemsstaten ska kommissionen fatta sitt beslut inom fem arbetsdagar från det att den fick begäran tillsammans med relevanta uppgifter om bakgrunden. De åtgärder som på detta sätt beslutas ska gälla med omedelbar verkan, ta hänsyn till alla berörda parter intressen och ska inte innefatta några gränskontroller.

3. Åtgärder enligt denna artikel kan innebära avvikelser från bestämmelserna i EU-fördraget, EUF-fördraget och denna akt, i den mån och så länge det är strikt nödvändigt för att uppnå målen i denna skyddsklausul. I första hand ska åtgärder väljas som stör den inre marknadens sätt att fungera så litet som möjligt.

ARTIKEL 38

Om Kroatien inte lyckas uppfylla åtaganden som har gjorts inom ramen för anslutningsförhandlingarna, inbegripet åtaganden inom all sektorspolitik som avser ekonomisk verksamhet med gränsöverskridande verkan, och därigenom orsakar en allvarlig störning i den inre marknadens sätt att fungera eller ett hot mot unionens ekonomiska intressen eller en överhängande risk för en sådan störning eller ett sådant hot, kan kommissionen, till och med slutet av en treårsperiod efter anslutningen, på grundval av en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ vidta lämpliga åtgärder.

Dessa åtgärder ska vara proportionella och i första hand väljas så att de stör den inre marknadens sätt att fungera så litet som möjligt, i förekommande fall med tillämpning av befintliga sektoriella skyddsmekanismer. Skyddsåtgärder enligt denna artikel får inte åberopas som ett medel för godtycklig diskriminering eller dolda restriktioner av handeln mellan medlemsstater. Skyddsklausulen kan åberopas redan före anslutningen på grundval av övervakningens resultat och de åtgärder som antas ska träda i kraft på anslutningsdagen, om inte något senare datum föreskrivs. Åtgärderna ska inte kvarstå längre än vad som är absolut nödvändigt och ska i vart fall upphävas när det relevanta åtagandet har uppfyllts. De får dock tillämpas utöver den period som avses i första stycket så länge som de relevanta åtagandena inte har uppfyllts. Med hänsyn till Kroatiens framsteg med att uppfylla sina åtaganden kan kommissionen anpassa åtgärderna på lämpligt sätt. Kommissionen ska i god tid underrätta rådet innan den återkallar skyddsåtgärderna och vederbörligen beakta alla synpunkter från rådet i detta avseende.

ARTIKEL 39

Om det i Kroatien finns allvarliga brister eller överhängande risk för sådana brister i införlivandet eller genomförandet av akter som har antagits av institutionerna enligt tredje delen avdelning V tredje delen i EUF-fördraget eller akter som har antagits av institutionerna före ikraftträdandet av Lissabonfördraget enligt avdelning VI i EU-fördraget eller enligt tredje delen avdelning IV i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, kan kommissionen, till och med slutet av en treårsperiod efter anslutningen, på grundval av en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ och efter samråd med medlemsstaterna, vidta lämpliga åtgärder och ange de tillämpliga villkoren och arrangemangen.

Dessa åtgärder får bestå i ett tillfälligt upphävande av tillämpningen av relevanta bestämmelser och beslut i förbindelserna mellan Kroatien och en eller flera andra medlemsstater, utan att det påverkar ett fortsatt nära rättsligt samarbete. Skyddsklausulen kan åberopas redan före anslutningen på grundval av övervakningens resultat och de åtgärder som antas ska träda i kraft på anslutningsdagen, om inte något senare datum föreskrivs. Åtgärderna ska inte kvarstå längre än vad som är absolut nödvändigt och ska i vart fall upphävas när bristerna har avhjälpits. De får dock tillämpas utöver den period som avses i första stycket så länge dessa brister kvarstår. Med hänsyn till Kroatiens framsteg med att avhjälpa de fastställda bristerna kan kommissionen anpassa åtgärderna på lämpligt sätt efter samråd med medlemsstaterna. Kommissionen ska i god tid underrätta rådet innan den återkallar skyddsåtgärderna och vederbörligen beakta alla synpunkter från rådet i detta avseende.

ARTIKEL 40

För att den inre marknaden ska fungera obehindrat får tillämpningen av Kroatians nationella regler under de övergångsperioder som anges i bilaga V inte leda till gränskontroller mellan medlemsstater.

ARTIKEL 41

Om det krävs övergångsbestämmelser för att underlätta övergången från den nuvarande ordningen i Kroatien till den som följer av tillämpningen av den gemensamma jordbrukspolitiken enligt villkoren i denna akt, ska dessa antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 195.2 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")¹ jämförd med artikel 13.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011² eller det relevanta förfarande som fastställs i den tillämpliga lagstiftningen. De får antas inom tre år från anslutningsdagen och tillämpningen ska begränsas till den perioden. Rådet får dock förlänga denna period genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet.

¹ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

² EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

De övergångsbestämmelser som avses i första stycket får vid behov också antas före anslutningsdagen. Sådana bestämmelser ska antas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen eller, om de avser instrument som ursprungligen antogs av kommissionen, av kommissionen i enlighet med det förfarande som krävs för antagande av instrumenten i fråga.

ARTIKEL 42

Om det krävs övergångsbestämmelser för att underlätta övergången från den nuvarande ordningen i Kroatien till den som följer av tillämpningen av unionens veterinära och fytosanitära bestämmelser och bestämmelser om livsmedelssäkerhet, ska sådana bestämmelser antas av kommissionen i enlighet med det relevanta förfarande som fastställs i den tillämpliga lagstiftningen. Dessa bestämmelser ska antas inom tre år från anslutningsdagen och tillämpningen ska begränsas till denna period.

ARTIKEL 43

Rådet ska, med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen, fastställa villkoren för

- a) medgivande av undantag från kravet på en summarisk utförseldeklaration för de varor som avses i artikel 28.2 i EUF-fördraget vilka förs ut från Kroatiens territorium för att passera Bosnien och Hercegovinas territorium vid Neum (Neum-korridoren),

- b) medgivande av undantag från kravet på en summarisk införseldeklaration för varor som omfattas av led a när dessa återinförs på Kroatens territorium efter att ha passerat Bosnien och Hercegovinas territorium vid Neum.

ARTIKEL 44

Kommissionen får vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att den nödvändiga stadgeenliga personalstyrkan bibehålls i Kroatien under högst 18 månader efter anslutningen. Under denna period ska tjänstemän, tillfälligt anställda och kontraktsanställda som utplacerades på tjänster i Kroatien före anslutningen och som måste vara kvar i tjänst i Kroatien efter anslutningsdagen åtnjuta samma finansiella och materiella villkor som de som tillämpades före anslutningen, i enlighet med de tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper som fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68¹. De administrativa utgifterna, inklusive löner för annan erforderlig personal, ska finansieras genom Europeiska unionens allmänna budget.

¹ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

DEL FEM

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER FÖR DENNA AKT

AVDELNING I

ANPASSNING TILL INSTITUTIONERNAS ARBETSORDNINGAR OCH TILL
KOMMITTÉERNAS REGLER OCH ARBETSORDNINGAR

ARTIKEL 45

Institutionerna ska, i enlighet med de respektive förfaranden som föreskrivs i de grundläggande fördragen, besluta om de ändringar i sina arbetsordningar som är nödvändiga på grund av anslutningen.

De anpassningar av de grundläggande fördragens regler för kommittéer och av arbetsordningar för kommittéer som är nödvändiga på grund av anslutningen ska göras så snart som möjligt efter anslutningen.

AVDELNING II

TILLÄMPNING AV INSTITUTIONERNAS AKTER

ARTIKEL 46

Efter anslutningen ska direktiv och beslut enligt artikel 288 i EUF-fördraget, i enlighet med de grundläggande fördragen, anses vara riktade till Kroatien. Med undantag för sådana direktiv och beslut som träder i kraft i enlighet med artikel 297.1 tredje stycket och artikel 297.2 andra stycket i EUF-fördraget ska direktiven och besluten anses ha anmälts till Kroatien vid anslutningen.

ARTIKEL 47

1. Kroatien ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att från och med anslutningsdagen följa bestämmelser i direktiv och beslut enligt artikel 288 i EUF-fördraget, om inte någon annan tidpunkt anges i denna akt. Kroatien ska underrätta kommissionen om dessa åtgärder senast vid anslutningsdagen eller senast vid den senare tidpunkt som anges i denna akt.

2. Om de ändringar av direktiv enligt artikel 288 i EUF-fördraget som införs genom denna akt nödvändiggör en ändring av lagar och andra författningar i de nuvarande medlemsstaterna, ska de nuvarande medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att från och med dagen för Kroatians anslutning följa de ändrade direktiven, om inte någon annan tidpunkt anges i denna akt. De ska underrätta kommissionen om dessa åtgärder senast vid anslutningsdagen eller senast vid den senare tidpunkt som anges i denna akt.

ARTIKEL 48

Inom tre månader från anslutningen ska Kroatien i enlighet med artikel 33 i Euratomfördraget underrätta kommissionen om de bestämmelser i lagar och andra författningar som inom Kroatians territorium ska skydda arbetstagare och allmänheten mot fara som orsakas av joniserande strålning.

ARTIKEL 49

Efter en väl underbyggd begäran från Kroatien till kommissionen senast på anslutningsdagen får rådet på förslag från kommissionen eller kommissionen, om den ursprungliga rättsakten antogs av kommissionen, vidta åtgärder som innebär tidsbegränsade undantag från akter som institutionerna antog mellan den 1 juli 2011 och anslutningsdagen. Åtgärderna ska antas enligt de omröstningsregler som gäller för antagandet av den akt från vilken ett tidsbegränsat undantag begärs. Om sådana undantag antas efter anslutningen, får de vara tillämpliga från och med anslutningsdagen.

ARTIKEL 50

Om det med anledning av anslutningen krävs anpassningar av institutionernas akter antagna före anslutningen och dessa anpassningar inte finns med i denna akt eller dess bilagor, ska rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen eller kommissionen, om den ursprungliga akten antogs av kommissionen, anta de nödvändiga akterna i detta syfte. Om dessa akter antas efter anslutningen, får de vara tillämpliga från och med anslutningsdagen.

ARTIKEL 51

Om inte något annat fastställs i denna akt, ska rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta de åtgärder som behövs för att genomföra bestämmelserna i denna akt.

ARTIKEL 52

Texterna till de akter som institutionerna antog före anslutningen vilka dessa institutioner har upprättat på kroatiska ska från och med anslutningsdagen vara giltiga på samma villkor som texterna på de nuvarande officiella språken. De ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, om texterna på de nuvarande officiella språken har offentliggjorts där.

AVDELNING III

SLUTBESTÄMMELSER

ARTIKEL 53

Bilagorna I–IX, tilläggen till dessa och protokollet utgör en integrerad del av denna akt.

ARTIKEL 54

Republiken Italiens regering ska till Republiken Kroatians regering överlämna en bestyrkt kopia på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska av fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, tillsammans med de fördrag som ändrar eller kompletterar dessa, inklusive fördraget om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands anslutning, fördraget om Republiken Greklands anslutning, fördraget om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals anslutning, fördraget om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning, fördraget om Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning samt fördraget om Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning.

Texterna till de fördrag som avses i första stycket, på kroatiska, ska bifogas denna akt. Dessa texter ska vara giltiga på samma villkor som de texterna till de fördrag som avses i första stycket på de nuvarande officiella språken.

ARTIKEL 55

En bestyrkt kopia av de internationella avtal som rådets generalsekretariat förvarar i sitt arkiv ska av generalsekreteraren överlämnas till Republiken Kroatiens regering.

BILAGA I

Förteckning över konventioner och protokoll som Republiken Kroatien tillträder
vid anslutningen (enligt artikel 3.4 i anslutningsakten)

1. Konventionen av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap (EGT L 225, 20.8.1990, s. 10).
 - Konventionen av den 21 december 1995 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap (EGT C 26, 31.1.1996, s. 1).
 - Protokollet av den 25 maj 1999 om ändring av konventionen av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap (EGT C 202, 16.7.1999, s. 1).
 - Konvention av den 8 december 2004 om Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap (EUT C 160, 30.6.2005, s. 1).

2. Konventionen av den 26 juli 1995, som utarbetats på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT C 316, 27.11.1995, s. 49).
 - Protokollet av den 27 september 1996, som upprättats på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen, till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT C 313, 23.10.1996, s. 2).
 - Protokollet av den 29 november 1996, upprättat på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen, om förhandsavgörande av Europeiska gemenskapernas domstol angående tolkningen av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT C 151, 20.5.1997, s. 2).
 - Andra protokollet av den 19 juni 1997, som utarbetats på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen, till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT C 221, 19.7.1997, s. 12).
3. Konventionen av den 26 maj 1997, utarbetad på grundval av artikel K 3.2 c i Fördraget om Europeiska unionen, om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i (EGT C 195, 25.6.1997, s. 2).
4. Konventionen av den 18 december 1997, upprättad på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen, om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar (EGT C 24, 23.1.1998, s. 2).

5. Konventionen av den 17 juni 1998 om kördiskvalifikationer, upprättad på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen (EGT C 216, 10.7.1998, s. 2).
 6. Konventionen av den 29 maj 2000, upprättad av rådet i enlighet med artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen, om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater (EGT C 197, 12.7.2000, s. 3).
 - Protokollet av den 16 oktober 2001, upprättat av rådet i enlighet med artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen, till konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater (EGT C 326, 21.11.2001, s. 2).
-

BILAGA II

Förteckning över bestämmelser i Schengenregelverket,
som det införlivats inom Europeiska unionens ramar,
och i de akter som grundas på Schengenregelverket eller
som på annat sätt har samband med detta, vilka ska vara bindande för och
tillämpliga i Republiken Kroatien från och med anslutningen
(enligt artikel 4.1 i anslutningsakten)

1. Avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om det gradvisa avskaffandet av kontroller vid de gemensamma gränserna av den 14 juni 1985¹.
2. Följande bestämmelser i den konvention som undertecknades i Schengen den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, med tillhörande slutakt och gemensamma förklaringar², ändrad genom vissa av de akter som förtecknas i punkt 8 i denna bilaga:

Artikel 1, i den mån den hänför sig till bestämmelserna i denna punkt, artikel 26, artikel 39, artiklarna 44–49 (med undantag för artikel 47.4 och artikel 49 a), artikel 51, artiklarna 54–58, artikel 62.3, artiklarna 67–69, artiklarna 71 och 72, artiklarna 75 och 76, artikel 82, artikel 91, artiklarna 126–130, i den mån de hänför sig till bestämmelserna i denna punkt, och artikel 136, gemensamma förklaringarna 1 och 3 i slutakten.

¹ EGT L 239, 22.9.2000, s. 13.

² EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

3. Följande bestämmelser i avtalen om anslutning till den konvention som undertecknades i Schengen den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, deras slutakter och tillhörande gemensamma förklaringar, ändrade genom vissa av de akter som förtecknas i punkt 8 i denna bilaga:
- a) Avtalet om Konungariket Danmarks anslutning, som undertecknades den 19 december 1996:
- Artiklarna 5.2 och 6.
- b) Avtalet om Republiken Finlands anslutning, som undertecknades den 19 december 1996:
- Artikel 5,
 - Förklaring från Republiken Finlands regering om Åland i del III i slutakten.
- c) Avtalet om Konungariket Sveriges anslutning, som undertecknades den 19 december 1996:
- Artikel 5.

4. Följande avtal och överenskommelser, som grundas på Schengenregelverket eller på annat sätt har samband med detta:
- Avtalet av den 18 maj 1999 mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, inbegripet bilagorna, slutakten, förklaringarna och skriftväxlingarna som bifogats detta, som godkänts genom rådets beslut 1999/439/EG (EGT L 176, 10.7.1999, s. 35).
 - Avtalet av den 30 juni 1999 mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om fastställande av rättigheter och skyldigheter mellan Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å ena sidan, och Republiken Island och Konungariket Norge, å andra sidan, på de områden av Schengenregelverket som är tillämpliga på dessa stater, som godkänts genom rådets beslut 2000/29/EG (EGT L 15, 20.1.2000, s. 1).
 - Avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, som undertecknades den 26 oktober 2004 och godkändes genom rådets beslut 2008/146/EG och rådets beslut 2008/149/RIF (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1 och s. 50).

- Protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, som undertecknades den 28 februari 2008 och godkändes genom rådets beslut 2011/349/EU och rådets beslut 2011/350/EU (EUT L 160, 18.6.2011, s. 1 och s. 19).
- Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island och Konungariket Norge om villkoren för dessa staters deltagande i Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, inbegripet den därvid bifogade gemensamma förklaringen, som undertecknades den 1 februari 2007 och godkändes genom rådets beslut 2007/511/EG (EUT L 188, 20.7.2007, s. 15).
- Avtalet mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan, om villkoren för dessa staters deltagande i Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, inbegripet bilagan och de därvid bifogade gemensamma förklaringarna, som undertecknades den 30 september 2009 och godkändes genom rådets beslut 2010/490/EU (EUT L 243, 16.9.2010, s. 2).

- Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om kompletterande bestämmelser om fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013, inbegripet de därvid bifogade gemensamma förklaringarna, som undertecknades den 19 mars 2010 och godkändes genom rådets beslut 2011/305/EU (EUT L 137, 25.5.2011, s. 1)¹.
5. Bestämmelserna i följande beslut (se EUT L 239, 22.9.2000, s. 1) av den verkställande kommitté som inrättades genom den konvention som undertecknades i Schengen den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, ändrade genom vissa av de akter som förtecknas i punkt 8 i denna bilaga:
- SCH/Com-ex (93) 10: Verkställande kommitténs beslut av den 14 december 1993 om ministrarnas och statssekreterarnas förklaringar.
 - SCH/Com-ex (93) 14: Verkställande kommitténs beslut av den 14 december 1993 om förbättring av det praktiska rättsliga samarbetet för att bekämpa narkotikahandel.
 - SCH/Com-ex (94) 16 rev: Verkställande kommitténs beslut av den 21 november 1994 om anskaffande av gemensamma in- och utresestämplar.
 - SCH/Com-ex (94) 28 rev: Verkställande kommitténs beslut av den 22 december 1994 om intyg enligt artikel 75 för transport av narkotika och psykotropa ämnen.

¹ Så länge det avtalet ännu inte har ingåtts, endast i den utsträckning det tillämpas provisoriskt.

- SCH/Com-ex (94) 29 rev 2: Verkställande kommitténs beslut av den 22 december 1994 om ikraftsättande av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 19 juni 1990.
- SCH/Com-ex (95) 21: Verkställande kommitténs beslut av den 20 december 1995 om snabbt utbyte mellan Schengenstaterna av statistiska och konkreta uppgifter om eventuella störningar vid de yttre gränserna.
- SCH/Com-ex (98) 1 rev 2: Verkställande kommitténs beslut av den 21 april 1998 om verksamhetsrapporten från expertgruppen, i den mån det hänför sig till bestämmelserna i punkt 2 i denna bilaga.
- SCH/Com-ex (98) 26 def: Verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för utvärdering och genomförande av Schengenkonventionen.
- SCH/Com-ex (98) 37 def 2: Verkställande kommitténs beslut av den 27 oktober 1998 om vidtagande av åtgärder för att bekämpa olaglig invandring, i den mån det hänför sig till bestämmelserna i punkt 2 i denna bilaga.
- SCH/Com-ex (98) 52: Verkställande kommitténs beslut av den 16 december 1998 om handboken om gränsöverskridande polissamarbete, i den mån det hänför sig till bestämmelserna i punkt 2 i denna bilaga.

- SCH/Com-ex (98) 59 rev: Verkställande kommitténs beslut av den 16 december 1998 om samordnade insatser av dokumentrådgivare.
 - SCH/Com-ex (99) 1 rev 2: Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om narkotikasituationen.
 - SCH/Com-ex (99) 6: Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om Schengenregelverket när det gäller telekommunikationer.
 - SCH/Com-ex (99) 7 rev 2: Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om kontaktpersoner.
 - SCH/Com-ex (99) 8 rev 2: Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om allmänna principer för ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer.
 - SCH/Com-ex (99) 10: Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om olaglig handel med vapen.
6. Följande förklaringar (se EUT L 239, 22.9.2000, s. 1) av den verkställande kommitté som inrättades genom den konvention som undertecknades i Schengen den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, i den mån de hänför sig till bestämmelserna i punkt 2 i denna bilaga:
- SCH/Com-ex (96) decl 6 rev 2: Verkställande kommitténs förklaring av den 26 juni 1996 om utlämning.

- SCH/Com-ex (97) decl 13 rev 2: Verkställande kommitténs förklaring av den 9 februari 1998 om bortförande av minderåriga.
7. Följande beslut (se EUT L 239, 22.9.2000, s. 1) av den centralgrupp som inrättades genom den konvention som undertecknades i Schengen den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, i den mån de hänför sig till bestämmelserna i punkt 2 i denna bilaga:
- SCH/C (98) 117: Centralgruppens beslut av den 27 oktober 1998 om vidtagande av åtgärder för att bekämpa olaglig invandring.
 - SCH/C (99) 25: Centralgruppens beslut av den 22 mars 1999 om allmänna principer för ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer.
8. Följande akter, som grundas på Schengenregelverket eller på annat sätt har samband med detta:
- Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1).
 - Rådets beslut 1999/307/EG av den 1 maj 1999 om fastställande av närmare föreskrifter för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat (EGT L 119, 7.5.1999, s. 49).

- Rådets beslut 1999/435/EG av den 20 maj 1999 om fastställande av Schengenregelverket, i enlighet med relevanta bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen, i syfte att besluta om den rättsliga grunden för samtliga de bestämmelser och beslut som utgör Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 1).
- Rådets beslut 1999/436/EG av den 20 maj 1999 om fastställande, i enlighet med relevanta bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen, av rättslig grund för samtliga bestämmelser och beslut som utgör Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 17).
- Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).
- Rådets beslut 1999/848/EG av den 13 december 1999 om fullt ikraftträdande av Schengenregelverket i Grekland (EGT L 327, 21.12.1999, s. 58).
- Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

- Rådets beslut 2000/586/RIF av den 28 september 2000 om inrättande av ett förfarande för ändring av artikel 40.4 och 40.5, artikel 41.7 och artikel 65.2 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EGT L 248, 3.10.2000, s. 1).
- Rådets beslut 2000/777/EG av den 1 december 2000 om tillämpningen av Schengenregelverket i Danmark, Finland och Sverige samt i Island och Norge (EGT L 309, 9.12.2000, s. 24).
- Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1).
- Rådets direktiv 2001/51/EG av den 28 juni 2001 om komplettering av bestämmelserna i artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (EGT L 187, 10.7.2001, s. 45).
- Rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (EGT L 53, 23.2.2002, s. 4).
- Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

- Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredje land (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).
- Rådets rambeslut 2002/946/RIF av den 28 november 2002 om förstärkning av den straffrättsliga ramen för att förhindra hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (EGT L 328, 5.12.2002, s. 1).
- Rådets direktiv 2002/90/EG av den 28 november 2002 om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (EGT L 328, 5.12.2002, s. 17).
- Rådets beslut 2003/170/RIF av den 27 februari 2003 om gemensamt utnyttjande av sambandsmän som är utsända av medlemsstaternas brottsbekämpande organ (EUT L 67, 12.3.2003, s. 27).
- Rådets beslut 2003/725/RIF av den 2 oktober 2003 om ändring av bestämmelserna i artikel 40.1 och 40.7 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EUT L 260, 11.10.2003, s. 37).
- Rådets direktiv 2003/110/EG av den 25 november 2003 om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg (EUT L 321, 6.12.2003, s. 26).
- Rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 64, 2.3.2004, s. 1).

- Rådets direktiv 2004/82/EG av den 29 april 2004 om skyldighet för transportörer att lämna uppgifter om passagerare (EUT L 261, 6.8.2004, s. 24).
- Rådets beslut 2004/573/EG av den 29 april 2004 om organisation av gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstaters territorium av tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om återsändande (EUT L 261, 6.8.2004, s. 28).
- Rådets beslut 2004/512/EG av den 8 juni 2004 om inrättande av Informationssystemet för viseringar (VIS) (EUT L 213, 15.6.2004, s. 5 och EUT L 142 M, 30.5.2006, s. 60).
- Rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 349, 25.11.2004, s. 1 och EUT L 153 M, 7.6.2006, s. 136).
- Rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EUT L 385, 29.12.2004, s. 1 och EUT L 153 M, 7.6.2006, s. 375).
- Rådets beslut 2004/926/EG av den 22 december 2004 om att vissa bestämmelser i Schengenregelverket skall börja tillämpas på Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (EUT L 395, 31.12.2004, s. 70).
- Rådets beslut 2005/267/EG av den 16 mars 2005 om inrättande av ett säkrat webbaserat informations- och samordningsnätverk för de myndigheter och liknande som hanterar migrationsfrågor i medlemsstaterna (EUT L 83, 1.4.2005, s. 48 och EUT L 159 M, 13.6.2006, s. 288).

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s.1), med undantag för första meningen i artikel 1, artikel 5.4 a, avdelning III och bestämmelserna i avdelning II och bilagorna härtill med hänvisning till Schengens informationssystem (SIS).
- Rådets rambeslut 2006/960/RIF av den 18 december 2006 om förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater (EUT L 386, 29.12.2006, s. 89).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 av den 20 december 2006 om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen (EUT L 405, 30.12.2006, s. 1), med undantag för artiklarna 4 b och 9 c.
- Rådets beslut 2007/471/EG av den 12 juni 2007 om tillämpningen av de bestämmelser i Schengenregelverket som rör Schengens informationssystem i Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien och Republiken Slovakien (EUT L 179, 7.7.2007, s. 46).

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av en mekanism för upprättande av snabba gränsinsatsenheter och om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 vad beträffar den mekanismen och regleringen av gästande tjänstemäns uppgifter och befogenheter (EUT L 199, 31.7.2007, s. 30), med undantag för bestämmelserna i artikel 6.8 och 6.9, i den mån de hänför sig till tillträde till Schengens informationssystem.
- Rådets beslut 2007/801/EG av den 6 december 2007 om fullständig tillämpning av bestämmelserna i Schengenregelverket i Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien och Republiken Slovakien (EUT L 323, 8.12.2007, s. 34).
- Rådets beslut 2008/421/EG av den 5 juni 2008 om tillämpningen av de bestämmelser i Schengenregelverket som rör Schengens informationssystem i Schweiziska edsförbundet (EUT L 149, 7.6.2008, s. 74).
- Artikel 6 i rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott (EUT L 218, 13.8.2008, s. 129).

- Rådets beslut 2008/903/EG av den 27 november 2008 om fullständig tillämpning av Schengenregelverkets bestämmelser i Schweiziska edsförbundet (EUT L 327, 5.12.2008, s. 15).
 - Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 350, 31.12.2008, s. 60).
 - Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).
 - Artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodexen) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).
 - Rådets beslut 2010/252/EU av den 26 april 2010 om komplettering av kodexen om Schengengränserna vad gäller övervakningen av de yttre sjögränserna inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 111, 4.5.2010, s. 20).
 - Rådets beslut 2010/365/EU om tillämpningen av de bestämmelser i Schengenregelverket som rör Schengens informationssystem i Republiken Bulgarien och Rumänien (EUT L 166, 1.7.2010, s. 17).
-

BILAGA III

Förteckning enligt artikel 15 i anslutningsakten:
anpassning av institutionernas akter

1. FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER

32005 L 0036: Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

a) Artikel 23.5 ska ersättas med följande:

”5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 43b ska varje medlemsstat erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, apotekare och arkitekt som innehas av medborgare i medlemsstaterna och som har utfärdats av f.d. Jugoslavien eller för vilka utbildningen har påbörjats

- a) för Sloveniens del före den 25 juni 1991, och
- b) för Kroatens del före den 8 oktober 1991,

om myndigheterna i de ovannämnda medlemsstaterna intygar att dessa bevis på deras territorium äger samma lagliga giltighet som de bevis som dessa länder utfärdar och, för arkitekter, som de bevis på formella kvalifikationer som anges för dessa medlemsstater i punkt 6 i bilaga VI vad gäller tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, apotekare när det gäller den verksamhet som avses i artikel 45.2 och som arkitekt när det gäller den verksamhet som avses i artikel 48 samt rätt att utöva yrket.

Detta intyg ska åtföljas av ett annat intyg som utfärdats av samma myndigheter och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på sitt territorium under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget.”

b) Följande artikel ska införas:

”Artikel 43b

Förvärvade rättigheter för barnmorskor ska inte tillämpas med avseende på följande kvalifikationer som förvärvats i Kroatien före den 1 juli 2013: vissa medicinska sestra ginekološko- opstetričkog smjera (högre sjuksköterska med specialisering i gynekologi och obstetrik), medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (sjuksköterska med specialisering i gynekologi och obstetrik), vissa medicinska sestra primaljskog smjera (högre sjuksköterska med barnmorskeexamen på universitetsnivå), medicinska sestra primaljskog smjera (sjuksköterska med barnmorskeexamen på universitetsnivå), ginekološko-opstetrička primalja (barnmorska med kompetens i gynekologi och obstetrik) och primalja (barnmorska).”

2. LAGSTIFTNING OM IMMATERIELLA RÄTTIGHETER

I. GEMENSKAPSVARUMÄRKE

32009 R 0207: Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 24.3.2009, s. 1).

Artikel 165.1 ska ersättas med följande:

”1. Från och med anslutningsdagen för Bulgarien, Tjeckien, Estland, Kroatien, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien (nedan kallade *ny(a) medlemsstat(er)*) ska gemenskapsvarumärken som registrerats eller ansökts om enligt denna förordning före anslutningsdagen utsträckas till de medlemsstaternas territorium så att de har samma verkan i hela gemenskapen.”

II. TILLÄGGSSKYDD

1. 31996 R 1610: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel (EGT L 198, 8.8.1996, s. 30).

a) I artikel 19a ska följande led läggas till:

”m) Tilläggsskydd i Kroatien ska kunna meddelas för varje läkemedel som skyddas av ett gällande grundpatent och vars första godkännande att saluföras som läkemedel lämnats efter den 1 januari 2003, under förutsättning att ansökan om tilläggsskydd inlämnades inom sex månader från anslutningsdagen.”

b) Artikel 20.2 ska ersättas med följande:

”2. Denna förordning ska tillämpas på tilläggsskydd som lämnats i enlighet med den nationella lagstiftningen i Tjeckien, Estland, Kroatien, Cypern, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien före deras respektive anslutningsdag.”

2. 32009 R 0469: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel (EUT L 152, 16.6.2009, s. 1).

a) I artikel 20 ska följande led läggas till:

”m) Tilläggsskydd i Kroatien ska kunna meddelas för varje läkemedel som skyddas av ett gällande grundpatent och vars första godkännande att saluföras som läkemedel lämnats efter den 1 januari 2003, under förutsättning att ansökan om tilläggsskydd inlämnades inom sex månader från anslutningsdagen.”

b) Artikel 21.2 ska ersättas med följande:

”2. Denna förordning ska tillämpas på tilläggsskydd som lämnats i enlighet med den nationella lagstiftningen i Tjeckien, Estland, Kroatien, Cypern, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien före deras respektive anslutningsdag.”

III. GEMENSKAPSFORMGIVNING

32002 R 0006: Rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 5.1.2002, s. 1).

Artikel 110a.1 ska ersättas med följande:

”1. Från och med anslutningsdagen för Bulgarien, Tjeckien, Estland, Kroatien, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien (nedan kallade *ny(a) medlemsstat(er)*) ska en gemenskapsformgivning som skyddas eller för vilken ansökan har lämnats in enligt denna förordning före deras respektive anslutningsdag utvidgas till att också omfatta dessa medlemsstaters territorium så att den har samma rättsverkan i hela gemenskapen.”

3. FINANSIELLA TJÄNSTER

32006 L 0048: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1).

I artikel 2 ska följande införas efter den uppgift som avser Frankrike:

”– I Kroatien, ’kreditne unije’ och ’Hrvatska banka za obnovu i razvitak’.”

4. JORDBRUK

1. 31991 R 1601: Rådets förordning (EEG) nr 1601/91 av den 10 juni 1991 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter (EGT L 149, 14.6.1991, s. 1):

I bilaga 2 ska följande införas efter den geografiska beteckningen ”Nürnberger Glühwein”:

”Samoborski bermet”

2. 32007 R 1234: Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning") (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

a) I artikel 66 ska följande punkt läggas till:

"4a. För Kroatien ska en särskild omstruktureringsreserv fastställas enligt punkt 2 i bilaga IX. Denna reserv ska frisläppas från och med den 1 april det första kvotåret efter anslutningen i den mån egenkonsumtionen av mjölk och mjölkprodukter i Kroatien har sjunkit sedan 2008–2012.

Beslut om frisläppande av reserven och om dess fördelning på leverans- och direktförsäljningskvoter ska fattas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 195.2 på grundval av en bedömning av en rapport som Kroatien ska lägga fram senast den 31 december 2013. I den rapporten ska det finnas uppgifter om resultat och trender i den faktiska omstruktureringsprocessen inom landets mejerisektor, särskilt omställningen från produktion för egenkonsumtion till produktion för marknaden."

- b) I artikel 103k.1 ska följande stycke läggas till:

”Detta stycke ska inte gälla Kroatien under budgetåret 2013. Kroatien ska till kommissionen lämna in ett förslag till ett femårigt stödprogram för programperioden 2014–2018.”

- c) I bilaga III del II ska punkt 13 ersättas med följande:

”13. *Heltidsraffinaderi*: produktionsenhet

– vars verksamhet uteslutande består i att raffinera importerat rörråsocker,

eller

– som under regleringsåret 2004/05 raffinerade minst 15 000 ton importerat rörråsocker. Vid tillämpning av denna strecksats ska regleringsåret för Kroatien vara 2007/08.”

d) Bilaga VI ska ersättas med följande:

”BILAGA VI

NATIONELLA OCH REGIONALA KVOTER

från och med regleringsåret 2010/11

(i ton)

Medlemsstater eller regioner (1)	Socker (2)	Isoglukos (3)	Inulinsirap (4)
Belgien	676 235,0	114 580,2	0
Bulgarien	0	89 198,0	
Tjeckien	372 459,3		
Danmark	372 383,0		
Tyskland	2 898 255,7	56 638,2	
Irland	0		
Grekland	158 702,0	0	
Spanien	498 480,2	53 810,2	
Frankrike (moderlandet)	3 004 811,15		0
De franska utomeuropeiska departementen	432 220,05		
Kroatien	192 877,0		
Italien	508 379,0	32 492,5	
Lettland	0		
Litauen	90 252,0		
Ungern	105 420,0	220 265,8	
Nederländerna	804 888,0	0	0
Österrike	351 027,4		
Polen	1 405 608,1	42 861,4	
Portugal (fastlandet)	0	12 500,0	
Autonoma regionen Azorerna	9 953,0		
Rumänien	104 688,8	0	
Slovenien	0		
Slovakien	112 319,5	68 094,5	
Finland	80 999,0	0	
Sverige	293 186,0		
Förenade kungariket	1 056 474,0	0	
TOTALT	13 529 618,20	690 440,8	0

”

- e) I bilaga IX punkt 1 ska följande införas efter den uppgift som avser Frankrike:

”

Medlems- stat	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Kroatien						765 000	765 000

”

- f) I bilaga IX punkt 2 ska tabellen ersättas med följande:

”

Medlemsstat	Ton
Bulgarien	39 180
Kroatien	15 000
Rumänien	188 400

”

- g) I bilaga X ska följande införas efter den uppgift som avser Frankrike:

”

Kroatien	40,70
----------	-------

”

- h) I bilaga Xb ska följande tabell läggas till:

”

1 000 EUR

Budgetår	2013	2014	2015	2016	Från och med 2017
HR	0	11 885	11 885	11 885	10 832

”

- i) I punkt 2 i tillägget till bilaga XIb ska följande led läggas till:
 - ”h) I Kroatien: vinarealer i följande underområden: Moslavina, Prigorje-Bilogora, Plešivica, Pokuplje och Zagorje-Medimurje.”
- j) I punkt 3 i tillägget till bilaga XIb ska följande led läggas till:
 - ”h) I Kroatien: vinarealerna i följande underområden: Hrvatsko Podunavlje och Slavonija.”
- k) I punkt 4 i tillägget till bilaga XIb ska följande led läggas till:
 - ”g) I Kroatien: vinarealerna i följande underområden: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje, Dalmatinska zagora, Sjeverna Dalmacija och Srednja i Južna Dalmacija.”
- 3. 32008 R 0110: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 31.12.2008, s. 16).
 - a) I artikel 20 ska följande punkt läggas till:
 - ”4. Det i punkt 1 angivna sista datumet för inlämnande av kravspecifikationer ska även gälla för de av Kroatiens geografiska beteckningar som förtecknas i bilaga III.”

- b) I bilaga III punkt 9 ska följande geografiska beteckningar införas:

”

	<i>Hrvatska loza</i>	Kroatien
	<i>Hrvatska stara šljivovica</i>	Kroatien
	<i>Slavonska šljivovica</i>	Kroatien

”

- c) I bilaga III punkt 32 ska följande geografiska beteckning införas:

”

	<i>Hrvatski pelinkovac</i>	Kroatien
--	----------------------------	----------

”

- d) I bilaga III ska följande punkt införas:

”

39. <i>Maraschino/ Marrasquino/ Maraskino</i>	<i>Zadarski maraschino</i>	Kroatien
---	----------------------------	----------

”

- e) I bilaga III ska följande geografiska beteckning läggas till under produktkategorin ”Övriga spritdrycker”:

”

	<i>Hrvatska travarica</i>	Kroatien
--	---------------------------	----------

”

4. 32009 R 0073: Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).

a) Artikel 2 g ska ersättas med följande:

”g) *nya medlemsstater*: Bulgarien, Tjeckien, Estland, Kroatien, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien,”

b) I artikel 6.2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna, med undantag av de nya medlemsstaterna ska se till att mark som var permanent betesmark vid tidpunkten för ansökan om arealstöd för 2003 bibehålls som permanent betesmark. De nya medlemsstaterna, med undantag av Bulgarien, Kroatien och Rumänien, ska se till att mark som var permanent betesmark den 1 maj 2004 bibehålls som permanent betesmark. Bulgarien och Rumänien ska se till att mark som var permanent betesmark den 1 maj 2007 bibehålls som permanent betesmark. Kroatien ska se till att mark som var permanent betesmark den 1 juli 2013 bibehålls som permanent betesmark.”

- c) Artikel 33.1 b iv ska ersättas med följande:

”iv) i enlighet med artiklarna 47.2, 57a, 59, 64.2 tredje stycket, 65 och 68.4 c.”

- d) I artikel 51.1 ska följande stycke läggas till:

”Kroatien får besluta att utnyttja de möjligheter som avses i artiklarna 52 och 53.1 i denna förordning. Kommissionen ska underrättas om det beslutet senast den 15 juli 2013.”

- e) I artikel 51.2 ska följande stycke läggas till:

”Med avvikelse från vad som sägs i andra stycket ska detta tak för Kroatiens del fastställas på grundval av de nationella tak som fastställs i artiklarna 104.4 och 112.5 för sådana får- och getköttbidrag respektive nötk- och kalvköttbidrag som avses i artikel 52 respektive artikel 53, med beaktande av den tidtabell för införande av direktstöd som fastställs i artikel 121.”

- f) I artikel 52 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Med avvikelse från vad som sägs i första stycket får Kroatien hålla inne högst 50 % av beloppet enligt det tak som avses i artikel 51.2 tredje stycket i denna förordning för att på årsbasis bevilja jordbrukarna ett extra stöd.”

- g) I artikel 53.1 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Med avvikelse från vad som sägs i första stycket får Kroatien hålla inne hela eller delar av beloppet enligt det tak som avses i artikel 51.2 tredje stycket i denna förordning för att på årsbasis bevilja jordbrukarna ett extra stöd.”

- h) Rubriken till avdelning III kapitel 3 ska ersättas med följande:

”Genomförande i de nya medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning samt i Kroatien”.

- i) Rubriken till artikel 55 ska ersättas med följande:

”Införande av systemet med samlat gårdsstöd i de medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning samt i Kroatien”.

- j) I artikel 55.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. ”Om inget annat anges i detta kapitel ska denna avdelning gälla för de nya medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning enligt avdelning V kapitel 2 samt för Kroatien.”

- k) I artikel 57.1 ska följande mening läggas till:

”För Kroatien ska denna minskning utgöra högst 20 % av det årliga tak som anges i tabell 3 i bilaga VIII.”

- l) I artikel 57.3 ska följande meningar läggas till:

”I Kroatien ska användning av den nationella reserven godkännas av kommissionen genom en genomförandeakt utan medverkan av den kommitté som avses i artikel 141. Kommissionen ska särskilt beakta inrättandet av ett eventuellt nationellt system för direktstöd som gäller före anslutningsdagen samt villkoren för dess tillämpning. Kroatien ska skicka sin ansökan om godkännande av den nationella reserven till kommissionen senast den 15 juli 2013.”

- m) Följande artikel ska införas:

”Artikel 57a

Särskild nationell minröjningsreserv i Kroatien

1. Kroatien ska inrätta en särskild nationell minröjningsreserv, som, under tioårsperioden efter anslutningen i enlighet med objektiva kriterier och med säkerställande av att jordbrukare behandlas lika samt i syfte att undvika störningar på marknaden och snedvridning av konkurrensen, ska användas för att tilldela stödrättigheter till jordbrukare med minröjd mark som har återgått till att användas för jordbruksverksamhet.
2. Mark som berättigar till tilldelning av stödrättigheter enligt denna artikel ska inte berättiga till tilldelning av stödrättigheter enligt artiklarna 59 och 61.
3. Värdet av de stödrättigheter som fastställs enligt denna artikel får inte överstiga värdet av de stödrättigheter som fastställs enligt artikel 59 respektive artikel 61.

4. Det maximibelopp som tilldelas den särskilda nationella minröjningsreserven ska uppgå till 9 600 000 EUR och följa tabellen för införande av direktstöd enligt artikel 121. Följande årliga maximibelopp ska gälla:

(1 000 EUR)

Kroatien	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Maximibelopp för den särskilda nationella minröjningsreserven	2 400	2 880	3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600

5. Under det första året av genomförande av systemet med samlat gårdsstöd ska Kroatien tilldela jordbrukare stödrättigheter på grundval av den mark som dels minröjts och deklarerats av jordbrukarna i de stödansökningar som lämnats in under det första året av genomförande av systemet med samlat gårdsstöd, dels återgått till att användas för jordbruksverksamhet mellan den 1 januari 2005 och den 31 december 2012.

6. Under åren 2013–2022 ska stödrättigheterna tilldelas jordbrukare på grundval av den minröjda mark som jordbrukarna deklarerat under året i fråga, förutsatt att marken återgick till att användas för jordbruksverksamhet föregående kalenderår, och som anmälts till kommissionen i enlighet med punkt 9.

7. För att säkerställa att unionsmedel används på lämpligt sätt ska kommissionen, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 141.2, ändra taket i tabell 3 i bilaga VIII för att där lägga till de senast den 31 december 2022 tilldelade beloppen från den särskilda nationella minröjningsreserven.
8. All mark som deklarerats med avseende på denna artikel ska motsvara den definition av stödberättigande hektar som fastställs i artikel 34.2.
9. Senast den 15 juli 2013 ska Kroatien till kommissionen anmäla arealen stödberättigande mark enligt punkt 5 och då ange både mark som berättigar till de stödnivåer som avses i artikel 59 och mark som berättigar till de stödnivåer som avses i artikel 61. Denna anmälan ska även innehålla uppgifter om motsvarande budgetramar och de belopp som inte utnyttjats. Från och med 2014 ska samma uppgifter sändas till kommissionen senast den 31 januari varje år och omfatta det föregående kalenderåret, med angivande av vilka arealer som återgått till att användas för jordbruksverksamhet och motsvarande budgetramar.
10. Senast den 31 december 2012 ska all minerad och minröjd mark för vilken jordbrukare kan få stödberättigande från denna särskilda nationella minröjningsreserv fastställas i det integrerade administrations- och kontrollsystem som ska inrättas i enlighet med avdelning II kapitel 4.”

- n) I artikel 59 ska följande punkt läggas till:

”4. Kommissionen ska anta regler för den inledande tilldelningen av stödrättigheter i Kroatien, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 141.2.”

- o) I artikel 61 ska följande stycke läggas till:

”För Kroatiens del ska de datum som avses i första stycket leden a och b vara den 30 juni 2011.”

- p) I artikel 69.1 ska följande läggas till i första stycket:

”Kroatien får senast på anslutningsdagen besluta att från och med det första året av genomförande av systemet med samlat gårdsstöd enligt artikel 59.2 utnyttja högst 10 % av det nationella tak som avses i artikel 40 i enlighet med vad som anges i tabell 3 i bilaga VIII.”

- q) I artikel 69.9 första stycket ska följande led införas efter led a:

”aa) för år 2022, när det gäller Kroatien.”

- r) Artikel 104.4 ska ersättas med följande:

”4. Följande nationella tak ska gälla:

Medlemsstat	Nationellt tak
Bulgarien	2 058 483
Tjeckien	66 733
Danmark	104 000
Estland	48 000
Spanien	19 580 000
Frankrike	7 842 000
Kroatien	542 651
Cypern	472 401
Lettland	18 437
Litauen	17 304
Ungern	1 146 000
Polen	335 880
Portugal	2 690 000
Rumänien	5 880 620
Slovenien	84 909
Slovakien	305 756
Finland	80 000
Totalt	41 273 174

”

- s) I artikel 112.5 ska följande införas efter den uppgift som avser Frankrike:

”

Kroatien	105 270
----------	---------

”

t) Artikel 121 ska ersättas med följande:

”Artikel 121

Införande av direktstöd

I de nya medlemsstaterna, utom Bulgarien, Kroatien och Rumänien, ska direktstöd införas i enlighet med följande tabell för höjningar, uttryckta i procent av den gällande nivån för sådant stöd i de medlemsstater som inte är nya medlemsstater:

- 60 % för 2009,
- 70 % för 2010,
- 80 % för 2011,
- 90 % för 2012,
- 100 % från och med 2013.

I Bulgarien och Rumänien ska direktstöd införas i enlighet med följande tabell för höjningar, uttryckta i procent av den gällande nivån för sådant stöd i de medlemsstater som inte är nya medlemsstater:

- 35 % för 2009,
- 40 % för 2010,
- 50 % för 2011,
- 60 % för 2012,
- 70 % för 2013,
- 80 % för 2014,
- 90 % för 2015,
- 100 % från och med 2016.

I Kroatien ska direktstöd införas i enlighet med följande tabell för höjningar, uttryckta i procent av den gällande nivån för sådant stöd i de medlemsstater som inte är nya medlemsstater:

- 25 % för 2013,
- 30 % för 2014,
- 35 % för 2015,
- 40 % för 2016,
- 50 % för 2017,
- 60 % för 2018,
- 70 % för 2019,
- 80 % för 2020,
- 90 % för 2021,
- 100 % från och med 2022.”

u) I artikel 132.2 ska följande stycke införas efter andra stycket:

”Genom undantag från första stycket leden a och b ska Kroatien ha möjlighet att komplettera direktstödet upp till 100 % av den tillämpliga nivån i medlemsstater som inte är nya medlemsstater.”

- v) I bilaga VII ska följande införas efter den uppgift som avser Frankrike:

”

Kroatien	100	1
----------	-----	---

”

- w) I bilaga VIII ska följande tabell läggas till:

”Tabell 3(*)

Medlems- stat	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Kroatien	93 250	111 900	130 550	149 200	186 500	223 800	261 100	298 400	335 700	373 000

(*) Taken beräknade med beaktande av de höjningar som anges i artikel 121.”

5. FISKE

1. 32002 R 2371: Rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 358, 31.12.2002, s. 59).

I bilaga I ska följande läggas till:

”11. KROATIENS KUSTVATTEN*

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
12 sjömil begränsat till havsområdet under Kroatiens överhöghet norr om en linje 45 grader och 10 minuter nordlig bredd utmed västra Istriens kust, från den yttre gränsen av Kroatiens territorialhav, där denna linje möter fastlandet på västra Istriens kust (Grgatov rt/Funtana)	Slovenien	Bottenlevande arter och små pelagiska arter inklusive sardin och ansjovis	100 ton för högst 25 fiskefartyg, inbegripet 5 fiskefartyg med trål

- * Ovannämnda ordning ska tillämpas från det att skiljedomen till följd av skiljeavtalet mellan Republiken Sloveniens regering och Republiken Kroatiens regering som undertecknades i Stockholm den 4 november 2009 har genomförts fullt ut.

12. SLOVENIENS KUSTVATTEN*

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
12 sjömil begränsat till havsområdet under Sloveniens överhöghet norr om en linje 45 grader och 10 minuter nordlig bredd utmed västra Istriens kust, från den yttre gränsen av Kroatiens territorialhav, där denna linje möter fastlandet på västra Istriens kust (Grgatov rt/Funtana)	Kroatien	Bottenlevande arter och små pelagiska arter inklusive sardin och ansjovis	100 ton för högst 25 fiskefartyg, inbegripet 5 fiskefartyg med trål

- * Ovannämnda ordning ska tillämpas från det att skiljedomen till följd av det skiljeavtal mellan Republiken Sloveniens regering och Republiken Kroatiens regering som undertecknades i Stockholm den 4 november 2009 har genomförts fullt ut.”

2. 32006 R 1198: Rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden (EUT L 223, 15.8.2006, s. 1).

- a) I artikel 27 ska följande stycke läggas till:

”5. EFF får bidra till finansieringen av ett system för individuella bidrag till fiskare som kommer att omfattas av bestämmelserna för tillträde i del 11 i bilaga I till förordning (EG) nr 2371/2002 i dess ändrade lydelse enligt Kroatiens anslutningsakt. Systemet får endast tillämpas under perioden 2014–2015 eller fram till datumet för det fullständiga genomförandet av skiljedomen till följd av det skiljeavtal mellan Republiken Sloveniens regering och Republiken Kroatiens regering som undertecknades i Stockholm den 4 november 2009, om detta datum infaller tidigare.”

- b) Artikel 29.3 ska ersättas med följande:

”3. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 2 får stöd beviljas alla företag i de yttersta randområdena och på de längst bort belägna grekiska öarna samt de kroatiska öarna Dugi otok, Vis, Mljet och Lastovo.”

- c) Artikel 35.4 ska ersättas med följande:

”4. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 3 får stöd beviljas alla företag i de yttersta randområdena och på de längst bort belägna grekiska öarna samt de kroatiska öarna Dugi otok, Vis, Mljet och Lastovo.”

- d) I artikel 53.9 ska första stycket ersättas med följande:

”9. När EFF finansierar insatser på de längst bort belägna grekiska öar som är missgynnade på grund av sitt avlägsna läge och i de yttersta randområdena samt på de kroatiska öarna Dugi otok, Vis, Mljet och Lastovo, ska taket för EFF:s bidrag för varje prioriterat område ökas med upp till 10 procentenheter för de regioner som är berättigade till stöd enligt konvergensmålet och upp till 35 procentenheter för de regioner som inte är berättigade till stöd enligt konvergensmålet.”

e) I bilaga II led a ska tabellen ersättas med följande:

„

	Grupp 1	Grupp 2	Grupp 3	Grupp 4
Regioner som omfattas av konvergensmålet samt de längst bort belägna grekiska öarna och de kroatiska öarna Dugi otok, Vis, Mljet och Lastovo	$A \leq 100 \%$ $B \geq 0 \%$	$A \leq 40 \%$ $B \geq 60 \%$ (*) (**)	$A \leq 80 \%$ $B \geq 20 \%$	$A \leq 60 \%$ $B \geq 40 \%$ (***)
Regioner som inte omfattas av konvergensmålet	$A \leq 100 \%$ $B \geq 0 \%$	$A \leq 40 \%$ $B \geq 60 \%$ (*) (**)	$A \leq 60 \%$ $B \geq 40 \%$	$A \leq 40 \%$ $B \geq 60 \%$ (***)
De yttersta randområdena	$A \leq 100 \%$ $B \geq 0 \%$	$A \leq 50 \%$ $B \geq 50 \%$ (*) (**)	$A \leq 80 \%$ $B \geq 20 \%$	$A \leq 75 \%$ $B \geq 25 \%$

- (*) Vid insatser som avses i artikel 25.3 ökas B-satserna för grupp 2 med 20 procentenheter. A-satserna minskas i enlighet därmed.
- (**) Vid insatser som avses i artikel 26.2 (investeringar ombord enligt artikel 25 inom småskaligt kustfiske) får B-satserna för grupp 2 minskas med 20 procentenheter. A-satserna ökas i enlighet därmed.
- (***) Vid insatser som avses i artiklarna 29 och 35 vilka vidtas av företag som inte omfattas av definitionen i artikel 3 f och har färre än 750 anställda eller en omsättning på mindre än 200 miljoner EUR ökas B-satserna i de områden som omfattas av konvergensmålet, med undantag av de längst bort belägna grekiska öarna och de kroatiska öarna Dugi otok, Vis, Mljet och Lastovo, med 30 procentenheter och i de områden som inte omfattas av konvergensmålet med 20 procentenheter. A-satserna minskas i enlighet därmed.”

f) I bilaga II led a ska andra stycket under underrubriken ”Grupp 2” ersättas med följande:

”I enlighet med tillämpningen av (*) och (**) där EFF finansierar insatser som avses i artikel 25.3 till förmån för småskaligt kustfiske kommer B-satserna för grupp 2 att vara följande:

- För regioner som omfattas av konvergensmålet, de längst bort belägna grekiska öarna, de kroatiska öarna Dugi otok, Vis, Mljet och Lastovo samt regioner som inte omfattas av konvergensmålet lika med eller större än 60 procentenheter ($B \geq 60 \%$),

och

- för de yttersta randområdena lika med eller större än 50 procentenheter ($B \geq 50 \%$).”

6. BESKATTNING

1. 32006 L 0112: Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

I artikel 287 ska följande punkt läggas till:

”19. Kroatien: 35 000 EUR.”

2. 32008 L 0118: Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 14.1.2009, s. 12).

Artikel 46.3 ska ersättas med följande:

”3. Utan att det påverkar artikel 32 får de medlemsstater som inte avses i artikel 2.2 tredje och fjärde styckena i direktiv 92/79/EEG i fråga om cigaretter som förs in på deras territorium utan ytterligare betalning av punktskatter från och med den 1 januari 2014 tillämpa en kvantitativ begränsning på lägst 300 i fråga om cigaretter som förs in från en medlemsstat som i enlighet med artikel 2.2 tredje och fjärde styckena i det direktivet tillämpar lägre punktskatter än de som följer av artikel 2.2 första stycket.

De medlemsstater som avses i artikel 2.2 tredje och fjärde styckena i direktiv 92/79/EEG som tar ut en punktskatt på minst 77 EUR per 1 000 cigaretter får oberoende av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset från och med den 1 januari 2014 tillämpa en kvantitativ begränsning på lägst 300 i fråga om cigaretter som utan ytterligare betalning av punktskatter förs in på deras territorium från en medlemsstat som tillämpar en lägre punktskatt i enlighet med artikel 2.2 tredje stycket i det direktivet.

Medlemsstater som tillämpar en kvantitativ begränsning i enlighet med första och andra styckena i denna punkt ska informera kommissionen om detta. De får utföra nödvändiga kontroller under förutsättning att dessa inte påverkar den inre marknadens sätt att fungera.”

7. REGIONALPOLITIK OCH SAMORDNING AV STRUKTURINSTRUMENT

1. 32006 R 1083: Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 (EUT L 210, 31.7.2006, s. 25).

a) I artikel 15.4 ska följande mening läggas till i andra stycket:

”När det gäller Kroatien ska dagen för denna kontroll vara den 31 december 2017.”

b) I artikel 18.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. De medel som är tillgängliga för åtaganden från fonderna under perioden 2007-2013 ska uppgå till 308 417 037 817 EUR i 2004 års priser med en fördelning per år enligt bilaga I.”

- c) Artikel 19 ska ersättas med följande:

”Artikel 19

Medel till konvergensmålet

”De totala medlen för konvergensmålet ska uppgå till 81,56 % av de medel som avses i artikel 18.1 (dvs. totalt 251 529 800 379 EUR) och fördelas enligt följande:

- a) 70,50 % (dvs. totalt 177 324 921 223 EUR) till den finansiering som avses i artikel 5.1, varvid stödberättigande befolkning, regionalt respektive nationellt välstånd samt arbetslöshetsnivå ska utgöra kriterier vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.
- b) 4,98 % (dvs. totalt 12 521 289 405 EUR) till det särskilda stöd under en övergångsperiod som avses i artikel 8.1, varvid stödberättigande befolkning, regionalt respektive nationellt välstånd samt arbetslöshetsnivå ska utgöra kriterier vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.
- c) 23,23 % (dvs. totalt 58 433 589 750 EUR) till den finansiering som avses i artikel 5.2, varvid befolkning, nationellt välstånd samt areal ska utgöra kriterier vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.

d) 1,29 % (dvs. totalt 3 250 000 000 EUR) till det särskilda stöd under en övergångsperiod som avses i artikel 8.3.”

d) I artikel 20 ska den inledande delen ersättas med följande:

”De totala medlen för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning ska uppgå till 15,93 % av de medel som avses i artikel 18.1 (dvs. totalt 49 127 784 318 EUR) och fördelas enligt följande:”

e) 21.1 och 21.2 ska ersättas med följande:

”1. De totala medlen för målet europeiskt territoriellt samarbete ska uppgå till 2,52 % av de medel som avses i artikel 18.1 (dvs. totalt 7 759 453 120 EUR) och ska, med undantag för det belopp som avses i punkt 22 i bilaga II, fördelas enligt följande:

a) 73,86 % (dvs. totalt 5 583 386 893 EUR) till den finansiering av gränsöverskridande samarbete som avses i artikel 7.1, varvid stödberättigande befolkning ska utgöra kriteriet vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.

- b) 20,95 % (dvs. totalt 1 583 594 654 EUR) till den finansiering av transnationellt samarbete som avses i artikel 7.2, varvid stödberättigande befolkning ska utgöra kriteriet vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.
- c) 5,19 % (dvs. totalt 392 471 574) till finansieringen av interregionalt samarbete, samarbetsnätverk och erfarenhetsutbyte enligt artikel 7.3.

2. Erufs bidrag till de gränsöverskridande programmen och havsområdesprogrammen enligt det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och till de gränsöverskridande programmen enligt instrumentet för föranslutningsstöd enligt rådets förordning (EG) nr 1085/2006 ska uppgå till 817 691 234 EUR efter uppgift från varje berörd medlemsstat, med avdrag från deras anslag enligt punkt 1 a. Dessa bidrag från Eruf får inte omfördelas mellan de berörda medlemsstaterna.”

- f) I artikel 22 ska följande stycke läggas till:

”Med avvikelse från första stycket får Kroatien fördela anslaget från målet europeiskt territoriellt samarbete bland de tre komponenter som avses i artikel 21.1 a–c i syfte att uppnå en hög nivå av effektivitet och förenkling.”

g) Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

Medel till resultatreserven

Av de medel som avses i artikel 19 a och b och i artikel 20 får medlemsstaterna med undantag för Kroatien fördela 3 % i enlighet med artikel 50.”

h) Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

i) I punkt 1 ska följande stycke införas efter det första stycket:

”När det gäller Kroatien ska den nationella strategiska referensramen omfatta perioden från och med anslutningsdagen till och med den 31 december 2013.”

ii) I punkt 2 ska följande stycke införas efter det första stycket:

”Kroatien ska överlämna sin nationella strategiska referensram till kommissionen inom tre månader från anslutningsdagen.”

- i) I artikel 29 ska följande punkt läggas till:

”5. Punkterna 1–4 ska inte gälla Kroatien.”

- j) I artikel 32.3 ska följande stycke läggas till:

”När det gäller Kroatien ska kommissionen anta beslutet om godkännandet av ett operativt program som ska finansieras under programperioden 2007–2013 senast den 31 december 2013. Kroatien ska i detta operativa program beakta eventuella anmärkningar som framförts av kommissionen senast tre månader från anslutningsdagen.”

- k) I artikel 33.1 ska följande stycke läggas till:

”När det gäller Kroatien får operativa program som antagits före anslutningsdagen endast revideras i syfte att bättre anpassa dem till denna förordning.”

- l) I artikel 49.3 ska följande stycke läggas till:

”När det gäller Kroatiens operativa program ska efterhandsutvärderingen vara slutförd senast den 31 december 2016.”

- m) Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 51a

Artiklarna 50 och 51 ska inte gälla Kroatien.”

- n) Artikel 53.3 ska ersättas med följande:

”3. För operativa program under målet europeiskt territoriellt samarbete där minst en deltagare tillhör en medlemsstat vars BNP-genomsnitt per capita under perioden 2001-2003 understeg 85 % av genomsnittet för EU-25 under samma period, eller för sådana program där Kroatien deltar, får stödet från Eruf inte överstiga 85 % av de totala stödberättigande utgifterna. Stödet från Eruf till samtliga övriga operativa program får inte överstiga 75 % av de offentliga stödberättigande utgifter som medfinansieras av Eruf.”

- o) I artikel 56.1 ska följande stycke läggas till:

”När det gäller Kroatien ska utgifter berättiga till bidrag från fonderna under perioden från den första dagen för stödberättigande utgifter som fastställts i enlighet med de instrument som antagits enligt förordning (EG) nr 1085/2006 och den 31 december 2016. När det gäller operativa program som antagits efter anslutningen ska utgifter dock berättiga till bidrag från fonderna från och med anslutningsdagen utom i de fall ett senare datum har fastställts i det beslut som avser det aktuella operativa programmet.”

- p) I artikel 56.3 ska följande stycke läggas till:

”Utan hinder av specifika föreskrifter om stödberättigande enligt artikel 105a, ska de kriterier som fastställs av övervakningskommittén för operativa program i Kroatien inte tillämpas med avseende på insatser som det fattats godkännandebeslut om före anslutningsdagen och som återfinns bland de instrument som antagits med stöd av förordning (EG) nr 1085/2006.”

- q) Artikel 62.1 ska ändras på följande sätt:

- i) I led c ska följande stycke införas efter det första stycket:

”När det gäller Kroatien ska revisionsmyndigheten för ett operativt program inom tre månader från anslutningsdagen förelägga kommissionen en uppdatering av den årliga revisionsplan som avses i artikel 29.2 a i kommissionens förordning (EG) nr 718/2007 av den 12 juni 2007 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1085/2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA)*.

* EUT L 170, 29.6.2007, s. 1.”

- ii) I led d i ska följande stycke läggas till:

”När det gäller Kroatien ska den första årliga kontrollrapporten läggas fram senast den 31 december 2013 och omfatta perioden 1 oktober 2012–30 juni 2013. De följande rapporterna, som ska omfatta perioderna 1 juli 2013–30 juni 2014, 1 juli 2014–30 juni 2015 och 1 juli 2015–30 juni 2016, ska läggas fram för kommissionen senast den 31 december 2014, den 31 december 2015 respektive den 31 december 2016. Informationen om de revisioner som utförts efter den 1 juli 2016 ska ingå i den slutliga kontrollrapport som ska vara till stöd för det slutliga utlåtande som avses i led e,”

- iii) I led e ska följande stycke läggas till:

”När det gäller Kroatien ska ett slutligt utlåtande med stöd av den slutliga kontrollrapporten läggas fram för kommissionen senast den 31 mars 2018.”

- r) I artikel 67.1 ska följande stycke läggas till:

”När det gäller Kroatien ska förvaltningsmyndigheten skicka en slutrapport om genomförandet av det operativa programmet senast den 31 mars 2018.”

s) Artikel 71 ska ändras på följande sätt:

i) Följande punkt ska införas:

”1a. Utan hinder av punkt 1 ska Kroatien snarast möjligt efter anslutningsdagen eller senast innan några utbetalningar har gjorts av kommissionen förelägga kommissionen en beskrivning av systemen som ska omfatta de moment som fastställs i leden a och b i det stycket.”

ii) Följande punkt ska införas:

”2a. Punkt 2 ska i tillämpliga delar gälla för Kroatien. Den rapport som avses i det första stycket i punkt 2 ska anses godkänd på samma villkor som i det andra stycket i punkt 2. Ett sådant godkännande ska dock utgöra en förutsättning för det förhandsbelopp som avses i artikel 82.”

t) I artikel 75 ska följande punkt införas:

”1a. När det gäller Kroatien ska budgetåtagandena från Eruf, Sammanhållningsfonden respektive Europeiska socialfonden (ESF) för 2013 göras på grundval av det beslut som avses i artikel 28.3 innan ett beslut av kommissionen om översyn av det antagna operativa programmet har fattats. Det beslut som avses i artikel 28.3 ska utgöra ett finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel 75 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 för varje budgetåtagande till förmån för Kroatien.”

- u) I artikel 78.2 c ska följande mening läggas till:

”När det gäller Kroatien ska förskotten avse stödmottagarnas utgifter vid genomförande av projektet och styrkas med betalda fakturor eller motsvarande handlingar senast tre år efter det år förskottet betalats ut eller den 31 december 2016, beroende på vilket som infaller först. Om så inte sker ska nästa utgiftsdeklaration korrigeras i enlighet därmed.”

- v) I artikel 82 ska följande punkt införas:

”1a. När det gäller Kroatien ska, efter det att den rapport som avses i artikel 71.2 a godkänts och efter det att de budgetåtaganden som avses i artikel 75.1 a har gjorts, ett förhandsbelopp för återstoden av perioden 2007–2013 betalas ut som ett engångsbelopp som omfattar 30 % av bidraget från strukturfonderna och 40 % av bidraget från Sammanhållningsfonden till det operativa programmet.”

- w) I artikel 89.1 ska följande stycke läggas till:

”När det gäller Kroatien ska en ansökan om utbetalning som innehåller de handlingar som förtecknas i leden a i–iii översändas senast den 31 mars 2018.”

x) I artikel 93 ska följande punkt införas:

”3a. Med avvikelse från punkterna 1–3 ska kommissionen när det gäller Kroatien tillämpa återtagandemekanismen i punkt 1 enligt följande:

- i) tidsfristen för eventuella tillgängliga delar i 2010 års åtagande ska vara den 31 december 2013,
- ii) tidsfristen för eventuella tillgängliga delar i 2011 års åtagande ska vara den 31 december 2014,
- iii) tidsfristen för eventuella tillgängliga delar i 2012 års åtagande ska vara den 31 december 2015,
- iv) eventuella delar i 2013 års åtaganden som fortfarande är tillgängliga den 31 december 2016 ska automatiskt återtas, om kommissionen inte har mottagit någon godtagbar ansökan om utbetalning senast den 31 mars 2018.”

- y) I artikel 95 ska följande stycke införas efter andra stycket:

”Genom undantag från första och andra styckena ska de tidsfrister som avses i artikel 93.3a för Kroatiens del avbrytas enligt de villkor som föreskrivs enligt första stycket i denna artikel för det belopp som har anknytning till de berörda insatserna.”

- z) I artikel 98.2 ska följande stycke läggas till:

”När det gäller Kroatien får de medel från fonderna som på detta sätt frigörs användas på nytt av Kroatien till och med den 31 december 2016.”

za) Följande artikel ska införas:

”Artikel 105a

Särskilda bestämmelser med anledning av Kroatiens anslutning

1. Program och större projekt som vid tidpunkten för Kroatiens anslutning har godkänts enligt förordning (EG) nr 1085/2006 och vars genomförande inte har slutförts senast vid denna tidpunkt ska anses ha godkänts av kommissionen enligt denna förordning, med undantag av program som godkänts i enlighet med de delar som avses i artikel 3.1 a och e i förordning (EG) nr 1085/2006.

Dessutom ska följande program, som omfattas av den del som avses i artikel 3.1 b i förordning (EG) nr 1085/2006, även vara uteslutna från stöd:

- a) Det gränsöverskridande samarbetsprogrammet Adriatiska havet inom ramen för IPA.
- b) Det gränsöverskridande programmet Kroatien–Bosnien och Hercegovina.
- c) Det gränsöverskridande programmet Kroatien–Montenegro.
- d) Det gränsöverskridande programmet Kroatien–Serbien.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2–7 ska bestämmelserna för genomförandet av insatser och större projekt som godkänts enligt denna förordning tillämpas på dessa insatser och dessa större projekt.

2. Varje anbudsförfarande i samband med en insats inom de program eller större projekt som avses i punkt 1 för vilket en anbudsinfordran redan har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* på anslutningsdagen ska genomföras i enlighet med de regler som fastställs i denna anbudsinfordran. Artikel 165 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ska inte tillämpas.

Varje anbudsförfarande i samband med en insats inom de program eller större projekt som avses i punkt 1 för vilket en anbudsinfordran inte redan har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* på anslutningsdagen ska genomföras i överensstämmelse med fördragen eller de akter som antagits i enlighet med dessa samt med artikel 9 i denna förordning.

Andra insatser än de som avses i första och andra styckena och för vilka en anbudsinfordran offentliggjorts enligt artikel 158 i kommissionens förordning (EG) nr 718/2007 eller ansökan lämnats till de behöriga myndigheterna före anslutningsdagen och för vilka kontraktstilldelningen slutförts först efter denna tidpunkt ska genomföras i enlighet med de förutsättningar och de bestämmelser för stödberättigande som offentliggjorts i relevant förslagsinfordran eller de som i förväg meddelats potentiella stödberättigade.

3. Utbetalningar som görs av kommissionen enligt program som avses i punkt 1 ska ses som stöd från fonderna i enlighet med denna förordning och ska överföras till det tidigaste öppna åtagandet, inbegripet IPA-åtaganden.

Alla delar i åtaganden som görs av kommissionen enligt program som avses i punkt 1 och som fortfarande är tillgängliga på anslutningsdagen ska regleras enligt denna förordning från och med anslutningsdagen.

4. När det gäller insatser som har godkänts med stöd av förordning (EG) nr 1085/2006 och vars godkännande eller tillämpliga bidragsöverenskommelse med slutliga stödmottagare ingåtts före anslutningsdagen ska reglerna för stödberättigande i kommissionens förordning (EG) nr 718/2007 eller regler som fastställts på grundval av denna fortsätta att gälla, utom i välgrundade fall som kommissionen ska besluta om på Kroatiens begäran.

Regeln i punkt 1 för stödberättigande är också tillämplig på större projekt som avses i punkt 1 för vilka bilaterala projektöverenskommelser undertecknats före anslutningsdagen.

5. När det gäller Kroatien ska alla hänvisningar till fonderna enligt definitionen i artikel 1 andra stycket anses omfatta även instrumentet för föranslutningsstöd som inrättats genom förordning (EG) nr 1085/2006.

6. Särskilda tidsfrister för Kroatien ska också tillämpas på följande gränsöverskridande program enligt den komponent som avses i artikel 3.1 b i förordning (EG) nr 1085/2006, där Kroatien deltar:

- a) Det gränsöverskridande programmet Ungern–Kroatien.
- b) Det gränsöverskridande programmet Slovenien–Kroatien.

Särskilda tidsfrister för Kroatien enligt denna förordning gäller inte för operativa program enligt de transnationella och interregionala komponenterna enligt målet europeiskt territoriellt samarbete, där Kroatien deltar.

7. Om det krävs åtgärder för att underlätta Kroatiens övergång från föranslutningsordningen till den ordning som följer av tillämpningen av denna artikel, ska kommissionen anta de åtgärder som behövs.”

zb) Bilaga I ska ersättas med följande:

”BILAGA I

Årlig fördelning av åtagandebemyndiganden 2007–2013

(euro, 2004 års priser)						
2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
42 863 000 000	43 318 000 000	43 862 000 000	43 860 000 000	44 073 000 000	44 723 000 000	45 718 037 817

”

zc) Bilaga II ska ändras på följande sätt:

i) I punkt 5 ska följande led läggas till:

”c) För Kroatien kommer resurserna för finansieringen av gränsöverskridande samarbete att vara 7 028 744 EUR, i 2004 års priser.

d) För Kroatien kommer resurserna för finansieringen av transnationellt samarbete att vara 1 874 332 EUR, i 2004 års priser.”

ii) Följande punkt ska införas:

”7a. För Kroatien kommer den maximala nivån på överföringar från fonderna att uppgå till 3,5240 % av BNP.”

iii) Följande punkt ska införas:

”9a. För Kroatien kommer kommissionens beräkningar av BNP att grunda sig på den statistik och de prognoser som offentliggjordes i maj 2011.”

zd) Bilaga III ska ersättas med följande:

”BILAGA III

Tillämpliga tak för medfinansieringssatser
(enligt artikel 53)

Kriterier	Medlemsstat	Eruf och ESF Procentandel av stödberättigande utgifter	Sammanhållningsfonden Procentandel av stödberättigande utgifter
1. Medlemsstater vars BNP-genomsnitt per capita under perioden 2001–2003 understeg 85 % av genomsnittet för EU-25 under samma period	Bulgarien, Tjeckien, Estland, Grekland, Kroatien, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien och Slovakien	85 % för målen konvergens och regional konkurrenskraft och sysselsättning	85 %
2. Andra medlemsstater än de som avses i punkt 1 och som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfondens övergångsordning den 1 januari 2007	Spanien	80 % för konvergensmålet och infavningsregionerna inom ramen för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning 50 % för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning utanför infavningsregioner	85 %
3. Andra medlemsstater än de som avses i punkterna 1 och 2	Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Finland, Sverige och Förenade kungariket	75 % för konvergensmålet	-

Kriterier	Medlemsstat	Eruf och ESF Procentandel av stödberättigande utgifter	Sammanhållningsfonden Procentandel av stödberättigande utgifter
4. Andra medlemsstater än de som avses i punkterna 1 och 2	Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Finland, Sverige och Förenade kungariket	50 % för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning	-
5. De yttersta randområden som avses i artikel 349 i EUF-fördraget och som omfattas av de extra anslagen till dessa områden enligt punkt 20 i bilaga II	Spanien, Frankrike och Portugal	50 %	-
6. 6. De yttersta randområden som avses i artikel 349 i EUF-fördraget	Spanien, Frankrike och Portugal	85 % för målen konvergens och regional konkurrenskraft och sysselsättning	-

2. 32006 R 1084: Rådets förordning (EG) nr 1084/2006 av den 11 juli 2006 om inrättande av Sammanhållningsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1164/94 (EUT L 210, 31.7.2006, s. 79).

Följande artikel ska införas:

”Artikel 5a

Särskilda bestämmelser med anledning av Kroatiens anslutning

1. Åtgärder som vid tidpunkten för Kroatiens anslutning har omfattats av kommissionens beslut om stöd enligt rådets förordning (EG) nr 1267/1999 av den 21 juni 1999 om upprättande av ett strukturpolitiskt föranslutningsinstrument* och vars genomförande inte har slutförts senast vid denna tidpunkt ska anses ha godkänts av kommissionen enligt denna förordning.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2–5 ska bestämmelserna för genomförandet av åtgärder som godkänts enligt denna förordning och förordning (EG) nr 1083/2006 tillämpas på dessa åtgärder som avses i första stycket i denna punkt.

2. Varje upphandlingsförfarande i samband med åtgärder som avses i punkt 1 för vilket det på anslutningsdagen redan har offentliggjorts en anbudsinfordran i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska genomföras i enlighet med de regler som fastställs i denna anbudsinfordran. Artikel 165 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget** ska inte tillämpas.

Varje upphandlingsförfarande som gäller en åtgärd som avses i punkt 1 och för vilket det på anslutningsdagen inte redan har offentliggjorts en anbudsinfordran i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska genomföras i enlighet med fördragen eller med de akter som antagits i enlighet med fördragen och artikel 9 i förordning (EG) nr 1083/2006.

3. Utbetalningar som görs av kommissionen enligt en åtgärd som avses i punkt 1 ska ses som stöd från fonden i enlighet med denna förordning.

Utbetalningar som görs av kommissionen enligt en åtgärd som avses i punkt 1 ska överföras till det tidigaste öppna åtagandet, i första hand enligt förordning (EG) nr 1267/1999 och därefter enligt denna förordning och förordning (EG) nr 1083/2006.

Villkoren för löpande betalningar och slutbetalningar anges i punkt 2 b–d och punkterna 3–5 i artikel D i bilaga II till förordning (EG) nr 1164/94.

4. För de åtgärder som avses i punkt 1 ska reglerna för fördelning av stöd enligt förordning (EG) nr 1267/1999 eller de regler som särskilt fastställts i de relevanta finansieringsöverenskommelserna fortsätta att gälla, utom i välgrundade fall som kommissionen ska besluta om på Kroatiens begäran.

5. Om det krävs åtgärder för att underlätta Kroatiens övergång från föranslutningsordningen till den ordning som följer av tillämpningen av denna artikel, ska kommissionen anta de åtgärder som behövs.

* EGT L 161, 26.6.1999, s. 73.

** EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.”

8. MILJÖ

1. 32003 L 0087: Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

a) I artikel 9 ska följande mening läggas till i första stycket:

”Den sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter för gemenskapen kommer till följd av Kroatiens anslutning endast att ökas med den kvantitet utsläppsrätter som Kroatien ska auktionera ut i enlighet med artikel 10.1.”

b) I bilaga IIa ska följande införas efter den uppgift som avser Spanien:

”Kroatien 26 %”.

2. 32009 D 0406: Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

I bilaga II ska följande införas efter den uppgift som avser Spanien:

”Kroatien 11 %”.

BILAGA IV

Förteckning enligt artikel 16 i anslutningsakten: andra permanenta bestämmelser

1. LAGSTIFTNING OM IMMATERIELLA RÄTTIGHETER

Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tredje delen avdelning II, Fri rörlighet för varor

SPECIFIK MEKANISM

När det gäller Kroatien får innehavaren, eller innehavarens förmånstagare, av ett patent eller tilläggsskydd för ett läkemedel, för vilken ansökan om sådant skydd lämnades in i en medlemsstat vid en tidpunkt då ett sådant skydd inte kunde erhållas i Kroatien för produkten, åberopa de rättigheter som ges genom detta patent eller tilläggsskydd för att förhindra import och marknadsföring av produkten i den eller de medlemsstater där produkten i fråga har patentskydd eller tilläggsskydd, även om produkten för första gången fördes ut på marknaden i Kroatien av innehavaren själv eller med innehavarens samtycke.

Varje person som avser att importera eller marknadsföra ett läkemedel som avses i första stycket i en medlemsstat där produkten har patentskydd eller tilläggsskydd ska i ansökan angående importen visa för de behöriga myndigheterna att innehavaren av ett sådant skydd eller dennes förmånstagare har underrättats en månad i förväg.

2. KONKURRENSPOLITIK

Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tredje delen avdelning VII kapitel 1,
Konkurrensregler

1. Följande stödordningar och individuellt stöd som satts i kraft i Kroatien före anslutningsdagen och fortfarande tillämpas efter denna dag ska vid anslutningen betraktas som befintligt stöd enligt artikel 108.1 i EUF-fördraget:

- a) Stödåtgärder som genomförts före den 1 mars 2002.
- b) Stödåtgärder som förtecknas i tillägget till denna bilaga.
- c) Stödåtgärder som före anslutningsdagen utvärderats av det kroatiska konkurrensorganet och befunnits vara förenliga med unionens regelverk och som kommissionen inte har gjort några invändningar emot på grundval av allvarliga tvivel om åtgärdens förenlighet med den inre marknaden, i enlighet med förfarandet i punkt 2.

Samtliga åtgärder som fortfarande tillämpas efter anslutningsdagen och som utgör statligt stöd och som inte uppfyller villkoren ovan ska vid tillämpningen av artikel 108.3 i EUF-fördraget anses vara nytt stöd vid anslutningen.

Bestämmelserna ovan gäller inte stöd till åtgärder som hänger samman med produktion, bearbetning och saluföring av de produkter som förtecknas i bilaga I till EU-fördraget och EUF-fördraget.

2. Om en ny medlemsstat önskar att kommissionen ska granska en stödåtgärd enligt det förfarande som beskrivs i punkt 1 c ska den regelbundet förse kommissionen med
 - a) en förteckning över befintliga stödåtgärder som har utvärderats av det kroatiska konkurrensorganet och som denna myndighet har ansett vara förenliga med unionens regelverk, och
 - b) all annan information som är väsentlig för bedömningen av huruvida den stödåtgärd som ska granskas är förenlig med regelverket,

i enlighet med den konkreta utformning av denna rapportering som tillhandahålls av kommissionen.

Om kommissionen inte motsätter sig den befintliga stödåtgärden på grundval av allvarliga tvivel om åtgärdens förenlighet med den inre marknaden inom tre månader efter att ha erhållit uttömmande information om åtgärden eller efter att ha erhållit ett uttalande från Kroatien i vilket landet underrättar kommissionen om att den anser att den information som lämnats är uttömmande eftersom begärd ytterligare information inte är tillgänglig eller redan har lämnats, ska kommissionen anses ha avstått från att göra några invändningar.

Alla stödåtgärder som före anslutningsdagen har lagts fram för kommissionen enligt förfarandet i punkt 1 c ska omfattas av det förfarandet, oberoende av att Kroatien redan har blivit medlem i unionen under undersökningsperioden.

3. Ett beslut av kommissionen om att motsätta sig en åtgärd enligt punkt 1 c ska anses som ett beslut att inleda det formella undersökningsförfarandet enligt rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget¹ (nu artikel 108 i EUF-fördraget).

Om ett sådant beslut fattas före anslutningsdagen ska beslutet träda i kraft först på anslutningsdagen.

¹ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

3. JORDBRUK

a) Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tredje delen avdelning III, Jordbruk och fiskeri

1. Offentliga lager som vid anslutningsdagen innehas av Kroatien och som är ett resultat av landets politik för marknadsstöd ska tas över av unionen till det värde som följer av tillämpningen av artikel 4.1d och bilaga VIII i kommissionens förordning (EG) nr 884/2006 av den 21 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller finansiering genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) av interventionsåtgärder i form av offentlig lagring och bokföring av transaktioner för offentlig lagring som görs av medlemsstaternas utbetalande organ¹. Dessa lager ska tas över endast under förutsättning att offentlig intervention tillämpas i unionen för de berörda produkterna och att lagren uppfyller kraven för unionens intervention.
2. För alla lager, antingen privata eller offentliga, i fri omsättning i Kroatien vid anslutningsdagen och vilka överstiger den mängd som kan betraktas som ett normalt övergångslager ska Kroatien göras betalningsskyldigt till Europeiska unionens allmänna budget.

¹ EUT L 171, 23.6.2006, s. 35 och EUT L 326M, 10.12.2010, s. 70.

Avgiftsbeloppet ska fastställas till en nivå som avspeglar kostnaderna för överskottslagrets följder för marknaderna för jordbruksprodukter.

Nivån på överskottslagret ska fastställas för varje produkt med hänsyn till produkternas och de berörda marknadernas särdrag och den unionslagstiftning som är tillämplig på produkten i fråga.

3. De lager som avses i punkt 1 ska räknas av från den mängd som överskrider ett normalt övergångslager.
4. Kommissionen ska genomföra och tillämpa de arrangemang som anges i punkterna 1–3 i enlighet med förfarandet i artikel 41.2 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken¹ eller, i förekommande fall, i enlighet med förfarandet i artikel 195.2 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 eller det relevanta kommittéförfarande som fastställs i den tillämpliga lagstiftningen.

¹ EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

- b) Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tredje delen avdelning VII kapitel 1, Konkurrensregler

Utan att det påverkar de förfaranden avseende befintligt stöd som anges i artikel 108 i EUF-fördraget ska stödsystem och individuellt stöd som beviljas för verksamhet med anknytning till produktion av och handel med produkter som förtecknas i bilaga I till EU-fördraget och EUF-fördraget, med undantag av fiskeriprodukter och därav framställda produkter, som införts i Kroatien före anslutningsdagen och som fortfarande gäller efter denna tidpunkt, betraktas som befintligt stöd enligt artikel 108.1 i EUF-fördraget på följande villkor:

- Stödåtgärderna ska meddelas till kommissionen inom fyra månader från anslutningsdagen. Detta meddelande ska innehålla information om den rättsliga grunden för varje åtgärd. Befintliga stödåtgärder och planer på att bevilja eller ändra stöd som har meddelats till kommissionen före anslutningsdagen ska anses ha meddelats på anslutningsdagen. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över sådant stöd.

Dessa stödåtgärder ska anses som ”*befintligt*” stöd enligt artikel 108.1 i EUF-fördraget under en period av tre år från anslutningsdagen.

Kroatien ska vid behov ändra dessa stödåtgärder så att de inom tre år från anslutningsdagen överensstämmer med de riktlinjer som tillämpas av kommissionen. Efter denna period ska allt stöd som finns vara oförenligt med dessa riktlinjer betraktas som nytt stöd.

4. FISKE

Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tredje delen avdelning VII kapitel 1,
Konkurrensregler

Utan att det påverkar de förfaranden avseende befintligt stöd som anges i artikel 108 i EUF-fördraget ska stödsystem och individuellt stöd som beviljas för verksamhet med anknytning till produktion av och handel med fiskeriprodukter och därav framställda produkter, som införts i Kroatien före anslutningsdagen och som fortfarande gäller efter denna dag, betraktas som befintligt stöd enligt artikel 108.1 i EUF-fördraget på följande villkor:

- Stödåtgärderna ska meddelas till kommissionen inom fyra månader från anslutningsdagen. Detta meddelande ska innehålla information om den rättsliga grunden för varje åtgärd. Befintliga stödåtgärder och planer på att bevilja eller ändra stöd som har meddelats till kommissionen före anslutningsdagen ska anses ha meddelats på anslutningsdagen. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över sådant stöd.

Dessa stödåtgärder ska anses som ”*befintligt*” stöd enligt artikel 108.1 i EUF-fördraget under en period av tre år från anslutningsdagen.

Kroatien ska vid behov ändra dessa stödåtgärder så att de inom tre år från anslutningsdagen överensstämmer med de riktlinjer som tillämpas av kommissionen. Efter denna period ska allt stöd som finns vara oförenligt med dessa riktlinjer betraktas som nytt stöd.

5. TULLUNION

Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tredje delen avdelning II, Fri rörlighet för varor, kapitel 1, Tullunionen

31992 R 2913: Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 19.10.1992, s. 1).

31993 R 2454: Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 och kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ska tillämpas på Kroatien om inte annat följer av följande särskilda bestämmelser.

BEVIS PÅ UNIONSSTATUS (HANDEL INOM DEN UTVIDGADE UNIONEN)

1. Utan hinder av artikel 20 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ska varor som vid anslutningsdagen är i tillfällig förvaring eller som omfattas av någon av de tullbehandlingar och tullförfaranden som avses i artikel 4.15 b och 4.16 b–h i den förordningen i den utvidgade unionen, eller som är under transport inom den utvidgade unionen efter att ha varit föremål för exportformaliteter, vara befriade från tullar och andra tullåtgärder när de har deklarerats för övergång till fri omsättning inom den utvidgade unionen under förutsättning att något av följande uppvisas:
 - a) Bevis på förmånsursprung som utfärdats eller upprättats före anslutningsdagen i enlighet med stabiliserings- och associeringsavtalet.
 - b) Ett bevis på unionsstatus enligt artikel 314c i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93.
 - c) En ATA-carnet som utfärdats före anslutningsdagen i en nuvarande medlemsstat eller i Kroatien.

2. Vid utfärdande av de bevis som avses i punkt 1 b ska, med hänvisning till situationen på anslutningsdagen och utöver bestämmelserna i artikel 4.7 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, med ”*gemenskapsvaror*” avses varor
 - som helt och hållet har erhållits inom Kroatians territorium på villkor som är identiska med villkoren i artikel 23 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 och som inte inbegriper varor som importerats från andra länder eller territorier,
 - som importerats från andra länder eller territorier än Kroatien, och som övergått till fri omsättning i Kroatien, eller
 - som erhållits eller producerats i Kroatien, antingen endast utifrån de varor som avses i andra strecksatsen eller utifrån de varor som avses i första och andra strecksatserna.
3. För kontroll av de bevis som avses i punkt 1 a ska bestämmelserna om definitionen av ”*ursprungsprodukter*” och metoder för administrativt samarbete i enlighet med stabiliserings- och associeringsavtalet gälla. Begäran om senare kontroll av dessa bevis ska godtas av de behöriga tullmyndigheterna i de nuvarande medlemsstaterna och Kroatien under tre år efter det att det berörda ursprungsintyget utfärdades eller upprättades och kontrollen får utföras av dessa myndigheter inom tre år efter godtagandet av ursprungsintyget till stöd för deklarationen om övergång till fri omsättning.

BEVIS PÅ FÖRMÅNSURSPRUNG (HANDEL MED TREDJELÄNDER, INKLUSIVE
TURKIET, INOM RAMEN FÖR PREFERENSAVTAL OM JORDBRUK, KOL OCH
STÅLPRODUKTER)

4. Utan att det påverkar tillämpningen av åtgärder som härrör från den gemensamma handelspolitiken ska ursprungsintyg som utfärdats eller upprättats på ett korrekt sätt av tredjeländer inom ramen för preferensavtal som Kroatien ingått med dessa tredjeländer, godkännas i Kroatien under förutsättning att
 - a) sådan ursprungsstatus medför förmånsbehandling i tullhänseende på grundval av de bestämmelser om förmånstull som ingår i de avtal eller överenskommelser som unionen har ingått med, eller antagit angående, dessa tredjeländer eller grupper av tredjeländer, i enlighet med artikel 20.3 d och e i rådets förordning (EEG) nr 2913/92,
 - b) ursprungsintyget och transportdokumenten utfärdades eller upprättades senast dagen före anslutningsdagen, och
 - c) ursprungsintyget lämnas till tullmyndigheterna inom fyra månader från anslutningsdagen.

När varor deklarerades för övergång till fri omsättning i Kroatien före anslutningsdagen kan ett ursprungsintyg som utfärdats eller upprättats i efterhand, enligt ett preferensavtal som var i kraft i Kroatien vid dagen för övergång till fri omsättning, också godtas i Kroatien under förutsättning att ursprungsintyget lämnas till tullmyndigheterna inom fyra månader från anslutningsdagen.

5. Kroatien får behålla de tillstånd genom vilka status som ”*godkänd exportör*” har beviljats inom ramen för avtal med tredjeländer, under förutsättning att
 - a) en sådan bestämmelse även ingår i de avtal eller överenskommelser som unionen har ingått med, eller antagit med avseende på, dessa tredjeländer eller grupper av tredjeländer före anslutningsdagen, och
 - b) de godkända exportörerna tillämpar de ursprungsregler som föreskrivs i de avtalen eller överenskommelserna.

Dessa tillstånd ska av Kroatien senast ett år från anslutningsdagen ersättas med nya tillstånd utfärdade i enlighet med unionslagstiftningen.

6. För kontroll av de bevis som avses i punkt 4 ska bestämmelserna om definitionen av ”ursprungsprodukter” och metoder för administrativt samarbete i de tillämpliga avtalen eller överenskommelserna gälla. Begäran om senare kontroll av dessa bevis ska godtas av de behöriga tullmyndigheterna i de nuvarande medlemsstaterna och Kroatien under tre år efter det att det berörda ursprungsintyget utfärdades eller upprättades och kontrollen får utföras av dessa myndigheter inom tre år efter godtagandet av ursprungsintyget till stöd för deklarationen om övergång till fri omsättning.
7. Utan att det påverkar tillämpningen av åtgärder som härrör från den gemensamma handelspolitiken ska ursprungsintyg som utfärdats eller upprättats i efterhand av tredjeländer inom ramen för preferensavtal eller överenskommelser som unionen har ingått med, eller antagit angående, dessa tredjeländer godtas i Kroatien för övergång till fri omsättning av varor som på anslutningsdagen befinner sig antingen under transport eller i tillfällig förvaring i ett tullager eller en frizon i ett av dessa tredjeländer eller i Kroatien, under förutsättning att Kroatien inte hade något gällande handelsavtal med tredjelandet för de berörda produkterna när transportdokumenten utfärdades, och under förutsättning att
 - a) sådan ursprungsstatus medför förmånsbehandling i tullhänseende på grundval av de bestämmelser om förmånstull som ingår i de avtal eller överenskommelser som unionen har ingått med, eller antagit angående, tredjeländer eller grupper av tredjeländer, i enlighet med artikel 20.3 d och e i rådets förordning (EEG) nr 2913/92,

- b) transportdokumenten utfärdades senast dagen före anslutningsdagen, och
 - c) ursprungsintyget som utfärdats eller upprättats i efterhand lämnas till tullmyndigheterna inom fyra månader från anslutningsdagen.
8. För kontroll av de bevis som avses i punkt 7 ska bestämmelserna om definitionen av ”ursprungsprodukter” och metoder för administrativt samarbete i de tillämpliga avtalen eller överenskommelserna gälla.

BEVIS PÅ STATUS I ENLIGHET MED BESTÄMMELSERNA OM FRI OMSÄTTNING FÖR
INDUSTRIPRODUKTER INOM TULLUNIONEN MELLAN EU OCH TURKIET

9. Ursprungsbevis som utfärdats eller upprättats på ett korrekt sätt av antingen Turkiet eller Kroatien, inom ramen för avtal om förmånshandel som tillämpas mellan dem och som innehåller förbud mot restitution av, eller undantag från, tullar på de berörda varorna, ska godtas i respektive länder som ett bevis på status i enlighet med de bestämmelser om fri omsättning för industriprodukter som fastställs i beslut nr 1/95 av associeringsrådet EG-Turkiet av den 22 december 1995 om genomförande av den slutgiltiga fasen av tullunionen¹ (nedan kallat *beslut nr 1/95*), under förutsättning att
- a) ursprungsintyget och transportdokumenten utfärdades eller upprättades senast dagen före anslutningsdagen, och

¹ EGT L 35, 13.2.1996, s. 1.

- b) ursprungsintyget lämnas till tullmyndigheterna inom fyra månader från anslutningsdagen.

Om varor har deklarerats för övergång till fri omsättning före anslutningsdagen i antingen Turkiet eller Kroatien, inom ramen för avtal om förmånshandel som avses i första stycket, kan ett ursprungsintyg som utfärdats eller upprättats i efterhand i enlighet med dessa avtal också godtas, under förutsättning att det lämnas till tullmyndigheterna inom fyra månader från anslutningsdagen.

10. För kontroll av de bevis som avses i punkt 9 ska bestämmelserna om definitionen av ”ursprungsprodukter” och metoder för administrativt samarbete i de tillämpliga preferensavtalen gälla. Begäran om senare kontroll av dessa bevis ska godtas av de behöriga tullmyndigheterna i de nuvarande medlemsstaterna och Kroatien under tre år efter det att det berörda ursprungsintyget utfärdades eller upprättades och kontrollen får utföras av dessa myndigheter inom tre år efter godtagandet av ursprungsintyget till stöd för deklarationen om övergång till fri omsättning.

11. Utan att det påverkar tillämpningen av åtgärder som härrör från den gemensamma handelspolitiken ska ett varucertifikat A.TR, som utfärdats i enlighet med de bestämmelser om fri omsättning för industriprodukter som fastställs i beslut nr 1/95, godtas i Kroatien för övergång till fri omsättning för varor som på anslutningsdagen befinner sig antingen under transport, efter att ha varit föremål för exportformaliteter i unionen eller Turkiet, eller i tillfällig förvaring eller omfattas av ett tullförfarande som avses i artikel 4.16 b–h i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 i Turkiet eller i Kroatien, under förutsättning att
- a) inget ursprungsintyg som avses i punkt 9 lämnas för de berörda varorna,
 - b) varorna uppfyller villkoren för tillämpningen av bestämmelserna om fri omsättning för industriprodukter,
 - c) transportdokumenten utfärdades senast dagen före anslutningsdagen, och
 - d) varucertifikatet A.TR lämnas till tullmyndigheterna inom fyra månader från anslutningsdagen.

12. För kontroll av de varucertifikat A.TR som avses i punkt 11 ska bestämmelserna om utfärdande av varucertifikat A.TR och metoder för administrativt samarbete enligt beslut nr 1/2006 av tullsamarbetskommittén EG–Turkiet av den 26 juli 2006 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för beslut nr 1/95 av associeringsrådet för EG och Turkiet¹ gälla.

TULLFÖRFARANDEN

13. Tillfällig förvaring och tullförfaranden enligt artikel 4.16 b–h i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 som har inletts före anslutningen ska avslutas i enlighet med unionslagstiftningen.

När avslutandet ger upphov till en tullskuld ska den importtull som ska betalas uppgå till det belopp som gäller vid den tidpunkt då tullskulden uppkom, i enlighet med Gemensamma tulltaxan, och det belopp som betalas ska betraktas som unionens egna medel.

¹ EUT L 265, 26.9.2006, s. 18.

14. De förfaranden för lagring i tullager som fastställs i artiklarna 84–90 och 98–113 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 och artiklarna 496–535 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ska tillämpas på Kroatien om inte annat följer av följande särskilda bestämmelser:
- När tullskuldens belopp fastställs på grundval av de importerade varornas art och när deklarationen om deras hänförande till förfarandet godkändes före anslutningsdagen, ska de importerade varornas klassificering enligt tulltaxan, mängd, tullvärde och ursprung vid den tidpunkt då de hänfördes till förfarandet, vara de som följer av den lagstiftning som gällde i Kroatien den dag då deklarationen godkändes av tullmyndigheterna.
15. De förfaranden för aktiv förädling som fastställs i artiklarna 84–90 och 114–129 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 och artiklarna 496–523 och 536–550 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ska tillämpas på Kroatien om inte annat följer av följande särskilda bestämmelser:
- När tullskuldens belopp fastställs på grundval av de importerade varornas art och när deklarationen om deras hänförande till förfarandet godkändes före anslutningsdagen, ska de importerade varornas klassificering enligt tulltaxan, mängd, tullvärde och ursprung vid den tidpunkt då de hänfördes till förfarandet, vara de som följer av den lagstiftning som gällde i Kroatien den dag då deklarationen godkändes av tullmyndigheterna.

- För att bevara likvärdigheten mellan tillståndshavare som är etablerade i de nuvarande medlemsstaterna och tillståndshavare i Kroatien ska, när förfarandets avslutande ger upphov till en tullskuld, kompensationsränta betalas på den importtull som förfaller till betalning enligt unionslagstiftningen från och med anslutningsdagen.
 - Om deklarationen om aktiv förädling godkändes enligt ett restitutionssystem ska restitutionen göras i enlighet med unionslagstiftningen, av och på bekostnad av Kroatien där den tullskuld för vilken restitution begärs uppkom före anslutningsdagen.
16. De förfaranden för temporär import som fastställs i artiklarna 84–90 och 137–144 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 och artiklarna 496–523 och 553–584 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ska tillämpas på Kroatien om inte annat följer av följande särskilda bestämmelser:
- När tullskuldens belopp fastställs på grundval av de importerade varornas art och när deklarationen om deras hänförande till förfarandet godkändes före anslutningsdagen, ska de importerade varornas klassificering enligt tulltaxan, mängd, tullvärde och ursprung vid den tidpunkt då de hänfördes till förfarandet, vara de som följer av den lagstiftning som gällde i Kroatien den dag då deklarationen godkändes av tullmyndigheterna.

- För att bevara likvärdigheten mellan tillståndshavare som är etablerade i de nuvarande medlemsstaterna och tillståndshavare i Kroatien ska, när förfarandets avslutande ger upphov till en tullskuld, kompensationsränta betalas på den importtull som förfaller till betalning enligt gemenskapslagstiftningen från och med anslutningsdagen.
17. De förfaranden för passiv förädling, som fastställs i artiklarna 84–90 och 145–160 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 och artiklarna 496–523 och 585–592 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ska tillämpas på Kroatien om inte annat följer av följande särskilda bestämmelser:
- Artikel 591.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ska på motsvarande sätt tillämpas på temporärt exporterade varor som före anslutningsdagen temporärt har exporterats från Kroatien.

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

18. Tillstånd som före anslutningsdagen har beviljats av Kroatien för användning av de tullförfaranden som avses i artikel 4.16 d, e och g eller status som godkänd ekonomisk aktör enligt artikel 5a.2 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ska vara giltiga till utgången av deras giltighetstid, dock högst ett år från anslutningsdagen.

19. De förfaranden vid uppkomst av en tullskuld, bokföring och uppbörd i efterhand som fastställs i artiklarna 201–232 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 och artiklarna 859–876a i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ska tillämpas på Kroatien om inte annat följer av följande särskilda bestämmelser:

- Uppbörd ska ske enligt unionslagstiftningens villkor. Om tullskulden uppkom före anslutningsdagen ska uppbörden dock ombesörjas på de villkor som gällde i Kroatien före anslutningen, av och till förmån för Kroatien.

20. De förfaranden för återbetalning och eftergift av tullar som fastställs i artiklarna 235–242 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 och artiklarna 877–912 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ska tillämpas på Kroatien om inte annat följer av följande särskilda bestämmelser:

- Återbetalning och eftergift av tullar ska ske enligt unionslagstiftningens villkor. Om de tullar för vilka återbetalning eller eftergift begärs avser en tullskuld som uppkom före anslutningsdagen, ska återbetalning och eftergift dock ombesörjas av Kroatien, på egen bekostnad, enligt de villkor som gällde i Kroatien före anslutningen..

Tillägg till bilaga IV

Förteckning över befintliga stödåtgärder som avses i punkt 1 b
i den befintliga stödmekanismen i avsnitt 2 (Konkurrenspolitik)

Anmärkning: De stödåtgärder som förtecknas i detta tillägg är endast att betrakta som befintligt stöd för tillämpningen av den befintliga stödmekanismen i avsnitt 2 i bilaga IV i den mån de hör till tillämpningsområdet för punkt 1 i detta kapitel.

Registreringsnummer			Titel (original)	Datum för godkännande av det kroatiska konkurrensorganet	Varaktighet
MS	Nr	År			
HR	1	2011	Zakon o slobodnim zonama (NN 44/96, 92/05 85/08)	17/06/2008	31/12/2016
HR	3	2011	Zakon o Hrvatskoj radioteleviziji (NN 137/10)	21/10/2010	Obegränsad
HR	4	2011	Odluka o otvorenosti Zračne luke Osijek d.o.o. u razdoblju od 2009. do 2013. godine, od 20. veljače 2009. i 24. travnja 2009	25/05/2009	31/12/2013
HR	5	2011	Program financiranja nakladništva od 2011. do 2013	10/02/2011	31/12/2013
HR	6	2011	Naknadno odobrenje državnih potpora poduzetniku Rockwool Adriatic d.o.o.	30/12/2010	31/12/2015
HR	9	2011	Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (NN 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 46/07)	01/02/2007	31/12/ 2014
HR	10	2011	Odluka o obvezi otvorenosti Zračne luke Rijeka d.o.o. za javni zračni promet u razdoblju od 2010. do 2014., od 25. siječnja 2010. i 3. studenoga 2010	10/03/2011	31/12/ 2014

BILAGA V

Förteckning enligt artikel 18 i anslutningsakten: övergångsbestämmelser

1. FRI RÖRLIGHET FÖR VAROR

32001 L 0083: Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

Med avvikelse från de krav på kvalitet, säkerhet och effekt som fastställs i direktiv 2001/83/EG ska godkännanden för försäljning av läkemedel, som inte omfattas av artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet¹ och som ingår i den förteckning (i tillägget till denna bilaga som tillhandahållits av Kroatien) som utfärdats enligt kroatisk lagstiftning före anslutningsdagen, fortsätta att gälla tills de förnyas i enlighet med unionens regelverk eller till fyra år från anslutningsdagen, beroende på vilket som inträffar först.

De godkännanden för försäljning som omfattas av detta undantag ska inte åtnjuta ömsesidigt erkännande i medlemsstaterna så länge dessa produkter inte har godkänts enligt direktiv 2001/83/EG.

¹ EUT L 136, 30.4.2004, s. 1.

De nationella godkännanden för försäljning som meddelats enligt nationell lag före anslutningen och som inte omfattas av detta undantag och varje nytt godkännande för försäljning ska, från anslutningsdagen, vara förenliga med direktiv 2001/83/EG.

2. FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER

Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

31996 L 0071: Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

32004 L 0038: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

32011 R 0492: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 27.5.2011, s. 1).

1. Artikel 45 och artikel 56 första stycket i EUF-fördraget ska, när det gäller fri rörlighet för arbetstagare och frihet att tillhandahålla tjänster som inbegriper tillfällig rörlighet för arbetstagare enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 96/71/EG mellan Kroatien å ena sidan och var och en av de nuvarande medlemsstaterna å andra sidan, enbart tillämpas fullt ut om inte annat följer av övergångsbestämmelserna i punkterna 2–13.
2. Med avvikelse från artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 och till och med utgången av tvåårsperioden efter anslutningsdagen kommer de nuvarande medlemsstaterna att tillämpa nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala avtal, som reglerar tillträdet till deras arbetsmarknader för kroatiska medborgare. De nuvarande medlemsstaterna kan fortsätta att tillämpa sådana bestämmelser till och med slutet av femårsperioden efter anslutningsdagen.

Kroatiska medborgare som lagligen arbetar i en nuvarande medlemsstat vid anslutningsdagen och som haft tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad under en oavbruten period på minst tolv månader kommer att få tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad men inte till arbetsmarknaden i andra medlemsstater som tillämpar nationella bestämmelser.

Kroatiska medborgare som efter anslutningen har haft tillträde till arbetsmarknaden i en nuvarande medlemsstat under en sammanhängande period på minst tolv månader ska också ha samma rättigheter.

De kroatiska medborgare som avses i andra och tredje styckena i denna punkt ska inte längre ha de rättigheter som avses i dessa stycken om de frivilligt lämnar arbetsmarknaden i den nuvarande medlemsstaten i fråga.

Kroatiska medborgare som lagligen arbetar i en nuvarande medlemsstat vid tidpunkten för anslutningen, eller under en period när nationella bestämmelser tillämpas, och som haft tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad under en period på mindre än tolv månader ska inte ha de rättigheter som avses i andra och tredje styckena.

3. Före utgången av tvåårsperioden efter anslutningsdagen ska rådet se över hur de övergångsbestämmelser som fastställs i punkt 2 fungerar, med utgångspunkt i en rapport från kommissionen.

När denna översyn är klar och senast vid utgången av tvåårsperioden efter anslutningsdagen, ska de nuvarande medlemsstaterna underrätta kommissionen om huruvida de kommer att fortsätta att tillämpa nationella bestämmelser eller bestämmelser som följer av bilaterala avtal eller om de därefter kommer att tillämpa artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011. I avsaknad av en sådan underrättelse ska artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 tillämpas.

4. På begäran av Kroatien kan ytterligare en översyn göras. Det förfarande som avses i punkt 3 ska gälla och vara slutfört inom sex månader efter det att begäran från Kroatien har mottagits.

5. En medlemsstat som bibehåller nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, vid slutet av den femårsperiod som avses i punkt 2 får vid allvarliga störningar på dess arbetsmarknad eller hot om sådana störningar och efter att ha underrättat kommissionen fortsätta att tillämpa dessa bestämmelser till och med slutet av sjuårsperioden efter anslutningsdagen. I avsaknad av en sådan underrättelse ska artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 tillämpas.
6. Under en sjuårsperiod efter anslutningsdagen kommer de medlemsstater där artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 i enlighet med punkt 3, 4 eller 5 tillämpas med avseende på kroatiska medborgare, och som utfärdar arbetstillstånd till kroatiska medborgare i övervakningssyfte under denna period, att göra detta automatiskt.
7. De medlemsstater där artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 i enlighet med punkt 3, 4 eller 5 tillämpas med avseende på kroatiska medborgare kan tillgripa de förfaranden som anges i andra och tredje styckena i denna punkt till och med utgången av sjuårsperioden efter anslutningsdagen.

När en medlemsstat som avses i första stycket genomgår eller förutser störningar på sin arbetsmarknad som allvarligt skulle kunna hota levnadsstandarden eller sysselsättningen inom en viss region eller ett visst yrke, ska denna medlemsstat underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta samt lämna dem alla relevanta uppgifter. På grundval av denna information kan medlemsstaten begära att kommissionen fastslår att tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 helt eller delvis upphävs för att återställa den normala situationen i regionen eller yrket. Kommissionen ska besluta om detta upphävande och om dess varaktighet och räckvidd senast två veckor efter att ha mottagit en sådan begäran och ska underrätta rådet om ett sådant beslut. Varje medlemsstat får inom två veckor efter kommissionens beslut begära att rådet annullerar eller ändrar det beslutet. Rådet ska fatta sitt beslut inom två veckor efter en sådan begäran, med kvalificerad majoritet.

En medlemsstat som avses i första stycket får i trängande och exceptionella fall tillfälligt upphäva tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011, vilket ska följas av ett meddelande i efterhand till kommissionen med en motivering.

8. Så länge tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 är tillfälligt upphävd i enlighet med punkterna 2–5 och 7 ovan, ska artikel 23 i direktiv 2004/38/EG tillämpas i Kroatien med avseende på medborgare i de nuvarande medlemsstaterna, och i de nuvarande medlemsstaterna med avseende på kroatiska medborgare, på följande villkor, när det gäller arbetstagares familjemedlemmars rätt att ta anställning:

- Arbetstagarens make och deras avkomlingar, som är under 21 års ålder eller beroende av dem för sin försörjning och som är lagligen bosatta tillsammans med arbetstagaren på en medlemsstats territorium vid tidpunkten för anslutningen, ska vid anslutningen ha omedelbar tillgång till medlemsstatens arbetsmarknad. Detta gäller inte för familjemedlemmar till en arbetstagare som får lagligt tillträde till medlemsstatens arbetsmarknad under en period på mindre än tolv månader.
- Arbetstagarens make och deras avkomlingar, som är under 21 år eller beroende av dem för sin försörjning och som är lagligen bosatta tillsammans med arbetstagaren på en medlemsstats territorium från ett senare datum än anslutningsdagen men under den period då de ovan fastställda övergångsbestämmelserna tillämpas, ska ha tillgång till den berörda medlemsstatens arbetsmarknad så snart de har varit bosatta i den berörda medlemsstaten i minst 18 månader, dock senast från och med det tredje året efter anslutningsdagen.

Dessa bestämmelser ska inte påverka gynnsammare bestämmelser, vare sig dessa är nationella bestämmelser eller bestämmelser till följd av bilaterala överenskommelser.

9. I den mån bestämmelserna i rådets direktiv 2004/38/EG av den 15 oktober 1968 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer¹ inte går att skilja från bestämmelserna i förordning (EU) nr 492/2011 vars tillämpning fördröjs i enlighet med punkterna 2–5 samt 7 och 8 får Kroatien och de nuvarande medlemsstaterna avvika från de bestämmelserna i den mån det behövs för tillämpningen av punkterna 2–5 samt 7 och 8.
10. Närhelst nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser tillämpas av de nuvarande medlemsstaterna i enlighet med de ovan fastställda övergångsbestämmelserna, får Kroatien bibehålla likvärdiga bestämmelser med avseende på medborgare i den eller de aktuella medlemsstaterna.
11. Varje nuvarande medlemsstat som tillämpar nationella bestämmelser i enlighet med punkterna 2–5 samt 7–9 får i enlighet med nationell lagstiftning införa fri rörlighet i högre grad än vad som gäller vid anslutningen, inklusive fullständigt tillträde till arbetsmarknaden. Från och med det tredje året efter anslutningen kan varje nuvarande medlemsstat som tillämpar nationella bestämmelser när som helst besluta att tillämpa artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 i stället. Varje sådant beslut ska meddelas kommissionen.

¹ EGT L 257, 19.10.1968, s. 13. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt (EUT L 236, 23.9.2003, s. 33) och upphävt med verkan från den 30 april 2006 genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

12. För att hantera allvarliga störningar eller risk för sådana i känsliga tjänstesektorer på Tysklands och Österrikes arbetsmarknader, som i vissa regioner skulle kunna uppstå genom tillhandahållande av tjänster över gränserna, enligt artikel 1 i direktiv 96/71/EG, får Tyskland och Österrike, så länge de genom de ovan fastställda övergångsbestämmelserna tillämpar nationella bestämmelser eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser avseende kroatiska arbetstagares fria rörlighet, efter att ha underrättat kommissionen göra avsteg från artikel 56 första stycket i EUF-fördraget i syfte att, i samband med tillhandahållande av tjänster av företag som är etablerade i Kroatien, begränsa tillfällig rörlighet för arbetstagare vars rätt att arbeta i Tyskland och Österrike omfattas av nationella bestämmelser.

Förteckningen över tjänstesektorer som får omfattas av detta undantag är följande:

– I Tyskland:	
Sektor	Nace ^(*) -kod, om inte annat anges
Byggverksamhet, inbegripet närstående branscher	45.1 till 45.4; Verksamhet som förtecknas i bilagan till direktiv 96/71/EG
Rengöring och sotning	74.70 Rengöring och sotning
Andra tjänster	74.87 Endast verksamhet som inredningsarkitekt

^(*) Nace: se 31990R3037: Rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen (EGT L 293, 24.10.1990, s. 1).

– I Österrike:

Sektor	Nace ^(*) -kod, om inte annat anges
Service till växtodling	01.41
Stenvarutillverkning	26.7
Tillverkning av metallstommar och delar	28.11
därav	
Byggverksamhet, inbegripet närstående branscher	45.1 till 45.4; Verksamhet som förtecknas i bilagan till direktiv 96/71/EG
Säkerhetstjänst	74.60
Rengöring och sotning	74.70
Vård i hemmet	85.14
Omsorg och sociala tjänster i öppenvård	85.32

^(*) Nace: se 31990R3037: Rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen (EGT L 293, 24.10.1990, s. 1).

I den mån Tyskland eller Österrike gör avsteg från artikel 56 första stycket i EUF-fördraget i enlighet med de första och andra styckena i denna punkt får Kroatien efter att ha underrättat kommissionen införa likvärdiga bestämmelser.

Tillämpningen av detta stycke får inte leda till villkor för arbetstagares tillfälliga rörlighet inom ramen för tillhandahållande av tjänster över gränserna mellan Tyskland eller Österrike och Kroatien som är mer restriktiva än de som gäller vid undertecknandet av anslutningsfördraget.

13. Tillämpningen av punkterna 2–5 och 7–11 får inte leda till villkor för kroatiska medborgares tillträde till de nuvarande medlemsstaternas arbetsmarknader som är mer restriktiva än de som gäller vid undertecknandet av anslutningsfördraget.

Utan hinder av tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 1–12 ska de nuvarande medlemsstaterna, under varje period när nationella bestämmelser eller sådana bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser tillämpas, förtursbehandla arbetstagare som är medborgare i medlemsstaterna i förhållande till arbetstagare som är medborgare i tredjeländer i fråga om tillträde till sina arbetsmarknader.

Migrerande kroatiska arbetstagare och deras familjer som lagligen är bosatta och arbetar i en annan medlemsstat eller migrerande arbetstagare från andra medlemsstater och deras familjer som lagligen är bosatta och arbetar i Kroatien får inte behandlas mer restriktivt än de som kommer från tredjeländer och är bosatta och arbetar i den aktuella medlemsstaten respektive i Kroatien. Vidare får, som en tillämpning av principen om unionspreferens, migrerande arbetstagare från tredjeländer som är bosatta och arbetar i Kroatien inte åtnjuta en mer gynnsam behandling än kroatiska medborgare.

3. FRI RÖRLIGHET FÖR KAPITAL

Fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Utan hinder av skyldigheterna enligt de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen får Kroatien under sju år från anslutningsdagen behålla de begränsningar som fastställs i dess lag med avseende på jordbruksmark (OG 152/08), i dess gällande form när anslutningsfördraget undertecknas, om förvärv av jordbruksmark av medborgare i en annan medlemsstat, av medborgare i de stater som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) och av juridiska personer som bildats i enlighet med en annan medlemsstats eller EES-stats lagar. En medborgare i en medlemsstat eller en juridisk person som bildats i enlighet med en annan medlemsstats lagar får dock med avseende på förvärv av jordbruksmark under inga förhållanden behandlas mindre gynnsamt än vid tidpunkten för undertecknandet av anslutningsfördraget eller behandlas mer restriktivt än en medborgare eller en juridisk person i ett tredjeland.

Jordbrukare som är egenföretagare och medborgare i en annan medlemsstat och som vill etablera sig och bosätta sig i Kroatien ska inte omfattas av bestämmelserna i första stycket och inte heller av några andra regler och förfaranden än de som gäller för kroatiska medborgare.

En allmän översyn av denna övergångsbestämmelse ska genomföras i slutet av det tredje året från anslutningsdagen. Kommissionen ska i detta syfte lägga fram en rapport för rådet. Rådet kan enhälligt på förslag från kommissionen besluta att förkorta eller upphäva den övergångsperiod som avses i första stycket.

Om det när övergångsperioden löpt ut finns tillräckliga belägg för att allvarliga störningar eller hot om allvarliga störningar kommer att uppträda på marknaden för jordbruksmark i Kroatien ska kommissionen, på Kroatiens begäran, besluta om en förlängning av övergångsperioden med tre år. Denna förlängning kan begränsas till utvalda, särskilt berörda geografiska områden.

4. JORDBRUK

I. ÖVERGÅNGSÅTGÄRDER FÖR KROATIEN

1. 32001 L 0113: Rådets direktiv 2001/113/EG av den 20 december 2001 om sylt, gelé och marmelad samt sötad kastanjepuré avsedda som livsmedel (EGT L 10, 12.1.2002, s. 67).

Genom undantag från skyldigheten i artikel 8 ska saluföring av produkter under beteckningarna *domaća marmelada* och *ekstra domaća marmelada* tillåtas på den kroatiska marknaden tills utförsäljning av det lager som finns på anslutningsdagen har genomförts.

2. 32006 R 0510: Rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 93, 31.3.2006, s. 12, och EUT L 335 M, 13.12.2008, s. 213).
 - a) I artikel 5.8 ska andra stycket ersättas med följande:

”Bulgarien, Rumänien och Kroatien ska införa dessa bestämmelser i lagar eller andra författningar senast ett år efter respektive anslutningsdag.”
 - b) I artikel 5.11 ska första stycket ersättas med följande:

”11. För Bulgarien, Rumänien och Kroatien får nationellt skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar som gäller vid anslutningsdagen fortsätta under tolv månader efter respektive anslutningsdag.”

3. 32007 R 1234: Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning") (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

- a) I artikel 118m ska följande punkt läggas till:

"5. Genom undantag från punkterna 1–4 ska Kroatien tillåtas att på marknaden i Kroatien släppa ut eller till tredjeländer exportera viner med beteckningen *Mlado vino portugizac* tills utförsäljning av det lager som finns på anslutningsdagen har genomförts. Kroatien ska inrätta en databas med uppgifter om vilka tillgängliga lager som finns på anslutningsdagen och säkerställa att dessa lager kontrolleras och anmäls till kommissionen."

- b) I artikel 118s ska följande punkt läggas till:

"5. För Kroatien ska de vinbeteckningar som offentliggjorts i EUT C 116 av den 14 april 2011 vara skyddade med stöd av denna förordning, förutsatt att resultatet vid förfarandet för invändningar tillåter detta. Kommissionen ska föra in dem i det register som avses i artikel 118n.

Punkterna 2–4 i denna artikel ska gälla enligt följande: den tidsfrist som avses i punkt 3 ska vara ett år från och med dagen för Kroatiens anslutning. Den tidsfrist som avses i punkt 4 ska vara fyra år från och med dagen för Kroatiens anslutning.”

4. 32009 R 0073: Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).
 - a) Med avvikelse från skyldigheten i artikel 4.1 i förordning (EG) nr 73/2009 att iaktta de föreskrivna verksamhetskraven i bilaga II till den förordningen, ska jordbrukare i Kroatien som får direktstöd i tillämpningsområdet för tvärvillkor innefatta de föreskrivna verksamhetskraven i punkterna A, B och C i bilaga II i enlighet med följande tidsplan; från och med den 1 januari 2014 för punkt A, från och med den 1 januari 2016 för punkt B och från och med den 1 januari 2018 för punkt C.

- b) Följande kapitelrubrik och artikel ska införas efter kapitel 1 i avsnitt V i förordning (EG) nr 73/2009:

”KAPITEL 1a

Systemet med samlat gårdsstöd

Artikel 121a

Systemet med samlat gårdsstöd i Kroatien

För Kroatien ska tillämpningen av artiklarna 4, 5, 23, 24 och 25 vara fakultativ till och med den 31 december 2013, i den mån dessa bestämmelser avser föreskrivna verksamhetskrav. Från och med den 1 januari 2014 ska en jordbrukare som får stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd i Kroatien iaktta de föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga II, i enlighet med följande tidsplan:

- a) Krav som avses i punkt A i bilaga II ska gälla från och med den 1 januari 2014.
- b) Krav som avses i punkt B i bilaga II ska gälla från och med den 1 januari 2016.
- c) Krav som avses i punkt C i bilaga II ska gälla från och med den 1 januari 2018.”

II. ÖVERGÅNGSTULLKVOT FÖR RÖRRÅSOCKER FÖR RAFFINERING

En årlig autonom, allmänt tillämplig importkvot på 40 000 ton rårorsocker för raffinering ska reserveras för Kroatien för en tid av högst tre regleringsår efter landets anslutning med en avgift vid import på 98,00 EUR per ton. Om förhandlingarna med övriga medlemmar av Världshandelsorganisationen enligt artikel XXIV.6 i allmänna tull- och handelsavtalet om kompensation efter Kroatiens anslutning leder till öppnande av kompenserande sockerkvoter före slutet av övergångsperioden, ska den kvot på 40 000 ton som tilldelats Kroatien helt eller delvis upphöra att gälla vid öppnandet av de kompenserande sockerkvoterna. Kommissionen ska anta nödvändiga övergångsbestämmelser i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195.2 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 jämförd med artikel 13.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 .

III. TILLFÄLLIGT DIREKTSTÖD TILL KROATIEN

Förutsättningen för ersättning för direktstöd som beviljats jordbrukare för år 2013 är att Kroatien, före anslutningen, tillämpar regler som är identiska med dem som fastställts för sådant direktstöd i rådets förordning (EG) nr 73/2009 och i kommissionens förordning (EG) nr 1120/2009 av den 29 oktober 2009 om tillämpningsföreskrifter för det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i avdelning III i rådets förordning (EG) nr 73/2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare¹, kommissionens förordning (EG) nr 1121/2009 av den 29 oktober 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 73/2009 vad gäller de stödordningar för jordbrukare som föreskrivs i avdelningarna IV och V i den förordningen² och kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 av den 30 november 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 73/2009 vad gäller tvärvillkor, modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem inom de system för direktstöd till jordbrukare som införs genom den förordningen och om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller tvärvillkoren för stöd inom vinsektorn³.

¹ EUT L 316, 2.12.2009, s. 1.

² EUT L 316, 2.12.2009, s. 27.

³ EUT L 316, 2.12.2009, s. 65.

5. LIVSMEDELSSÄKERHET, VETERINÄRA OCH FYTOSANITÄRA FRÅGOR

I. VÄRPHÖNS

31999 L 0074: Rådets direktiv 1999/74/EG av den 19 juli 1999 om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns (EGT L 203, 3.8.1999, s. 53).

Med avvikelse från artikel 6 i rådets direktiv 1999/74/EG, med avseende på Kroatien, får värphöns som vid anslutningsdagen befinner sig i en värpperiod hållas i burar som inte uppfyller de strukturella kraven i den artikeln. Kroatien ska se till att sådana burar slutar att användas senast tolv månader efter anslutningen.

Äggen från dessa oinredda burar får endast släppas ut på den nationella marknaden i Kroatien. Dessa ägg och deras förpackningar ska vara tydligt identifierade med ett särskilt märke som möjliggör nödvändig kontroll. Senast ett år före anslutningsdagen ska en tydlig beskrivning av detta särskilda märke lämnas till kommissionen.

II. ANLÄGGNINGAR (KÖTT, MJÖLK, FISK OCH ANIMALISKA BIPRODUKTER)

32004 R 0852: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, 30.4.2004, s. 1).

32004 R 0853: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 30.4.2004, s. 55).

32009 R 1069: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordningen om animaliska biprodukter) (EUT L 300, 14.11.2009, s.1).

1. De krav på anläggningarnas struktur som fastställs i

- a) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004,
 - kapitel II i bilaga II,
- b) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004,
 - kapitlen II och III avsnitt I i bilaga III,
 - kapitlen II och III avsnitt II i bilaga III,
 - kapitel I avsnitt V i bilaga III,
- c) Kommissionens förordning (EU) nr 142/2011 av den 25 februari 2011 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om genomförande av rådets direktiv 97/78/EG vad gäller vissa prover och produkter som enligt det direktivet är undantagna från veterinärkontroller vid gränsen¹.
 - kapitel I i bilaga IV,

¹ EUT L 54, 26.2.2011, s. 1.

- kapitlen I, II och III i bilaga IX,
- kapitlen I och II i bilaga X,
- bilaga XIII,

ska inte tillämpas på vissa anläggningar inom sektorerna för kött, mjölk, fisk och animaliska biprodukter i Kroatien förrän den 31 december 2015, med förbehåll för de villkor som fastställs nedan.

2. Så länge de anläggningar som avses i led a omfattas av det ledet ska produkter med ursprung i dessa anläggningar endast släppas ut på den nationella marknaden i Kroatien eller på marknaderna i tredjeländer i enlighet med tillämplig unionslagstiftning eller användas för fortsatt bearbetning i sådana anläggningar i Kroatien som också omfattas av punkt 1, oberoende av datum för saluföringen.
3. Livsmedel från anläggningar som avses i punkt 1 ska vara försedda med ett annat kontroll- eller identifieringsmärke än det som föreskrivs i artikel 5 i förordning (EG) nr 853/2004. Senast ett år före anslutningsdagen ska en tydlig beskrivning av detta kontroll- eller identifieringsmärke lämnas till kommissionen.
4. Punkterna 1 och 2 gäller också alla produkter med ursprung i integrerade anläggningar för kött, mjölk eller fisk där en del av anläggningen omfattas av punkt 1.

5. Kroatien ska fortlöpande övervaka genomförandet av det nationella programmet för uppgradering av anläggningar och förse kommissionen med en årsplan för arbetet med detta. Kroatien ska se till att det utarbetas en separat uppgraderingsplan för var och en av dessa anläggningar med tidsfrister för korrigering av de strukturella kraven. Planen ska på begäran tillhandahållas kommissionen.
6. Kommissionen ska i god tid före anslutningen upprätta en förteckning över de anläggningar som avses i punkt 1. Förteckningen ska offentliggöras och innehålla varje anläggnings namn och adress.
7. Kroatien ska säkerställa att alla anläggningar som vid tidpunkten för anslutningen inte helt och hållet uppfyller kraven i unionens regelverk för livsmedelssäkerhet kommer att upphöra med sin verksamhet, såvida de inte omfattas av bestämmelserna för denna övergångsåtgärd.
8. Tillämpningsföreskrifter för att säkerställa att övergångsordningen fungerar smidigt med avseende på förordningarna (EG) nr 852/2004 och nr 853/2004 får antas i enlighet med artikel 12 andra stycket respektive artikel 9 andra stycket.
9. Tillämpningsföreskrifter för att säkerställa att övergångsordningen fungerar smidigt med avseende på förordning (EG) 1069/2009 får antas i enlighet med artikel 52.4.

III. SALUFÖRING AV UTSÄDE

32002 L 0053: Rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 1).

32002 L 0055: Rådets direktiv 2002/55/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av köksväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 33).

Kroatien får till och med och med den 31 december 2014 skjuta upp tillämpningen av artikel 4.1 i direktiv 2002/53/EG och artikel 4.1 i direktiv 2002/55/EG i fråga om saluföringen inom landets territorium av utsäde av sådana sorter i dess nationella sortlistor för arter av lantbruksväxter respektive köksväxter som inte har godkänts officiellt i enlighet med de direktiven. Under denna period får sådant utsäde inte saluföras på andra medlemsstaters territorium.

IV. NEUM

31997 L 0078: Rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen (EGT L 24, 30.1.1998, s. 9).

Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med detta direktiv och i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd * utföra veterinärkontroller av produkter från tredjeland som förs in på något av de territorier som är förtecknade i bilaga I.
2. Genom undantag från punkt 1 får sändningar av produkter från Kroatens territorium som transiteras genom Bosnien och Hercegovinas territorium vid Neum ('Neum-korridoren') innan de återinförs på Kroatens territorium via ställena för införsel i Klek eller Zaton Doli undantas från veterinärkontroller, med förbehåll för att följande krav uppfylls:
 - a) Kroatien ska, vid eller före anslutningsdagen, ha inrättat ställen för införsel norr respektive söder om Neum-korridoren som är utrustade, bemannade och förberedda för att uppfylla kraven i denna punkt.

- b) Kroatien ska säkerställa att
 - i) endast förseglade fordon används för transporten av sändningarna,
 - ii) fordon som transporterar sändningar förseglas med individuellt numrerade förseglingar före transiteringen genom Neum-korridoren,
 - iii) det upprättas ett register med information om vilka numrerade förseglingar som finns på specifika fordon, så att nödvändiga kontroller kan göras,
 - iv) datum och tidpunkt för utförsel och återinförsel på Kroatiens territorium av de fordon som transporterar sändningarna registreras, så att den sammanlagda tiden för transiteringen kan beräknas.
- c) Kroatien ska säkerställa att sändningen inte tillåts återinföras på Kroatiens territorium om
 - i) fordonets försegling har brutits eller bytts ut under transiteringen genom Neum-korridoren, och/eller
 - ii) den totala tiden för transiteringen avsevärt överstiger den acceptabla totala tiden för transitering, mot bakgrund av det totala avståndet för transiteringen, såvida inte den behöriga myndigheten har gjort en bedömning av riskerna för djurs och människors hälsa och antagit effektiva, väl avvägda och riktade åtgärder som grundas på den bedömningen.

- d) Kroatien ska regelbundet och vid behov informera kommissionen om kraven i led b inte uppfylls och om de åtgärder som landet har vidtagit i enlighet med led c.
- e) Vid behov ska ett beslut om att tillfälligt eller slutgiltigt återkalla undantaget från punkt 1 antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.
- f) Vid behov får tillämpningsföreskrifter för denna punkt antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.”

* EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.”

6. FISKE

32006 R 1967: Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 (EUT L 409, 30.12.2006, s. 11, rättad i EUT L 36, 8.2.2007, s. 6).

- a) Genom undantag från artikel 13.1 och 13.2 ska fartyg som är registrerade i och bedriver fiske endast i västra Istrien tillåtas att till och med den 30 juni 2014 använda bottentrål på mindre än 50 meters djup på minimiavståndet 1,5 sjömil från kusten.

Detta undantag ska tillämpas i det område som betecknas som västra Istrien som avgränsas utifrån punkten med de geografiska koordinaterna $\varphi=44.52135$ och $\lambda=14.29244$ med en linje rakt norrut och en linje rakt västerut.

Fartyg med en längd över allt som understiger 15 meter ska tillåtas att till och med den 30 juni 2014 använda bottentrål på mer än 50 meters djup på minimiavståndet 1 sjömil från kusten, med bibehållande av alla övriga begränsningar avseende tid och rum som tillämpas på anslutningsdagen.

- b) Genom undantag från artikel 17.1 får ett begränsat antal fartyg som omfattas av den särskilda typen av icke yrkesmässigt fiske *småskaligt fiske för personligt behov*, dock inte fler än 2 000 fartyg, använda högst 200 meter garn till och med den 31 december 2014, under förutsättning att alla andra begränsningar som tillämpas på anslutningsdagen fortsätter att tillämpas. Kroatien ska senast på anslutningsdagen till kommissionen överlämna förteckningen över fartyg som omfattas av övergångsperioden, inbegripet deras egenskaper och kapacitet uttryckta i GT och kW.

7. TRANSPORTPOLITIK

1. 31992 R 3577: Rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) (EGT L 364, 12.12.1992, s. 7).

I artikel 6 ska följande punkter läggas till:

”4. Med avvikelse från artikel 4.1 andra stycket får avtal om allmän trafik som ingåtts före dagen för Kroatiens anslutning fortsätta att tillämpas till och med den 31 december 2016.

5. Med avvikelse från artikel 1.1 ska kryssningstrafik mellan kroatiska hamnar som utförs av fartyg som är mindre än 650 bruttoton till och med den 31 december 2014 reserveras för fartyg som är registrerade i Kroatien och förs under kroatisk flagg, som används av rederier vilka är etablerade i enlighet med kroatisk lag och har huvudkontor i Kroatien, där också den faktiska kontrollen utövas.

6. Med avvikelse från artikel 1.1 och under en övergångsperiod till och med den 31 december 2014 får kommissionen efter en motiverad begäran från en medlemsstat, inom 30 arbetsdagar från mottagandet av begäran i fråga, besluta att fartyg som omfattas av undantaget i punkt 5 i den här artikeln inte ska utföra kryssningstrafik mellan hamnar i vissa områden i en annan medlemsstat än Kroatien, om det kan visas att utförandet av dessa tjänster allvarligt skulle störa eller hota att allvarligt störa den inre transportmarknaden i de berörda områdena. Om kommissionen efter 30 arbetsdagar inte har fattat något beslut ska den berörda medlemsstaten ha rätt att vidta skyddsåtgärder till dess att kommissionen har fattat sitt beslut. I en nödsituation får medlemsstaten ensidigt besluta om lämpliga tillfälliga åtgärder som får gälla i högst tre månader. Medlemsstaten ska omedelbart underrätta kommissionen om detta. Kommissionen får upphäva åtgärderna eller bekräfta dem till dess att den fattar sitt slutgiltiga beslut. Medlemsstaterna ska hållas underrättade.”

2. 32009 R 1072: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (omarbetning) (EUT L 300, 14.11.2009, s. 72).

Med avvikelse från artikel 8 i förordning EG (nr) 1072/2009 ska följande gälla:

- Under en tvåårsperiod från dagen för Kroatiens anslutning ska företag som är etablerade i Kroatien inte få bedriva cabotagetransport i de övriga medlemsstaterna.
- Under en tvåårsperiod från dagen för Kroatiens anslutning får andra medlemsstater meddela kommissionen om de avser att förlänga den övergångsperiod som avses i första strecksatsen med högst två år eller om de avser att tillämpa artikel 8 i förhållande till företag som är etablerade i Kroatien. I avsaknad av en sådan anmälan ska artikel 8 gälla.
- Var och en av de nuvarande medlemsstaterna får när som helst under en tvåårsperiod från dagen för Kroatiens anslutning meddela kommissionen att de avser att tillämpa artikel 8 gentemot företag som är etablerade i Kroatien.

- Cabotagetransporter i Kroatien får endast utföras av transportföretag som är etablerade i medlemsstater där artikel 8 är tillämplig på företag som är etablerade i Kroatien.
- Under en fyraårsperiod från dagen för Kroatiens anslutning får varje medlemsstat som tillämpar artikel 8 be kommissionen att helt eller delvis tillfälligt upphäva tillämpningen av artikel 8 gentemot företag som är etablerade i Kroatien, om allvarliga störningar på dess nationella marknad eller delar av denna uppstår på grund av eller förvärras av cabotagetransporter, till exempel vid ett betydande överskott i förhållande till efterfrågan eller om ett väsentligt antal vägtransportföretags ekonomiska stabilitet eller överlevnad hotas. I detta fall ska artikel 10 gälla.

Medlemsstater som tillämpar den övergångsåtgärd som avses i första stycket första och andra strecksatserna får successivt utbyta cabotagetillstånd på grundval av bilaterala överenskommelser med Kroatien.

De övergångsarrangemang som avses i första och andra styckena ska inte leda till att tillträdet för kroatiska transportföretag till cabotagemarknaden, oavsett medlemsstat, ytterligare begränsas i förhållande till den situation som rådde vid tidpunkten för undertecknandet av anslutningsfördraget.

8. BESKATTNING

1. 31992 L 0079: Rådets direktiv 92/79/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatt på cigaretter (EGT L 316, 31.10.1992, s. 8):

I artikel 2.2 ska följande stycke läggas till:

”Kroatien ska beviljas en övergångsperiod till och med den 31 december 2017 för att uppfylla de krav som anges i punkterna 1 och 2. Punktskatten ska emellertid från och med den 1 januari 2014 uppgå till minst 77 EUR per 1 000 cigaretter oavsett det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.”

2. 32006 L 0112: Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

a) Artikel 13.2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna får betrakta verksamheter som bedrivs av offentligrättsliga organ och som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 132, 135, 136, 371, 374–377, 378.2, 379.2 eller 380–390c som verksamheter som dessa organ bedriver i egenskap av offentliga myndigheter.”

- b) Artikel 80.1 b ska ersättas med följande:
 - ”b) Om ersättningen är lägre än marknadsvärdet, leverantören inte har full avdragsrätt enligt artiklarna 167–171 och 173–177 och leveransen eller tillhandahållandet omfattas av ett undantag från skatteplikt enligt artiklarna 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, 378.2, 379.2 eller 380–390c.”
- c) Artikel 136 a ska ersättas med följande:
 - ”a) Leverans av varor som enbart används i en verksamhet som är undantagen från skatteplikt i enlighet med artiklarna 132, 135, 371, 375, 376, 377, 378.2, 379.2 och 380–390c, förutsatt att varorna inte har gett upphov till avdragsrätt.”
- d) Artikel 221.3 ska ersättas med följande:
 - ”3. Medlemsstaterna får befria beskattningsbara personer från skyldigheten i artikel 220.1 eller artikel 220a att utfärda en faktura för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som dessa utför på medlemsstaternas territorium, om leveranserna eller tillhandahållandena är undantagna från skatteplikt med eller utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet i enlighet med artiklarna 110, 111, 125.1, 127, 128.1, 132, 135.1 h-l, 136, 371, 375, 376, 377, 378.2, 379.2 och 380–390c.”

- e) Följande artikel ska införas:

”Artikel 390c

Kroatien får, i enlighet med de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för följande transaktioner:

- a) Leverans av mark för bebyggelse, med eller utan byggnader, som avses i artikel 135.1 j och i del B punkt 9 i bilaga X, till och med den 31 december 2014; detta undantag kan inte förnyas.
- b) De internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X, så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som var medlemmar i unionen före Kroatiens anslutning.”

- f) Artikel 391 ska ersättas med följande:

”Artikel 391

De medlemsstater som tillämpar undantag för skatteplikt för de transaktioner som avses i artiklarna 371, 375, 376, 377, 378.2, 379.2 eller 380–390c får ge beskattningsbara personer rätt att välja att dessa transaktioner ska beskattas.”

- g) Rubriken till bilaga X (följaktligen även i innehållsförteckningarna) ska ersättas med följande:

”FÖRTECKNING ÖVER TRANSAKTIONER SOM OMFATTAS AV DE
AVVIKELSER SOM AVSES I ARTIKLARN 370 OCH 371 OCH I ARTIKLARN 375–390c”.

9. FRIHET, SÄKERHET OCH RÄTTVISA

32006 R 0562: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

Följande artikel ska införas:

”Artikel 19a

Med avvikelse från bestämmelserna i denna förordning om inrättande av gränsövergångsställen och till dess att ett beslut av rådet om fullständig tillämpning av Schengenregelverket i Kroatien i enlighet med artikel 4.2 i anslutningsakten träder i kraft eller till dess att denna förordning ändras så att den innefattar bestämmelser om gränskontroll vid gemensamma gränsövergångsställen, beroende på vilket som inträffar först, får Kroatien bibehålla de gemensamma gränsövergångsställena vid gränsen till Bosnien och Hercegovina. Vid dessa gemensamma gränsövergångsställen ska den ena partens gränskontrolltjänstemän utföra inrese- och utresekontroller på den andra partens territorium. Alla inrese- och utresekontroller som utförs av kroatiska gränskontrolltjänstemän ska ske i enlighet med unionens regelverk, inklusive medlemsstaternas skyldigheter när det gäller internationellt skydd och principen om 'non-refoulement'. De relevanta bilaterala avtalen om upprättande av de gemensamma gränsövergångsställena i fråga ska vid behov ändras i enlighet med detta.”

10. MILJÖ

I. ÖVERGRIPANDE LAGSTIFTNING

1. 32003 L 0087: Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

- a) I fråga om alla flygningar mellan två flygplatser på kroatiskt territorium och alla flygningar mellan en flygplats på kroatiskt territorium och en flygplats utanför EES-området (nedan kallade *ytterligare luftfartsverksamhet*) ska följande gälla:
 - i) Med avvikelse från artikel 3c.2 ska den period som avses i artikel 13.1 och som inleds den 1 januari 2013 börja den 1 januari 2014 i fråga om ytterligare luftfartsverksamhet.
 - ii) Med avvikelse från artikel 3c.4 ska kommissionen med iakttagande av det förfarande som avses i den bestämmelsen besluta om de historiska luftfartsutsläppen för ytterligare luftfartsverksamhet inom sex månader från anslutningsdagen.

- iii) Med avvikelse från artikel 3d.2 ska från och med den 1 januari 2014 den procentandel utsläppsrätter som ska auktioneras ut för ytterligare luftfartsverksamhet vara lika med den andel av utsläppsrätterna som återstår efter beräkning av det antal utsläppsrätter som ska tilldelas gratis enligt artikel 3e.3 d och av det antal utsläppsrätter som ska avsättas i en särskild reserv enligt artikel 3f.
- iv) Med avvikelse från artikel 3d.3 ska beslut om de tillskrivna luftfartsutsläppen för ytterligare luftfartsverksamhet fattas av kommissionen för referensåret 2010 på grundval av bästa tillgängliga uppgifter. Antalet utsläppsrätter som ska auktioneras ut av de medlemsstater vars totala tillskrivna luftfartsutsläpp omfattar utsläpp som härrör från flygningar från en kroatisk flygplats ska anpassas från och med den 1 juli 2013 i syfte att omfördela auktioneringsrättigheterna för dessa utsläpp till Kroatien.
- v) Med avvikelse från artikel 3e.1 ska övervakningsåret för ytterligare luftfartsverksamhet vara 2012 och ansökningar om tilldelning av utsläppsrätter ska lämnas in till de kroatiska behöriga myndigheterna senast den 31 mars 2013.
- vi) Med avvikelse från artikel 3e.2 ska Kroatien senast den 1 juli 2013 till kommissionen lämna in ansökningar som avser ytterligare luftfartsverksamhet.

- vii) Med avvikelse från artikel 3e.3 ska kommissionen senast den 30 september 2013 anta ett beslut i de frågor som avses i artikel 3e.3 a–e när det gäller ytterligare luftfartsverksamhet.
- viii) Med avvikelse från artikel 3e.3 d ska det antal utsläppsrätter som ska tilldelas gratis i fråga om ytterligare luftfartsverksamhet beräknas genom att det riktmärke som anges i led e multipliceras med summan av de uppgifter om tonkilometer som ingår i de ansökningar som lämnats in till kommissionen i enlighet med artikel 3e.2 justerat så att hänsyn tas till den genomsnittliga förändringen av tonkilometer som avser sådan luftfartsverksamhet som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem i förhållande till 2010 års nivåer. Riktmärket får vid behov omfattas av en enhetlig korrigeringsfaktor som ska tillämpas av kommissionen.
- ix) Med avvikelse från artikel 3e.3 ska i fråga om ytterligare luftfartsverksamhet det riktmärke som avses i led e vara detsamma som det som beräknas för luftfartsverksamhet som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem från och med den 1 januari 2012.
- x) Med avvikelse från artikel 3e.5 ska dagen för utfärdande av utsläppsrätter avseende ytterligare luftfartsverksamhet vara den 28 februari 2014.
- xi) När det gäller ytterligare luftfartsverksamhet ska, med avvikelse från artikel 3f, varje hänvisning till det andra kalenderåret under den period som börjar 2013 avse 2014 och varje hänvisning till det tredje kalenderåret under den perioden avse 2015.

- xii) När det gäller ytterligare luftfartsverksamhet ska, med avvikelse från artikel 14.3, det datum som där föreskrivs vara den 1 juli 2013.
 - xiii) Med avvikelse från artikel 18a.1 ska luftfartygsoperatörernas administrativa ansvar flyttas över på Kroatien under 2014, när operatören fullgjort sina förpliktelser för 2013, såvida inte en överenskommelse om ett annat datum träffats mellan den före detta administrerande myndigheten och Kroatien på begäran av luftfartygsoperatören inom sex månader från kommissionens offentliggörande av den uppdaterade förteckningen över luftfartygsoperatörer med hänsyn till Kroatiens anslutning. I detta fall ska omfördelningen äga rum senast 2020 när det gäller den handelsperiod som inleds 2021.
 - xiv) Med avvikelse från punkt 6 i bilaga I ska ytterligare luftfartsverksamhet ingå från och med den 1 januari 2014.
- b) Kroatien ska, utan att det påverkar de ovannämnda undantagen, sätta i kraft de lagar och andra författningar som krävs för att säkerställa att landet kan uppfylla direktivet från och med anslutningen under hela 2013.

2. 32010 R 0920: Kommissionens förordning (EU) nr 920/2010 av den 7 oktober 2010 om ett standardiserat och skyddat registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG (EUT L 270, 14.10.2010, s. 1).

Artiklarna 16, 29, 41, 46 och 54 samt bilaga VIII, som avser luftfartsverksamhet, ska tillämpas i Kroatien från och med den 1 januari 2014.

II. LUFTKVALITET

32008 L 0050: Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s.1):

- a) Med avvikelse från bilaga XIV ska referensåret i A första stycket vara det andra året efter utgången av året för Kroatiens anslutning. Indikatorn för genomsnittlig exponering för det referensåret ska vara lika med medelvärde för koncentration för anslutningsåret samt det första och det andra året efter anslutningsåret.
- b) Med avvikelse från bilaga XIV B ska exponeringsminskningsmålet beräknas i förhållande till indikatorn för genomsnittlig exponering under referensåret, dvs. det andra året efter utgången av året för Kroatiens anslutning.

III. AVFALLSHANTERING

31999 L 0031: Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

- a) Med avvikelse från artikel 5.2 första stycket a, b och c ska kravet att det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier ska ha nedbringats till 75 %, 50 % respektive 35 % av den totala mängden (vikt) av det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som producerades 1997 tillämpas i Kroatien enligt tidsfristerna nedan.

Kroatien ska säkerställa att mängden biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall som går till deponier successivt minskar i enlighet med följande:

- i) Senast den 31 december 2013 ska den andel av det biologiskt nedbrytbara kommunala avfallet som går till deponier ha minskat till 75 % av den totala mängden (vikt) av det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som producerades 1997.
- ii) Senast den 31 december 2016 ska den andel av det biologiskt nedbrytbara kommunala avfallet som går till deponier ha minskat till 50 % av den totala mängden (vikt) av det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som producerades 1997.
- iii) Senast den 31 december 2020 ska den andel av det biologiskt nedbrytbara kommunala avfallet som går till deponier ha minskat till 35 % av den totala mängden (vikt) av det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som producerades 1997.

- b) Med avvikelse från artikel 14 c ska alla befintliga deponier i Kroatien senast den 31 december 2018 uppfylla kraven i direktivet, utom de krav som fastställs i bilaga I punkt 1.

Kroatien ska sörja för en successiv minskning av avfallet i befintliga deponier som inte uppfyller kraven i enlighet med följande årliga maximimängder:

- Senast den 31 december 2013: 1 710 000 ton
- Senast den 31 december 2014: 1 410 000 ton
- Senast den 31 december 2015: 1 210 000 ton
- Senast den 31 december 2016: 1 010 000 ton
- Senast den 31 december 2017: 800 000 ton

Kroatien ska senast den 31 december varje år, med början under anslutningsåret, lämna en rapport till kommissionen om det successiva genomförandet av direktivet och om hur delmålen uppfylls.

IV. VATTENKVALITET

1. 31991 L 0271: Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40).

Med avvikelse från artiklarna 3, 4, 5, 6 och 7 ska kraven för ledningsnät och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse tillämpas i Kroatien från och med den 1 januari 2024, i enlighet med följande delmål:

- a) I tätorter med mer än 15 000 personekvivalenter ska överensstämmelse med direktivet ha uppnåtts senast den 31 december 2018, med undantag av följande kustnära tätorter:

Bibinje - Sukošan,
Biograd,
Jelsa - Vrboska,
Makarska,
Mali Lošinj,
Malinska - Njivice,
Nin,
Pirovac - Tisno - Jezera,
Pula - sjever,
Vela Luka,
Vir.

- b) I tätorter med mer än 10 000 personekvivalenter vars avloppsvatten släpps ut i känsliga områden, samt för reningsverk som befinner sig i samma avrinningsområden som Donau och andra känsliga områden och som bidrar till föroreningen av dessa, och i de elva kustnära tätorter som förtecknas i led a ska överensstämmelse med direktivet ha uppnåtts senast den 31 december 2020.
- c) I tätorter med mer än 2 000 personekvivalenter ska överensstämmelse med direktivet ha uppnåtts senast den 31 december 2023.
2. 31998 L 0083: Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

De mikrobiologiska parametrar och den indikator som föreskrivs i bilaga I del A respektive del C ska tillämpas på följande vattenförsörjningsområden i Kroatien från och med den 1 januari 2019:

Vattenförsörjningsområde	Område nr	Befolkning	Nuts-kod
DA BJELOVAR	107	51 921	HR02
DA DARUVAR	125	25 608	HR02
DA ĐURĐEVAC	204	30 079	HR01
DA GORSKI KOTAR	306	26 430	HR03
DA HRVATSKO ZAGORJE	101	143 093	HR01
DA ISTOČNA SLAVONIJA - SLAVONSKI BROD	129	124 349	HR02
DA ISTRA	301	97 046	HR03

DA JASTREBARSKO-KLINČA SELA	114	23 213	HR01
DA KARLOVAC-DUGA RESA	116	91 511	HR02
DA KNIN	404	17 187	HR03
DA KOPRIVNICA	203	58 050	HR01
DA KRIŽEVCI	103	36 338	HR01
DA LAPAC	311	1 880	HR03
DA LIČKA JESENICA	118	13 893	HR02
DA NAŠICE	210	37 109	HR02
DA NERETVA-PELJEŠAC- KORČULA-LASTOVO-MLJET	407	58 246	HR03
DA OGULIN	117	25 192	HR02
DA OPATIJA-RIJEKA-KRK	304	238 088	HR03
DA OTOČAC	309	15 434	HR03
DA OZALJ	113	11 458	HR02
DA PETRINJA-SISAK	121	84 528	HR02
DA PISAROVINA	115	3 910	HR01
DA PITOMAČA	205	10 465	HR02
DA POŽEŠTINE	128	70 302	HR02
DA SVETI IVAN ZELINA	102	17 790	HR01
DA UDBINA-KORENICA	310	6 747	HR03
DA VARAŽDIN	201	184 769	HR01
DA VELIKA GORICA	503	75 506	HR01
DA ZAGREB	501	831 047	HR01
DA ZAPREŠIĆ	502	50 379	HR01
DA ZRMANJA-ZADAR	401	158 122	HR03
DA ŽRNOVNICA	307	20 160	HR03

V. SAMORDNADE ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖREBYGGA OCH BEGRÄNSA FÖRORENINGAR (IPPC)

1. 31999 L 0013: Rådets direktiv 1999/13/EG av den 11 mars 1999 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningar i vissa verksamheter och anläggningar (EGT L 85, 29.3.1999, s. 1).
 - a) Med avvikelse från artikel 5 och bilagorna IIA och IIB ska utsläppsgränsvärdena för flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar tillämpas på följande anläggningar i Kroatien från och med de datum som anges nedan:
 - i) Från och med den 1 januari 2014:
 1. ČATEKS, dioničko društvo za proizvodnju tkanine, umjetne kože, kućanskog rublja i proizvoda za sport i rekreaciju (ČATEKS d.d.), Čakovec, Ulica Zrinsko-Frankopanska 25
 2. Drvna industrija KLANA d.d. (DI KLANA d.d.), Klana, Klana 264.
 - ii) Från och med den 1 januari 2015:
 1. HEMPEL društvo s ograničenom odgovornošću Prerađivačka kemijska industrija (HEMPEL d.o.o.), Umag, Novigradska ulica 32
 2. ALUFLEXPACK, proizvodno, trgovačko, export-import društvo s ograničenom odgovornošću (ALUFLEXPACK, d.o.o.), Zadar, Murvica bb – pogon Zadar (anläggningen Zadar, belägenhet: Zadar, Murvica bb)

3. ALUFLEXPACK, proizvodno, trgovačko, export-import društvo s ograničenom odgovornošću (ALUFLEXPACK, d.o.o.), Zadar, Murvica bb – pogon Umag (anläggningen Umag, belägenhet: Umag, Ungarija bb).

iii) Från och med den 1 januari 2016:

1. PALMA društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju pogrebnih potreština (PALMA d.o.o.), Jastrebarsko, Donja Reka 24
2. FERRO-PREIS društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju lijevanih, kovanih i prešanih metalnih proizvoda (FERRO-PREIS d.o.o.), Čakovec, Dr. Tome Bratkovića 2
3. AD PLASTIK dioničko društvo za proizvodnju dijelova i pribora za motorna vozila i proizvoda iz plastičnih masa (AD PLASTIK d.d.), Solin, Matoševa ulica 8 – belägenhet: Zagreb, Jankomir 5
4. REMONT ŽELJEZNIČKIH VOZILA BJELOVAR društvo s ograničenom odgovornošću (RŽV d.o.o.), Bjelovar, Trg kralja Tomislava 2
5. FEROKOTAO d.o.o. za proizvodnju transformatorskih kotlova i ostalih metalnih konstrukcija (FEROKOTAO d.o.o.), Kolodvorska bb, Donji Kraljevec
6. SAME DEUTZ-FAHR Žetelice, društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju i usluge (SAME DEUTZ-FAHR Žetelice d.o.o.), Županja, Industrijska 5

7. CMC Sisak d.o.o. za proizvodnju i usluge (CMC Sisak d.o.o.), Sisak, Braće Kavurića 12
8. METALSKA INDUSTRIJA VARAŽDIN dioničko društvo (MIV d.d.), Varaždin, Fabijanska ulica 33
9. CHROMOS BOJE I LAKOVI, dioničko društvo za proizvodnju boja i lakova (CHROMOS BOJE I LAKOVI, d.d.), Zagreb, Radnička cesta 173/d
10. CHROMOS-SVJETLOST, Tvornica boja i lakova, društvo s ograničenom odgovornošću (CHROMOS-SVJETLOST d.o.o.), Lužani, Mijata Stojanovića 13
11. MURAPLAST društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju i preradu plastičnih masa (MURAPLAST d.o.o.), Kotoriba, Industrijska zona bb
12. ISTRAPLASTIKA dioničko društvo za proizvodnju ambalaže (ISTRAPLASTIKA d.d.), Pazin, Dubravica 2/a
13. GRUDINA društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju i usluge (GRUDINA d.o.o.), Županja, Aleja Matice hrvatske 21
14. SLAVICA – KEMIJSKA ČISTIONICA, vlasnik Slavica Hinek, Beli Manastir, J. J. Strossmayera 17
15. MIDA d.o.o. za usluge i ugostiteljstvo (MIDA d.o.o.), Osijek, Ivana Gundulića 206
16. EXPRESS KEMIJSKA ČISTIONA, vlasnik Ivanka Drčec, Križevci, Ulica Petra Preradovića 14
17. Kemijska čistionica "BISER", vlasnik Gojko Miletić, Dubrovnik, Nikole Tesle 20
18. Kemijska čistionica "ELEGANT", vlasnik Frane Miletić, Dubrovnik, Andrije Hebranga 106
19. KOLAR obrt za kemijsko čišćenje odjeće, vlasnik Svjetlana Kolar, Žakanje, Kamanje 70/a

20. MM d.o.o. za trgovinu i usluge (MM d.o.o.), Draganić, Lug 112
21. KEMIJSKA ČISTIONA "AGATA", vlasnik Branko Szabo, Virovitica, S. Radića 66
22. Obrt za kemijsko čišćenje odjeća "KEY", vlasnik Jovita Malek-Milovanović, Pula, Dubrovačke bratovštine 29
23. LORNA d.o.o. za pranje i kemijsko čišćenje tekstila i krznjenih proizvoda (LORNA d.o.o.), Pula, Valdebečki put 3
24. KEMIJSKA ČISTIONICA I KOPIRANJE KLJUČEVA "ŠUPER", vlasnik Ivan Šuper, Virovitica, J.J. Strossmayera 5
25. KEMIJSKO ČIŠĆENJE ŠTEFANEC kemijsko čišćenje tekstila i krznjenih proizvoda, vlasnik Nadica Štefanec, Koprivnica, Ledinska 1a
26. ARIES društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju glazbala i usluge (ARIES d.o.o.), Varaždin, Creska 3
27. OBRT ZA PRANJE I ČIŠĆENJE TEKSTILA I ODJEĆE ĐORĐEVIĆ, vlasnik Javorka Đorđević, Makarska, Ante Starčevića 2
28. OBRT ZA USLUGE PRANJA I KEMIJSKOG ČIŠĆENJA "KORDIĆ", vlasnik Pero Kordić, Makarska, Kipara Rendića 2
29. Kemijsko čišćenje tekstila i krznjenih proizvoda ČISTIONICA GALEB, vlasnik Stipan Radović, Zadar, Varoška 6
30. KEMIJSKA ČISTIONICA, vlasnik Krešimir Borovec, Varaždin, Juraja Habdelića 2
31. KEMIJSKA ČISTIONICA "VBM", vlasnik Biserka Posavec, Maruševac, Biljevec 47
32. OBRT ZA KEMIJSKO ČIŠĆENJE I PRANJE RUBLJA "PLITVICE", vlasnik Momirka Ninić, Pula, Rizzijeva 34
33. "ANA" KEMIJSKA ČISTIONA, vlasnik Saša Dadić, Pula, Zagrebačka 18

34. Kemijska čistionica, vlasnik Gordana Bralić, Trogir, Put Demunta 16
35. "ECONOMATIC" – PRAONICA RUBLJA, vlasnik Marino Bassanese, Umag, Savudrijska cesta 9
36. SERVIS ZA ČIŠĆENJE "SJAJ", vlasnik Danijela Brković, Virovitica, Golo Brdo 2A.

b) Med avvikelse från artikel 5.3 b ska skyldigheten för verksamhetsutövaren att på ett tillfredsställande sätt påvisa för den behöriga myndigheten att bästa tillgängliga teknik används tillämpas från och med den 1 januari 2016 för beläggningsprocesser vid fartygsbyggande avseende följande anläggningar i Kroatien:

1. BRODOTROGIR d.d., Trogir, Put brodograditelja 16
2. NCP-NAUTIČKI CENTAR PRGIN-REMONTNO BRODOGRADILIŠTE ŠIBENIK d.o.o. za remont i proizvodnju brodova (NCP – REMONTNO BRODOGRADILIŠTE ŠIBENIK d.o.o.), Šibenik, Obala Jerka Šižgorića 1
3. BRODOGRADILIŠTE VIKTOR LENAC dioničko društvo (BRODOGRADILIŠTE VIKTOR LENAC d.d.), Rijeka, Martinšćica bb
4. 3. MAJ BRODOGRADILIŠTE d.d., Rijeka, Liburnijska 3
5. BRODOSPLIT-BRODOGRADILIŠTE društvo s ograničenom odgovornošću (BRODOSPLIT-BRODOGRADILIŠTE d.o.o.), Split, Put Supavla 21
6. ULJANIK Brodogradilište, d.d., Pula, Flaciusova 1.

2. 32001 L 0080: Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar (EGT L 309, 27.11.2001, s. 1).

Med avvikelse från artikel 4.1 och 4.3 ska utsläppsgränsvärdena för svaveldioxid, kväveoxid och stoft tillämpas på följande anläggningar i Kroatien från och med den 1 januari 2018:

1. BELIŠĆE d.d., Belišće: ångpannor K3+K4 (240 MW)
2. DIOKI d.d., Zagreb: ångpanna SG 6401C (86 MW)
3. HEP-Proizvodnja d.o.o., Zagreb, TE Plomin 1: ångpanna (338 MW)
4. TE PLOMIN d.o.o., Plomin, TE Plomin 2: ångpanna (544 MW)
5. HEP-Proizvodnja d.o.o., Zagreb, TE Rijeka: ångpanna (800 MW)
6. HEP-Proizvodnja d.o.o., Zagreb, TE Sisak – block 1: ångpannor 1A+1B (548 MW)
7. HEP-Proizvodnja d.o.o., Zagreb, TE Sisak – block 2: ångpannor 2A+2B (548 MW)
8. HEP-Proizvodnja d.o.o., Zagreb, TE-TO Zagreb: bestående av block C ångpanna K3, varmvattenpannor VK 3, VK 4, VK 5, VK 6 och ångpanna PK 3 (totalt: 828 MW)
9. HEP-Proizvodnja d.o.o., Zagreb, EL-TO Zagreb: bestående av block 30 MW med ångpannor K4 (K8) och K5 (K9), block 12 MW med ångpanna K3 (K6), varmvattenpannor WK 1 och WK 3, och ångpanna K2 (K7) (totalt: 510 MW)
10. HEP-Proizvodnja d.o.o., Zagreb, TE-TO Osijek: ångpannor K1+K2 (totalt: 196 MW)

3. 32008 L 0001: Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (kodifierad version) (EUT L 24, 29.1.2008, s. 8).

Med avvikelse från artikel 5.1 ska kraven för beviljande av tillstånd för befintliga anläggningar tillämpas på följande anläggningar i Kroatien från och med det datum som anges för varje anläggning, när det gäller skyldigheten att driva dessa anläggningar i enlighet med de utsläppsgränsvärden, likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder som bygger på bästa tillgängliga teknik som avses i artikel 2.12:

a) Från och med den 1 januari 2014:

1. NAŠICECEMENT Tvornica cementa, dioničko društvo (NAŠICECEMENT d.d. Našice), Našice, Tajnovac 1, IPPC-verksamhet 3.1.
2. LIPIK GLAS za proizvodnju stakla društvo s ograničenom odgovornošću (LIPIK GLAS d.o.o.), Lipik, Staklanska b.b., IPPC-verksamhet 3.3.
3. KOKA peradarsko prehrambena industrija dioničko društvo (KOKA d.d.), Varaždin, Jalkovečka ulica bb – farma br. 18 (jordbruksföretag nr 18, belägenhet: Čakovec, Totovec), IPPC-verksamhet 6.6 a.
4. ŽITO d.o.o. za proizvodnju i trgovinu (ŽITO d.o.o.), Osijek, Đakovština 3 – farma Forkuševci (Farm Forkuševci), IPPC-verksamhet 6.6. c.
5. ŽITO d.o.o. za proizvodnju i trgovinu (ŽITO d.o.o.), Osijek, Đakovština 3 – farma V. Branjevina (Farm V. Branjevina), IPPC-verksamhet 6.6 c.
6. Drvna industrija KLANA d.d. (DI KLANA d.d.), Klana, Klana 264, IPPC-verksamhet 6.7.

7. ČATEKS, dioničko društvo za proizvodnju tkanine, umjetne kože, kućanskog rublja i proizvoda za šport i rekreaciju (ČATEKS d.d.), Čakovec, Ulica Zrinsko-Frankopanska 25, IPPC-verksamhet 6.7.

b) Från och med den 1 januari 2015:

1. CIMOS LJEVAONICA ROČ d.o.o. proizvodnja aluminijskih odljevaka (CIMOS LJEVAONICA ROČ d.o.o.), Roč, Stanica Roč 21, IPPC-verksamhet 2.5 b.
2. P. P. C. BUZET društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju, trgovinu i usluge (P. P. C. BUZET d.o.o.), Buzet, Most 24, IPPC-verksamhet 2.5 b.
3. Vetropack Straža tvornica stakla d.d. Hum na Sutli (Vetropack Straža d.d. Hum na Sutli), Hum na Sutli, Hum na Sutli 203, IPPC-verksamhet 3.3.
4. KOKA peradarsko prehrambena industrija dioničko društvo (KOKA d.d.), Varaždin, Jalkovečka ulica bb – pogon mesa (köttanläggning), IPPC-verksamhet 6.4 a.
5. SLADORANA TVORNICA ŠEĆERA dioničko društvo (SLADORANA d.d.), Županja, Šećerana 63, IPPC-verksamhet 6.4 b.
6. KOKA peradarsko prehrambena industrija dioničko društvo (KOKA d.d.), Varaždin, Jalkovečka ulica bb – farma br. 19 (jordbruksföretag nr 19, belägenhet: Donji Martijanec, Vrbanovec), IPPC-verksamhet 6.6 a.
7. ŽITO d.o.o. za proizvodnju i trgovinu (ŽITO d.o.o.), Osijek, Đakovština 3 – farma Slaščak (Farm Slaščak), IPPC-verksamhet 6.6 b.
8. ŽITO d.o.o. za proizvodnju i trgovinu (ŽITO d.o.o.), Osijek, Đakovština 3 – farma Magadenovac (Farm Magadenovac), IPPC-verksamhet 6.6 c.
9. ALUFLEXPACK, proizvodno, trgovačko, export-import društvo s ograničenom odgovornošću (ALUFLEXPACK, d.o.o.), Zadar, Murvica bb – pogon Umag (anläggningen Umag, belägenhet: Umag, Ungarija bb), IPPC-verksamhet 6.7.

10. ALUFLEXPACK, proizvodno, trgovačko, export-import društvo s ograničenom odgovornošću (ALUFLEXPACK, d.o.o.), Zadar, Murvica bb – pogon Zadar (anläggningen Zadar, belägenhet: Zadar, Murvica bb), IPPC-verksamhet 6.7.
11. HEMPEL društvo s ograničenom odgovornošću Prerađivačka kemijska industrija (HEMPEL d.o.o.), Umag, Novigradska ulica 32, IPPC-verksamhet 6.7.
12. BELIŠĆE dioničko društvo za proizvodnju papira, kartonske ambalaže, strojeva, primarnu i finalnu preradu drva i suhu destilaciju drva (BELIŠĆE d.d.), Belišće, Trg Ante Starčevića 1 – utom ångpannorna K3 och K4 (övergångsperiod till och med den 31 december 2017, se nedan), IPPC-verksamhet 6.1 b.
13. MAZIVA-ZAGREB d.o.o. za proizvodnju i trgovinu mazivima i srodnim proizvodima (MAZIVA-ZAGREB d.o.o.), Zagreb, Radnička cesta 175, IPPC-verksamhet 1.2.

c) Från och med den 1 juli 2015:

GAVRILOVIĆ Prva hrvatska tvornica salame, sušena mesa i masti M. Gavrilovića potomci, d.o.o. (GAVRILOVIĆ d.o.o.), Petrinja, Gavrilovićev trg 1 – pogon klaonice: papkari, rezanje i prerada mesa i proizvodnja prerađevina od peradi i papkara, te skladištenje mesa (slaktanläggning: klövdjur, styckning och bearbetning av kött och tillverkning av bearbetade produkter av fjäderfä och klövdjur, och lagring av kött), IPPC-verksamhet 6.4 a

d) Från och med den 1 januari 2016:

1. FERRO-PREIS društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju lijevanih, kovanih i prešanih metalnih proizvoda (FERRO-PREIS d.o.o.), Čakovec, Dr. Tome Bratkovića 2, IPPC-verksamhet 2.4.
2. CEMEX Hrvatska dioničko društvo za proizvodnju i prodaju cementa i drugih građevinskih materijala (CEMEX Hrvatska d.d.), Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana bb – pogon Sv. Kajo (anläggningen Sv. Kajo), IPPC-verksamhet 3.1.
3. CEMEX Hrvatska dioničko društvo za proizvodnju i prodaju cementa i drugih građevinskih materijala (CEMEX Hrvatska d.d.), Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana bb – pogon Sv. Juraj (anläggningen Juraj), IPPC-verksamhet 3.1.
4. CEMEX Hrvatska dioničko društvo za proizvodnju i prodaju cementa i drugih građevinskih materijala (CEMEX Hrvatska d.d.), Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana bb – pogon 10. kolovoza (anläggningen 10. kolovoza), IPPC-verksamhet 3.1.
5. KIO KERAMIKA d.o.o. za proizvodnju keramičkih pločica – ”u stečaju” (KIO KERAMIKA d.o.o. – ”u stečaju”), Orahovica, V. Nazora bb – pogon Orahovica (anläggningen Orahovica, belägenhet: Orahovica, V. 7. Nazora bb), IPPC-verksamhet 3.5.
6. KIO KERAMIKA d.o.o. za proizvodnju keramičkih pločica – ”u stečaju” (KIO KERAMIKA d.o.o. – ”u stečaju”), Orahovica, V. Nazora bb – pogon Rujevac (anläggningen Rujevac, belägenhet: Dvor, Rujevac bb), IPPC-verksamhet 3.5.
7. PLIVA HRVATSKA d.o.o. za razvoj, proizvodnju i prodaju lijekova i farmaceutskih proizvoda (PLIVA HRVATSKA d.o.o.), Zagreb, Prilaz baruna Filipovića 25 – pogon Savski Marof (anläggningen Savski Marof, belägenhet: Prigorje Brdovečko, Prudnička 98), IPPC-verksamhet 4.5.
8. PURIS, poljoprivredna, prehrambena, trgovačka i ugostiteljska djelatnost, dioničko društvo (PURIS d.d.), Pazin, Hrvatskog narodnog preporoda 2 – mesna industrija (köttindustri, belägenhet: Sv. Petar u Šumi), IPPC-verksamhet 6.4 a och b.

9. KOKA peradarsko prehrambena industrija dioničko društvo (KOKA d.d.), Varaždin, Jalkovečka ulica bb – farma br. 20 (jordbruksföretag nr 20, belägenhet: Petrijanec-Nova Ves), IPPC-verksamhet 6.6 a.
10. PURIS, poljoprivredna, prehrambena, trgovačka i ugostiteljska djelatnost, dioničko društvo (PURIS d.d.), Pazin, Hrvatskog narodnog preporoda 2 – farma Sv. Petar u Šumi 8 (jordbruksföretaget Sv. Petar u Šumi 8, belägenhet: Sveti Petar u Šumi), IPPC-verksamhet 6.6 a.
11. PURIS, poljoprivredna, prehrambena, trgovačka i ugostiteljska djelatnost, dioničko društvo (PURIS d.d.), Pazin, Hrvatskog narodnog preporoda 2 – farma Sv. Petar u Šumi 8 (jordbruksföretaget Sv. Petar u Šumi 9, belägenhet: Sveti Petar u Šumi), IPPC-verksamhet 6.6 a.
12. PURIS, poljoprivredna, prehrambena, trgovačka i ugostiteljska djelatnost, dioničko društvo (PURIS d.d.), Pazin, Hrvatskog narodnog preporoda 2 – farma Barban (jordbruksföretaget Barban, belägenhet: Barban), IPPC-verksamhet 6.6 a.
13. PURIS, poljoprivredna, prehrambena, trgovačka i ugostiteljska djelatnost, dioničko društvo (PURIS d.d.), Pazin, Hrvatskog narodnog preporoda 2 – farma Muntrilj (jordbruksföretaget Muntrilj, belägenhet: Muntrilj), IPPC-verksamhet 6.6 a.
14. PURIS, poljoprivredna, prehrambena, trgovačka i ugostiteljska djelatnost, dioničko društvo (PURIS d.d.), Pazin, Hrvatskog narodnog preporoda 2 – farma Šikuti (jordbruksföretaget Šikuti, belägenhet: Svetvinčenat), IPPC-verksamhet 6.6 a.
15. PURIS, poljoprivredna, prehrambena, trgovačka i ugostiteljska djelatnost, dioničko društvo (PURIS d.d.), Pazin, Hrvatskog narodnog preporoda 2 – farma Žminj 2 (jordbruksföretag Žminj 2, belägenhet: Žminj), IPPC-verksamhet 6.6 a.
16. PURIS, poljoprivredna, prehrambena, trgovačka i ugostiteljska djelatnost, dioničko društvo (PURIS d.d.), Pazin, Hrvatskog narodnog preporoda 2 – farma Surani 2 (jordbruksföretag Surani 2, belägenhet: Tinjani, Surani), IPPC-verksamhet 6.6 a.

17. PURIS, poljoprivredna, prehrambena, trgovačka i ugostiteljska djelatnost, dioničko društvo (PURIS d.d.), Pazin, Hrvatskog narodnog preporoda 2 – farma Pilati (jordbruksföretaget Pilati, belägenhet: Lovrin, Pilati), IPPC-verksamhet 6.6 a.
18. PURIS, poljoprivredna, prehrambena, trgovačka i ugostiteljska djelatnost, dioničko društvo (PURIS d.d.), Pazin, Hrvatskog narodnog preporoda 2 – farma Škropeti 2 (jordbruksföretag Škropeti 2, belägenhet: Škropeti), IPPC-verksamhet 6.6 a.
19. PURIS, poljoprivredna, prehrambena, trgovačka i ugostiteljska djelatnost, dioničko društvo (PURIS d.d.), Pazin, Hrvatskog narodnog preporoda 2 – farma Katun 2 (jordbruksföretag Katun 2, belägenhet: Trviz, Katun Trviski), IPPC-verksamhet 6.6 a.
20. PURIS, poljoprivredna, prehrambena, trgovačka i ugostiteljska djelatnost, dioničko društvo (PURIS d.d.), Pazin, Hrvatskog narodnog preporoda 2 – farma Srbinjak (jordbruksföretaget Srbinjak, belägenhet: Jakovici, Srbinjak), IPPC-verksamhet 6.6 a.
21. AD PLASTIK dioničko društvo za proizvodnju dijelova i pribora za motorna vozila i proizvoda iz plastičnih masa (AD PLASTIK d.d.), Solin, Matoševa ulica 8 – belägenhet: Zagreb, Jankomir 5, IPPC-verksamhet 6.7.
22. BRODOSPLIT-BRODOGRADILIŠTE društvo s ograničenom odgovornošću (BRODOSPLIT-BRODOGRADILIŠTE d.o.o.), Split, Put Supavla 21, IPPC-verksamhet 6.7.
23. CHROMOS BOJE I LAKOVI, dioničko društvo za proizvodnju boja i lakova (CHROMOS BOJE I LAKOVI, d.d.), Zagreb, Radnička cesta 173/d, IPPC-verksamhet 6.7.
24. MURAPLAST društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju i preradu plastičnih masa (MURAPLAST d.o.o.), Kotoriba, Industrijska zona bb, IPPC-verksamhet 6.7.
25. 3. MAJ BRODOGRADILIŠTE d.d., Rijeka, Liburnijska 3, IPPC-verksamhet 6.7.

26. CHROMOS-SVJETLOST, Tvornica boja i lakova, društvo s ograničenom odgovornošću (CHROMOS-SVJETLOST d.o.o.), Lužani, Mijata Stojanovića 13, IPPC-verksamhet 6.7.
27. BRODOTROGIR d.d., Trogir, Put brodograditelja 16, IPPC-verksamhet 6.7.
28. ULJANIK Brodogradilište, d.d., Pula, Flaciusova 1, IPPC-verksamhet 6.7.

e) Från och med den 1 januari 2017:

1. METALSKA INDUSTRIJA VARAŽDIN dioničko društvo (MIV d.d.), Varaždin, Fabijanska ulica 33, IPPC-verksamhet 2.4.
2. KANDIT PREMIJER d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge (KANDIT PREMIJER d.o.o.), Osijek, Frankopanska 99, IPPC-verksamhet 6.4 b.
3. KOKA peradarsko prehrambena industrija dioničko društvo (KOKA d.d.), Varaždin, Jalkovečka ulica bb – farma br. 21 (jordbruksföretag nr 21, belägenhet: Čakovec, Totovec), IPPC-verksamhet 6.6 a.
4. ŽITO d.o.o. za proizvodnju i trgovinu (ŽITO d.o.o.), Osijek, Đakovština 3 – farma Lužani (jordbruksföretaget Lužani) – IPPC-verksamhet 6.6 b.

f) Från och med den 1 januari 2018:

1. BELIŠĆE dioničko društvo za proizvodnju papira, kartonske ambalaže, strojeva, primarnu i finalnu preradu drva i suhu destilaciju drva (BELIŠĆE d.d.), Belišće, Trg Ante Starčevića 1 – parni kotao K3, parni kotao K4 (ångpanna K3, ångpanna K4), IPPC-verksamhet 1.1 (detta gäller endast ångpannorna K3 och K4).
2. HEP-Proizvodnja d.o.o. za proizvodnju električne i toplinske energije (HEP-Proizvodnja d.o.o.), Zagreb, Ulica grada Vukovara 37 – KTE Jertovec (kombikraftverket Jertovec, belägenhet: Konjščina, Jertovec, Jertovec 151), IPPC-verksamhet 1.1.
3. HEP-Proizvodnja d.o.o. za proizvodnju električne i toplinske energije (HEP-Proizvodnja d.o.o.), Zagreb, Ulica grada Vukovara 37 – TE Plomin 1 (värmekraftanläggningen Plomin 1, belägenhet: Plomin, Plomin bb), IPPC-verksamhet 1.1.
4. TE PLOMIN društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju električne energije (TE PLOMIN d.o.o.), Plomin, Plomin bb – TE Plomin 2 (värmekraftanläggningen Plomin 2, belägenhet: Plomin, Plomin bb), IPPC-verksamhet 1.1.
5. HEP-Proizvodnja d.o.o. za proizvodnju električne i toplinske energije (HEP-Proizvodnja d.o.o.), Zagreb, Ulica grada Vukovara 37 – EL-TO Zagreb (Zagreb värmekraftanläggning – värmeverk, belägenhet: Zagreb, Zagorska 1), IPPC-verksamhet 1.1.
6. HEP-Proizvodnja d.o.o. za proizvodnju električne i toplinske energije (HEP-Proizvodnja d.o.o.), Zagreb, Ulica grada Vukovara 37 – TE-TO Zagreb (Zagreb värmekraftanläggning – värmeverk, belägenhet: Zagreb, Kuševačka 10 a), IPPC-verksamhet 1.1.

7. HEP-Proizvodnja d.o.o. za proizvodnju električne i toplinske energije (HEP-Proizvodnja d.o.o.), Zagreb, Ulica grada Vukovara 37 – TE Sisak (Sisak värmekraftanläggning, belägenhet: Sisak, Čret bb), IPPC-verksamhet 1.1.
8. HEP-Proizvodnja d.o.o. za proizvodnju električne i toplinske energije (HEP-Proizvodnja d.o.o.), Zagreb, Ulica grada Vukovara 37 – TE-TO Osijek (Osijek värmekraftanläggning – värmeverk, belägenhet: Osijek, Martina Divalta 203), IPPC-verksamhet 1.1.
9. HEP-Proizvodnja d.o.o. za proizvodnju električne i toplinske energije (HEP-Proizvodnja d.o.o.), Zagreb, Ulica grada Vukovara 37 – TE Rijeka (Rijeka värmekraftanläggning, belägenhet: Kostrena, Urinj bb), IPPC-verksamhet 1.1.
10. DIOKI Organska petrokemija dioničko društvo (DIOKI d.d.), Zagreb, Čulinečka cesta 252, IPPC-verksamhet 1.1.
11. INA-INDUSTRIJA NAFTE, d.d. (INA, d.d.), Zagreb, Avenija V. Holjevca 10 – Rafinerija nafte Rijeka – Urinj (Rijeka oljeraffinaderi – Urinj, belägenhet: Kostrena, Urinj), IPPC-verksamhet 1.2.
12. INA-INDUSTRIJA NAFTE, d.d. (INA, d.d.), Zagreb, Avenija V. Holjevca 10 – Rafinerija nafte Sisak (Sisak oljeraffinaderi, belägenhet: Sisak, Ante Kovačića 1), IPPC-verksamhet 1.2.
13. ŽELJEZARA SPLIT poduzeće za proizvodnju i preradu čelika d.d. "u stečaju" (ŽELJEZARA SPLIT d.d. "u stečaju"), Kaštel Sućurac, Cesta dr. F. Tuđmana bb, IPPC-verksamhet 2.2.
14. PETROKEMIJA, d.d. tvornica gnojiva (PETROKEMIJA, d.d.), Kutina, Aleja Vukovar 4, IPPC-verksamhet 4.2 b.

VI. KEMIKALIER

32006 R 1907: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

- a) Med avvikelse från artikel 23.1 och 23.2 och artikel 28, där tidsfristen fastställs för registrering och förhandsregistrering av de ämnen som nämns, ska tillverkare, importörer och producenter av varor som är etablerade i Kroatien beviljas en anpassningstid på sex månader från anslutningsdagen för förhandsregistrering av infasningsämnen. Datumen för tidsfristen för den första och andra registreringen enligt artikel 23.1 och 23.2 ska vara tolv månader från anslutningsdagen.
- b) Artiklarna 6, 7, 9, 17, 18 och 33 ska inte tillämpas i Kroatien under en sexmånadersperiod från anslutningsdagen.
- c) Med avvikelse från de övergångsarrangemang som anges för varje ämne i bilaga XIV ska, om det senaste ansökningsdatumet infaller före anslutningsdagen eller mindre än sex månader efter anslutningsdagen, sökande som är etablerade i Kroatien beviljas en anpassningstid på sex månader från anslutningsdagen inom vilken ansökningar för godkännande måste tas emot.

Tillägg till bilaga V

Förteckning (*), som tillhandahållits av Kroatien, över läkemedel för vilka ett godkännande för försäljning som har utfärdats enligt kroatisk lagstiftning före anslutningsdagen ska fortsätta att gälla tills det förnyas i enlighet med unionens regelverk eller till och med den 30 juni 2017, beroende på vilket som inträffar först.

Att ett läkemedel ingår i denna förteckning innebär inte i sig självt att läkemedlet har godkänts för försäljning i enlighet med unionens regelverk.

(*) Se EUT C...

BILAGA VI

Landsbygdsutveckling (enligt artikel 35.2 i anslutningsakten)

TILLFÄLLIGA TILLÄGGSÅTGÄRDER FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING FÖR
KROATIEN

A. Stöd till delvis självförsörjande jordbruk som genomgår omstrukturering

I lagstiftningen för landsbygdsutveckling under programperioden 2014–2020 ska i fråga om Kroatien särskilt stöd till delvis självförsörjande jordbruksföretag i enlighet med principerna i artikel 34 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 beviljas jordbrukare när det gäller ansökningar som godkänts senast den 31 december 2017, förutsatt att liknande generella åtgärder och/eller generellt stöd inte förutses i de nya bestämmelserna om landsbygdsutveckling för programperioden 2014–2020.

B. Producentgrupper

I lagstiftningen för landsbygdsutveckling under programperioden 2014–2020 ska i fråga om Kroatien särskilt stöd för att underlätta upprättande och administrativ drift av producentgrupper i enlighet med principerna i artikel 35 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 beviljas producentgrupper som officiellt godkänns av den behöriga myndigheten i Kroatien senast den 31 december 2017, förutsatt att liknande generella åtgärder och/eller generellt stöd inte förutses i de nya bestämmelserna om landsbygdsutveckling för programperioden 2014–2020.

C. Leader

I lagstiftningen för landsbygdsutveckling under programperioden 2014–2020 ska det beträffande Kroatien fastställas en miniminivå på EJFLU:s stöd till landsbygdsutvecklingsprogrammet för Leader som genomsnittligt ska vara minst hälften av procentsatsen i den budget som gäller för de andra medlemsstaterna, om ett sådant krav har uppställts.

D. Komplettering av direktstöd

1. Stöd får beviljas jordbrukare som är berättigade till kompletterande nationellt direktstöd eller annat stöd enligt artikel 132 i förordning (EG) nr 73/2009.
2. Det stöd som beviljas en jordbrukare för åren 2014, 2015 och 2016 får inte överskrida skillnaden mellan
 - a) den nivå för direktstöd som tillämpas i Kroatien för det berörda året i enlighet med artikel 121 i rådets förordning (EG) nr 73/2009 och
 - b) 45 % av den nivå för direktstöd som är tillämplig i unionen i dess sammansättning den 30 april 2004 för respektive år.

3. Unionens bidrag till det stöd som beviljas enligt underavsnitt D i Kroatien i fråga om åren 2014, 2015 och 2016 får inte överskrida 20 % av dess totala EJFLU-tilldelning för respektive år.
4. Unionens bidragsandel får i fråga om kompletteringar av direktstöd inte överstiga 80 %.
- E. Föranslutningsinstrument – landsbygdsutveckling
 1. Kroatien får fortsätta att ingå avtal eller åtaganden med stöd av Ipar-programmet enligt kommissionens förordning (EG) nr 718/2007 av den 12 juni 2007 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1085/2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen¹ till dess att landet ingår avtal eller åtaganden enligt den relevanta förordningen om landsbygdsutveckling. Kroatien ska underrätta kommissionen om det datum då landet börjar att ingå avtal eller göra åtaganden enligt den relevanta förordningen om landsbygdsutveckling.
 2. Kommissionen ska anta nödvändiga bestämmelser i detta syfte i enlighet med det förfarande som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011. För detta ändamål ska kommissionen biträddas av den IPA-kommitté som avses i artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 1085/2006.

¹ EUT L 170, 29.6.2007, s. 1.

F. Efterhandsutvärdering av Ipard-programmet

I lagstiftningen för landsbygdsutveckling under programperioden 2014–2020 kan när det gäller genomförandet av Ipard-programmet för Kroatien utgifter för den efterhandsutvärdering av Ipard-programmet som föreskrivs i artikel 191 i kommissionens förordning (EG) nr 718/2007 berättiga till stöd enligt åtgärden inom ramen för tekniskt bistånd.

G. Modernisering av jordbruksföretag

I lagstiftningen för landsbygdsutveckling under programperioden 2014–2020 ska i fråga om Kroatien det maximala stödet för modernisering av jordbruksföretag vara 75 % av stödberättigande investeringar för genomförande av rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket¹ under högst fyra år från och med anslutningsdagen i enlighet med artiklarna 3.2 och 5.1 i det direktivet.

H. Uppfyllande av krav

I lagstiftningen för landsbygdsutveckling under programperioden 2014–2020 ska i fråga om Kroatien de föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 73/2009 som är tillämpliga under den programperioden iaktas i enlighet med följande tidsplan: Krav som avses i punkt A i bilaga II ska gälla från och med den 1 januari 2014, krav som avses i punkt B i bilaga II ska gälla från och med den 1 januari 2016 och krav som avses i punkt C i bilaga II ska gälla från och med den 1 januari 2018.

¹ EGT L 375, 31.12.1991, s. 1.

BILAGA VII

Särskilda åtaganden som gjorts av Republiken Kroatien
vid anslutningsförhandlingarna
(enligt artikel 36.1 andra stycket i anslutningsakten)

1. Fortsätta att säkerställa ett effektivt genomförande av strategin och handlingsplanen för reform av rättsväsendet.
2. Fortsätta att stärka oberoendet, ansvarsskyldigheten, opartiskheten och professionalismen inom rättsväsendet.
3. Fortsätta att förbättra rättsväsendets effektivitet.
4. Fortsätta att förbättra hanteringen av inhemska krigsförbrytelsemål.
5. Fortsätta att säkerställa hållbara och betydande resultat grundade på effektiva, ändamålsenliga och ojäviga utredningar, åtal och domstolsavgöranden i mål som rör organiserad brottslighet och korruption på alla nivåer, inklusive korruption på hög nivå, och inom utsatta sektorer, t.ex. offentlig upphandling.
6. Fortsätta att förbättra resultaten när det gäller stärkta förebyggande åtgärder i kampen mot korruption och intressekonflikter.

7. Fortsätta att stärka skyddet av minoriteter, bl.a. genom ett effektivt genomförande av författningslagen om nationella minoriteters rättigheter.
 8. Fortsätta att ta itu med kvarstående frågor rörande flyktingars återvändande.
 9. Fortsätta att förbättra skyddet av de mänskliga rättigheterna.
 10. Fortsätta att fullt ut samarbeta med Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien.
-

BILAGA VIII

Åtaganden som gjorts av Republiken Kroatien
om omstruktureringen av den kroatiska varvsindustrin
(enligt artikel 36.1 tredje stycket i anslutningsakten)

De varvsföretag som ska omstruktureras (nedan kallade *företagen*) är följande:

- Brodograđevna industrija 3 MAJ dioničko društvo, Rijeka (nedan kallat *3. MAJ*)
- BRODOTROGIR d.d., Trogir (nedan kallat *Brodotrogir*).
- BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT, dioničko društvo, Split (nedan kallat *Brodosplit*).
- BRODOSPLIT-BRODOGRADILIŠTE SPECIJALNIH OBJEKATA društvo s ograničenom odgovornošću, Split (nedan kallat *BSO*).
- BRODOGRADILIŠTE KRALJEVICA dioničko društvo za izgradnju i popravak brodova, Kraljevica (nedan kallat *Kraljevica*).

Kroatien gick med på att genomföra en omstrukturering av dessa företag genom privatisering på grundval av ett konkurrensutsatt anbudsförfarande. Omstruktureringsplaner för dessa företag har lagts fram av anbudsgivarna och godkänts av det kroatiska konkurrensorganet och kommissionen. Omstruktureringsplanerna kommer att införlivas i varje enskilt privatiseringsavtal som ska ingås mellan Kroatien och företagens köpare.

I de omstruktureringsplaner som har lagts fram för vart och ett av dessa företag fastställs följande centrala villkor, vilka ska respekteras i samband med omstruktureringsprocessen:

- Allt det statliga stöd som dessa företag har erhållit sedan den 1 mars 2006 ska anses vara omstruktureringsstöd. Företagen ska till omstruktureringsplanen lämna ett verkligt bidrag från sina egna medel, vilket måste vara fritt från statligt stöd och utgöra minst 40 % av de totala omstruktureringskostnaderna.
- Företagens totala produktionskapacitet ska, jämfört med nivåerna den 1 juni 2011, minskas från 471 324 K.BT till 372 346 K.BT. Företagen ska ha minskat sin produktionskapacitet senast tolv månader efter det att privatiseringsavtalet har undertecknats. Kapacitetsminskningen ska uppnås genom slutgiltig stängning av slipar, genom att avsätta slipar uteslutande för militär produktion i den mening som avses i artikel 346 i EUF-fördraget och/eller genom minskning av ytan. K.BT är måttenheten för produktionen beräknad i enlighet med tillämpliga OECD-regler.

- Företagens totala årliga produktion ska begränsas till 323 600 K.BT under en tioårsperiod som inleds den 1 januari 2011. Företagens produktion ska begränsas till följande nivåer¹:
 - 3 MAJ: 109 570 K.BT
 - Brodotrogir: 54 955 K.BT
 - Brodosplit och BSO: 132 078 K.BT
 - Kraljevica: 26 997 K.BT

Företagen kan samtycka till att se över sina individuella produktionsbegränsningar. På grundval av bindande överenskommelser kan de uttryckligen ange hur stor andel av sin egen produktionskvot (uttryckt i K.BT) de överlåter till en annan. Den totala årliga produktionsbegränsningen på 323 600 K.BT ska respekteras.

- I omstruktureringsplanerna anges också ett antal andra åtgärder som varje företag ska genomföra för att en återgång till långsiktig lönsamhet ska kunna garanteras.

¹ Ett givet företags årliga produktion beräknas som följer: produktionsstarten för ett fartyg infaller på det planerade datumet för tillskärning av stålet och produktionsslutet infaller på datumet för förväntad leverans av fartyget enligt avtalet med köparen (eller det förväntade datumet för leverans av det ofärdiga fartyget när fartygsbygget delas mellan två företag). Antalet K.BT för ett fartyg allokeras linjärt över de kalenderår som produktionsperioden omfattar. Ett företags totala produktion under ett givet år beräknas genom addering av antalet K.BT som producerats under det året.

Eventuella framtida ändringar av dessa planer ska vara förenliga med de ovannämnda villkoren i samband med omstruktureringsprocessen, och de ska föreläggas kommissionen för godkännande.

Företagen ska inte erhålla något nytt undsättnings- eller omstruktureringsstöd förrän tidigast tio år efter den dag då privatiseringsavtalet undertecknades. Vid Kroatians anslutning ska kommissionen kräva att Kroatien återbetalar allt undsättnings- eller omstruktureringsstöd som beviljats i strid med denna bestämmelse, inklusive effektiv ränta.

De omstruktureringsplaner som har godkänts av det kroatiska konkurrensorganet och av kommissionen kommer att införlivas i de respektive privatiseringsavtal som ska ingås mellan Kroatien och företagens köpare. Privatiseringsavtalen ska föreläggas kommissionen för godkännande och undertecknas före Kroatians anslutning.

Kommissionen ska noga övervaka genomförandet av omstruktureringsplanerna och att villkoren i denna bilaga efterlevs vad gäller nivån på det statliga stödet, det egna bidraget, kapacitetsminskningarna, produktionsbegränsningen och de åtgärder som vidtas för att garantera en återgång till lönsamhet.

Denna övervakning ska genomföras varje år under omstrukturingsperioden. Kroatien ska fullt ut efterleva samtliga övervakningsarrangemang. Särskilt gäller följande:

- Kroatien ska förse kommissionen med halvårsrapporter om omstruktureringen av de stödmottagande företagen senast den 15 januari och den 15 juli varje år till utgången av omstrukturingsperioden.
- Rapporterna ska innehålla all den information som behövs för att övervaka omstruktureringsprocessen, det egna bidraget, kapacitetsminskningen, produktionsbegränsningen och de åtgärder som vidtas för att garantera en återgång till lönsamhet.
- Kroatien ska lämna rapporter om företagens årliga produktion under omstruktureringen senast den 15 juli varje år till utgången av 2020.
- Kroatien ska kräva att företagen lämnar alla relevanta uppgifter som under andra omständigheter skulle kunna betraktas som konfidentiella. Kommissionen ska se till att de företagsspecifika konfidentiella uppgifterna inte lämnas ut.

Kommissionen får när som helst ge en oberoende expert i uppdrag att utvärdera övervakningsresultaten, göra nödvändiga undersökningar och avlägga rapport för kommissionen. Kroatien ska samarbeta fullt ut med den oberoende expert som utses av kommissionen och se till att experten har fullständig tillgång till all den information som behövs för att utföra de uppgifter som denne anförtros av kommissionen.

Vid Kroatiens anslutning ska kommissionen kräva att Kroatien återbetalar allt undsättnings- eller omstruktureringsstöd som beviljats ett visst företag sedan den 1 mars 2006, inklusive effektiv ränta, om

- privatiseringsavtalet för detta företag ännu inte har undertecknats eller inte till fullo inbegriper de villkor som fastställts i den omstruktureringsplan som har godkänts av det kroatiska konkurrensorganet och av kommissionen, eller
 - företaget inte från sina egna medel har lämnat ett verkligt bidrag som är fritt från statligt stöd och utgör minst 40 % av omstruktureringskostnaderna, eller
 - minskningen av den totala produktionskapaciteten inte har uppnåtts inom tolv månader från privatiseringsavtalets undertecknande, i vilket fall återbetalning av stödet endast ska krävas av de företag som inte har uppnått följande individuella kapacitetsminskningar:
 - 3 MAJ: 46 543 K.BT
 - Brodotrogir: 15 101 K.BT
 - Brodosplit och BSO: 29 611 K.BT
 - Kraljevica: 9 636 K.BT, eller
 - den totala produktionsbegränsningen för företagen (dvs. 323 600 K.BT) har överskridits under något enskilt kalenderår mellan 2011 och 2020. I det fallet ska återbetalning av stödet krävas av de företag som har överskridit sina individuella produktionsbegränsningar (i tillämpliga fall ändrade genom en rättsligt bindande överenskommelse med ett annat varvsföretag).
-

BILAGA IX

Åtaganden som gjorts av Republiken Kroatien
om omstruktureringen av stålsektorn
(enligt artikel 36.1 tredje stycket i anslutningsakten)

Genom en skrivelse av den 23 maj 2011 underrättade Kroatien kommissionen om att det hade mottagit ett meddelande om en skuld från ståltillverkaren CMC Sisak d.o.o. som hänför sig till det omstruktureringsstöd som företaget har erhållit under perioden 1 mars 2002–28 februari 2007, inklusive effektiv ränta¹. Det statliga stöd som har erhållits, exklusive effektiv ränta, uppgår till 19 117 572,36 HRK.

Om det totala stödbeloppet inklusive effektiv ränta vid Kroatiens anslutning inte har betalats tillbaka av CMC Sisak d.o.o., ska kommissionen kräva att Kroatien återbetalar allt undsättnings- eller omstruktureringsstöd som beviljats det företaget sedan den 1 mars 2006, inklusive effektiv ränta.

¹ Beräknat enligt artiklarna 9–11 i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1125/2009 (EUT L 308, 24.11.2009, s. 5).

PROTOKOLL
OM VISSA ÖVERENSKOMMELSER
RÖRANDE EN EVENTUELL ENGÅNGSÖVERFÖRING
AV UTSLÄPPSENHETER SOM REPUBLIKEN KROATIEN
TILLDELATS ENLIGT KYOTOPROTOKOLLET TILL
FÖRENTA NATIONERNAS RAMKONVENTION
OM KLIMATFÖRÄNDRINGAR
OCH DÄRMED FÖRBUNDEN KOMPENSATION

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM NOTERAR att man på grund av särskilda historiska omständigheter som påverkat Kroatien har enats om att visa beredskap att ge stöd åt Kroatien genom en engångsöverföring av utsläppsenheter som har tilldelats enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (Kyotoprotokollet),

SOM NOTERAR att sådana överföringar endast kommer att göras vid ett tillfälle, inte kommer att utgöra något prejudikat samt sker på grundval av Kroatiens unika och exceptionella situation,

SOM BETONAR att Kroatien måste kompensera alla sådana överföringar med en anpassning av sina åtaganden enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020¹ i syfte att säkerställa miljöintegriteten genom att undvika en ökning av den totala mängden tillåtna utsläpp för unionen och Kroatien till och med 2020,

HAR ENATS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER.

¹ EUT L 140, 5.6.2009, s. 136.

DEL I

ÖVERFÖRING

ARTIKEL 1

Denna del ska gälla åtgärder i samband med en eventuell engångsöverföring av ett visst antal utsläppsenheter (AAU) som Kroatien tilldelats enligt Kyotoprotokollet.

ARTIKEL 2

Ingen överföring ska äga rum, om inte Kroatien före UNFCCC-konferensen i Durban (28 november–9 december 2011) har dragit tillbaka sitt överklagande av det beslut som har fattats av efterlevnadskommitténs verkställande avdelning i enlighet med tillgängliga regler och tidsramar för tillbakadragande av överklaganden.

Överföringar får ske, om UNFCCC:s expertgrupp efter den s.k. ”true-up-perioden” har fastställt att Kroatien inte har uppfyllt sina åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet.

Ingen överföring får ske, om inte Kroatien har vidtagit alla åtgärder som kan anses rimliga för att efterleva sina åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet, inbegripet full användning av sänkkrediter från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk.

ARTIKEL 3

Alla beslut om överföring av AAU ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹. Kommissionen ska bistås av den kommitté för klimatförändringar som inrättades genom artikel 9 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet². Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011. Inget sådant beslut ska antas om inget yttrande avges.

De AAU som får föras över ska dras ifrån den mängd AAU som anges i artikel 2 i Kommissionens beslut 2006/944/EG av den 14 december 2006 om fastställande av de respektive utsläppsnivåer som tilldelats gemenskapen och var och en av dess medlemsstater enligt Kyotoprotokollet i enlighet med rådets beslut 2002/358/EG³.

Ingen överföring får överstiga totalt 7 000 000 AAU.

¹ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

² EUT L 49, 19.2.2004, s. 1.

³ EUT L 358, 16.12.2006, s. 87. Beslutet ändrat genom kommissionens beslut 2010/778/EU (EUT L 332, 16.12.2010, s. 41).

DEL II

KOMPENSATION

ARTIKEL 4

Denna del ska gälla den kompensation som Kroatien ska lämna, om en överföring av AAU ägt rum i enlighet med bestämmelserna i del I.

ARTIKEL 5

1. Alla AAU som förs över till Kroatien ska kompenseras av detta land genom en anpassning enligt denna artikel av dess åtaganden enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG.

I synnerhet ska motsvarande summa i ton koldioxidekvivalenter av mängden AAU som förs över enligt denna artikel dras av från Kroatiens årliga utsläppstilldelning så snart denna har fastställts i enlighet med artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG.

2. Kommissionen ska offentliggöra uppgifterna om Kroatiens årliga utsläppstilldelning efter det avdrag som utförts i enlighet med punkt 1.

SLUTAKT

I. SLUTAKTENS TEXT

1. De befullmäktigade ombuden för

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG,

REPUBLIKEN BULGARIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN TJECKIENS PRESIDENT,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT,

REPUBLIKEN ESTLANDS PRESIDENT,

IRLANDS PRESIDENT,

REPUBLIKEN GREKLANDS PRESIDENT,

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKES PRESIDENT,

REPUBLIKEN KROATIEN,

REPUBLIKEN ITALIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN CYPERNS PRESIDENT,

REPUBLIKEN LETTLANDS PRESIDENT,

REPUBLIKEN LITAUENS PRESIDENT,

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG,

REPUBLIKEN UNGERNS PRESIDENT,

MALTAS PRESIDENT,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKES FÖRBUNDSPRESIDENT,

REPUBLIKEN POLENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN PORTUGALS PRESIDENT,

RUMÄNIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN SLOVENIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN SLOVAKIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT,

KONUNGARIKET SVERIGES REGERING,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET
STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND,

församlade i [plats, datum] för undertecknande av fördraget mellan Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Europeiska unionens medlemsstater) och Republiken Kroatien om Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen

har konstaterat att följande texter har utarbetats och antagits i konferensen mellan Europeiska unionens medlemsstater och Republiken Kroatien om Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen:

- I. Fördrag mellan Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Europeiska unionens medlemsstater) och Republiken Kroatien om Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (nedan kallat *anslutningsfördraget*).
- II. Akt om villkoren för Republiken Kroatiens anslutning och om anpassning av fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (nedan kallad *anslutningsakten*).

III. De texter som förtecknas nedan och som fogas till anslutningsakten:

- A. Bilaga I: Förteckning över konventioner och protokoll som Republiken Kroatien tillträder vid anslutningen (enligt artikel 3.4 i anslutningsakten)
- Bilaga II: Förteckning över bestämmelser i Schengenregelverket, som det införlivats inom Europeiska unionens ramar, och i de akter som grundas på Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta, vilka ska vara bindande för och tillämpliga i Republiken Kroatien från och med anslutningen (enligt artikel 4.1 i anslutningsakten)
- Bilaga III: Förteckning enligt artikel 15 i anslutningsakten: anpassningar av institutionernas akter
- Bilaga IV: Förteckning enligt artikel 16 i anslutningsakten: andra permanenta bestämmelser
- Bilaga V: Förteckning enligt artikel 18 i anslutningsakten: övergångsbestämmelser
- Bilaga VI: Landsbygdsutveckling (enligt artikel 35.2 i anslutningsakten)

- Bilaga VII: Särskilda åtaganden som gjorts av Republiken Kroatien vid anslutningsförhandlingarna (enligt artikel 36.1 andra stycket i anslutningsakten)
- Bilaga VIII: Åtaganden som gjorts av Republiken Kroatien om omstruktureringen av den kroatiska varvsindustrin (enligt artikel 36.1 tredje stycket i anslutningsakten)
- Bilaga IX: Åtaganden som gjorts av Republiken Kroatien om omstruktureringen av stålsektorn (enligt artikel 36.1 tredje stycket i anslutningsakten)
- B. Protokoll om vissa överenskommelser rörande en eventuell engångsöverföring av utsläppsenheter som Republiken Kroatien tilldelats enligt Kyotoprotokollet och därmed förbunden kompensation.

- C. Texterna på kroatiska till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, tillsammans med de fördrag som ändrar eller kompletterar dessa, inklusive fördraget om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland anslutning, fördraget om Republiken Greklands anslutning, fördraget om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals anslutning, fördraget om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning, fördraget om Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning samt fördraget om Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning.
2. De höga fördragsslutande parterna har nått en politisk överenskommelse om en serie anpassningar av institutionernas akter som krävs på grund av anslutningen och uppmanar rådet och kommissionen att anta dessa anpassningar före anslutningen i enlighet med artikel 50 i anslutningsakten, enligt artikel 3.4 i anslutningsfördraget, vid behov kompletterade och aktualiserade så att hänsyn tas till unionsrättens utveckling.

3. De höga fördragsslutande parterna åtar sig att till kommissionen och till varandra lämna all information som behövs för tillämpningen av anslutningsakten. Denna information ska vid behov ges i så god tid före anslutningsdagen att anslutningsakten kan tillämpas fullt ut från och med anslutningsdagen, särskilt när det gäller den inre marknadens funktion. Anmälan i god tid enligt artikel 47 i anslutningsakten om de åtgärder som antagits av Republiken Kroatien är härvidlag av största vikt. Kommissionen får informera Republiken Kroatien om när den anser det lämpligt att ta emot eller översända särskild information.

De höga fördragsslutande parterna har hittills, till dagen för undertecknandet, mottagit en förteckning över informationsskyldigheterna på veterinärområdet.

4. De befullmäktigade ombuden har noterat följande förklaringar, som fogas till denna slutakt:

A. Gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna

Gemensam förklaring om fullständig tillämpning av bestämmelserna
i Schengenregelverket

B. Gemensam förklaring av olika nuvarande medlemsstater

Gemensam förklaring av Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Österrike om
fri rörlighet för arbetstagare: Kroatien

C. Gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna och Republiken Kroatien

Gemensam förklaring om Europeiska utvecklingsfonden

D. Förklaring av Republiken Kroatien

Förklaring av Republiken Kroatien om övergångsordningen för liberaliseringen av marknaden för jordbruksmark i Kroatien

5. De befullmäktigade ombuden har noterat skriftväxlingen mellan Europeiska unionen och Kroatien om ett informations- och samrådsförfarande angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder som ska antas under tiden fram till anslutningen, vilken skriftväxling bifogas denna slutakt.

Utfärdad i ... den...

II. FÖRKLARINGAR

A. GEMENSAM FÖRKLARING AV DE NUVARANDE MEDLEMSSTATERNA

Gemensam förklaring om fullständig tillämpning av bestämmelserna i Schengenregelverket

Det förutsätts att de överenskomna förfarandena för Republiken Kroatians kommande fullständiga tillämpning av samtliga bestämmelser i Schengenregelverket – som kommer att ingå i fördraget om Republiken Kroatians anslutning till unionen (Kroatians anslutningsfördrag) – varken ska påverka eller medföra konsekvenser för det beslut rådet har att fatta om Republiken Bulgariens och Rumäniens fullständiga tillämpning av bestämmelserna i Schengenregelverket.

Rådets beslut om Bulgariens och Rumäniens fullständiga tillämpning av bestämmelserna i Schengenregelverket ska fattas på grundval av det förfarande som fastställs i 2005 års fördrag om Bulgariens och Rumäniens anslutning till unionen och i enlighet med rådets slutsatser av den 9 juni 2011 om slutförandet av utvärderingen av Bulgariens och Rumäniens beredskap att genomföra alla Schengenregelverkets bestämmelser.

De överenskomna förfarandena för Kroatians kommande fullständiga genomförande av samtliga bestämmelser i Schengenregelverket – som kommer att ingå i Kroatians anslutningsfördrag – innebär inte något rättsligt åtagande annat än inom ramen för Kroatians anslutningsfördrag.

B. GEMENSAM FÖRKLARING AV OLIKA NUVARANDE MEDLEMSSTATER

Gemensam förklaring av Förbundsrepubliken Tyskland
och Republiken Österrike om fri rörlighet för arbetstagare: Kroatien

Tyskland och Österrike tolkar, i samförstånd med kommissionen, lydelsen i punkt 12 i övergångsbestämmelserna om fri rörlighet för arbetstagare enligt direktiv 96/71/EG i bilaga V avsnitt 2 till anslutningsakten som att *vissa regioner* i förekommande fall även kan omfatta hela det nationella territoriet.

C. GEMENSAM FÖRKLARING AV DE NUVARANDE MEDLEMSSTATERNA
OCH REPUBLIKEN KROATIEN

Gemensam förklaring om Europeiska utvecklingsfonden

Republiken Kroatien kommer att få tillträde till Europeiska utvecklingsfonden när den nya fleråriga finansieringsramen för samarbete efter landets anslutning till unionen träder i kraft och kommer att bidra till denna från och med den 1 januari under det andra kalenderåret efter anslutningsdagen.

D. FÖRKLARING AV REPUBLIKEN KROATIEN

Förklaring av Republiken Kroatien om övergångsordningen
för liberaliseringen av marknaden för jordbruksmark i Kroatien

Med beaktande av övergångsarrangemangen för förvärv av jordbruksmark i Republiken Kroatien av fysiska och juridiska personer från EU/EES, i enlighet med bilaga V till anslutningsakten, och

med beaktande av bestämmelsen om att kommissionen på Republiken Kroatiens begäran ska besluta om en förlängning av den sjuåriga övergångsperioden med ytterligare tre år om det finns tillräckliga belägg för att det vid utgången av den sjuåriga övergångsperioden kommer att föreligga allvarliga störningar eller hot om allvarliga störningar på marknaden för jordbruksmark i Republiken Kroatien,

förklarar Republiken Kroatien att den, om den ovannämnda förlängningen av övergångsperioden beviljas, kommer att sträva efter att genomföra nödvändiga åtgärder för att liberalisera förvärv av jordbruksmark före utgången av den fastställda treårsperioden.

III. SKRIFTVÄXLING
MELLAN EUROPEISKA UNIONEN
OCH REPUBLIKEN KROATIEN
OM ETT INFORMATIONSG- OCH SAMRÅDSFÖRFARANDE
ANGÅENDE ANTAGANDET AV VISSA BESLUT
OCH ANDRA ÅTGÄRDER SOM SKA ANTAS
UNDER TIDEN FRAM TILL ANSLUTNINGEN

Skrivelse nr 1

Jag återkommer till en fråga som togs upp i samband med anslutningsförhandlingarna, nämligen frågan om ett informations- och samrådsförfarande angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder som ska antas under tiden fram till Ert lands anslutning till Europeiska unionen.

Jag bekräftar härmed att Europeiska unionen kan godta ett sådant förfarande på de villkor som anges i bilagan till detta brev. Detta förfarande kan tillämpas med avseende på Republiken Kroatien från och med den dag då anslutningskonferensen förklarar att anslutningsförhandlingarna slutgiltigt har avslutats.

Jag skulle vara tacksam om Ni ville bekräfta att Er regering godtar innehållet i denna skrivelse.

Högaktningsfullt,

BILAGA

Informations- och samrådsförfarande angående antagandet av vissa beslut
och andra åtgärder som skall antas under tiden fram till anslutningen

I.

1. För att säkerställa att Republiken Kroatien i tillräcklig utsträckning hålls informerad, ska alla förslag, meddelanden, rekommendationer eller initiativ som är avsedda att leda till antagandet av Europaparlamentets och rådets rättsakter komma Kroatien till kännedom efter att ha överlämnats till rådet eller Europeiska rådet.
2. Samråd ska hållas efter en motiverad begäran från Kroatien, i vilken denna stat tydligt ska ange sina intressen som framtida medlem av unionen samt sina synpunkter
3. Administrativa beslut ska som regel inte ge upphov till samråd.
4. Samråd ska hållas inom en interimskommitté, bestående av företrädare för unionen och för Kroatien. Samrådet kan även ske genom utväxling av meddelanden på elektronisk väg, särskilt när det gäller ärenden rörande den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, om inte unionen eller Kroatien lämnar en motiverad invändning mot detta.

5. Unionens ledamöter i interimskommittén ska vara ledamöterna i Ständiga representanternas kommitté eller personer som har utsetts av dem för detta ändamål. Om lämpligt får ledamöterna i interimskommittén utgöras av ledamöterna i Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik. Kommissionen ska vara företrädd på lämpligt sätt.
6. Interimskommittén ska biträdas av anslutningskonferensens sekretariat, som ska fortsätta sin verksamhet för detta ändamål.
7. Samråd ska hållas så snart det under den beredning som sker på unionsnivå för antagande av akter nämnda i punkt 1 har utarbetats gemensamma inställningar som möjliggör ett meningsfullt samråd.
8. Om allvarliga svårigheter kvarstår efter samrådet, kan frågan på begäran av Kroatien tas upp på ministernivå.
9. Ovanstående bestämmelser ska i tillämpliga delar också gälla för beslut som fattas av Europeiska investeringsbankens råd.
10. Det förfarande som fastställs i ovanstående punkter ska också gälla för alla beslut som Kroatien fattar vilka kan komma att påverka de förpliktelser som följer av dess ställning som framtida medlem av unionen.

II.

11. Unionen och Kroatien ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att Kroatiens anslutning till de avtal eller konventioner och protokoll som avses i artiklarna 3.4, 6.2 och 6.5 i akten om villkoren för Republiken Kroatiens anslutning och om anpassning av fördragen som Europeiska unionen grundar sig på, nedan kallad *anslutningsakten*, i möjligaste mån sammanfaller med anslutningsfördragets ikraftträdande.
12. Vid förhandlingar om protokoll med de motparter som avses i artikel 6.2 andra stycket i anslutningsakten ska företrädare för Kroatien delta i överläggningarna som observatörer, tillsammans med företrädarna för de nuvarande medlemsstaterna.
13. Vissa icke-preferensavtal som ingåtts av unionen och som förblir i kraft efter anslutningsdagen kan komma att anpassas eller justeras så att hänsyn tas till unionens utvidgning. Förhandlingarna om dessa anpassningar eller justeringar kommer att skötas av unionen i samverkan med företrädare för Kroatien, i enlighet med det förfarande som avses i punkt 12.

III.

14. Institutionerna ska i vederbörlig ordning upprätta de texter som avses i artikel 52 i anslutningsakten. I detta syfte ska Kroatien i god tid förse institutionerna med översättningar av dessa texter.
-

Skrivelse nr 2

Jag bekräftar mottagandet av Er skrivelse med följande lydelse:

”Jag återkommer till en fråga som togs upp i samband med anslutningsförhandlingarna, nämligen frågan om ett informations- och samrådsförfarande angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder som ska antas under tiden fram till Ert lands anslutning till Europeiska unionen.

Jag bekräftar härmed att Europeiska unionen kan godta ett sådant förfarande på de villkor som anges i bilagan till detta brev. Detta förfarande kan tillämpas med avseende på Republiken Kroatien från och med den dag då anslutningskonferensen förklarar att anslutningsförhandlingarna slutgiltigt har avslutats.

Jag skulle vara tacksam om Ni ville bekräfta att Er regering godtar innehållet i denna skrivelse.”

Jag bekräftar härmed att min regering godtar innehållet i denna skrivelse.

Högaktningsfullt,